

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Frýdku-Místku rozhodl samosoudkyní Mgr. Sandrou Vareninovou v hlavním líčení konaném dne 21. 12. 2023

takto:

Obžalovaný

Mgr. Karel K., Ph. D., narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx,

je vinen, že

1.

poté, co se dne 22. 7. 2020 jako soudce xxx zúčastnil v budově Policie České republiky v Brně na ulici Příční 31 jako garant zákonného průběhu úkonu výslechu poškozené X. Y., narozené xxx, konaného ve speciální výslechové místnosti jako neodkladný a neopakovatelný úkon podle § 158a trestního řádu v trestní věci vedené u policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Brno pod sp. zn. KRPB- 120233/TČ-2020-060273 pro podezření ze spáchání zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. b), c), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, přičemž poškozená ve výslechu podrobně popsala, jakým způsobem měla být od xxx let pohlavně zneužívána dalšími muži s tím, že za pohlavní styk dostávala finanční prostředky i dárky, popsala sexuální praktiky, které po ní byly požadovány, a které akceptovala i v případě nesouhlasu, který v některých případech nedala najevo, popsala svůj aktuálně nepříznivý psychický stav, kdy trpí panickými atakami, úzkostnými stavy a má potíže i v intimní oblasti se současným partnerem,

obžalovaný v úmyslu navázat intimní vztah s poškozenou a dosáhnout pohlavního styku s ní své účasti u úkonu a zjištěných informací o poškozené zneužil a bezprostředně po výslechu na recepci policejní služebny poškozenou oslovil s tím, že je soudce, pochválil ji za statečnost, dne 23. 7. 2020 poškozenou kontaktoval prostřednictvím sociální sítě Instagram, opět ji pochválil, že to včera zvládla skvěle a napsal jí, aby se nebála, že to dopadne dobře, nabídl jí možnost zajištění

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Studeníková.

bezplatného právního zastoupení ze strany pražské advokátky JUDr. H. s tím, že tato je jednou z nejlepších, dne 24. 7. 2020 si s poškozenou domluvil schůzku v kavárně, poškozená pozvání přijala proto, že se jednalo o soudce, který jí nabízel pomoc, obžalovaný byl následně ze strany psycholožky poškozené Mgr. Gabriely V., která se o plánované schůzce dozvěděla při terapii s poškozenou dne 24. 7. 2020, telefonicky i e-mailem upozorněn na nevhodnost jakéhokoliv osobního setkání s poškozenou, která je traumatizována a neměla by být vystavována zbytečně zátěži, přesto se obžalovaný téhož dne v odpoledních hodinách v xxx na ulici xxx s poškozenou setkal v kavárně, kde s ní znovu hovořil o jejím případě, opakoval jí podporu a zkontaktoval ji s advokátkou, obžalovaný rovněž hovořil o svých dětech a partnerském vztahu, po odchodu z kavárny při rozloučení poškozené řekl, že by udělal něco, co by udělal normální chlap a nastavoval se k polibku, poškozená však ztuhla, podali si ruce, dne 26. 7. 2020 telefonicky zkontaktoval poručnici poškozené Hanu D. s tím, že poškozené sehnal v Praze dobrou právničku a mohli by se kvůli tomu sejít a nabídl jí setkání v jejím bydlišti, poručnice s tímto souhlasila, k setkání s poškozenou a poručnicí v místě jejich bydliště v xxx na ulici xxx došlo dne 26. 7. 2020 v odpoledních hodinách, při setkání obžalovaný hovořil v tom smyslu, že se jim snaží pomoci, hovořil i o možnosti stipendia pro poškozenou, zprostředkování zmocněnkyně, aby se řešení případu uspíšilo, na místě poručnici a poškozené zajistil zakoupení jízdenek na cestu vlakem do Prahy za advokátkou, v nepřítomnosti poručnice si přisedával blíž k poškozené, které chválil fotky na Facebooku s tím, že jí to moc sluší, následně byl v kontaktu s poškozenou přes sociální sítě, což se dozvěděla poručnice Hana D. a dne 27. 7. 2020 požádala obžalovaného, aby poškozenou nekontaktoval, což jí obžalovaný přislíbil, nadále však udržoval kontakt zejména přes sociální sítě s poručnicí, které v souvislosti s cestou do Prahy a zpožděním vlaku nabízel vyhledání jiného spoje, následně od ní zjišťoval informace o výsledku jednání v Praze, sdělil jí, že odchází na krajský soud tam, kde se řeší vraždy s tím, že se vrací na původní pozici, neboť do xxx přišel ze soudu vyššího stupně, poručnici nabídl, aby se společně s poškozenou přišly podívat, jak soudí, s tím, že je provede i tam, kam se normální smrtelník nedostane, s čímž poručnice souhlasila a dne 25. 8. 2020 se s poškozenou na xxx jako veřejnost zúčastnila jednání, které obžalovaný vedl, poté obžalovaný nechal poškozenou vyzkoušet si soudcovský talár, ukázal jí, kudy se vodí vězni do jednací síně, v garáži jí ukázal svoji motorku, aby si na ni poškozená sedla, poté vzal obě k sobě do kanceláře, když poškozená odešla na toaletu, nabídl poručnici uvařit kávu, přičemž na poškozenou čekal na chodbě, pozval je do bufetu na oběd, po celou dobu vyhledával blízkost poškozené, při rozloučení poškozenou objal a přitiskl k sobě, v následujícím období velmi intenzivně komunikoval s poškozenou formou telefonických hovorů a SMS zpráv a zejména prostřednictvím sociálních sítí, poškozená mu sdělila, že je jí sympatický, nabídla mu setkání a obžalovaný vyzvedl poškozenou vozidlem taxislužby v Brně Medlánkách, následně došlo ke společné procházce v okolí koupaliště Riviéra, během procházky se obžalovaný začal poškozené fyzicky dotýkat, dával jí polibky, objímal jí a sahal jí na prsa, toto poškozené bylo nepříjemné, chování obžalovaného neopětovala, ale nechala si to líbit, po procházce vzal obžalovaný poškozenou opětovně do kanceláře na xxx, zde jí opět dával polibky, sahal jí na intimní partie, ona mu přes kalhoty sáhla na přirozený, poté z kanceláře odešli, obžalovaný byl nadále s poškozenou v kontaktu, chtěl se s ní sejít a dne 28. 8. 2020 objednal na tento den pobyt v penzionu xxx na ulici xxx, který slouží rovněž jako tzv. hodinový hotel a milenecký azyl, v úmyslu dosáhnout pohlavního styku s poškozenou ji tohoto dne autem do penzionu přivezl, na pokoji svoje jednání k dosažení pohlavního styku směřoval, poškozenou začal osahávat, hladil jí po noze, poškozené však zavolal její přítel Dominik P., na základě čehož poškozená řekla, že chce jít pryč, obžalovaný dal poškozené pusy a přes oblečení jí rozevřenými dlaněmi sahal na prsa, poškozená mu opět přes kalhoty sáhla na přirození, ale další jednání odmítla, na základě čehož obžalovaný od tohoto upustil a poškozenou odvezl, za pobyt v penzionu zaplatil částku kolem 700 Kč, v následujícím období obžalovaný nadále s poškozenou komunikoval telefonicky

i prostřednictvím sociálních sítí, poškozená mu zaslala videa z tik toku, obžalovaný poslal poškozené báseň v cizím jazyce, psal poškozené zprávy ve smyslu, že kdyby viděla jeho trenýrky, že se musel jít převléct, že by se s ní chtěl tulit bez trička, tedy zprávy obsahující sexuální narážky, že její přítel se nic nedozví, že co oči nevidí, srdce nebolí, na základě žádosti poškozené, že nutně potřebuje peníze, jí obžalovaný předal dne 6. 9. 2020 částku 1 000 Kč, kdy v souvislosti s předáním částky došlo mezi poškozenou a obžalovaným k polibku a obejmutí, a dne 8. 9. 2020 částku ve výši 10 000 Kč, při předání hotovosti poškozenou políbil tak, že se přes roušku dotkl jazykem jejich rtů, k přerušení komunikace došlo poté, co na základě dalších pokusů obžalovaného o kontakt s poškozenou opětovně požádala poručnice poškozené dne 9. 9. 2020 obžalovaného, aby poškozenou nekontaktoval,

přičemž obžalovaný shora uvedeným způsobem jednal přesto, že sám poškozenou považoval za zvlášť zranitelnou oběť sexuálně motivovaných trestných činů, věděl, že poškozená v minulosti měla opakovaně akceptovat sexuální chování mužů navzdory tomu, že toto se jí nelíbilo, což nedokázala náležitým způsobem dát najevo, věděl, že se dostávala do stavů zamrznutí a nenachází se v dobrém psychickém stavu, byl si vědom možných následků pohlavního zneužití v podobě problematického prožívání a chování oběti v sexuální oblasti, věděl, že poškozená je v tomto směru osobou snadno ovlivnitelnou, a přesto byl na nevhodnost kontaktování poškozené opakovaně upozorněn, tohoto bez ohledu na možné dopady jeho jednání na poškozenou nedbal, a při vědomí dětského věku a zranitelnosti poškozené za využití psychického nátlaku na poškozenou, které se od počátku prezentoval jako soudce, který může ovlivnit i její postavení v probíhajícím trestním řízení, pomoci jí a z titulu svého postavení je důvěryhodnou osobou, se pokusil dosáhnout pohlavního styku s poškozenou, kterou vnímal tak, že k němu vzhlíží, přičemž spoléhal na to, že poškozená se vzhledem jeho postavení soudce a z něho vyplývající důvěryhodnosti a vlivu, k jejichž posílení jeho postupné kroky směřovaly, jeho sexuální aktivitě podvolí, počítal s tím, že poškozená může být vzhledem jeho účasti v řízení a krokům, které učinil, omezena ve svobodě rozhodování, a případný pohlavní styk i vzhledem k předchozím traumatům poškozené nemusí odpovídat její skutečné vůli, k dosažení svého záměru obžalovaný využil i důvěry poručnice poškozené, které své kroky prezentoval jako snahu o pomoc poškozené, přičemž komunikace s poručnicí mu po její žádosti o upuštění od kontaktování poškozené umožnila opětovné setkání a další kontakty s poškozenou, obžalovaný současně počítal s tím, že jeho jednání může vést k podpoře nevázaného chování v sexuální oblasti, promiskuity, případně i prostituce, u poškozené, která v minulosti takovým způsobem žila,

poškozená je osobností s rysy disharmonie na bázi přetrvávající posttraumatické stresové poruchy, nedisponovala zdroji ke zvládnutí psychické zátěže, její pocity k mužům oscilují od hostilných a negativních pocitů k závislostnímu chování a neschopnosti v jejich přítomnosti vyjádřit svoje potřeby, kontakty s obžalovaným zpočátku vnímala jako jeho snahu jí pomoci, časem je však vyhodnotila jako sexuálně motivované, čímž se u ní spustil typický projev sexuálně zneužitého dítěte, opakující se nutkavý vzorec chování vůči mužům inscenující opětovné zneužití, při setkáních s obžalovaným následujících po návštěvě soudu se poškozená cítila ve stresu, fyzický kontakt s obžalovaným, jeho dotyky a polibky jí byly nepříjemné a pohlavní styk s obžalovaným nechtěla, a jeho jednání pocítovala jako nátlak a zneužití její důvěry, současně měla obavy z dalšího vývoje, nezdaření vyšetřování případu, ve kterém svědčila, a ztráty zmocněnkyně, kterou jí obžalovaný zprostředkoval,

2.

poté, co se dne 22. 7. 2020 jako soudce xxx zúčastnil v budově Policie České republiky v Brně na ulici Příční 31 jako garant zákonného průběhu úkonu výslechu poškozené X. Y., narozené xxx, konaného ve speciální výslechové místnosti jako neodkladný a neopakovatelný úkon podle § 158a trestního řádu v trestní věci

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Studeníková.

vedené u policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Brno pod sp. zn. KRPB-120233/TČ-2020-060273 pro podezření ze spáchání zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. b), c), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, přičemž poškozená ve výslechu podrobně popsala, jakým způsobem měla být od xxx let pohlavně zneužívána dalšími muži s tím, že za pohlavní styk dostávala finanční prostředky i dárky, popsala sexuální praktiky, které po ní byly požadovány, a uvedla jména osob, které se tohoto jednání měly dopouštět, obžalovaný

- následně z blíže nezjištěného místa ze svého facebookového profilu prostřednictvím komunikační sítě Messenger začal komunikovat s jemu známým novinářem – fotoreportérem Jiřím S., narozeným xxx, a tomuto ve zprávě ze dne 1. 8. 2020 ze 16:30 hod. sdělil jméno jednoho z podezřelých a dotázal se, zda mu toto jméno něco říká, poté, co mu Jiří S. sdělil, že se může poptat, mu odvětil, ať to nechá být, nicméně dne 3. 8. 2020 v 10:06 hod. jej znovu kontaktoval s žádostí, zda by se přece jenom mohl nenápadně poptat, dne 7. 8. 2020 v 17:40 hod. se dotázal, zda Jiří S. něco zjistil, k čemuž mu Jiří S. dne 8. 8. 2020 v 17:12 hod. sdělil: „Tak docela klasika – požitkář, rychlý auta, ženský, cestování a dělá do kryptoměn. Střelec a dost neřízený,“ na což obžalovaný reagoval mimo jin dotazem, jak staré ženy se myslí těmi ženskými, na což Jiří S. odpověděli, že asi mladý kočky, a že to vypadá, že zmizel, obžalovaný k tomuto uvedl: „Tak k tomu má dost důvodů... Jsou totiž mladé a mladé.... Ten politik, má co dělat se S.? Je z brněnského ANO? Otázka, je zda má někdo zájem o zajímavou story...“, a dále: „Něco jako Kulínský a Jeffrey Eppstein po brněnsku...“, na což S. odvětil, že je to asi maximum, co dokáže zatím zjistit, k čemuž obžalovaný uvedl:

„V pohodě. A jestli to není zajímavé, taky dobře“, na toto následně S. zareagoval tak, že zajímavé pro media by to bylo určitě, a že jde o to, jaký a tom má obžalovaný zájem, k čemuž mu obžalovaný napsal: „Mě už to může být jedno, po pracovní stránce jsem si své udělal. Jde o to, že si tu někdo pro sebe a své kámoše po léta provozoval lolita camp. Za nezájmu ospod, policie, a dělali to dost nevybíravě...“, k poznámce Jiřího S., aby to medializoval, obžalovaný uvedl, že to nemůže a následně poté, co mu Jiří S. napsal, že může dát tipy na novináře, nebo to obžalovaný může propálit přes něho, aby byl z obliga, že stačí jen lehce nasměrovat a nemusí to být supr konkrétní, že si to dosledují, obžalovaný sdělil: „Ok, takže jestli někdo chce, ať se zeptá sociálních pracovníků nebo koordinátorek z xxx v xxx, co se všechno skrývalo za jeho sponzoragem...“, a „Toto nebylo fajn ani trochu. pro ty holky.“ a poté: „Ok, tip jsem dal. Na brněnského Kulínského. Nebo Eppsteina; jak kdo chce. A rozhodně to nebyly jenom masáže a rozhodně to nebylo až 15+“, dne 9. 8. 2020 ve 12:22 hod. pak obžalovaný Jiřímu S. napsal: „Bavíme se o podezření na korumpování, dárky, výlety, následným znásilňováním třináctiletých holek, natáčení tvrdého porna a nimi, jejich půjčování kamarádům pro odpanění a tak. A víc už fakt prozradit nemůžu. Ale proto jsem se ptal, jestli ty kamarádi nebyli i z řad politiků. Protože ta jména, co znám, se týkají jenom byznysu“, dále ve 13:01 hod.: „Akorát, že tohle je ve stádiu prověřování. To dřívější, obdobné, tam byl zproštěn, protože zřejmě uplatil jak ty lolitky, tak i jejich pěstouny. Zůstala tady jenom prý zoufalá ředitelka z toho, které lezl krkem s tím, jak tam furt lovil a jak prý policie a ospod byly v pohodě“, na to Jiří S. sdělil, že „by se dal dát tip novinářům, třeba Janě U. z deníku N,“ na toto se obžalovaný nejprve dotázal, zda se na ně může obrátit, posléze dne 20. 8. 2020 ve 20:38 hod. požádal o telefonní číslo, ve 21:36 hod. mu Jiří S. zaslal fotografii podezřelého v policejní uniformě a telefonní číslo na Janu U., následně dne 22. 8. 2020 obžalovaný komunikoval prostřednictvím sociální sítě Facebook a aplikace Messenger s Janou U., vyměnil si telefonní čísla s tím, že obžalovaný sdělil, že se když tak ozve, až to bude nutné, čímž komunikaci se jmenovanou ukončil,

obžalovaný tedy v rozporu § 81 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích a rozporu s § 8a odst. 1 trestního řádu, sdělil Jiřímu S. informace z probíhajícího přípravného řízení trestního, konkrétně sdělil jméno a příjmení podezřelého, popsal obecně skutkové okolnosti

případu, místo kde mělo ke spáchání trestného činu dojít, označil okruh možných svědků, přičemž počítal s tím, že Jiřímu S., případně dalším novinářům, kterým mohl S. informace předat, poskytuje neoprávněný prospěch v podobě sdělených neveřejných informací, které jsou pro novináře žádaným materiálem, když získávání, zpracování a zveřejnění i takových informací je náplní jejich pracovní činnosti, současně věděl a počítal s tím, že v důsledku jeho jednání, a případného dalšího předčasného zveřejnění těchto skutečností ze strany novinářů, může dojít ke zmaření či zkomplikování prověřování a objasnění věci v podobě zmaření případných operativních úkonů, zajištění důkazů, ovlivnění výpovědí, vycestování podezřelého apod., a tím i zamření účelu probíhajícího trestního řízení,

- z blíže nezjištěného místa od přesně nezjištěného dne v měsíci září 2020 začal komunikovat ze svého facebookového profilu prostřednictvím komunikační sítě Messenger s Michaelou R., narozenou xxx, jejíž jméno zaznělo při výslechu X. Y. dne 22. 7. 2020, a této sdělil informace o probíhajícím trestním řízení včetně jména podezřelého a podstaty prověřování, když jí mimo jiné napsal: „Jako soudce jsem se v červenci zúčastnil výslechu jedné mladistvé poškozené a týkal se xxx a mimo jiné jednoho sponzora, kterého zřejmě budete znát a který podle její výpovědi si z Vaší vesničky udělal totéž co sbornistr Kulínský z Bambini di Praga. Věc sice pro mne po pracovní stránce skončila podpisem protokolu, ale i přesto jsem poškozenou poznal blíž; ne tolik jako ti „sponzoři“ ani tolik jako ten její o dvacet let starší přítel. Po profesionální stránce to není žádný prohřešek, protože s celou věcí už nebudu mít víc společného. I tak jsem udělal chybu a paní D. na mne může být právem naštvaná. Proto se nechci obracet na ni. Navíc mne varovala a já si to nevzal k srdci. Každopádně po tom všem (dělo se to jeden týden) mám docela vážné pochybnosti o tom, jak se to stalo..., proto jsem Vás chtěl touto cestou poprosit o to, jestli si o tom nemůžeme promluvit. Jste zřejmě jediná, na kterou se můžu obrátit. Chápu, když mne s touto žádostí pošlete někam. Na druhou stranu, ať to bylo, jak chtělo, někdo tu zneužívá děti, kterým chybí rodiče a nesnáším ty řeči, kterých je i naše „firma“ plná, že beztak jsou to cikánky, tak co... Díky za pochopení. Karel K.“, v další zprávě pak sdělil Michaela R. příjmení podezřelého a uvedl, že poškozené na státní útraty zařídil špičkového advokáta a dost vysoko nahoře se snažil, aby to podezřelý se svými známosti nemohl ututlat, rád by tedy věděl, že ze sebe neudělal megálního vola, dále pak sdělil, že mu poškozená pomohla urychlit řešení jeho dlouhodobé partnerské krize,

obžalovaný tedy v rozporu § 81 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, sdělil Michaela R. informace z probíhajícího přípravného řízení trestního, konkrétně sdělil příjmení podezřelého, informace umožňující identifikovat poškozenou, když sdělil příjmení její poručnice, a informace o podstatě řízení a základním obsahu výpovědi poškozené, přičemž z výslechu X. Y. věděl, že Michaela R. velmi dobře zná podezřelého a s tímto je v úzkém kontaktu, a informace mu mohla kdykoliv předat, dále věděl, že jmenovaná by sama měla mít informace k projednávanému skutku a připadá v úvahu její vyslechnutí, obžalovaný počítal s tím, že v důsledku jeho jednání může dojít ke zamření nebo přinejmenším zkomplikování prověřování a objasnění věci v podobě zmaření případných operativních úkonů, zajištění důkazů, ovlivnění výpovědí, vycestování podezřelého apod., a tím i zamření účelu probíhajícího trestního řízení,

3.

od blíže nezjištěné doby do 11. 3. 2021 na níže uvedených místech ve vnitřní paměti výpočetní techniky, mobilního telefonu a na samostatných paměťových médiích přechovával digitální fotografie obnažených dívek zcela zjevně mladších osmnácti let v erotických a sexuálně vyzývavých pozicích s detailním zobrazením genitálií za účelem sexuálního uspokojení a dále videosoubory zobrazující erotické předvádění se obnažených dívek zjevně mladších osmnácti

let, jejich masturbaci a další sexuální praktiky včetně pohlavního styku s dítětem za účelem sexuálního uspokojení, a to v následujících případech:

a) v rodinném domě v xxx,

- v mobilním telefonu zn. XIAOMI REDMI NOTE 4: IMEI 1: xxx, IMEI 2: xxx, celkem 552 obrazových souborů o velikosti 263 MB,

- ve vnitřní paměti notebooku Dell Latitude 3550, šedo-černé barvy, celkem 743 obrazových souborů o velikosti 451 MB a 30 videosouborů o velikosti 1,66 GB,

- na paměťové kartě mikro SD Kingston 16 GB č. NO 465_002 A00F, 3 video soubory o velikosti 102 MB,

b) v družstevním bytě užívaném obžalovaným na adrese xxx, ve vnitřní paměti stolního počítače černé barvy, sériové číslo 5113039291, celkem 259 obrazových souborů o velikosti 113 MB a 19 videosouborů o velikosti 7,49 GB,

c) v kanceláři č. 321 xxx, na externím černém hard disku HDD Verbatim, v. č. 532086183502838, 1,75 TB, celkem 112 obrazových souborů o velikosti 47,8 MB a 42 videosouborů o velikosti 7,91 GB,

tedy

v bodě 1.

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že přiměje jiného k pohlavnímu styku zneužívaje svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti a vlivu, a čin spáchal na dítěti, jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání činu nedošlo,

úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu a čin spáchal ze zavrženíhodné pohnutky,

v bodě 2.

jako úřední osoba v úmyslu způsobit jinému jinou závažnou újmu a opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

v bodě 3.

přechovával počítačové pornografické dílo, které zobrazuje dítě,

čímž spáchal

v bodě 1.

přečin sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 2, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

v bodě 2.

přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

v bodě 3.

přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 186 odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Studeníková.

Podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmínečně odkládá** na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí věci**, a to:

- notebooku DELL Latitude 3550, šedo černé barvy, včetně nabíječky,
- paměťové micro SD zn. Kingston 16GB, č. NO 465-002 A00F,
- mobilního telefonu zn. XIAOMI REDMI NOTE 4: IMEI 1: xxx, IMEI 2: xxx,
- stolního počítače černé barvy s jednou mechanikou DVD RW s prázdným otvorem pro pozici disketové mechaniky 3,5, skříň Eurocasa č. ML5410, sériové číslo 5113039291,
- externího HDD zn. Verbatim, vč. Kabelu, s/n: 532086183502838, 1,75 TB.

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškozená **X. Y.**, narozená dne xxx, bytem xxx, **odkazuje** se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Soud vzal po dokazování provedeném v hlavním líčení za prokázaný skutkový stav tak, jak je uveden ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný u hlavního líčení ke svým osobním poměrům uvedl, že je dočasně zproštěn výkonu funkce soudce, do té doby působil jako soudce trestního úseku. Jeho současný příjem je 65 000 Kč měsíčně, tedy 50 % platu. Má dvě vyživovací povinnosti. Jiné trestní stíhání proti němu vedeno není, alkohol pije zřídka a drogy neužívá. Chodí pravidelně na terapie z důvodu tohoto trestního stíhání, pravidelně bere, neví, jestli to jsou antidepresiva, lék Elicea, jinak zdravotní stav pokládá za přiměřený tomu, co se děje.
3. K věci, a to ke skutku 1. uvedl, že dne 22. 7. přišel na policii a viděl na recepci poškozenou a Mgr. V., nijak jej ničím neupoutaly a celý výslech považoval za jeden z celé řady dalších, kterých se tehdy zúčastnil. V průběhu výslechu jej upoutal kultivovaný projev poškozené a zejména jej překvapila i odvaha s jakou vypovídala o věcech, které se udály a již v průběhu toho výslechu tak, jak to popisovala, si uvědomil, že zde proti sobě stojí mocný podezřelý s dostatečným finančním zázemím a s potřebnými známostmi, jak se i sám poškozené chlubil a oproti tomu bezmocná poškozená, která stojí sama proti němu, navíc ostrakizovaná i tím prostředím. V minulosti se setkával, jak v pracovním, tak i v osobním životě s podobnými situacemi a rozhodně se neseťkal s takovou, ze strany poškozené, odvahou takto otevřeně o tom hovořit, i navzdory nátlaku ze strany podezřelého, který ona tehdy popisovala. Proto se po skončení výslechu zeptal por. Ř., jestli navrhuje vzetí dotyčného do vazby, protože má službu, protože z jeho pohledu se dotyčný jednoznačně dopustil koluzního jednání. Por. Ř. řekla, že toto nenavrhuje, že je třeba ve věci postupovat obezřetně, on to vzal na vědomí a bývalo by to pro něj i tímto skončilo, ale cestou potkal před recepcí u toalet Mgr. V., ta se s ním dala do řeči a popisovala mu, jak před tímto výslechem, a on z toho, co mu říkala, pochopil, že to bylo den před tím, jí znovu volal podezřelý E. a dost nevybíravým způsobem jí vyhrožoval, jestliže se tento výslech přeci jenom uskuteční. Sdělila mu, že to řekla por. Ř. a že z toho byla tak překvapená, že požádala manžela, aby jí instaloval nějaký speciální software pro nahrávání, kdyby se to mělo opakovat. V tu chvíli vyšla z toalet poškozená, odcházeli všichni tři a on poškozené řekl, klobouk dolů, byla jste statečná a tím to skončilo. Ony šly napřed, takže to bylo velice krátce a ani nebylo možno říct cokoliv dalšího. Nicméně na soudě jej upoutalo to, jakým způsobem a opakovaně, dokonce nejenom té bezmocné poškozené podezřelý vyhrožuje, proto se podíval, jestli v minulosti byl podezřelý trestně stíhaný, protože obsah toho nátlaku na

poškozenou zněl i tak, že v minulosti dotyčný už tohle zažil a vždy ten spor vyhrál, takže ať si nemyslí, to reprodukuje teď, co ona řekla při výslechu, že ona dopadne lépe. Zjistil, že tuto věc řešil kolega H., jeho i tehdy kamarád, takže se jenom zeptal, co je vlastně zač ten podezřelý a on mu řekl, že jestli sleduje filmy Quentina Tarantina, tak dotyčný se v jednacím sále choval přesně, jako ti gangsteři z jeho střileček, s tím, že on i státní zástupkyně věděli, jak se věci mají, ale svědci v hlavním líčení otočili, a protože v přípravném řízení byly vyslechnuti procesně nepoužitelným způsobem, nebyl zde žádný důkaz, který by jim bylo možno předeštit nebo přeciť. Obava obžalovaného, která pramenila z toho, s čím se potkal v minulosti, s ovlivňováním svědků, se o to zvýšila, proto nejprve volal na pevnou linku por. Ř., jiné číslo na ní neměl. Volal jí nejprve, jestli by nemohla dát své číslo mobilního telefonu pro poškozenou, aby kdyby se cokoliv stalo, aby jí mohla zavolat. Nedovolal se jí, ani opakovaně. Zkusil tedy přes sociální síť, konkrétně Instagram, jestli nenajde poškozenou, to se povedlo, takže jí kontaktoval, napsal jí to, co jí napsal, ale zároveň dodává, že tam také napsal, že kdyby něco, volejte por. Ř. a poslal aspoň číslo na pevnou linku. Poškozená mu odepsala, že mu děkuje, tímto konverzace skončila. Druhý den, 23. 7., zase byl u dalších podobných výslechů, tak si uvědomil jednu věc, která mu před tím nedošla, a to sice, že je pravdou, že mají dostatečné předpisy na ochranu takovýchto svědků, ale že jejich uplatňování v praxi je poněkud problematické a že tady byl přesně ten případ, že poškozená vypověděla, když to přežene, policie jí poděkovala a poslala zpět do prostředí, o kterém vypověděla a které z toho, co uvedla, jí ostrakizovalo. Uvědomil si, že nátlak na její osobu skutečně může trvat a že z jeho zkušeností je to otázka ne-li hodin, tak dnů, kdy se někdo objeví a bude jí nabízet, aby změnila výpověď. Vzpomněl si, že je v Praze advokátka, která se zabývá ochranou těchto obětí, JUDr. H., proto jí zavolal, seznámil jí s tímto případem, ona s potěšením řekla, že je ráda, že je soudce, který má zájem o ochranu obětí a že samozřejmě by poškozenou zastupovala, pokud s tím poškozená bude souhlasit, ať jí poškozená kontaktuje. On proto poškozenou kontaktoval prostřednictvím Instagramu, kde jí tuto nabídku sdělil, včetně toho, co mu JUDr. H. řekla, co zapomněl uvést, že je možnost, že náklady hradí stát. Poškozená s tím souhlasila, tento souhlas pak poslal JUDr. H. a JUDr. H. souhlasila, ať jí dá číslo na poškozenou, to neměl. Volal tedy nejprve znovu por. Ř. na pevnou linku, nedovolal se. Proto kontaktoval poškozenou s tím, že by potřeboval její číslo, to mu dala. On jí dal číslo svoje, a to její číslo přeposlal JUDr. H. Zároveň, pokud se neplete, jí poslal i číslo na JUDr. H. JUDr. H. toto přijala s tím, že jí budou kontaktovat, tímto to pro něj také toho dne skončilo. V pátek 24. 7., kdy se konečně dopoledne dovolal por. Ř. na policii a tam i dodal materiály týkající se druhého z podezřelých, zároveň jí sdělil, že ve věci kontaktoval JUDr. H. s tím, že by tedy v tomto případě zastupovala jako zmocněnec poškozenou. Ona s tím souhlasila a zároveň jí poprosil, jestli by mu tedy mohla dát své telefonní číslo na mobilní telefon, že by ho přeposlal poškozené, to se také stalo. Zároveň se poškozené zeptal, jestli už jí tedy kontaktovala JUDr. H., řekla, že nikoliv. Proto jí zavolal, a to bylo poprvé, s tím, že by teda bylo dobré, že když má na ní číslo, které jí poslal, aby jako první zavolala ona. Ona řekla, že neví, co má dělat, že tohle nikdy nedělala, nemá s tím žádnou zkušenost a že navíc nemá kredit. On si tedy řekl, že v tom případě, ať se dostaví na soud a tam to vyřeší jeho prostřednictvím takto na dálku. Na to mu řekla, že nemá ani síťovou jízdenku a že proto se nemůže dostavit k soudu. On řekl, že tedy dobře, tak se sejdou někde, kde to můžou takto rychle vyřešit a kde tedy je. Ona řekla, že je teď před ordinací Mgr. V., on se podíval na mapu, tak viděl, že v parku u ordinace je bistro, tak navrhl, že se tedy sejdou tam, aby to zařídili, s tím ona souhlasila. Pak mu na to zavolala Mgr. V. s tím, že mu řekla, že se jí poškozená svěřila s tím, že jí kontaktoval a že jej upozorňuje, že poškozená je zvláště zranitelnou obětí a že toto není vhodné. Obžalovaný řekl, že toto respektuje, ale vysvětlil jí, proč to dělá, že tady hrozí obava, že jí bude co nejdříve kontaktovat podezřelý, bude na ní dělat nátlak a že je potřeba v tomto ohledu i zařadit osobu, kterou by se mohla zaštitit a je potřeba jednat rychle. Ona nicméně řekla, že chápe jeho starost, nebo něco v tom smyslu, ale že skutečně to není vhodné, on tedy řekl dobrá, její názor akceptuje, a proto ty materiály, které měl k dispozici od JUDr. H., poslal emailem Mgr.

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Studeníková.

V. Měl tedy za to, že oni se o to postarají. Poškozené zároveň poslal ve stručnosti rekapitulaci toho, o čem se s Mgr. V. bavili s tím, že tedy chápe, proč toto Mgr. V. řekla a že tedy bude lepší, když se kontaktovat nebudou. Na to ale poškozená reagovala okamžitě s tím, že se chce s ním setkat, protože tohle sama nedá. On si říkal, že za této situace, rozhodoval se, jestli ano nebo ne, protože i v souvislosti s tím předchozím rozhovorem s Mgr. V., řekl si, že v tomto případě je skutečně tlačí čas a že bude lepší, když se tohle zařídí co nejrychleji. Proto se s poškozenou spojil a dohodli se, že se sejdou v xxx, že tam přijede. Díval se na mapu, kde se sejdou, nejprve jí navrhl hřiště, to odmítla, že hřiště ne, že to je přesně místo, kde ten podezřelý vždy ty děti lovil a že je možné, že se tam bude vyskytovat a že ona se s ním nechce vidět. Navrhl další místo, tam je někde park v Medlánkách, řekla, že to je přesně to samé místo téhož druhu, že to také ne. Všiml si, že je tam restaurace Stronghold, o které mluvila, že to je jaksi místo, kde podezřelý vysedává a kde jí taky tehdy oslovil. Takže to také vyloučil, ale všiml si, že na konci ulice je jakýsi malý bar, navrhl tohle místo, s tím souhlasila. Tam se dohodli, že se sejdou, on pak ještě jednou volal. Proto ta četnost hovorů, že se zdrží v práci a že přijde později. Dorazil tam taxi, přišel jako první, po chvíli dorazila poškozená. Nejprve vyřídili záležitost s JUDr. H., kdy on zavolal JUDr. H., dal jí poškozenou k telefonu, poškozená jí nadiktovala své číslo. Přišlo mu zvláštní, když už to číslo měla k dispozici a zavolala jí pak JUDr. H. zpět a vyřizovaly si to venku, takže to už neslyšel, o co šlo. Mezitím se poškozená vrátila a dali se do hovoru. Vyptávala se jej, jestli je ženatý, on řekl, že je rozvedený, poškozená se trochu rozzářila. Pak ale řekl, že má přítelkyni, takže naopak na ní bylo vidět zklamání. Pak se jej ptala, jestli má děti, on řekl, že dvě, ukázal je a pak se jej zeptala, kolik mu je. On řekl, že je mu xxx let a ona se dlouze zamyslela a řekla, že to je v pohodě. Potom začala hovořit o svých předchozích vztazích, hovořila o tom druhém z podezřelých, brněnském basketbalistovi, potom o svém stávajícím příteli s tím, že vždycky je měla jako táty i milence zároveň, že prostě u ní je to tak, že preferuje starší muže, ale taky mu řekla, že vždy si neomylně vybere nějaké kokoty. On se jí z legrace zeptal, zda tím myslí i svého stávajícího přítele a do toho jí zvonil její telefon, to odešla stranou. Slyšel jenom jakýsi silný hlas z druhé strany a potom hovor ukončila s tím, že se ozve později. On se zeptal, jestli to byl hovor, který se týkal jejího přítele, ona řekla, že ano s tím, že i vysvětlila, že jí sehrál žárlivou scénu kvůli němu, ale že přitom on sám jí v tomto nepomůže, protože na to nemá. Pak o něm obžalovanému vyprávěla, že tedy je s ním, ale že s ním není spokojená a že i ten čas v Bosonohách, jak tam žijí v zahradní chatce, že to není nic moc. On se jí zeptal, proč s ním teda je, ona řekla, že nemůže být sama, že potřebuje být s nějakým partnerem a že v Medlánkách být nemůže, kvůli tomu, že vypovídala proti podezřelému. Pak mu vyprávěla o svých koníčcích, o tom, že jí baví točit klipy a zpívat, že ale bohužel to nemá jak uskutečnit. Zeptal se jí, jestli o tomto mluvila i s psychologkou V., ona mu řekla, že ano, ale že V. jí na to vždy řekne, tím myslel o tom, jaký má vztah k mužům a proč si teda vždy takto neomylně vybere, že si má sebe více vážit a že to jsou prostě, označila to docela nevybíravými způsoby, co si o těchto řečech myslí a nakolik jí pomůžou nebo spíše nepomůžou. To už měl ale dopřito a rozhodl se zaplatit, a že půjde, poškozená z toho byla zklamaná, dala to najevo a nabídla se, že jej doprovodí na taxi. Cestou se jej zeptala, jestli se mu líbí, řekl jí na to, že je hezká a že za normálních okolností by jí to taky takto řekl, ale že je v postavení něco jako učitele nebo kněze. A řekl jí a proto, to myslel s nadsázkou, se s ní nebude loučit tím, že by ji objal a políbil a normálně si podají ruku. To se stalo, normálně si podali ruku, ona odešla směrem zpět k vesničce, protože ta cesta vedla přes xxx. Jenom podotýká, že si rozhodně nevšiml, že by tam někde parkovalo nějaké auto nebo že by nasedala do auta nebo že by nějaké auto přijíždělo. Jediné auto, kterého si všiml, bylo jeho taxi. Co se týče toho dalšího dne, soboty, tak psal nebo dopisoval svou disertační práci, ale vrtalo mu hlavou to, co mu řekla o těch Bosonohách a zpěvu a kontaktoval proto Jarmilu B., které stručně a anonymně vysvětlil, jak se s touto dívkou setkal, o co tady jde a jestli v Brně nejsou nějaké možnosti, které má Romea pro tyto děti. Řekla mu, že při Muzeu romské kultury je nahrávací studio pro tyto talentované děti a že není problém, aby mu dala kontakt na ni a že se tam může v tomto ohledu

realizovat. Stejně tak mluvil o tom, že děti v xxx nemají žádnou zábavu a že proto se tam nudí, tak dochází k tomu, k čemu dochází. A to byly informace, které pak druhého dne předal i opatrovnici, protože si uvědomil, že tyto věci nelze dělat za zády opatrovnice, proto volal poškozené, tam jí vysvětlil, že je potřeba o tomto informovat i její opatrovnici, a ať mu dá na ni její číslo. To mu poškozená dala, on se s opatrovnici spojil, ona řekla, že je ráda, že se jí ozval, protože nevěděla, o koho jde, když o jí o něm poškozená vyprávěla. On jí řekl tedy, o co jde, co se týče JUDr. H. a jestli tedy by to mohli zařídit, když už si s ní dojednala schůzku na to úterý, aby to nějak udělaly, aby tam mohly být obě. Ona si myslela, že kvůli tomu bude muset jít v neděli na soud. Řekl jí, že to není potřeba a že klidně kvůli tomu přijede k nim domů. To se tedy stalo, na tom se dohodli. Když tam přijel, tak jej opatrovnice a poškozená uvítaly. Opatrovnice mu řekla, že zbytek domácnosti, jsou tam ještě nezletilí synové v péči, poslala do kina, aby u toho nebyli jako svědci a že ostatním v xxx řekla, že je pojišťovák, protože potom, co poškozená proti E. vypověděla, tak všem ostatním leží jejich rodina v žaludku, zejména rodině R. Uvnitř jim v první řadě ukázal cestu k JUDr. H., ta cesta pro neznalé Pražany je docela komplikovaná, takže to vysvětlil opatrovnici, protože poškozená mezitím byla někde pryč, ukázal jí to na mapě, ona to pochopila, pak zařídil jízdenky, jelikož má kreditovou jízdenku u Regiojetu, takže to vyjde levněji a pak že se vyrovnají, což se také stalo. Dostal oběd, kávu, takže povídali si a pak se s nimi rozloučil. Bavili se o podezřelém u nich doma, ale on rozhodně neříkal, že může zařídit, aby podezřelý E. skončil ve vězení, to vysvětlil, že nemůžou od něj čekat nějaké intervence, že tohle prostě nejde, že takto se to nedělá. Jenom jim popsal, o jaký trestný čin jde, s jakou sazbou a stejně tak i řekl, že podle názoru JUDr. H., pokud poškozená vypovídala, že po ní požadoval v jejich xxx letech nebo xxx letech podezřelý anální sex, ona se bránila, on jí za to nafackoval a přesto ten anální sex provedl, tak je to na krajskou soudní kvalifikaci jako znásilnění osoby mladší 15 let a že by bylo dobře, kdyby to takto bylo překvalifikováno, ale samozřejmě tohle vůbec není v jeho moci, ale to řekl, že ano, že si myslí, že za to, co poškozené dělal, by si zasloužil jít do basy, to připouští. Když pak odjel, všiml si, že má nepřečtené zprávy na Instagramu od poškozené. V tu chvíli na to nějak nereagoval, pak se mu ozvala ještě později, když byl doma, co dělá, tak jí z legrace poslal fotografii, jak sedí u počítače a na klíně má kočku a píše. Ona mu na to napsala, že ona je zase s kamarádkami venku a že se tam fotografuje. On na to z legrace napsal, tak hlavně nedělejte žádné nepřístojnosti a tím to skončilo. V pondělí, ví, že to možná zní neuvěřitelně, ale prostě mu ta věc nedala spát, že je tady člověk, který takto opakovaně vyhrožuje osobám, které mají vypovídat proti němu, který má takovéto nadstandardní vztahy s xxx a který podle toho, co vypověděla poškozená, už toto dělá několik let a nejenom s ní, i vzhledem k tomu, co mu řekl JUDr. H., který mu navíc řekl, teď si vzpomíná, že to se musí smířit s tím, že v sociálně vyloučených lokalitách se takovéto věci dělají. On měl za to, že xxx není sociálně vyloučená lokalita. Zkrátka z tohoto důvodu kontaktoval svědka S., kterého se jenom obecně zeptal, jestli toho dotyčného zná, že se s ním setkal pracovně. Rozhodně neuvedl nic, co by se týkalo osoby poškozené nebo nějakých skutkových okolností případu. Svědek S. mu nejprve napsal, že Info Brno. Obžal. si na to kliknul, ale neviděl tam nic, co by o něčem svědčilo, tak napsal znovu, o co jde a svědek S. mu na to odepsal, holky, pařba, adrenalin a proč se na to ptá. Obžal. řekl, že jde o pracovní záležitost, aniž by mu k tomu sdělil něco bližšího. Odpoledne se mu ozvala SMS opatrovnice poškozené, napsala mu, že děkuje za pomoc, ale že se jí poškozená svěřila s tím, že si s ním dopisuje a ona mu napsala, že pokud poškozená ucítí zájem nějakého muže, začíná vyvíjet nežádoucí aktivity, a to bez ohledu na to, jestli je jeho zájem profesionální nebo ne a že velice dobře ví, o čem mluví. On na to odepsal SMS, už si na to znění přesně nepamatuje, ale zejména jí zavolal a vysvětlil jí, že to je nedorozumění, že tady z jeho strany nejde o zájem o její osobu, ale že tady jde o to, aby ta věc dopadla dobře, protože z jeho pohledu soudce mu přišlo zvláštní, že se nijak nereaguje na to, že dotyčný se opakovaně chová koluzním způsobem a ze své zkušenosti věděl, že takovéto věci za této situace často bývají odsouzeny k nezdaru, protože mezitím dojde k ovlivnění svědků, mezitím taková osoba zničí důkazy nebo zamete stopy, ovlivní ostatní, to se jí

snažil vysvětlit s tím, že má za to, že už je dostatečně starý, aby o něj měla poškozená zájem. Opatrovnice řekla, že tím si nemůže být jistý, že skutečně poškozená to nebere jako zájem profesionála, který se netýká její osoby, ale že to bere jako zájem o její osobu a že už její učitel s tím měl průser. On na to řekl, že je rád, že mu tohle řekla, ale že on už s poškozenou dál nechce komunikovat, nebude a že tedy tímto to pro něj končí a tak to také skutečně v tom červenci považoval za ukončené. Proto taky po celou zbývající dobu komunikoval jenom s opatrovnící, zeptal se, jak to tedy vypadá, a to mu řekla, že poškozená z xxx, ale nemá doklady a že to tedy vzdávají, že za této situace nemá cenu jezdit. On jí zapřísahal, ať jede, že doklady se vyřeší později, ať aspoň jede ona, takže nakonec tedy jely. Mezitím vlak měl zpoždění, takže se řešilo ještě toto, protože skutečně měl za to, že čas tlačí, že dřív nebo později se může stát to, co v minulosti zažil opakovaně v trestních věcech, že se stalo. To se tedy podařilo, do té Prahy přijely, vše zařídily. On komunikoval s tím, že jí pak napsal, že tím to pro něj končí, že je rád, že jí poznal, ale bude lepší, když z jejího života zmizí. Každopádně v ty další dny už komunikoval pouze s opatrovnící poškozené. Právě když jí poslal tu zprávu, že tedy tímhle už by rád zmizel z jejich života, odepsala, že děkuje, že je ráda, že potkala někoho takového. Teď udělá odbočku, v přípravném řízení byl dotazován, jak myslel zprávu, že cesta do pekel je dlážděná nejlepšími úmysly. Jej ta otázka překvapila, protože ta odpověď se nalézá už v té samotné zprávě. V té zprávě napsal, že cesta do pekel je dlážděná těmi nejlepšími úmysly a že chtěl ukázat, že existují taky muži, kteří s ní mohou jednat slušně, a přitom jim o nic nejde. Protože do té doby poznala poškozená jenom samé dacany a obává se, že i ten její stávající přítel na tom nebude o moc lépe. To myslí, že bylo taky toho dne právě v pondělí, a proto jenom o den později se v této souvislosti zeptal, že jestli to poškozená pochopila a nebude jí to vadit, že se odmlčel nebo něco v tom smyslu. Opatrovnice odepsala, že poškozená tohle neřeší. On to tedy vzal, že je dobře, že tohle neřeší a že tím pádem je toto uzavřená věc v tom červenci. Bylo by to i tak dál, kdyby od svědka S. nepřišla ta odpověď, kde svědek S. říká, že se vypytał na dotyčného a že od jednoho komunálního politika se mu dostalo informace, že dotyčný je známý, rychlá auta, mejdany, protože ten dotyčný politik s ním sám byl na nějakém mejdanu, holky atd. Proto si říkal, že tím se nijak nezmenšuje jeho obava, že tady proti mocnému podezřelému stojí bezmocná rodina, a proto udržoval nikoliv s poškozenou, ale s opatrovnící kontakt, i proto jako rozptýlení jí nabídl ještě z kraje srpna možnost návštěvy soudu, to opatrovnice kvitovala. Na původní termín se nemohla dostavit s tím, že napsala, že když tohle sdělila poškozené, ta z toho byla zklamaná, tak právě proto nabídl i další termín, na ten se tedy už dostavily. Mezitím ovšem došlo k tomu, že 21. 8. mu přišla od svědka S. fotografie, byl to podezřelý E., který na policejní stanici, on se ptal třech policistů, všichni mu potvrdili, že to je policejní stanice, kde podezřelý E. se vyfotografoval na policejní stanici v policejní uniformě, dal toto jako selfie na Instagram s textem, tak ať na mě nikdo nic nezkouší. Obžalovaného to rozčílilo, a proto to poslal mimo jiné por. Ř. s tím uštěpačným komentářem, že teď mu je jasné, proč nechtějí dát návrh na jeho vzetí do vazby. Por. Ř. na to reagovala tak, že si to vzala osobně, že má výtky vůči jejímu řízení. On pak v té dlouhé SMS, která je k dispozici soudu ne ve své celé podobě, popisoval, o co mu celou dobu šlo, kde to znovu vysvětloval tak, jak i předtím to vysvětloval ve svých rozhodnutích, nebo jak to vysvětloval i na gremiálních poradách, že pokud v přípravném řízení se neudělá vše pro to, aby se zajistilo dostatek důkazů, aby podezřelý nemohl ovlivňovat další osoby a aby se, jak o tom píše ve své práci, de facto izoloval od obětí, protože, když nebudou izolovány ty oběti, sami o sobě nebudou chtít vypovídat ostatní. Pokud se toto nestane, tak ta věc nemá v hlavním líčení šanci na úspěch a že úkolem přípravného řízení je toto všechno dostatečně připravit a že úkolem soudu není a nemůže být napravovat chyby přípravného řízení a o nic jiného mu tady nešlo. Pak, když toto odeslal, tak se uklíknul a poslal ještě omylem por. Ř. animaci, která s tím naprosto nesouvisela. Ona na to reagovala, a to je právě to, co chybí v té dokumentaci, kterou předložila obžaloba, tam chybí, kde por. Ř. mu odpovídá, děkuji za váš zájem nebo tak nějak, ta animace je hezká a až jednou opadnou něčí emoce a někdo narazí, tak mu o tom sdělí něco bližšího s tím, že přeje hezký den. On to pochopil tak, že tady je něco, co dotyčné

brání postupovat tak, jak by asi nejspíš sama postupovat chtěla a že jeho odpověď kvituje a že v tomto ohledu nejsou spolu v rozporu. To byl i důvod, proč v této věci dál nekontaktoval Janu U., jediná jejich komunikace byla, že kdyby, tak se ozve. Nicméně mezitím došlo k té schůzce na soudě. Tam viděly jednání, jednalo se o videokonferenci a o veřejné zasedání o podmíněném propuštění. Potom tedy tak, jak jeho děti, tak i poškozená si vyzkoušela talár, pak ukázal, jak to vypadá dole a pak byly u něj v kanceláři. Tam mimo jiné, a proto byl tedy na Vánoce s tím dárkem, svědkyně D. uvedla, že si jej vygooglila a zjistila o jeho otci, co dělal za 2. světové války, pak projevila zájem o kávu. Poškozená mezitím řekla, že potřebuje na záchod a neví, kde je, tak jí doprovodil a počkal tam, aby jí doprovodil zpět. Ten důvod byl velice jednoduchý, protože, když jeho děti tam byly a šly na záchod, tak vždy šly spolehlivě někam dál nebo nevěděly, do kterých dveří. Všiml si a upoutalo jej, že poškozená pořád chtěla po své matce, aby taky odešla na záchod, ta nechtěla. Nicméně čas se naplnil, protože potřebovaly ještě něco jít kupovat, a tak je doprovodil ven. Jeli služebním výtahem, první jela opatrovnice, za ní nastoupila poškozená, on byl třetí, a to proto, že vystupoval jako první a aby jim mohl ukázat cestu a hlavně mohl otevřít kartou. Když vyšli ven, tak poškozená jej chytila za ruku, pak si všimla, že se takto zrcadlí v oknech, takže jej zase za tu ruku pustila. Takto došli až na konec budovy, rozloučili se. On se s poškozenou rozloučil tak, jak se loučí se svými dětmi, tzn. objetím v úrovni ramen, ona mu zamávala a tím si myslel, že celá věc pro něj definitivně končí. Nicméně poté odpoledne mu přišla od poškozené SMS, že mu děkuje, on odepsal ze slušnosti, že není zač a pak se zeptal, proč si jej vlastně zablokovala na Instagramu, ona na to odpověděla, jestli jí může zavolat. On jí tedy zavolaal a v tom hovoru mu znovu zopakovala, že mu děkuje za to, že je vzal na soud a pak mu řekla, že jí je sympatický a že mu to chtěla říct už předtím a že by s ním moc ráda mluvila o věcech, které nemůže řešit s přítelem P. On jí poděkoval, že je rád, že si váží toho, co řekla, nabídl jí tykání, zeptal se jí, jak to bylo s tím Instagramem, ona řekla, že to bylo na pokyn por. Ř., aby si jej zablokovala a že tedy pokud se chce s ním vidět, potřebuje něco, tak že se zítra můžou sejít. Ona na to, že je ráda a řekla mu, že má o něj zájem a že by s ním ráda chodila. Upozornil jí na velký věkový rozdíl mezi nimi, a že ona má navíc přítele a on přítelkyni. Ona mu na to řekla, že s P. není spokojená, že vždy byla na starší, že toto neřeší a že je ráda, že jej poznala, takže se dohodli, že se setkají na Riviéře. Ještě večer v to úterý s ním začala komunikovat přes WhatsApp, to začala tím, že ahoj tady je X., co děláš. On jí poslal fotografii, že je na nádraží v Zaječí a jede na kole. Od rána pak toho dalšího dne jej doslova bombardovala WhatsApp zprávami, jestli ten dnešek platí, jestli si to nerozmyslel atd. On jí napsal, že řekl, že se sejdou, že jí dal své slovo a že to platí. Dohodli se přes WhatsApp, že se jí ozve, až bude mít skončeny výsledky. On se jí dovolal, dohodli se, že se sejdou v Medlánkách, že tam přijede taxíkem a původní záměr byl, že je zaveze do centra a že z obchodního centra Vaňkovka to vezmou po cyklostezce k soudu, kde má auto a kde jí zase odveze. Tak jeli taxi, on seděl vpředu, ona seděla vzadu. Ale v blízkosti výstaviště, jako obvykle byla velká zácpa a poškozená už z toho začala být nervózní, takže navrhl, ať zastaví u Riviéry a že to vezmou k soudu od Riviéry pěšky. S tím poškozená souhlasila, takže vystoupili, šli přes můstek a za můstkem za Svratkou řekla, že to tady zná, vzala jej za ruku a odvedla až na to místo podél vody, kde končila pěší stezka. Tam došli až na konec, obrátila se k němu, dívala se mu do očí, on se díval jí do očí, ona pak k němu přistoupila, on jí objal a řekl jí - takhle bych tě chtěl chránit, ona se na něj podívala, dala mu pusku, on jí polibek opětoval. Pak se ale zarazil, ona ztuhla a zeptala se jej, co se děje a on jí řekl, že v tuto chvíli lituje toho, že je soudce. Ona se jej zeptala, řekla to ostřeji, význam zněl - a copak soudci nevedou intimní život? On jí řekl, že vedou, ale že přeci jenom se to nehodí. Znova jí zopakoval věkový rozdíl, a že takto vypadají, když ne jako dědeček s vnučkou, tak aspoň jako otec s dcerou. Ona na to řekla, že tohle je jí úplně jedno, že toto neřeší, že jí se starší muži líbí, že už mu to říkala jednou. Potom mu také řekla, že když jej viděla včera v tom saku „vystajlovaného“, takže rozhodně na své roky nevypadá, že i teď se oblíká jinak, než P. a že když o sebe bude trochu dbát, tak rozhodně vypadá mladší a že s tím, jak vypadá, jak se chová a jakou má práci, tak může mít každou, jako je ona v jejím věku, a to klidně až do 60. Řekl si, že

proti tomu se těžko něco namítá, že v podstatě má pravdu, takže ano, přistoupil k ní, objal jí, ona se k němu přivinula, dali si znovu pusy, tzn. on jí, ona jemu a pak jí chtěl dát francouzský polibek. Řekla mu na to, že teď ne, on řekl v pořádku, poodstoupil a pak už si řekl, že asi bude lepší, když půjdou. Takže šli pěšky směrem k soudu. Na soudě, když přišli do jeho kanceláře, oba měli žízeň, takže se napili a pak tedy došlo k tomu, co už popsal, že když se vracel s nápojem, aby jej dal na stůl, ona seděla v křesle, vstala, objala jej, on objal jí, sáhla mu na penis, dostal erekci, na to jí políbil, ona jej a v tu chvíli už si dali francouzský polibek. Objala jej nohama a takhle pomalu začali klesat zpět do křesla. Když takhle doklesli, ona ztuhla, on se zeptal, co se děje a ona řekla, že tohle jí něco připomíná. Řekl okay, navíc řekl, ještě že tak, mohl by někdo přijít, nechával dveře otevřené, resp. zajištěné klínkem, že mohl kdokoliv vstoupit. Řekl, že si odskočí, aby to rozchodil. Nechal jí tam chvíli samotnou, a když se vrátil, tak šli pryč. U výtahu jí volala opatrovnice, ona řekla, že je se S. Nasedli do jeho auta, odvezl jí do Medláněk, rozloučili se tím, že mu dala pusy a on pak jel domů. Pak večer, když už byl doma, tak následovala z její strany další WhatsApp komunikace, že co si myslí o dnešku, jestli se nezlobí, že to takto dopadlo. On jí znova zopakoval, že dnešek byl fajn a že se nemá proč zlobit, že ne u něj znamená ne ať tohle vůbec neřeší, že to je přeci v pořádku. Pak se jej zeptala, co dělá, on řekl, že zase píše disertační práci, a to mu už tehdy začala posílat ta videa. Napsala, že je doma sama, že jí je v pelíšku smutno, že P. je na pivě a poslala mu to první video, a co on na to. On na to vážně, je ti smutno? Ona, je mi vážně smutno, tak dívej a začala posílat další videa a nakonec poslala to video, kde přes kalhotky masturbuje a potom mu napsala text, že teď se udělala a konečně může spát, že chce, aby jí to dělal on a ta WhatsApp konverzace končila dobrou noc miláčku. On tu korespondenci hned smazal. Ráno, to byl čtvrtek, mu psala, jestli se na ní nezlobí a že ať to ze včera smaže, že to byla blbost. Napsal jí, že to smazal, že opravdu je zlobivá holka, ze randy, a ona, že se omlouvá, ale že se chce s ním milovat a nejlépe ještě dnes. Odepsal jí na to, že dnes slaví, takže dnes to asi nepůjde. Odepsala, že dobře, že tedy zítra, ale že zítra určitě a dnes, ať si s žádnou nic nezačne, že když byla na tom veřejném zasedání, tak si dobře všimla, jak po něm pokukovala ta státní zástupkyně, tam byla právní čekatelka a že, ať si s ní nic nezačne, protože ona, když má o někoho zájem, tak patří jenom jí. On jí na to napsal, že patří jenom sám sobě a že takové žárlení je úplná blbost, ona řekla, že ne, že má o něj zájem a že prostě nechce, aby si začínal s nějakou jinou. Pak debatovali o tom, kde by se mohli sejít. On navrhnul místa, jako restaurace nebo slušnější podnik. Nabídl jí možnost, že se projdou, to mu řekla, že ne, že chce být někde, kde s ním může být sama a že přece ví proč. Jej napadlo v této souvislosti několik možností, u něj doma v domě, za prvé je to daleko a za druhé nebylo by jisté, jestli by tam někdo nebyl, byť on s ní nechtěl být, vypadalo by to, že by spolu byli i přes noc, a to nechtěl. Napadla jej tedy tahle možnost a tak jí o tom napsal, až druhého dne, kdy to zařídil. V pátek dopoledne jí tedy volal. Ještě chce říct, že ten večer mu psala, že na něj myslí, psala mu dost často takto během dne. Večer mu napsala, že na něj myslí a jestli to s ní myslí vážně a že se opravdu těší na ten zítřek. Odepsal jí, že také na ní myslí a že se na ten zítřek také těší. V pátek ráno jí zatelefonoval, kde se sejdou a co tedy objednal, souhlasila s tím, že jde na prohlídku a že se jí má ozvat po 12. hodině. To se stalo a dohodli si místo setkání, tam jí vyzvedl na Králově poli a takto jeli na ten penzion. Na tom penzionu byl komický už jenom ten vstup, protože nevěděl, jak to funguje, tak tam zvonil, až se dozvonil nějaké vrátne, a ta mu řekla, že to funguje tak, že má poslat SMS na číslo, které má uvedeno, a oni mu dají kód, takže si takto vyzvedl klíče a šli nahoru na pokoj. Pokoj byl normální hotelový pokoj, postel, dvě křesla, mezitím stolek a sprchový kout. Když tam přišli, tak poškozená řekla, tady se souložilo, pak si sedla do toho křesla, které bylo blíže ke dveřím. Pak si uvědomil, že ty dveře nechal odemčené. Když toto řekla, on se nad ní sklonil, políbil jí a řekl, tak co a ona řekla, že ať se nezlobí, že si to rozmyslela. Řekl v pohodě, sedl si naproti ní na postel, ona nohy, které měla na posteli, si dala na jeho, a takto se těch nohou dotkl a začala se jej ptát, jestli mu to nevádí, že se rozmyslela. On řekl, že mu to nevádí, že přece o nic nejde, musí souhlasit oba. Strašně se tomu divila a říkala, že to je poprvé, co něco takového zažila, že vždy ti její předchozí partneri, když řekla ne, tak na to prostě nebrali ohled, případně jí i

zmlátili a osouložili. Řekl, že rozhodně není jako její předchozí partneri, jestli si toho nevšimla. Ona se jej zeptala, že to i snad jí chci říct, že nikdy žádnou dívku neudeřil. Řekl, že ano, ona řekla, že to není možné, že kecá, řekl, že nekecá. Pak mu začala vyprávět o tom, co s ní ten podezřelý E. ty tři roky dělal, kam jí všude bral, kdo u toho byl a co všechno a i ty jiné holky. Prostě to, co potom, když vedl komunikaci s R., nazval organizovaná dětská prostituce. Takto, když mu to vyprávěla, tak jej přešla veškerá chuť na něco, takže si přesedl do křesla a ty nohy si dal taky na postel a takto poslouchal její vyprávění. To, jak mu ukazovala na lýtku tetování, co má a na ruce, těch svých předchozích partnerů a partnerek. Do toho přišel telefonát od jejího přítele, to na něj zakřičela, že teď je se S. v obchodáku ve Vaňkovce, že vybírají oblečení a že jestli chce, klidně mu jí dá k telefonu s tím, že se ozve později. Koukal překvapeně a zeptal se jí, že to má teda koule, že když to na něj tak hraje, že co kdyby jí ten P. chtěl k telefonu a ona na to řekla, že může být bez obav, že ona ho zná, že on by jí k telefonu nechtěl. Upřímně byl obžalovaný rád, že to takto skončilo, když už měl takový pitomý nápad. Pro něj to byl vhodný signál, aby odešli. Takže řekl, že raději půjdou. Na stole nechal peníze, protože to byl předepsaný způsob platby. Když takto vstal a chtěl jít, poškozená k němu přistoupila, přitiskla se k němu, dala mu ruku na penis, on měl znova erekci a políbila jej, on si jí tedy přitáhl k sobě a ona mu na to řekla, že si tohle nechají na příště. Řekl, no dobře, tak raději půjdeme. Šli ven, venku jí znovu volal její přítel, to mu vynadala, že jestli neslyší, tak teď jdou se S. na šalinu, že jdou nádražním podchodem. Takto došli k autu, v autě se jej znova zeptala, jestli mu to nevádí, že to takto dopadlo. On jí řekl, že co pořád řeší, že přece ne znamená ne, že tohle si nemůže vychutnat, když nebudou chtít oba a že příště, když bude chtít, tak si to vychutnají. Ona řekla hrozně zvláštní věc, řekla, že na ní nesmí být takto hodný. S tím odjeli a pak si povídali o tom, jak to je s P. Tam mu popsala, že právě P. po ní požaduje praktiky, při kterých ona zamrzne, i když mu říká, že to jí připomíná E., ale že na to nebere ohled, že takto proti její vůli vykonal anální sex, že jí z toho bylo blbě, uhýbala, i když mu říkala, že tohle nechce, že to jí dělal ten E. On nevěděl, co na to říct, pak se ptal, proč tohle neřeší s V., ona zopakovala, že V. tady je na dvě věci, jak se říká. Nějak v duchu této debaty došli na Královo pole, tam se rozloučili pusou, ona nastoupila do tramvaje, zamávala mu a on se vrátil zpět odevzdat už kancelář. To mu odpoledne volala a znova se jej ptala, neví, jestli mu volala, ono to většinou totiž bylo tak, že mu poslala na WhatsApp, ať zavolá s odůvodněním, že nemá kredit, ale každopádně se spolu bavili, a to se jej znova ptala, co si o tom dnešku myslí, jestli mu to nevádí. Znova jí zopakoval, že mu to nevádí, že tohle mají přeci možnost někdy jindy, a že když jindy, až budou chtít oba, tak jenom dobře. Ona znova, že o tom přemýšlí, a že to skutečně ještě nezažila. On se jí zeptal na to, že mu taky její opatrovnice říkala něco o tom, že měla něco i s učitelem a jak to bylo. Řekla mu na to, že přece ví, jaká je a že máma to vyřešila, že vůbec o nic nešlo. Pak odjel domů a večer, to si s ním dopisovala přes WhatsApp znova, že na něj myslí, ať jí něco hezkého pošle. Vzal tedy čtvrtku a fix a poslal jí jméno v arabštině, studoval dva roky arabštinu na jazykové škole. Takže jí v arabštině poslal její jméno plus zdobněliny, to se jí strašně líbilo s tím, jestli by uměl něco jiného. Zeptal se co, ona třeba pohádku nebo něco takového, tak jí tedy poslal takovou stručnou verzi pohádky Tisíce a jedné noci. To taky řekla, že je krásné, že jí tohle ještě nikdo nenapsal a že s tímhle se jí bude krásně usínat a že mu přeje krásnou noc. S tímto také v pátek skončili. V sobotu, on pokračoval na své disertační práci, kdy se mu během dne poškozená ozvala na WhatsApp, co dělá. Popsal jí to, že píše disertační práci a ona, ať jí večer zavolá, takže jí večer zavolal, a to jestli se neplete, byl jejich nejdelší hovor, a tam se mu právě svěřila, že už mu chtěla v ten pátek říct, že jej má raději než P. a že na něj myslí i při intimních chvílích s ním. Takto se dokonce stalo, že při sexu s přítelem se podřekla a řekla mu jeho jménem nebo zdobnělinou a že jeho to strašně namíchlo a že jí kvůli tomu málem zmlátil. Pak mu popisovala, jaké má představy o tom, co by spolu měli provádět. Pak se jej zeptala, jaké představy má on, tak jí to také řekl, s tím ten hovor skončila, že P. už jede. Pak v noci, kdy ještě dále psal, mu od ní přišlo tik tokové video na WhatsApp s takovou smutnou hudbou a na tom tik tokovém videu brečela. On jí na to odepsal, co se děje, to sice přijala tu zprávu, ale už na ní nijak

nereagovala. Pak si všiml, že je zablokovaný. Takže jí ještě poslal SMS, co se děje, a myslí, že je jí poslal i na Messenger, a to mu o půlnoci přišla odpověď, že všechno vysvětlí, ale že teď, ať jí nekontaktuje. Druhý den mu pak přes Messenger přišla zpráva, že si jej musela zablokovat, ať se nezlobí, že to není nic vážného a ať zavolá. Takže když se mu podařilo jí dovolat, tak mu právě popsala, že v noci ze soboty na neděli, že když spala, tak jí P. prolítl mobil a našel tu jejich konverzaci a že jí kvůli tomu dělal strašnou scénu a že jí málem znova zmlátil. Jej to namíchlo a řekl, tak dost, tak tohle prostě nejde, takto někomu vyhrožovat zmlácením, on si to s ním klidně vyřídím. Zapřísahala, ať se do toho neplete, že tohle si s ním musí vyřídít ona. Tehdy se jí zeptal, zda jí to nevadí, že takto jí někdo narušuje soukromí, že tohle by nikomu nedělal. Řekla, že on je takový a že to se s tím nedá nic dělat. Nechtěl s ní přestat být v kontaktu, tak navrhl jiné způsoby. To řekla, že to nepůjde, že P. jí prostě ten telefon prohlíží a že něco vymyslí. Hovor ukončila s tím, že musí končit, protože P. se vrací. Potom v pondělí toho 31. 8., to si říkal, že tohle byl z jeho strany úplně nesmysl, a že bude nejlepší to normálně skončit. Proto jí zavolal z pevné linky a řekl, že tohle nemá smysl, že to prostě skončí a ona mu na to řekla, že to nechce skončit, že jej potřebuje, že má o něj zájem a že potřebuje čas, aby si tohle všechno mohla rozmyslet, ale že s ním chce být v kontaktu, že si jej zablokovala, ne proto, že by chtěla, ale protože jí to nařídil P. Při této příležitosti jej v pondělí odblokovala, poslala mu WhatsApp zprávu, tam byl myslí medvídek, srdíčko atd. a pak jej zase zablokovala. Řekl si, že zkrátka dobře, takto se rozhodla a už to nechají být. Proto v neděli 6. 9. si řekl, že to tedy skončí definitivně a tak nejdříve jenom prozvonil, aby zjistil, jestli funguje normální telefon. Prozvonil, to fungovalo, poškozená se vzápětí ozvala, co potřebuje, on řekl, že nic, jenom chtěl vědět, jestli není blokovaný, na to jej poškozená požádala, jestli by jí nemohl půjčit 1 000 Kč. On se zeptal, proč, ona mu odpověděla, to bylo všechno komunikace přes SMS, že dluží lichváři a že je jinak v průseru, protože P. jí nepomůže a její máma není doma a jestli by jí to mohl půjčit. On s tím souhlasil, takže se sešli v Medláncích. Původně si říkal, že by jí to předal v té kavárně, co se tam tehdy sešli, ale ta měla v neděli zavřeno, pak řekla, že s tím užerníkem se má setkat u autobusového nádraží, tak řekl, že pojedou autem na soud, a tam jí doprovodí. Ona řekla, že ať jí doprovodí, ale ne úplně na místo, ale jenom tam, jak je Brno, dolní nádraží, dál že ne. To se stalo a cestou mu vyprávěla o tom, že je navštívila Mgr. V. a že vysloveně vynadala její matce za to, že byla s obžalovaným v kontaktu na Facebooku, že to je člověk zvenčí, co se ona s ním má co kamarádit a že má na její dceru špatný vliv. On se zeptal, jak to vidí ona, jestli si fakt myslí, že má na ni špatný vliv a ona řekla, že to je v pohodě. Teď tu V. označila tak, jak jí označovala vždycky. Takto došli na soud, tam v garáži jí znovu volal P., neví, o čem se bavili, protože řekla, ať jde pryč. Potom se s P. bavila, když šli podél Svatky, to mu řekla, že je se S. a že jsou ve Vaňkovce. On na to řekl, že z toho P. dělá úplného pitomce. Ona na to řekla, to mu přišlo docela nezvyklé, že si teď s P. musí dávat pozor, protože si zapomněla vzít antikoncepci. On si pro sebe řekl, že tady už není co řešit, tady má 1 000 Kč na rozloučenou a tím teda zaplatí dluhy a konec. To jí řekl, že byl rád, že jí poznal a že se třeba někdy potkají a s tím se rozloučili. Ale právě v to pondělí mu hned ráno přišla SMS, že kdyby jej kontaktoval P., ať mu neodpovídá, on na to reagoval, o co jde, na to už nedostal odpověď. Tak ještě v poledne, protože měl obavu, jestli jí skutečně už nezmlátil, v poledne jí volal, to mu ten hovor nepřijala, ale pak odpoledne, když se vracel z práce, mu začala volat a vysvětlovala mu, že mu děkuje za ty peníze, protože byl jediný, kdo jí pomohl s tím, že s P. je to hrozné, protože jí dělá pořád kvůli němu scény a vyhrožuje jí, takhle nějak se ty hovory odvíjely. Pak večer mu poslala přes WhatsApp tu zprávu, jestli by jí nepůjčil ještě dalších 10 000 Kč. O tom pak vedli další hovor, kde mu vysvětlila, že tomu lichváři dluží mnohem více a že jí hrozí ještě větší průšvih, že jí prostě nepočká. On s tím souhlasil, že jí peníze půjčí, ale že to je opravdu poslední, že ať neblbne takto a nepůjčuje si, že to jí radši pomůže sám, než přes lichváře. Pak se bavili o dalších osobních věcech a o tom, že opravdu jí, když to má shrnout, překvapuje, že se našel někdo takový, kdo jí pomůže, protože to u nikoho jiného nezažila. Pak že se potřebuje jít vykoupat, že je unavená, ať se jí ozve později. Tak se jí ještě ozval později, a to byl jejich poslední hovor a tam mu řekla, že mu chtěla říct, že miluje jej a ne P., a

to se s ním rozloučila slovy dobrou noc láska s tím, že druhý den se těší na setkání. V úterý, kdy měl předat těch 10 000 Kč, byl od rána bombardován zprávami, jestli to platí a kde se sejdou a jak, to se stalo. Sešli se opět na konečné tramvaji na Králově poli. Řekl, že mají chvíli čas, že pojedou vlakem, že si někde sednou. Řekla, že ne, že by je mohl někdo vidět, že tady bohužel jsou P. i E. známí a že at' jdou rovnou na vlak. Tak šli dovnitř, pak čekali na peróně a tam plánovali, jak to s nimi bude dál, společný život. Ptala se jej, kdy se rozejde s partnerkou. Říkal, že do 28. 9. musí dokončit práci, to je teď pro něj prioritou, at' se nezlobí, ale že ten vztah už je u konce, že když se jej večer, ten týden, jak byl zablokovaný, přítelkyně ptala, jestli k ní něco cítí, tak řekl po pravdě, že už ne. Ale pak se jí zeptal, jak ona to má s P., že na Facebook profilu mají společnou fotografii. Řekla, že to má stejně, jako on, že do 28. 9. to s ním taky „skončí“, že tu profilovou fotografii tam má proto, aby byl v klidu a nic netušil. Takže takto pak jeli vlakem a přijeli na nádraží, tak si dali pusy a rozloučili se s tím, že mu řekla, že se mu druhý den ozve, jak to celé dopadlo a jestli ještě něco bude s tou úžerou, nebo jestli už tohle stačí. Druhý den mu akorát poslala přes WhatsApp zprávu, že mu děkuje za včerejšek. Chtěl vědět, jak to dopadlo a chtěl to vědět i z toho důvodu, protože si všiml, že když tato zpráva přišla, tak přišla z jiného telefonu a začal mít obavy, jestli skutečně šlo o užeru nebo jestli šlo o peníze na nový telefon. To jí nejprve volal ze svého telefonu, to mu řekla, že teď nemůže, at' zavolá za chvíli. Myslel si, že je někde s P. a že zas něco hrozí, tak jí zavolal za chvíli z pevné linky ze soudu. To mu to zvedla, řekla, to bylo poprvé, co slyšel její otrávený hlas, že to jsi ty? Řekla, že teď nemá čas, at' jí zavolá po páté hodině. Tak po páté hodině celkem 3x jí volal, to už mu ten telefon nevzala a tak poslal tu zprávu přes WhatsApp, že jej mrzí, že když předtím spolu tak komunikovali, že teď nic a že je to škoda, protože mu na ní záleží, a na to pak přišla odpověď od její opatrovnice, at' už laskavě poškozenou nekontaktuje. Tohle se stalo, když zrovna s bývalou přítelkyní probíhala hádka. Zeptala se jej, která mu to zase píše. Protože jej toto naštvalo, tak jí to řekl po pravdě, co se stalo. Řekla mu, že je vůl, že přeci mu muselo být od začátku jasné, že tahle holka není žádná oběť, ale že jej jenom využila. Bránil jí, že to tak není, že poškozená si užila své. Naopak jí chtěl pomoci, a že si té pomoci vážila. Řekla, tak se tedy vsaďme, dej mi na ní kontakt, já jí zítra kontaktuji a schválně, co na to řekne. Takto se stalo a druhý den právě přišla ta odpověď z její strany, která jej zdrtila. Najednou jí ty peníze měl dát proto, aby mlčela, že najednou to, co tedy předtím říkala, že takhle krásně s ní nikdo nemluvil, tak najednou to popsala tak, jak to popsala a že vlastně je úplně stejný, jako ti před tím, protože na ní dělal stejné věci, jako ti před tím. Do toho mu poškozená volala nebo snažila se mu dovolat, telefony už nebral, protože už neměl chuť se s ní bavit a tím si myslel, že to pro něj skončilo. Mezitím ale přišel 14. 10., kdy jej znovu poškozená kontaktovala, kdy mu nejprve na Instagram poslala, pak to smazala, smazal to i on, že at' se nesere do jejího života, to bylo v souvislosti s komunikací s R. Pak si kvůli tomu volali, a to mu řekla tu verzi, která je teď v obžalobě, že od začátku věděl, že ona je taková, že reaguje takto na každého muže a že toho zneužil. Zeptal se, no dobře, a jak to tedy bude s těmi penězi, které po něm chtěla kvůli té úžere, ona řekla, jaké peníze, o žádných neví a jestli nějaké peníze, to at' si vyřídí se svou expřítelkyní. Pak ten hovor ukončil, protože tohle nemělo dál smysl. Mu to přišlo, že tohle jí snad někdo namluvil, že má takto odpovídat, protože najednou úplně jiný hlas a úplně jiný obsah. Pak mu přišla ta korespondence, kde se mu omlouvá za to a přišla v té podobě, která je teda odlišná od té, která je uvedena ve spise, kde ve spise, tak jak jí má k dispozici obžaloba, chybí to zásadní dialogové okénko. Nicméně už to nechal být, jenom toho 22. 10. jí ze slušnosti poslal přání k svátku, protože si to myslí do teď, že je to strašné nedorozumění, že stojí proti sobě, protože si myslí, že by měli stát proti někomu úplně jinému. To bylo od začátku jeho motivací. Navíc mu v té době přišlo na Instagram, že lidi, které znáte a přišla mu poškozená. Odpíknul to, na to mu od ní přišlo, to také není ve spise, ahoj, copak, máš o mě zájem? Odepsal, že si myslí, že je škoda, že stojí proti sobě, protože jim jde přeci o společnou věc, aby ten, kdo jí takto ubližoval, aby nezůstal nepotrestaný. Na to nijak nereagovala a zablokovala si jej. Tím to pokládal už za vyřešené. Pokud v tom prosinci byl za opatrovníci, za prvé, nechtěl tam být za poškozenou, chtěl se tam omluvit její matce za to, že ze svého pohledu

nedodržel slovo a nedal na její slova, že se ukázalo, že měla pravdu. Ona jej vypoklonkovala a upřímně, kdyby věděl, z čeho byl obviněn, tak by jej v životě nenapadlo tam jít. Pak o to bylo větší jeho překvapení, mu od poškozené přišla, někdy 21. nebo 22. 1., nejprve žádost o přátelství na Facebooku, to tam bylo asi hodinu. On v tu dobu byl na dálnici, takže to neřešil a pak ta žádost byla odebrána jí, nebo tím, kdo žádal jejím jménem. To si říkal taky dobře, protože to už mu přišlo dost zvláštní. 17. 2. mu znovu přišla žádost o přátelství, najednou byl odblokovaný a přišla mu ta nová WhatsApp komunikace, kde se mu omlouvá za všechno, co se stalo s tím, že ví, že teď už se s tím nedá nic dělat, ale že mu nechtěla tohle způsobit nebo tak nějak, že jí mrzí, že to takto skončilo, že ona by to bez P. nevydržela, ale že zároveň chce být s ním dál, protože potřebuje někoho, kdo by v těchto věcech mohl při ní stát a radit jí a zapřísahala jej, ať si jej E. neomotává kolem prstu. On na to odpověděl, že jej si nikdo kolem prstu neomotává a že proč tohle neřeší s P., když je s P. Ona mu odepsala, že P. má svých starostí dost a na tohle nemá a že znova potřebuje někoho, kdo by v tomhle stál při ní. Dál se jej vyptávala na jeho soukromé věci, tak řekl, že mu zemřela matka atd. Přišlo mu to divné a nebýt toho, že tam psala o tom, že má pocit, že zase má obavu, že se tam pohybuje podezřelý a že jí leze na účet atd., tak jí odkázal na JUDr. H., ať se s ní spojí a zároveň JUDr. H. večer napsal, že jej zcela nečekaně kontaktovala poškozená s tím, že se kolem ní ometá podezřelý a že jí instruoval, ať se obrátí na ní a jestli se obrátila. Napsala mu, že ne, ale že jí budou kontaktovat. O pár dní později mu znovu psala poškozená, co má dělat, že tedy jí kontaktovala advokátní kancelář a něco tam hovořila o SMS zprávách, co má dělat, jak by se daly obnovit. Mu ta komunikace přišla podezřelá, takže jí odepsal, že pokud jde o tyto věci s tím, ať se obrátí na JUDr. H., ta se v tom vyzná, že pokud se kolem ní pohybuje E., tak že má P., ten je dost starý na to, aby se o ní postaral a že je zbytečné, aby jej dál kontaktovala. Tímhle pokládal vše, co se mezi nimi stalo, za vyřešené. Uvedl, že žádný telefonní kredit poškozené nekupoval, nabídl se, že jí ten kredit koupí, ale nevěděl, jak se to dělá, protože léta má paušál, tak ať se zeptá mámy, která jí kupuje kredit, jak se to dělá, vysvětlovala mu, že nemůže volat JUDr. H., říkal si, aby to skončilo na tom, že přijde, bude jí ovlivňovat a ona nebude moci zavolat, tak radši, aby ten kredit měla, bylo to za účelem zkontaktování s JUDr. H. K dotazu, zda si v systému soudu vyhledával informace o příteli poškozené P. či podezřelém E., uvedl, že ano, a to u podezřelého E., jak to je s jeho minulostí a proč ty věci dopadly tak, jak dopadly. U P. to bylo až v listopadu, když už bylo po tom všem, protože nevěděl, co je pravda. Obžalovaný byl nejdříve ten nej, pak byl ten nejhorší a P. byl popisován stejně, tak chtěl vědět, jestli je něco pravdy na tom, že je násilník, nic takového tam nebylo, takže to byl ten důvod, informace ohledně P. nikomu nepředával, nebyly jaké. V červenci poškozenou vnímal jako člověka, který projevil nebývalou odvalu a který si zaslouží pomoci. V srpnu jí postupně začal vnímat jako člověka, který má o něj zájem a ten zájem mu lichotil a jako člověka, který i třeba tím, že má zájem o něj, tak se snaží vyhrabat z toho prostředí, ve kterém byla, k ní měl sympatie, říkal si, že má šanci poškozené ukázat jiný svět, ne jenom Medlánky a grilovačky s nějakými bratry z mokré čtvrti, ale i jiná místa, i jinde ve světě, kde má známé a upřímně věděl, že postupem doby by ten věkový rozdíl byl čím dál horší, ale říkal si, že by mohl být mostem. Jeho nejlepší kamarád měl konstrukční firmu, kde měl učňovské středisko, zaměstnával tam i středoškoláky, maturanty a měl tam i vysokoškoláky. Ví, že společně takhle jezdili na motoriky, na vodu, grilovačky a naivně si říkal, že kdy jí zavedl do tohoto prostředí, tak tam najde někoho mladšího a někoho, kdo není takový, jako byli ti před tím a bylo by to nejlepší, co by to pro ni mohlo být, že pozná jiný svět, jiné lidi a pozná někoho mladšího tak, jak se to k jejímu věku sluší. Tohle byla jeho naivní představa, a o tom uvažoval, byť jí to neřekl, uvažoval o tom potom, co mu řekla, že ho miluje, to mu řekla den před předáním peněz, večer. K dotazu, zda na penzionu nedošlo k situaci, že by poškozené sáhl na prsa, uvedl, že ne, nebylo jak. Pokud se má vyjádřit v rámci komunikace z jeho strany, zda padlo něco o mokřích trenýrkách, o tom, zda myslí na záhyby těla poškozené apod., jaký charakter měla komunikace z jeho strany, uvedl, že neví, copak si dopisoval s hrochem? To je takový nesmysl, tohle musí každou ženu, dívku urazit, kdyby něco takového napsal, a pokud jde o ty mokré trenky, neví, co

to je za brněnský hantec, ale on nikdy takové výrazy nepoužíval, možná, že se zachoval jako pitomec, ale až takový pitomec není, aby psal takové nesmysly. Ne, nic takového nenapsal a je škoda, že takováto konverzace není k dispozici, aby se to vyjasnilo, takovouto psanou erotickou konverzací nevedli. Myslí, že reagoval slovy wow na ta videa, tak to bylo všechno, co na to napsal. Pokud jde o erotickou konverzaci, už se o tom zmínil, to bylo v tu sobotu, o tom začala nejprve poškozená. K dotazu, zda peníze měly být vráceny, byla nějaká domluva o tom, že budou vráceny, uvedl, že se o tom bavili, říkala, že mu ty peníze vrátí, až si bude vydělávat nebo až je někde na brigádě získá, v tu chvíli to neřešil. V tu chvíli řešili, že potřebuje pomoci a říkal si, jestli je fajn, jestli je dobrá, čestná, tak určitě mu to nějakým způsobem vrátí. Pokud to chtěla svědkyně R., bylo to proto, že tvrdila, že ty peníze mu poškozená od počátku nechtěla vrátit a že je od něj vylákala podvodem. Poškozenou přes roušku nelíbal. Pokud se má vyjádřit k tomu, když se mu poškozená zmínila, že by s ním ráda chodila, zda jej přes to všechno nenapadlo, že to není vhodné, uvedl, že jí to právě vysvětloval, věkový rozdíl, jeho profesní postavení atd. K dotazu, jaký byl důvod, proč v té věci pokračoval, tak opakovaně poškozená řekla, že za prvé jí to nevadí, za druhé, že na svá léta obžalovaný nevypadá, za třetí, že když se obleče vypadá mladší, jsou věci, které muži lichotí, v životě zažil ledacos, takže jsou věci, o kterých by člověk netušil, že se můžou stát. On do té doby také netušil, že by někdo tak mladý mohl mít o něj zájem. K dotazu, jestli je přesvědčen ze své životní zkušenosti, že xxxletá slečna přesně ví, jaké důsledky nese vztah se starším mužem, jestli to může xxxletá slečna dostatečně dobře posoudit, uvedl, že ona to popsala tak, jak se s tím nikdy nesetkal, tedy, že je takto zaměřená a pak řekla ty další věci, které řekla o něm a pokud mu popisovala svůj vztah s P., jako vztah de facto s primitivním násilníkem, tak si říkal, že z tohohle vždy musí vyjít lépe, ale ano, to také bere, není zločinec, je jenom idiot. Ano, bere to jako své velké nejenom profesní, ale životní selhání, že byl tak naivní, že tomuto mohl věřit, namlouval si, že na tom, co říká, něco je a že je ten, jak jej popisuje. Podávala to dost přesvědčivě i ty její argumentace včetně toho, že i soudce je člověk a proč by soudce nemohl vést intimní život, tak to říkala velice přesvědčivě a takovým způsobem, že to zkrátka bylo přesvědčivé. Pokud se má vyjádřit k tomu, kdy od něj chtěla půjčit peníze a k dotazu, zda jej nenapadlo, že je to zlatokopka, kdy mu zrovna řekne, že jej miluje a vzápětí jí půjčuje 10 000 Kč, uvedl, že je chtěla na to, aby se definitivně vypořádala s úžerou a podala mu to tak, že brečela do toho telefonátu, že P. jí s tím poslal do prdele, že máma jí v tom nepomůže, protože už jí má dost a ona je zoufalá, protože hrozí, že jí fyzicky za to napadnou, když včas nezaplatí. K dotazu, zda tomu věřil, přestože jí několikrát slyšel bez jakéhokoli zaváhání lhát P. do telefonu, vymlouvala se na S., uvedl, že ano, takto byl naivní. Takto si myslel, že on je něco tak jiného, že mu by tohle neříkala. On jí celou dobu pokládal za oběť závažného trestného činu, kdy v nepravý čas padla na nepravé lidi a ti lidi ji brutálním způsobem. On v ní viděl člověka, který při troše jiných okolností mohl být druhá Monika Bagárová, protože skvěle zpívala, a za trochu jiných okolností mohla být úplně někde jinde, kdyby měla v životě víc štěstí. Pokud se má vyjádřit k tomu, kdy plánoval, že spolu budou bydlet někdy začátkem září a k dotazu, jak si to představoval, uvedl, že si to představoval tak, že v první řadě by se vrátila domů do xxx, dodělala školu, to učiliště a on by bydlel v Brně a prostě by jí z xxx a do xxx doprovázel tak, aby, kdyby náhodou se kolem ní pohybovali lidé, kteří by jí mohli ovlivňovat, tak aby toto zaštitil. Pokud by někdy spolu měli začít žít, tak to počítal až v její plnoletosti. Ale hlavní bylo být jí na blízku a poskytovat jí ochranu v xxx. Proto mimochodem, to se zase podává z té komunikace, si hledal bydlení i tam. Teda v té komunikaci je na CD, ale není součástí těch prepisů. Nemyslí si, že by se podobal těm mužům a pokud jde o to ostatní, tak on v rámci svých možností dělal vše proto, aby v ní tyto pocity nevyvolával. Když řekla, že ne, akceptoval to, že ne a nijak dál nenaléhal. Jestliže, jak se stalo, zatuhla, dál nepokračoval. Z toho, co mu psala, z toho, co je k dispozici soudu, jak z toho měl usoudit, že ve skutečnosti se jí nelíbí nebo hnuší, když mu píše, že se chce s ním vidět, když mu psala celou dobu, že na něj myslí. Mohl to být omyl, ale na základě tohoto těžko mohl mít úmysl nebo těžko mohl z toho usuzovat, že ve skutečnosti je všechno jinak, když mu to takto podává. Poškozená mu na té Riviéře řekla, ne

jenom, že je na starší muže a že i soudci mohou vést soukromý život, ale ona i dodala, že už není pod zákonem a že si může sama svobodně rozhodovat o tom, s kým bude a s kým ne. Znovu říká, nepopírá, že z jeho strany to byla největší pitomost, kterou kdy ve svém životě udělal, ale on měl za to, že tady se děje něco, co oba chtějí a co oba svobodně a vážně říkají, že chtějí. V okamžiku, kdy řekla, že si to rozmyslela, tak to akceptoval a upřímně řečeno byl rád, že to takto dopadlo, když už takový nápad měl, to byl nápad jich obou. K dotazu, zda někdy použil ke vztahu k poškozené nebo opatrovnici, nebo zda říkal, že může ovlivnit výsledek toho trestního řízení, uvedl, že ne, jasně řekl, že tohle není vůbec v jeho kompetenci, že tohle on nemůže ani nemá jak zařídit, nic takového. Jediné, co jim řekl, bylo, za co to vypadá, že by byl podezřelý trestně stíhán, tedy za pohlavní zneužití, za zločin, i když podle jeho názoru i názoru JUDr. H., to jakým způsobem na poškozené vynucoval anální sex před jejími xxx lety, by to bylo i na krajskosoudní znásilnění. Jediné, co řekl, že za to, co jí dělal, by si zasloužil jít do basy. To ano, to v tu neděli řekl. K dotazu, zda s poškozenou komunikoval někdy o tom, jakým způsobem se vyvíjí to trestní řízení, jakým směrem to vede, co se tam odehrálo, co se tam děje, uvedl, že ne. Jediné, co bylo, bylo toho 17. 2. 2021, že mu napsala sama, že se neděje nic. K dotazu, zda může upřesnit více, co mu psala, jaká byla případně jeho reakce v těchto zprávách, uvedl, že mu psala nečekaně, že se mu omlouvá, ale že už se to nedá vrátit zpět, že jí mrzí, jestli kvůli ní se ukončil tenhle vztah. Musí říct, že jej překvapilo, proč tam píše, že se omlouvá, co se stalo a že se to nedá vrátit zpět, ale pak pokračovala, že by ráda s ním byla dál, protože potřebuje někoho, na koho se může obrátit, co se týká těchto právnických věcí. Jej tam ale překvapila jedna věc, použitý slovosled a slova. Přišlo mu to zkrátka divné, že tohle neodpovídá tomu, co psala předtím, že je zvláštní, aby používala slova, jako jakkoliv a podobné výrazy a aby, když její konverzace byla plná smajlíků, tady byly použity emotikony pouze ty dvojtečky, čárky.

4. Ke skutku ad 2. obžalovaný uvedl, že se svědkem S. komunikoval, ale nesdělil mu žádné informace, které se týkají podezřelých E. a P., z čeho by se dalo vyvodit, že se jedná o tuto poškozenou a že se jedná o ta místa činu, která poškozená popisovala. Sdělil mu pouze to, že se s ním setkal pracovní, s tímto člověkem, že by jej zajímalo, o koho jde a obrátil se na něj právě proto, že ho znal jako novináře, ale jako člověka, se kterým, když se bavili otevřeně, tak nikdy nic z toho nezneužil a nikdy nic z toho nepustil. Navíc, cokoli, co se dozvěděl a mnohem víc se toho dozvěděl, než co by mu řekl užitečného nebo poslal. Cokoli, co se dozvěděl, znovu nebo okamžitě preposlal por. Ř. včetně té selfie fotografie. Celý jeho zájem spočíval jenom v tom, že chtěl vědět, co je ten člověk zač, že si může vůbec dovolit dělat takovéto věci. Nic jiného v tom nebylo a upřímně i jeho vztah k tomu člověku, ten dostatečně popisuje v těch zprávách, je jednoznačně negativní po celou dobu. Tady žádný úmysl být dán nemůže, protože je pro něj absurdní představa, že by tomu člověku jakkoli chtěl pomoci. Navíc obsah těch zpráv je potřeba zasadit do určitého kontextu, vždyť o tom, že poškozená bude proti němu vypovídat toho dne, podezřelý už dávno dopředu věděl, díky tomu přece vyhrožoval 20. 6. 2020 poškozené, když ji pod falešnou záminkou vytáhl ven, že se bude konat tento výslech 22. 7., to pochopil i z kontextu toho, co mu řekla svědkyně V., že jí kvůli tomu E. volal a vyhrožoval. Takže to, že se tento výslech koná, že jeho obsahem je výpověď poškozené proti němu, to mu muselo být dostatečně známé, už jenom z toho, jakým způsobem na to podezřelý reagoval. Další věc, podle jeho názoru podezřelý zcela jasně musel vědět, co po takovém výslechu bude následovat. Opět, a to mluví o tom, z čeho vycházel, když kontaktoval svědka S. Už toho 20. 6., když podezřelý pod falešnou záminkou vylákal poškozenou ven, tak jí varoval, že minulé soudní spory vždy vyhrál, takže ať si nemyslí, teď cituje nepřesně, že ona dopadne jinak a skutečně v té věci JUDr. H., vše začalo také obdobně trestním oznámením a vedlo to až k hlavnímu líčení. Takže již v době, kdy 20. 6. podezřelý poškozené vyhrožoval, tak věděl dostatečně, co se bude dít. Takže nemohl se dozvědět nic nového z této informace, kterou obžalovaný sdělil svědkovi S., kterou by v době, kdy ho poprvé kontaktoval, už nevěděl a příslušným způsobem na to nereagoval. Navíc, o tom, jak poškozená vypověděla, ještě před tím,

než svědka S. obžal. kontaktoval, to byla poškozená, to byla všeobecně známá věc. Vždyť to byla opatrovnice poškozené, která obžalovanému sdělila, že potom, co X. takto vypověděla, tak leží xxx v žaludku, zejména té rodině R. A konečně, když pomine to, jak je vůbec tohle možné, tak o čem jiném svědčí skutečnost, že poté, kdy dojde k tomuto výsledku, podezřelý se na policejní stanici fotografuje v policejní uniformě a doprovází to tím jednoznačným komentářem, tak ať na mě nikdo nic nezkouší. Z jeho pohledu je to jednoznačně reakce na probíhající trestní řízení. Znovu opakuje, pokud se obrátil na svědka S., bylo to pouze z toho důvodu, že věděl, že dotyčný je diskrétní. To samé platí i pro Michaelu R., to, co jí sdělil, to byly skutečnosti již 22. 7. nebo po 22. 7. 2020 podezřelému E. známé. Tím spíše pro něj byly známé i v době, kdy kontaktoval Michaelu R. Navíc ty důvody spočívaly právě v tom, že byl šokován, k jakému obratu během několika dnů došlo v postoji poškozené k němu. Nic jiného v tom nebylo a informace, které takto sdělil, sdělil právě jenom s ohledem na toto a jenom takové, které byly tak zastaralé, že E. už je neměl jak využít. Takže jaký prospěch by z toho měl, když dávno před tím, než on vůbec takto jednal, už na to příslušným způsobem reagoval. Navíc ten úmysl tady není dán, právě při vědomí toho, o jaké informace šlo, pro něho zastaralé a jak jednal.

5. Pokud jde o skutek ad 3., obžalovaný uvedl, že v prvé řadě se jedná o téma, o které se už zajímá od roku 2009, a to po rozhovoru s dnes už zemřelým prof. H., a poté, co přišla řeč na ono velice sporné rozhodnutí Nejvyššího soudu R 35/2005 Sb., o tom píše ve své práci, díky kterému se Česká republika, jakkoliv je to k nevíře, stala rájem výrobců a distributorů dětské pornografie. Ty případy, které zde proběhly, o tom svědčí. Paradoxně snímky, které policejní orgán označuje za závadové, obžalovaný souhlasí s tím, ano jedná se o dětskou pornografii, to, co u něj bylo, ale paradoxně tyto snímky za dětskou pornografii neoznačil vždy Nejvyšší soud a hlavně v případě Thomase S. a snímků, které jednoznačně indikují dětskou pornografii, dotyčný za to před českými soudy nakonec vůbec nebyl odsouzen, byl odsouzen pouze za pohlavní zneužití jedné z těchto dívek. To si vzpomíná, to se právě stalo v době, kdy byl v Ústí a protože měli kontakty nebo jakési styky s drážďanskými nebo saskými kolegy, tak ví, že se tenkrát tomu divili, co se stalo a jak tomu S. to pomohlo. Tím mluví o trestné činnosti dotyčného, ve které v letech 2000 až zhruba 2005 docházelo v Humpolci a v jeho pseudo agentuře Chemal a Gegg. Podobně je tomu i v případě Pavla R., který proběhl v novinách, to je to pseudo studio v Červeném Kostelci. Dotyčný byl nakonec odsouzen pouze k trestu odnětí svobody v trvání 3 let, který do značné míry pokrývala vazba s tím, že se nepodařilo prokázat obchodování s dětmi, protože obchodování s dětmi se týkalo snímků, které Nejvyšší soud ve své judikatuře označil za nezávadné. Přitom není většího omylu, o kterém tam obžalovaný píše, než označit tyto snímky za nezávadné, neboť naopak ty jsou indikující a naopak potvrzují to, o čem ve své práci píše. Totiž o tom, že tyto pseudo modelingové agentury postupují podle určitého modu operandi a vždy jsou to nejprve naprosto nezávadné snímky, pak tyto snímky indikující a teprve poté, kdy jsou děti takto „namotivované“, následují ty snímky, které potřebná kritéria již jednoznačně naplňují, pokud nekončí, a to končí pravidelně, jak o tom také píše, jejich pohlavním zneužíváním. Znovu říká, je to téma sice nehezké, ale téma společensky velice závažné, protože dodnes má, jak je patrné z internetových fór, Česká republika pověst ráje, země zaslíbené pro tuto výrobu, právě díky tomu, že tato trestná činnost zaprvé nespadá do kategorie zvláště závažných zločinů a donedávna bylo možné propustit pachatele po jedné třetině vykonaného trestu, že když už děti jsou takto zpracované, což je samo o sobě společensky nesmírně závažné, tak není zde zavedena, protože se nejedná o zvláště závažný zločin, trestnost přípravy. Tyto snímky nejsou nic jiného než příprava k trestné činnosti a zároveň i ve své práci horuje za to, aby existence sexuálního řetězce byla aspoň judikaturou brána jako důvod pro vzetí podezřelého do koluzní vazby. Vždy se ve své publikační činnosti věnoval kontroverzním tématům. V případě jeho disertační práce, to bylo kontroverzní a z jeho pohledu dodnes neústavní rozhodnutí Nejvyššího soudu, naposledy R 59/2011 Sb., týkající se toho, jak

posuzovat promlčení trestného činu, o tom byla jeho práce. Tehdy v roce 2009 měl na výběr mezi tímto tématem anebo tímto druhým tématem. Zvolil si tedy toto téma první, tehdy, primárně, protože má za to, že k tomu je dostatečně vzdělaný a měl tedy za to, že toto napíše rychleji, že se tak nestalo, je věc druhá. Ale co se týká toho druhého tématu, má za to, že je dostatečně vzdělán v tom, aby o tom mohl psát z hlediska kriminalistického, tedy o tom, jak tyto věci vyšetřovat, o čemž také píše. Ale co se týče dětských sexuálních řetězců, tedy té podstaty, tzn. organizované skupiny dospělých a dětí systémově provázaných, kde tyto děti jsou zneužívány a zároveň o tomto zneužívání vědí a svým způsobem soupeří o pozornost vůči pachateli jedním nebo dvěma, je téma, které již přesahuje rozsah jeho vzdělání. To se týká i tématu s tím souvisejícího, které vtěluje právě do otázek modu operandi činnosti takovýchto modelingových agentur, a to sice otázka groomingu, neboli svádění takové oběti, která ve své podstatě není nic jiného než svádění k takovému jednání. Proto i z tohoto důvodu se přihlásil ke studiu na sociologii na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a on samozřejmě zná závěry toho odborného vyjádření, ale chce k tomu říct, že pokud tedy policii připadá toto téma nezajímavé a nevědecké, tak pokud se o něm zmínil při přijímacích pohovorech ústních, tak právě díky tomuto tématu u dvou přijímacích komisí získal maximální počet bodů a byl přijat celkem na čtyři fakulty, nakonec si tedy vybral sociologii na Karlově univerzitě a právě z důvodu spolupráce na oněch modelingových fotografiích, i dálkově Filozofickou fakultu v Ústí nad Labem, je to právě proto, že tam s fakultou uměleckého designu nebo s ní konzultoval ty tzv. umělecké fotografie modelingových agentur a je paradoxní, že na rozdíl od Nejvyššího soudu ti fotografové, kteří to viděli, konstatovali, že tohle je pseudo umělecké a že právě podle té, jak se říká fokusace, zaměření, to jednoznačně indikuje dětskou pornografii a jak to, že o tom vůbec panuje spor, že by bývalo stačilo přiznat znalce z oboru konzistorie, aby to dokázal, právě i o tomto píše. Již během svého doktorandského studia chtěl publikovat některé materiály, které se týkaly právě nedostatku existencí jakýchkoliv kritérií v České republice pro posuzování toho, v západní Evropě známé coupain test, který se používá v Americe, je to zejména DO test nebo Rotûv test. U nás nic takového není. Nicméně, bylo mu doporučeno, ať se drží svého tématu, navíc tehdy to téma pokládal ještě za nezralé a upřímně samotná argumentace americkými precedenty by asi nebyla v oblasti kontinentálního práva dostatečně přesvědčivá. Tomuto tématu se proto naplno začal věnovat až poté, kdy odevzdal disertační práci. Stejně jako v případě disertační práce, začínal tím, že si dělal poznámky ručně, čili ještě než začal vůbec psát do počítače, tak měl popsaný celý jeden sešit plus značnou část sešitu dalšího. Navíc takto začal pracovat v době, kdy přišel lockdown, takže možnosti konzultací s odborníky byly dost omezené, protože odborníci nebyli v práci. Ještě o to horší bylo, že díky lockdownu byly zavřeny vysoké školy včetně jejich knihoven, byly zavřeny vědecké knihovny. Tudíž zde nebyla možnost ani objednávat nebo půjčovat si literaturu i prostřednictvím meziknihovní výpůjční služby. Jediné, co bylo k dispozici, byl internet, ale ta literatura, která by byla k dispozici, tak byla pouze v knihovnách, resp. na českém trhu byla, jak zjistil, k dispozici pouze kniha, kterou si také objednal, ještě před tím, než došlo k jeho zadržení, kterou si také objednal, a to sice Kateřina L. - Hodné holky se dívají jinam. Tím se dostáváme k tématu jeho práce, týká se dvou závažných věcí, první se týká činnosti těchto pseudo modelingových agentur a proč jejich činnost od začátku pokládat za pseudo činnost, která od začátku slouží pouze a výhradně k produkci dětské pornografie. Je to proto, že ty modelky lákají pod falešnou záminkou modelingu. Jak tam dále ukazuje, s modelingem tato tvorba nemá nic společného, protože jednak nesplňuje standardy modelingu a jednak ani se neúčastní žádných módních přehlídek, ničeho. To vše existuje pouze v příslibu a naopak čím dál více se od modelingového standardu odchylují tak, jak je opět vidět na těchto snímcích. Stejně tak platí, že co se týče těchto tzv. nezávadných snímků, tak ty v sobě obsahují spoustu skrytých vzkazů, které jsou právě typické pro takovou komunitu a jak už, ať už tam tomu říkají, nip slips, sitru apod., a ty se najdou i v tzn. nezávadných snímcích, tvorba Pavla R. je jich zcela plná. Má za to, že stejně jako pseudo uměleckost, tak i toto se těžko vysvětluje, bez toho, aniž by tyto materiály nebyly k dispozici, případně nebyly publikovány, byť samozřejmě je tato práce

pořád ještě pracovní verze a neprošla příslušným recenzním řízením. Nicméně jedná se o stejný problém, na který dokládají důkazy, a který řešili i ti autoři, kteří o tomto tématu psali před ním, ale pokud o něm psali a má takové informace, psali o něm v letech 2000 až 2011, čili z pohledu dnešního, v době pro internet prehistorické, ještě v době před sociálními sítěmi, které samo o sobě jsou významným fenoménem, a zde jenom znovu říká, že jeho vědomosti na to už nestačí, a proto je potřeba se věnovat sociologii, to je ten jeden směr, tzn. ta pseudo činnost modelingových agentur a s tím právě spojené pochopení, jak tyto modelingové agentury postupují a jak je vyšetřovat, aby nedocházelo k tomu, co se stalo i v případě Pavla R., že zahraniční spolupracovníci byli odsouzeni ve Švédsku k 6 letům odnětí svobody, ve Španělsku k 12 letům svobody a u nás ke 3 letům odnětí svobody. Zatímco u švédských a španělských kolegů se podařilo prokázat obchodování s dětmi i ve vztahu k Pavlu R., naopak českým orgánům se toto podařit neprospělo, což mu právě přijde dost zvláštní. Tím chce říct a znovu opakuje, nepopírá, že ty materiály, které u něj byly nalezeny, jsou materiály týkající se dětské pornografie, ale ten důvod je takový, který uvádí a žádný jiný a opět říká, paradoxně dokonce i on ve shodě s NCOZ považuje za pornografické materiály, které za to nepovažuje naše judikatura. Pokud se má vyjádřit konkrétně k těm jednotlivým věcem, tak o tom, jakým způsobem se získala do držení policie Micro SD karta, o tom popisuje protokol o domovní prohlídce. V době, kdy policisté tuto kartu prohlíželi, zde žádné takové snímky nebyly. To je jasné, proto jsou tam i zaznamenané jeho námitky, proč tuto kartu, kde nic takového není, mu odebírají, na rozdíl od jiných. Co se týče osobního počítače v xxx, osobní počítač a je to i zadokumentováno, byl odpojený, a to proto, že dva roky už byl nefunkční. On měl za to, že všechno vymazal, protože ty soubory, pokud se na ně podíval, také mazal. Měl za to, že to smazal všechno. Je pravda, že pokud mu odešel procesor, neměl se o tom jak přesvědčit a uznává, že je to jeho liknavost, že tento počítač nenechal zlikvidovat už mnohem dříve, ale už v té době byl nefunkční. On ho nepoužíval a měl za to, že tam nic není. Pokud se jedná o mobilní telefon, situace je obdobná. On měl za to, byl to náhradní telefon, že tyto snímky smazal. Navíc, bylo to v době, kdy už se s přítelkyní rozešel a kdy, a to se opět podává i z odposlechů, si sháněl nové bydlení a měl za to, že prostě, až se odstěhuje, tento telefon dá do továrního nastavení a vyhodí ho do kontejneru. Opět měl za to, že tam ty snímky byly smazány. Co se týká zbylých snímků, tzn. snímky v notebooku a v disku, který byl na pracovišti. Ano, tam tyto snímky byly, ale v naprosté většině tam byly snímky týkající se modelingových agentur a tyto byly pouze jako doplňkové. Byly to snímky, které se týkaly konečné verze této tvorby nebo případně, což je dodnes z tohoto pohledu zvláštní, úplného začátku této internetové tvorby tak, jak byla před 20 lety. To jsou snímky 20 let staré tak, jak před 20 lety byla provozována v zemích bývalého Sovětského svazu. V naprosté menšině tam byly snímky, které se týkaly i intra familiárního zneužívání, protože měl za to, že i tohle by bylo možné zahrnout do té práce, ale ukázalo se, že je to natolik rozsáhlé samostatné téma, že od tohoto musel upustit. Proto počítal a v té práci to je v minimální míře, jsou pouze jenom screenshoty se zabělenými intimními partiemi jenom pro dokreslení. To se týká i tématu sexuální turistiky, které popisuje v souvislosti s tématem pornografie versus umění jako doklad, že pornografie v případě dětí je jednoznačně pornotopii. Takže pokud tam tyto materiály měl, tak v drtivé většině to byly menšinové, a které se týkaly jenom doplňku k té hlavní modelingové tvorbě. K dotazu, z jakých zdrojů získával fotografie, uvedl, že se jedná o internetová diskuzní fóra, kde vystupoval jako tzv. černý pasažér, je velice jednoduché se tam dostat. V podstatě stačí si přečíst pár článků z technetu, aby člověk zjistil o jaké webové stránce, s jakou koncovkou se jedná a jaká jsou klíčová slova, jeho zájem je přesně od roku 2009.

6. Pro rozpor ve výpovědích obžalovaného byla ve smyslu § 207 odst. 2 tr. řádu čtena jeho výpověď z přípravného řízení (čl. 113-148), kde uvedl, že za nesporný pokládá pouze první odstavec skutkové věty, jinak odpovídají data a místa, ale průběh byl jiný. Jeho jednání nemělo formu sexuálního nátlaku, nikoho za tímto účelem nekontaktoval a nevydíral, k čemuž má i

důkazy v podobě nahrané korespondence z Messengeru a WhatsAppu, nikoho k nemravnému životu nespováděl, ani výhrůžkami nebo financemi, byl veden úmyslem pomoci poškozené. Oceňoval odvalu, s jakou vypovídala proti schopnému soupeři, popisovala to, co ze své praxe znal, i v osobním životě měl dvakrát vztah s dívkami, které něco podobného zažily, poznamenalo to negativně i jejich intimní vztah, který z toho důvodu nedopadl dobře, sám zažil, jak po takových útocích jsou ty dívky poznamenány. K poškozené se choval zdrženlivě, její flirtování bral s nadsázkou a její pokusy o svádění neakceptoval. Schůzky spočívaly v tom, že se mu svěřovala s věcmi, které se týkaly jejího dětství, intimního života i skutku, o němž vypovídala. To, že si zvolila jeho, vysvětlovala tím, že matku nechtěla zatěžovat, současný přítel P. na to intelektově nemá a k psychologice V. nemá vztah důvěry a nevěří v úspěšnost jejího postupu. I setkání v penzionu má vysvětlení. Po prvním setkání na Riviéře, kde se mu svěřila s tím, jak se vůči ní chová P., ho poškozená kontaktovala, že s ním potřebuje mluvit ještě o důležitějších věcech a mělo by to být někde, kde by byli sami a měla by klid mu to říct. Pokud dnes vidí, že byl jen motivován, aby jí dal peníze, tak by to neudělal, to byla chyba. Do penzionu nešel v úmyslu mít s poškozenou sex. V penzionu mu popisovala, co zažila od xxx let, a to tak odporné věci, že by pro něj bylo nemyslitelné na sex myslet. Popisovala, že hrubý na ni je i její přítel, on jí poradil, aby od něj odešla. Dodnes neví, s kým to v případě poškozené mluvil, protože nejprve k němu projeví důvěru, lichotí mu, posílá erotická videa, dokonce pornografická, vypráví mu tyto příběhy, ale pak si od něj pod falešnou záminkou vezme peníze, z něj udělá dalšího násilníka, a poté v tomto roce jej kontaktuje, nabídne mu na Facebooku přátelství. K dotazům obžalovaný potvrdil, že se po výslechu por. Ř. dotazoval, zda bude podávat návrh na vazbu, poškozené pak řekl, že je statečná. Na soudu lustrací zjistil, že proti dotčenému probíhají jiná soudní řízení, pro podobný skutek byl zproštěn, protože svědci změnili výpověď. Chtěl zavolat por. Ř., jestli by neměli poškozené dát nějaké číslo, kdyby něco na ni chtěl zkoušet. Nedovolal se, tak na Instagramu poslal poškozené zprávu, že má jeho obdiv, a kdyby něco potřebovala, ať zavolá por. Ř. Druhý den se spojil s JUDr. H., která se zabývá zastupováním obětí trestné činnosti, a poškozené sdělil, ať jí zavolá. S poškozenou se dohodl na setkání v kavárně blízko Mgr. V. Ta se mu pak ozvala, že setkání nepokládá za vhodné. On to akceptoval a V. poslal mail s údaji, ať to zařídí. Poškozené napsal, že V. si nepřeje, aby se setkali. Poškozená mu odepsala, že to sama nezvládne, setkali se tedy v kavárně. On zavolal JUDr. H. a ta potom zavolala poškozené a domluvili si schůzku v Praze. Poškozená se ho ptala na osobní poměry, bavila se normálně, nebylo to vlezlé. On jí ukázal fotky dětí ze zámku v Miloticích. Ona říkala, že si vždycky přála být oblečená za princeznu. Pak mu vyprávěla, jak jí chybí otec, že kvůli tomu má radši starší muže, že takového tátu si vždycky přála, při rozloučení jí obžalovaný podal ruku. Potom kontaktoval její matku, že z důvodu časové tísně by bylo dobré poškozené ustanovit advokáta, a vysvětlit si, jak tam pojedou. Její matka mu řekla, že od doby, co se poškozená rozhodla vypovídat, leží jejich rodina ostatním ve vesničce v žaludku, zejména R. Na návštěvě probrali, jak se dostat k advokátce, zařídil jízdenky, dostal najíst a rozloučil se. Opatrovníci k dotazu na to, jak to s podezřelým může dopadnout, řekl, jaká je tam trestní sazba, a že výsledek není v jeho moci. Když mu poškozená řekla, že ráda zpívá, spojil se s Jarmilou B., která mu řekla o možnosti stipendií pro nadané romské studenty a nahrávacím studiu. Toto zmínil u poškozené doma. Poškozená mu pak řekla, že P. jí to studio zakázal, protože žárlil. Ony v pondělí jely do Prahy, vše tam vyřídily. Opatrovnice mu napsala, že oceňuje, jak jim pomohl, ale že poškozená má slabost pro starší muže, a když vycítí zájem, tak se chová nevhodným způsobem. On jí zavolal a řekl, že o poškozenou žádný zájem neprojevuje a jen chce, aby jim to v Praze dobře dopadlo. Ona mu řekla, že poškozená na základní škole obvinila třídního učitele ze sexuálního obtěžování. Považoval to za skončené a komunikoval pak výhradně s opatrovníci poškozené. Doc. H., s níž v minulosti sexuálně motivované trestné činy probíral, mu k jeho dotazu potvrdila předpoklad, že takoví pachatelé si svá dobrodružství nahrávají. Pokud jde o návštěvu soudu, chtěl soud poškozené zlidštit pro případ, že by strany trvaly na jejím osobním výslechu. I kvůli tomu, jak se zasnila, že by chtěla být

princeznou, nabídl poškozené vyzkoušení taláru. Při rozloučení poškozenou obejmul stejným způsobem jako svoje děti nebo dceru expřítelkyně. Následné setkání iniciovala poškozená s tím, že mu chce něco důležitého říct, že je jediný, ke komu má důvěru, a když ho viděla na soudě, tak má důvěru ještě větší. Jeli taxíkem, vystoupili u Riviéry, ona ho zavedla polní cestou až na konec, vyprávěla mu o dětství, on jí říkal, jak to má s přítelkyní. Šli strmou cestou nahoru a zde jí sáhl na zadek, protože hrozilo, že sklouzne, pak došli na soud. K žádnému objímání ani k líbání při procházce ani na soudu nedošlo. Poškozená mu v kanceláři najednou přes kalhoty sáhla na penis. On ucukl a zeptal se jí, co blbne, ona řekla: „Copak soudci nešukaj?“ On odvětil, že jo, ale že sama řekla, že je jak její táta, že je skoro o 35 let starší, a že sem může někdo přijít. Poškozená mu řekla, že když ho viděla v tom obleku předchozí den, byl strašně sexy, a s tím, jak vypadá, může mít každou. Pak ji zavezl autem nad xxx. Později ho bombardovala zprávami přes WhatsApp, že se omlouvá, že už je taková, že potřebuje někoho, kdo jí může pomoci a musí mu říct něco důležitého. Penzion vybral tak, aby to co nejméně připomínalo pokoj podezřelého. Při cestě na penzion se dotkl její ruky, ona říkala, že jí je to nepříjemné, protože tak se jí na začátku dotkl podezřelý, proto se jí už nedotýkal. Než jí zavolal přítel P., řekla mu toho poškozená dost o chování podezřelého vůči ní i dalším nezletilým. Žádný dotek z jeho strany na penzionu neproběhl. Pak zavolal P., ona mu řekla, že je se S. ve Vaňkovce. Obžalovaný řekl, že raději půjdou a odvezl ji. Při odchodu mu položila ruku na penis. Když poškozená vystupovala z auta, jednou ho políbila. Po penzionu měl od ní zablokovaný telefon, když se jí do korespondence podíval její přítel. Obžalovaný ji potom zkusil prozvonit, jestli má zablokované i telefonní číslo. Ona ho pak požádala o půjčení 1 000 Kč na úhradu dluhu, on jí peníze přivezl a doprovodil ji k Dolnímu nádraží. Pak mu volala, že je v průšvih a potřebuje se s ním vidět. Přišla mu zpráva, aby nezapomněl na těch 10 000 Kč. Vysvětlila mu, že to je z minula a nikdo jiný ji nemůže pomoci. Sešli se na nádraží na Krpoli a dal jí peníze. Druhý den mu napsala, že děkuje, večer jí volal, ona telefon nezvedla. Na jeho zprávu na WhatsApp reagovala její opatrovnice, ať poškozenou nekontaktuje. S přítelkyní v tom okamžiku řešili partnerskou hádku, přítelkyně se jej ptala, která mu to zase píše a on jí řekl, že už toho má dost a řekl jí, co se stalo, a dal jí číslo na poškozenou. Přítelkyně mu druhý den přeposlala zprávu, kde byl později označen za predátora, s tím, že přítelkyně neví, co je zač, že dělal tyto věci. Poškozená po diskusi s jeho přítelkyní mu asi 5x telefonovala, on jí to nebral. Poškozená se mu potom ozvala v říjnu kvůli Michaele R., nadávala, proč se spojuje s jejími největšími nepřáteli, pak si ho zase zablokovala. Pokud jde o počty zpráv mezi ním a poškozenou, aktivnější byla asi poškozená. Po poškozené nikdy pohlavní styk nežádal a nechtěl ho. Komunikace z jeho strany nebyla vedena s erotickým podtextem, ze strany poškozené kromě videí a návrhu, že můžou být spolu, také ne.

7. Ke skutku ad 2. obžalovaný v přípravném řízení uvedl, že svědku S. informace ani tak nedával, jako je zjišťoval a bezodkladně předal por. Ř., které vysvětloval, proč to dělá. Nemělo to nic společného s úmyslem věc zveřejnit. Komunikace se S. se netýkala věci, u které byl přítomen, ale věci, kterou už v hlavním líčení řešil kolega H. S. s ním v listopadu dle zajištěné komunikace souhlasí, že udělal dobře, že věc nezveřejnil. Por. Ř. mu poté, co jí zaslal fotografii podezřelého v policejní uniformě, řekla, že s kolegou mají obavy podezřelého lustrovat, protože se mu informace hned donese. Na snahu poškozené podat trestní oznámení ji podezřelý vyhrožoval, den před plánovaným výsledkem telefonicky vyhrožoval psycholožce V. a informace o místu, datu a osobách neměl od něj. Proto se rozhodl ve věci dále nic nedělat, aby to por. Ř. nedělal horší. Svědkyni R. neřekl nic, co by podezřelý již nevěděl, a nereagoval na to po výslechu poškozené, když pocit beztrestnosti dal najevo svým selfie v policejní uniformě. Celá jeho reakce byla proto, že se za svoji praxi nasetkal s tím, aby se takto blahovolně postupovalo vůči pachateli takto závažné trestné činnosti.
8. Ke skutku ad 3. obžalovaný v přípravném řízení uvedl, že o téma dětské pornografie se zajímá asi od roku 2009. Měl rozhovor se sexuologem H. ohledně sporného rozhodnutí Nejvyššího soudu R 35/2005 a modelingové agentury v České Skalici, která po rozhodnutí znásobila svoji

tvorbu. Pak dal přednost jinému spornému rozhodnutí Nejvyššího soudu a začal na toto téma psát disertaci. Při překladu jedné anglické knihy narazil na precedent DOST testu. Napadlo ho na téma mít příspěvek na Dnech práva 2017. Vedoucí jeho práce doc. H. mu řekl, ať se věnuje tématu disertace. Poslechl ho, nicméně to, co si stihl napsat, je kapitolou I a II jeho práce. Obrazové soubory k tomu byly ve stolním PC, jemuž odešel procesor, on počítač odpojil s tím, že až bude mít čas, ekologicky ho zlikviduje. Text byl na flashdisku. Dalším impulzem byl výslech poškozené, která popisovala osobu podezřelého stejně jako doc. H. osobu Pavla R. z té agentury. Tady našel společný motiv, který rozvíjí v kapitole IV a V své práce. Na tom začal v listopadu 2020 pracovat. Literaturu obstarával z eshopu. Sešit s poznámkami a knihu si prohlíželi policisté při prohlídce, další sešit a disketu s poznámkami měl v práci. Vybral si cca 25 „nejprofláklejších“ agentur z důvodu reprezentativnosti vzorku. Jednalo se o cca 9 000 fotografií na jedno studio, videa představují v tvorbě třetinové množství, nesporná dětská pornografie zhruba 10 %, je to z oboru kriminalistiky. Chtěl psát i o predátorech a jejich inspiraci videí i dětskou pornografií, od toho musel upustit, protože na to nemá vzdělání, opakovaně se hlásí na sociologii. Nalezenou SD kartu při domovní prohlídce policisté prohlíželi a žádné soubory uvedené ve skutkové větě nebyly nalezeny, pouze fotografie z dovolené. Kromě SD karty úložiště nerozporuje, materiály získával z veřejně dostupných zdrojů, přístupnost nebo nepřístupnost dětské pornografie je věcí názoru, existují vyhledavače, přes které se lze k příslušným stránkám dostat. Dále obžalovaný odkázal na zákaz sebeobviňování a svobodu vědeckého bádání a ustanovení § 31 trestního zákoníku. Nosič, na kterém byl uložen text jím předložených dokumentů, obžalovaný odmítl policejnímu orgánu vydat.

9. K rozporům ve své výpovědi z přípravného řízení a u hlavního líčení obžalovaný uvedl, že jeho obhájce jej tehdy důrazně odrazoval od toho, aby takto vypovídal. Odrazoval jej proto, že říkal, že pokud přízná vzájemnou náklonost, tak tím pouze nahraje verzi obžaloby a že se tím prokáže, že je vinen. Obžalovaný namítal, že přece to je nesmysl, že nejlepší bude v tomto ohledu říct pravdu, obhájce jej od toho odrazoval, právě proto, že za prvé panuje atmosféra při vyšetřování, to je přesně to, o co státnímu zástupci jde a že mu jako obhájce nedoporučuje, aby takto vypovídal, že ten skutek je navíc sám o sobě dost pofiderní a tohle mu radí, vypovědět takto. Obžalovaný k tomu měl své výhrady, ale ty indiskrece, ke kterým během vyšetřování došlo, mu tuto obavu potvrdili. Tím myslí indiskrece, že jednak přítelkyně mu řekla, že z Břeclavi jde hláška po xxx, hláška, kterou řešili i v rámci jedné porady u jeho bývalého působiště na xxx, kdy poté, co podal vysvětlení přítel poškozené P., tak tedy takto mělo z Břeclavi a po Brně se šířit, že si obžalovaný platí nezletilé 12, 13leté cikánské prostitutky, že policisté u něj doma našli řadu snímků, kde je s těmito prostitutkami vyfocen, že spis obsahuje materiály jeho selfie při sexu s poškozenou a pokud tedy v té době, tzn., od května 2020 slyšel, tak ještě se k tomu přidalo na krajském soudě, kde čelil otázkám, jestli i kvůli dětem neuvažoval o sebevraždě, když je takovýto úchyl, aspoň podle těch informací, co má vedení od vyšetřovatele. Na základě tohoto, to bylo v době, kdy skutečně, a nejenom v té době vážně o sebevraždě uvažoval, takže na základě tohoto jeho psychického stavu se rozhodl dát za pravdu obhájci a vypovídat tak, jak mu doporučil, aby vypovídal. Stejně nakonec u znalce sexuologa vypověděl, jak to bylo. Už jenom proto, že sám chtěl vědět, jak to vlastně s ním je. Ale o nezaujatosti vyšetřování má vážné pochybnosti. I s ohledem na to s jakými důkazy se nakládá a jaké důkazy se obžalobou zcela ignorují, a proto nechtěl na této verzi dál setrvávat, už jenom proto, že by se akorát zamotával do lží.
10. Poškozená X. Y. ke skutku ad 1. u hlavního líčení uvedla, že ten den, kdy vypovíдалa na policii ohledně E., tak když skončila její výpověď, tak se potkali s obžalovaným u ženských záchodů a on ji chytil za rameno a pochválil ji, že je šikovná, že to zvládla. Zalekla se, protože nečekala, že na ni někdo zezadu sáhne, tak řekla, že děkuje, to bylo ten den vše. Před výslechem se s obžalovaným potkala ještě na recepci, ale to nevěděla, že to je on. Svědkyně na výslech přišla s psychologičkou V. Na recepci si obžalovaného všimla, přijel jako

cyklista a byl hodně naštvaný a pleskl občankou na recepci, tak si s V. říkaly, že to je nějaký idiot, nevěděly, že to je soudce, to ho viděla poprvé. Před tím výsledkem se obžalovaný ztratil, byl schovaný za tím sklem v jiné místnosti. V tu dobu, kdy jí obžalovaný říkal, že byla šikovná, tak tam byla s ní V., ona slyšela jejich konverzaci. V ten moment, když jí obžalovaný sáhl na rameno a řekl, že byla šikovná, tak si o něm poškozená nic nemyslela, asi trochu cítila, že se mu líbí, už v těch jeho očích to poznala, koukal na ni tak zvláště, ale neřešila to. Poškozená potom odcházela s V., jely domů. Druhý den po výsledku, nebo možná dva dny potom, přesně neví, se jí obžalovaný ozval na Instagram, ona si ho v tu dobu úplně nepamatovala jménem, ale poznala ho podle fotky na Instagramu, tak si říkala, jak ji našel, nebo jak ho to vůbec napadlo, že má Instagram, a poslal jí žádost i zprávu s tím, že ji zase pochválil, že byla šikovná. Jako první to řekla svému příteli P., že jí napsal soudce, příteli se to zdálo divné, že jí píše na sociální síť, ale jí to divné nepřišlo, tak mu odepsala, i když si to ostatní nepřáli, odepsala mu, že děkuje. Pak začal obžalovaný psát a ona mu odepisovala, ale už si nepamatuje, co si psali. To si dopisovali ještě v ten den, kdy jí napsal poprvé. Neví, jestli jí psal něco takového, aby se ozvala Ř. Psali si tedy přes Instagram, a to každý den, možná ob den. V těch zprávách si psali o advokátce, on se jí ptal, jestli má nějakou advokátku, ona odepsala, že nemá, a on se jí nabídl, že jí nějakou sežene, a jednalo se o paní H. Ona se nikomu nesvěřila, že si se soudcem píšou. O prvním setkání s obžal. mimo výslech její přítel P. věděl. A ten den, kdy se s obžal. viděla, to říkala i V., ta jí to samozřejmě zakázala, že tam nemá jít, že to není normální. Poškozená ji neposlechla, protože jí to zajímalo. Takže tito dva o tom věděli, že se s ním setkala. Nepamatuje si, kdo přišel s tou první schůzkou ohledně advokátky. Pokud je jí předestřeno, že u policie uváděla, že se chtěl sejít obžalovaný s ní, že odepsala, že klidně a že na Slovaňáku je kavárna, k tomu uvedla, že to psal on, ale už si nepamatuje, kdo tu schůzku inicioval, ale myslí si, že to byl obžalovaný, protože to tak podávala i V., že on jí nabídl, jestli se s ním chce sejít ohledně té advokátky. Domluvili si i místo a v kolik hodin. Když jí V. říkala, že tam nemá chodit, asi jí to bylo jedno, chtěla jít na tu schůzku, a to kvůli té advokátce. Přes telefon si s obžalovaným volali, číslo mu dala, ale už neví, jestli ho chtěl on nebo mu ho dala ona, ale možná, když se domlouvali na tom setkání, tak mu asi řekla, ať jí dá své telefonní číslo a ona mu dá svoje. Ty zprávy z Instagramu už nemá, má už nový mobil. P. měl tenkrát přístup k jejímu telefonu, ale heslo na Instagram nevěděl, jen se jí jednou dostal do mobilu. Pokud uváděla u policie, že P. věděl heslo a že ty konverzace s obžalovaným mazala, aby to neviděl, tak k tomu uvedla, že heslo od Instagramu její přítel určitě nevěděl, protože sama ho neví, ale věděl heslo do mobilu, aby se do něj dostal. Před tou schůzkou domlouvali místo. Místo navrhla ona a setkali se v kavárně, bylo to v blízkosti jejího bydliště, obžalovaný s místem souhlasil, sešli se odpoledne. Na schůzce obžalovaný už byl, vyšel ven, podali si ruce, pozdravili se a šli si sednout. On si objednal, ona řekla, že nic nechce a začali se bavit o té advokátce, dával jí nějaké papíry a číslo na ni. V ten den, kdy spolu měli schůzku, tak chtěl, aby jí zavolala. Tak jí šla zavolat, ona jí to zvedla, kdy volala z telefonu obžal., a domluvily se spolu. Tak mu to řekla, on měl z toho svým způsobem radost, že jí mohl pomoci. Pak se bavili chvíli o tom případě, jí to bylo nepříjemné, ale neuměla to říct, poněvadž neumí odmítnout, tak se chvíli o tom bavili a pak říkala, že už musí jít, takže šli. K dotazu, co si o tom myslela, že jí takhle chce pomoci, uvedla, že jí prostě chce pomoci, že asi zná někoho takového, kdo by jí mohl pomoci, a tak se prezentoval obžalovaný, kdy jí říkal, že jí chce pomoci. Neví, jak už prezentoval H., říkal, že ji zná, nebo že zná dobrou advokátku. Obžal. jí předával nějaké papíry na advokátku H., nebyly tam žádné peníze, jenom papíry. Ta jejich schůzka s obžalovaným trvala asi hodinu. Na té schůzce se bavili i o osobních věcech, myslí si, že se bavili, jestli má děti, ženu, neví, kdo začal konverzaci o osobních věcech. K dotazu, zda jí říkal obžal., jak to má on se ženou doma, uvedla, že to jí neříkal. Pokud uváděla u policie, že jí řekl, že se ženou to nevyhází, uvedla, že to jí neřekl na té schůzce, ale až později. Byla nervózní, než přišla na schůzku, jinak se na schůzce cítila fajn, ale všichni jí říkali, že to není v pohodě, když soudce se chce s ní potkat mimo, tak se cítila blbě, že udělala nějakou chybu. K dotazu, proč byla

nervózní, než šla na tu schůzku, uvedla, že z toho, že věděla, že to je soudce, že má vysoké postavení a ona se tam má s ním sejít v cukrárně. Ten den si ještě vykali. K dotazu, zda mu říkala něco o tom, jací se jí líbí muži, uvedla, že ano, říkala mu, že se jí líbí starší muži. Už neví, co jí na to říkal. O E. se chvíli bavili. Určitě se jí na něco ohledně E. ptal, ale už neví co. K dotazu, jaký měla pocit z toho, že řeší E., uvedla, že jí to přišlo normální, že se s ní o tom chce bavit, jenom jí to bylo nepříjemné, protože se o tom už nechtěla bavit. Při té schůzce v kavárně se k ní obžal. choval zatím slušně, nebyly tam žádné fyzické doteky, ale z toho hlasu a obličeje věděla, že se mu líbí, a samozřejmě i z její strany jí bavilo ho škádlit. To škádlení z její strany bylo takové, že na něj koukala sváděcím obličejem, že ho sváděla tím, že na něj koukala a usmívala se na něj. Po té schůzce zaplatil, vyšli ven, on si objednával taxíka a nevěděl kam, tak mu řekla, že si ho může objednat k hotelu Vista, který je nad jejím barákem, on řekl, že neví, kde to je, tak mu říkala, že ho tam zavede, tak šli kolem jejího baráku, prošli až k hotelu, tam se loučili a naproti jel z práce její přítel P., takže ten zjistil ten den, že s obžalovaným byla. Rozloučili se s obžal. tak, že si podali ruce, a řekl něco, že by se s ní rozloučil víc než rukou, ale že nemůže. Pokud u policie uvedla, že řekl, že by udělal něco, co by udělal normální chlap, k tomu uvedla, že to je možné, že to tak řekl, ale už to přesně neví. Když se loučil, byl jí blíže, stál k ní blíže a na jeho rtech viděla, že se snaží o to jí dát pusku nebo že by strašně chtěl, to bylo po té první schůzce v kavárně. Ona samozřejmě nechtěla, ale stála na jednom místě, protože když se jí něco nelíbí a má z toho trochu strach, tak ztuhne a nehýbe se. Pusku jí nedal, jen jí přišlo, že jí chce dát pusku, že se přiblížil. Ona potom už šla a nečekala, až přijede to taxi. Už neví, o čem si povídali cestou na to parkoviště. Když viděla přítele, jak přijel, tak šla za ním, protože jí přišel vyzvednout, přítel byl z toho naštvaný, její přítel věděl, že to je ten soudce, protože ho poznal z fotky na Instagramu, když jí soudce napsal. S přítelem ten Instagram napoprvé řešila, přítel říkal, že co to je, proč tam šla, že to není v pořádku, že to dopadne špatně. Ona mu samozřejmě nevěřila, ale všechno odkývala, řekla promiň a už se dál o tom bavit nechtěla, protože by to stejně vedlo jenom k hádce. Ještě příteli popisovala, co spolu s obžal. probírali, že jí doporučil advokátku, ukázala mu papíry. Neví, jestli přítel žárlil, že je s cizím mužem. Příteli neříkala, že se jí obžal. líbí, pořád mu opakovala, že to je soudce, tak proč by s ním měla něco mít. Neříkala mu, že je obžal. starý. Pokud u policie uváděla, že měla příteli sdělit, ať nežárlí, že obžal. je starý, k tomu uvedla, že přítel nežárlil, ale je možné, že mu řekla, aby nežárlil, že se nemusí bát, že je obžal. starý, že by s ním v životě nic neměla. Obžal. vnímala po té první schůzce tak, že jí byl sympatický, hodný, ochotný, to jí na těch chlapech přitahuje, ale neříká, že se jí líbil vzhledově, to ne. K dotazu, zda si obžal. mohl vyložit, že má o něj zájem, uvedla, že ano, mohl si to myslet z toho, jak se na něj koukala. Dělal to proto, že jí to bavilo. Ona se ho myslí neptala, jestli se mu líbí. Ví, že si psali po té schůzce, ale ne třeba hned druhý den. Ani neví, jestli to byl Instagram nebo WhatsApp, pak si už psali jenom přes WhatsApp. Ona mu za ty informace poděkovala osobně i přes zprávy, potom si dopisovali. Je možné, že si po nějaké delší době dali další schůzku, ale už si nepamatuje proč, jestli znova kvůli té advokátce. Pokud se má vyjádřit ke schůzce, kdy měl obžal. přijít k nim domů, k tomu uvedla, že už neví, kdo to domlouval, ale přišel s tím, aby řekl její mamce o advokátce H. Obžal. v té době neměl kontakt na její mamku, buď to bylo přes poškozenu, že to domluvila, i když by to bylo divné, že by domluvila něco takového, aby on přišel k nim domů, ale už si to nepamatuje, ale myslí, že když řekla mamě, že by se soudce chtěl stavit, tak začala šlet, tak možná je pravda, že to bylo z její strany. K nim domů chtěl přijít obžal., jí by to v životě nenapadlo, protože doma už nežila, žila s přítelem, takže myslí si, že to napadlo jeho. Mamka na to reagovala tak, že měla z toho divný pocit, že soudce přijde k nim domů. Chtěla vědět, co se bude řešit, tak jí říkala o té advokátce. Tak obžal. přišel a začal zařizovat její odjezd do Prahy za advokátkou. Šel k jejich počítači, seděl tam a dělal na něm, poškozenu seděla vedle něho. Už neví, jestli si tam sedla vedle něho sama, nebo on chtěl, aby si tam sedla. Mamka byla přímo za nimi, když si sedl k tomu počítači. Na počítači hledal něco na mapě a ukazoval jim, kde ta advokátka je. Doma byla ona, máma a on. Ještě tam žili dva sourozenci, bratři, ale ti tam nebyli, máma je vyhodila, aby neviděli, že tam přišel soudce. Když svědkyně seděla vedle obžal. u

počítače, tak se obžal. nesnažil o fyzický kontakt. Až když seděli na sedačce a prohlíželi si spolu papíry, tak fyzicky se jí nedotkl, ale přiblížil se k ní, že si k ní sedl blíže a naklonil se. Mamka zrovna seděla u toho počítače. Oni se u počítače tak střídali, neví, co tam máma dělala. Potom tedy zařídil tu cestu do Prahy a vysvětlil. Potom se ptal, co máma vařila, ona řekla, co vařila, tak mu máma nabídla, že si může dát, tak si šel dát oběd, snědl ho a myslí, že ještě chvíli pak kecali a pak šel domů, rozloučili se. Máma mu určitě podala ruku, ale poškozená jestli mu podala ruku, už neví. K dotazu, jak na ni působil obžal. v rámci schůzky u nich doma, uvedla, že byl veselý, vždycky byl pozitivní, takový příjemný borec. S mamkou se nebavily o tom, jak na ní působil, když ho viděla osobně poprvé. Z jejího pohledu máma z něho byla nadšená, podle poškozené byla zamilovaná, pak vždycky když viděla obžal. nebo se někde objevil, tak byla rozzářená, červenala se, tak uznala, že se tak trochu zamilovala, ale obžal. to bylo úplně jedno, protože ten šel totiž přes její mámu k ní, on si toho snad ani nevšiml, že do něj máma byla zamilovaná, ale s mámou to nikdy neřešila a jí to bylo trapné se jí na to zeptat. Máma s obžal. si psali SMSky, na Facebooku, na Messengeru, zprávy možná viděla, jednou vlezla mámě do mobilu a koukala, co si píšou a posílala to příteli, ale už si nepamatuje, co si psali. Ví, že obžal. poslal mámě fotku svých dětí, jak si třeba zkoušeli máminy podpatky, tak to posílal mámě, a o tom se bavili. Pak se chvíli bavili asi o ní a dál už neví. Po té schůzce, jak se rozloučili, tak si s obžal. nevolali, ale určitě si psali. Nepamatuje si, kdo komu napsal první. Myslí, že mu nepoděkovala za tu schůzku. Pokud je jí předestřeno, že na policii uvedla, že mu psala na WhatsApp, že mu děkuje za schůzku a on jí odpověděl, že není zač, tak k tomu uvádí, že ano, je to možné. Konverzace možná mezi nimi pokračovala, ale už neví. Neví, jestli se ho ptala, co dělá, ale je to možné. Pokud je jí předestřeno, že uváděla, že se ho ptala, co dělá, a on jí uvedl, že je na počítači, a ona mu napsala, že fotí nebo točí videa na Tik Tok, tak k tomu uvedla, že to si pamatuje, a přesně v tu dobu se kvůli tomu extrémně pohádali s přítelem, protože jí vlezl do mobilu, a přesně tuhle zprávu si přečetl, kterou napsala. K dotazu, jak reagoval obžal. na to, že točí videa na Tik Tok, uvedla, že psal, že je to moc sprosté nebo něco takového. Když se pohádala s přítelem, tak obžalovanému to neříkala, ale je možné, že si pak obžal. zablokovala nebo mu potom nenapsala delší dobu, ale nepamatuje si to. Pokud uváděla, že si ho blokla na WhatsAppu a na Instagramu, a pak si ho odblokovala, tak ano. Když měla jeho kontakt zablokovaný, tak kontaktoval její mamku, ptal se jí, jestli se něco neděje nebo něco takového. Už neví, jak se to dozvěděla, že se ptal mamky, ale myslí si, že jí to řekla. Poškozená si ho tedy potom odblokovala. Po té hádce s přítelem spíše trvala na tom, aby si volali, než psali. Když si volali, nepamatuje si dopodrobna, o čem se bavili, neví už, jestli se bavili o advokátce. Pokud jde o setkání na soudě, uvedla, že s tím přišel obžal. a myslí si, že to řekl ten den, kdy byl u nich doma, jestli se tam nechťejí jít podívat. Ony s mámou souhlasily, taky jí to zajímalo, nikdy u soudu nebyla a chtěla obžal. vidět v práci, jak to funguje. Takže tam šly, byly v soudní síni. Když to skončilo, šli do jeho kanceláře, nabídl jim pití a povídali si, sice to bylo trapné, protože se neměli o čem bavit. Na návštěvě soudu jim obžal. ukazoval svou motorku v garáži. Jak skončil soud, provedl je i nějakými místnostmi a popisoval, co to je a pak šli do té kanceláře. Nabídl jim občerstvení, kafe šel dělat asi do kuchyňky, takže odešel a ony byly s mamkou samy v jeho kanceláři. Svědkyně šla potom na záchod, nevěděla, kde je záchod, ale na záchod šla, aby přišla s obžal. do kontaktu mimo mámu, ale neví proč, neměla za lubem tam s ním něco mít. Ona jej tedy potkala u kuchyňky, ptala se ho, kde je záchod, on jí říkal, že jí ho ukáže, tak šel s ní a ukázal jí, kde záchod je. Jak přišla z toho záchodu zpátky do kanceláře, byl tam obžal. s mamkou. Mamce se chtělo na záchod ke konci, když odcházely, ale na záchod nešla. Poškozená chtěla, aby šla mamka na záchod, a to proto, aby tam s obžal. zůstali sami, protože jí to bavilo s ním laškovat a upřímně si myslela, že by se mezi nimi mohlo něco stát. V té kanceláři si vlastně ani nemyslela, že by se mezi nimi mohlo něco stát, ale věděla, že si bude všimát jenom ní a bude takový nadřžený, a to jí bavilo. K dotazu, zda to má tak i s kluky, kteří se jí líbí, uvedla, že teď už ne, měla to tak dříve. Takže tam s ním sama nebyla, protože mamka na ten záchod nešla. Potom se rozloučili. Neví, jestli jeli výtahem. V té kanceláři se ho nedotýkala. Obžal. je doprovodil z kanceláře před budovu soudu. Rozloučili se tak, že mámě podal ruku a ji obejmul, a

to takovým způsobem, že se cítila jako jeho dcera, prostě jenom tak ji obejmul a řekl - pojd' sem. Mamka na to nereagovala, nebavily se o tom, že ji objal. Už přesně neví, jestli ho obejmula také, ale myslí si, že ne. Neví, proč obžalovaný dostal nápad, aby se šly s mámou podívat na soud, jenom to tak nabídl, jestli by chtěly vidět, jak to chodí. Nemyslí si, že to mělo souvislost s tím, že bude pak svědčit proti E., protože všichni dopředu věděli, že nebude svědčit proti E., proto byla taky nahrávána na tom výslechu s obžalovaným. Po té návštěvě soudu jely s mámou domů, ale nepamatuje si, jestli si v ten den ještě s obžal. dopisovali. Pamatuje si, že po tom soudu, neví, jestli to byl den poté, si řekli, že si chtějí potykat. Nepamatuje si, kdo nabídl tykání, ale bylo to přes telefon, když si už spíše volali. Poškozená mu řekla, že se jí líbí, on jí taky přiznal, že se mu líbí, od té doby si začali tykat. Ona mu nabídla setkání, kde by byli sami, ale ne z důvodu toho, že by se mohlo stát něco mezi nimi, ale proto, že jí bylo nepříjemné se bavit o tom, co řeší, na ulici. On na to říkal, že by to šlo asi nějak vymyslet. Svědkyně mu neříkala nic o tom, že má o něj zájem nebo že by s ním ráda chodila. Ohledně jejího vztahu s P. s obžal. něco řešili, a to, že mu říkala, že je ve vztahu spokojená. Jak si volali, že se jí líbí a ona jemu taky a jak říkala, že by se s ním chtěla setkat sama, tak už neví, jaký den se potom potkali, ale nepamatuje si, jestli obžal. říkal něco o nějakém penzionu, je to možné, že jí to říkal, ale už si to fakt nepamatuje. Pokud se má vyjádřit k setkání, kdy šli po nějaké polní cestě k altánku, k tomu uvedla, že to si dali schůzku, sešli se u kavárny, on tam čekal v taxíku s nějakým pánem, ona tam přišla a jeli k bazénu Riviéra, a tam někde poblíž vystoupili. V taxíku seděla vzadu, on seděl vedle řidiče, vystoupili a šli se projít. Byla tam divná cestička, neznala to místo, nikdy tam nebyla. Tak jí vedl divnou uličkou, ona se trochu bála, že by ji mohl znásilnit. On se nechoval tak, že by ji chtěl znásilnit, ale ona si to myslela, bála se, protože to bylo odlehlé místo a nikdo tam nebyl. On na ni sahal, na prsa, na té procházce. Šli a došli k nějakému místu, kde byla řeka, nikde nikdo, takové schované místo, nějaký bunkr, tak byli u sebe, objímali se, on ji začal osahávat a začal ji líbat, ona líbání nesnáší, když někoho nezná. Takže to bylo nechutné, ale neřekla mu to, že to je nechutné. Neumí odmítat, vždycky se bála odmítnout, takže nedokázala mu říct ne, po chvílce jí to bylo nepříjemné. Pusy byly na rty, ale potom se jí snažil dát francouzák, ale ona nechtěla, takže nebyl žádný francouzák. Mezitím si dali pusy ještě jednou, ale francouzáka si nedali. Když uvedla, že ji objímal, tak z její strany asi taky došlo k doteku, myslí, že ho držela za pas, ale bylo jí to nepříjemné, protože byl tlustý, a ona nesnáší tlusté lidi, takže se ho dotkla a štítila se ho, bylo jí to nepříjemné. Neví, jestli na ni viděl, že jí je to nepříjemné. On sice opakoval, že jestli by jí to bylo nepříjemné, ať to řekne, a ona samozřejmě říkala, že ne, že není to nepříjemné, že to je v pohodě. Když se objímali, k dotazu, zda mu zopakovala, že se jí líbí starší muži, uvedla, že už neví. Neví, jestli mu nějak lichotila, nepamatuje si, jestli z její strany padlo něco, že on vypadá dobře. Když se objímali a dávali si pusy a ona ho chytla kolem pasu, neví, jestli on něco říkal. Neví, jestli říkal, že lituje, že je soudce. Potom šli dál, byl tam altánek, tak si tam naproti sobě sedli a povídali si, myslí, že zase o E. Nepamatuje si, jak se k tomu případu vyjadřoval. Pak šli, on se chtěl stavit ještě do kanceláře, tak šli k němu pěšky. Tam už došlo k tomu, že se líbali, francouzák, neví, kdo začal jako první, ale už se tomu poddala, že když je nadržžený, tak by mu mohla udělat laskavost, že by třeba přestal být takový, tak se líbali a ona se ho fyzicky dotkla na penis přes kalhoty. On z toho vyvrcholil, to cítila, ale nevzrušovalo jí to, tak přestala. Ona se ho dotýkala přes ty kalhoty, do kalhot ne. Jí to prostě nevzrušovalo, tak přestala a on byl z toho ještě více v háji než předtím. Když mu sáhla na penis a on vyvrcholil, byly to možná dvě minuty a byly tam pohyby, to bylo jednou. Byla tam intimní chvílka před tím z jeho strany, ale ona se rozhodla, že to chce zkusit, jestli jí to vzruší, ale nevzrušilo. On na ni v kanceláři sahal, ale neví už, kde na ni sahal, myslí, že jí po hrudi hladil a mezi nohama, přes oblečení. Oblečení byli celou dobu v té kanceláři. V té kanceláři ho asi objímala, přesně si to už nepamatuje. Potom ji odvezl domů, protože jak byli v té kanceláři, tak jí volal přítel. Ona příteli kecala, že je s kamarádkou nebo něco takového. Po tom, co se stalo v té kanceláři, si uvědomila, že v tom fyzickém kontaktu nechce pokračovat, protože si uvědomila, že jí obžal. vůbec nevzrušuje fyzicky, ale neřekla mu to. Jí to pořád bavilo s ním laškovat, ale nebavilo ji to fyzicky, pouze slovně. Je pravda, že mu mezi nohy sáhla, to bylo z její

iniciativy, poddala se tomu a udělala to. Co se týká lhaní příteli, to jí nebylo příjemné. Takže ji potom obžal. odvezl domů. Po tom, po té schůzce v kanceláři, si myslí, že si s obžal. chvíli nepsali. Myslí si, že potom se ozval první obžalovaný. Jednu dobu si myslela, že ji nutí do toho, aby se potkali, i když mu říkala, že nemá čas, a to si myslí, že bylo přes telefonát, a to bylo po tom, co se to stalo v té kanceláři a před tím, než se to stalo v tom penzionu. Když uvedla, že nutí, tak pořád opakoval - pojď, a takovéto řeči. Ona mu řekla, že nemá čas a odkládala to třeba na zítra. Pak si teda znovu napsali, a to už se blížilo k tomu penzionu, kdy mu napsala, že chce být o samotě. Když mu říkala, že nemá čas a že to nechají na zítra, a pak si psali, k dotazu, jestli mu v té konverzaci říkala, že se s ním chce sejit o samotě, uvedla, že před tím penzionem mu neříkala, že chce s ním být sama. S tím, že by zašli na nějaký penzion nebo hotel, neví, kdo přišel, ale schůzku inicioval obžalovaný. To už se s ním chtěla sejit, protože to už byla delší doba, kdy se neviděli, a jí začalo chybět to láskování a provokovat ho. K dotazu, zda mu řekla, že se s ním chce milovat, uvedla, že ne. K dotazu, zda z její strany proběhlo něco takového, jestli na něj myslí, jestli se na něj těší, uvedla, že neví. Na penzion jeli jeho autem, on jí vyzvednul u kavárny. Poškozená nevěděla, kde jedou. Když si sedla s ním do auta, myslí si, že nevěděla, že jedou do hotelu nebo penzionu, je možné, že jí to napsal, kdy napsal penzion, ale ona nevěděla, co to je penzion. Pokud uváděla, že objednal hotel za 700 Kč na určitou dobu, k tomu uvedla, že to předtím nevěděla, on to totiž zaplatil, až jak odešli, že jedou na nějaký penzion, věděla, ale nevěděla, co to je penzion. V autě si povídali, ale neví o čem. V autě si myslí dali pusy, neví, z čí strany pusa byla. Když dojeli na místo do penzionu či hotelu, tak zaparkovali a hledali ten hotel a našli a čekali, až jim někdo otevře. Otevřela jim nějaká uklízečka. Klíč jim dala uklízečka nebo nějaká paní a pak šli na pokoj. V pokoji byl stůl, křesla a postel, neví, jestli tam byl záchod nebo sprcha. K dotazu, co si myslela, že se tam bude dít, uvedla, že si myslela, že si tam budou povídat, ale on chtěl celou dobu něco jiného než to povídání. To, že chce něco jiného, než to povídání, poznala z toho, že seděla na křesle, on se přisunul k ní, seděl naproti ní, držel jí za kolena a hladil ji. Ona si to nechala líbit. Povídali si zase o tom případě, o té advokátce. Ona se ho dotýkala, on se totiž potom postavil, protože ji předtím zase volal přítel, ona mu kecala, že je s kamarádkou, že si sháněly oblečení na praxi do školy na cukrařinu, tak jí to samozřejmě věřil, a ještě mu říkala, ať počká, že mu dá k telefonu kamarádku, aby věřil, že je s ní. Řekla to proto, že věděla, že to přítel nechce, a řekla to proto, aby jí věřil, že je vážně s ní. Tak to típli a obžal. řekl, že by takovou ženskou nechtěl, že lže. Pak si uvědomila, že lže kvůli němu, on taky lže doma. Po tom, co se rozhodla, že chce jet domů, se postavil, ona se taky postavila a dali si pusy, bylo to z jeho strany, že jí dal tu pusy. Ona se ho asi fyzicky moc nedotýkala nebo vlastně ho obejmula. Nohy na něm neměla položené. Konverzace ohledně sexu neproběhla. On nenadhodil nic ohledně sexu. Jenom, že ji sahal na kolena, tak si myslela, že chce sex. Předtím se nezmiňoval, že by se chtěl s ní vyspat. Při odchodu z penzionu jí sáhnul na prsa přes oblečení, již si nepamatuje, zda mu sáhla na penis, přesně si nepamatuje, kdo inicioval penzion, ale myslí si, že to bylo z jeho strany, protože jí by penzion nenapadl. Když přijeli na penzion, tak jí napadlo, že mu jde jenom o to, aby se s ní vyspal. Na hodinovém hotelu předtím nebyla, obžalovaný měl problém možná s klíči, tak teď neví, jestli jim to někdo dal anebo někdo obžalovanému volal a říkal, že by je měl mít někde ve schránce. Teď neví, ztrácí se v tom. Myslí si, že on už věděl, o co jde. P. v tu dobu lhala, že je se S., aby byl klidný. Myslí si, že kdyby zjistil, že je na penzionu s obžalovaným, tak by byl asi konec. Cítila se blbě, že P. lhala, proto chtěla co nejdříve domů. Svědkyně chtěla jít z penzionu, protože jí rozhodil ten telefonát s přítelem P. Obžal. na to reagoval normálně, byl zklamaný, ale přijmul to. Šlo na něm vidět, že byl zklamaný, ale akceptoval to. Na penzionu byli hodinu a něco. Za penzion zaplatil tak, že obžal. vytáhl 700 Kč, položil je na stůl a šli. On jí potom odvezl autem ke kavárně a domů šla sama. Po tom penzionu už si nepamatuje, zda si psali, volali. Ona po něm jednou chtěla půjčit 1 000 Kč. Později po něm chtěla půjčit znovu peníze, a to jeden nebo dva tisíce. Tu první tisícovku chtěla půjčit, kdy mu psala, že by potřebovala půjčit, protože někomu dlužila a potřebovala je vrátit někomu jinému. Obžal. jí říkal, že jí je půjčí. Kvůli předávce peněz se sešli, tu schůzku iniciovala ona a tam jí dal ty peníze, a pak

spolu chvíli někde byli, kdy se šli jenom projít a povídali si. Těch 1 000 Kč mu nevrátila, on se o to neupomínal, aby mu to vrátila, přímo jí říkal, že ty peníze nechce vrátit, že mu je nemusí vracet, tak mu je nevrátila. Po tom všem, když byli s obžal., jak se cítila, uvedla, že byla spíše zmatená, šťastná a spokojená nebyla. Na jednu schůzku na ni tlačil, ale neví na jakou, ale fyzicky na ni nenaléhal, byl sice otravný, ale to byla její chyba, že mu neřekla, aby přestal. Otravný byl v tom, že ji chtěl pořád líbat, dotýkat se jejích prsou a mezi nohama, to bylo kdykoliv, jak byli spolu, tak se snažil pořád na ni sahat, buď na zádech, nebo pořád nějak, ona mu neřikala, ať přestane. Videá z Tik Toku mu posílala. Neví, kolik bylo videí, ani si nepamatuje, co na videích bylo. Možná na nějakém videu tancovala, byly to laškovní videa, nahá tam ale nebyla, na sobě měla černé tílko a tepláky nebo kalhoty. Nepamatuje si, jak na ta videa reagoval obžal., ale ví, že se mu to líbilo. Ona mu videa posílala sama, ale jednu dobu po ni chtěl, aby mu videa posílala, neřikal, co na těch videích má být, jen ať mu pošle video. K dotazu, zda mu psala, že je doma sama, že je jí smutno, uvedla, že jednu zprávu mu psala, že je večer sama, ale doma? Myslí, že mu nepsala, že jí je smutno, ale možná jí bylo v tu dobu smutno, takže neví, nepamatuje si to. K dotazu, zda mu posílala nějaké videa, že by si strkala ruku pod tričko, do kalhotek, uvedla, že ne. Nepsala mu, že by chtěla, aby jí to on udělal. Společný život s obžal. neplánovali. Ona se ho ptala, jestli se rozejde s přítelkyní, a to z toho důvodu, že jí říkal, že to není tam dobré, že to nefunguje, tak se ho ptala, jestli se s ní bude rozcházet, ale neví přesně, co řekl, jestli se s ní rozchází, ale neptala se, protože s ním neplánovala budoucnost. Ona mu neřikala, jak to má s přítelem, on se jí na to neptal. Poté jí dal částku 10 000 Kč, protože znova po něm chtěla půjčit peníze, ale ne 10 000 Kč. Už neví, jakou částku napsala, že chce půjčit. On jí v ten moment zase zavola, málokdy to řešili přes WhatsApp, protože přes WhatsApp si psali jiné věci, než si říkali, aby to někdo neviděl, nezjistil. Takže si volali, a on se jí ptal, proč potřebuje peníze, jestli má nějaký problém. Říkala, že ne, že prostě dluží peníze a potřebuje je vrátit, a mámě o tom neřikala, protože nechtěla, aby věděla o tom, že má někde nějaké dluhy. Tak řekla jemu a on s tím neměl problém jí ty peníze dát. V ten moment řekl, že peníze sežene, a že jí těch peněz dá více, když neřekne, že jí ty peníze dával, aby o tom nikdo nevěděl, že jí ty peníze dává nebo dal. To jí říkal do toho telefonu. Ona se ho nezeptala proč, ale sama chtěla, aby o tom nikdo nevěděl. Tak si to tak domluvili. Pak už neví, jestli si ještě ohledně toho něco psali. Dal jí tedy víc peněz za to, že bude mlčet, že to neřekne. Neřikal, komu to nemá říct. Prostě nemá říkat, že jí dává ty peníze. Na druhou stranu mu na tom nezáleželo úplně tak, aby neřekla, že se spolu schází, ale on nechtěl, aby o tom někdo věděl, že se spolu schází, to říkal. A taky to nikdo nevěděl. Dřív, v tu dobu nechápala, proč nechce, aby to někdo věděl, na druhou stranu nechtěla, aby to někdo věděl, protože její přítel by mohl žárlit, ale z jeho strany to nepochopila. Až později pochopila, že jako soudce si tohle dovolit nemůže, tak jí to říkalo okolí. Dal jí to tedy do obálky a předal to osobně, už neví, kde se sešli. Do telefonu jí neřikal, kolik peněz jí půjčí, jenom říkal, že jí dá více, ale ona počítala jenom s tou částkou, kterou potřebovala, myslí, že chtěla jeden nebo dva tisíce, to někomu dlužila. Když jí dal ty peníze, tak neřikal, že to chce vrátit. Ona mu vždycky říkala, že mu to později vrátí a on říkal, že ne, že mu na těch penězích nezáleží, že jí chce pomoci. Po delší době jí volala jeho žena, volala jí cizí číslo, tak to zvedla, a ozvala se paní K. a začala ji vyčítat, že mu sebrala peníze. Tak jí řekla, že ona to nebyla, že mu žádné peníze nesebrala, to on jí je dal. Ona poškozené vyčítala, že může za to, že obžal. to vybíral z jejího účtu. Poškozená vůbec nevěděla, kde ty peníze sehnal. Tak se pohádaly a jeho žena na poškozenou vyjela, že to bude řešit s policií, že jí to vrátí a poškozená jí řekla, co by jí měla vracet, ty peníze jí nesebrala, jestli to udělal obžal., tak ať si to vyřeší mezi sebou. On jí je dal, poškozená mu je z účtu nevzala. Poškozené je předestřeno, že uváděla ve výslechu, že jeli vlakem, že jí chtěl dát peníze a že kolik, 10 000 Kč, ona řekla, že jo a že je dostala na vlakovém nádraží, k tomu uvedla, že bylo to teda na vlakovém nádraží. K dotazu, zda to tedy bylo tak, že jí řekl 10 000 Kč, uvedla, že to jí neřekl do telefonu, že jí dá 10 000 Kč. To věděla až potom. Oni spolu skončili hovor, druhý den se spolu potkali a tam měl 10 000 Kč u sebe, tak v ten moment ví, že jí dával 10 000 Kč, a ty peníze už měl u sebe. Peníze jí předal na nádraží. K dotazu, kde jeli vlakem, uvedla, že šla ze školy domů,

kdy tam nikdy na vlak nenastoupila, zná jenom hlavní nádraží, a ví, že odtamtud jeli na hlavní nádraží, nebo jela na hlavní nádraží, dále už si to nepamatuje. Ve vlaku byly doteky, kdy obžal. napadlo, že jí dá pusku přes roušku, tak říká OK. Pak ho napadlo, že jí dá jazyk přes roušku, takže jí dal jazyk přes roušku. Jí to bylo nepříjemné, neřekla mu ale nic. On věděl, že neumí říct ne chlapům, on to slyšel všechno na tom výslechu, že je holka, která se dá lehce zmanipulovat, tak on se podle toho tak zachoval, věděl, že mu nedokáže říct ne, proto si dovolal to, co si dovolal. K dotazu, zda s ním osobně sama mluvila o tom, že neumí říct ne, uvedla, že ne, on to také neřešil s ní. Když jí volala ta jeho přítelkyně nebo manželka, že peníze jsou její a že jí je má vrátit a ona jí řekla, ať jí to vrátí on, tak se potom přiznala Ř., že má od něj peníze, protože té volala, když jí ta přítelkyně řekla, že to bude řešit s policií, tak měla strach. Ř. ji uklidňovala, ať je v klidu, protože byla dost rozrušená. Pak si už nepamatuje, co říkala Ř. Mamce to předtím neříkala, nyní už to mamka ví. Obžal. psala, že jí volala jeho přítelkyně, protože byla nasraná. Už si nepamatuje, jak na to reagoval. Pokud uváděla u výslechu, že jí volala jeho žena ohledně peněz, a on jí měl na to říct, že jestli to plánovali s P., ať mu peníze vrátí, k tomu uvedla, že už si nepamatuje, jestli to tak bylo. Co se týká E., s obžal. už ten případ neřešili, podle ní k tomu názor neměl. Asi se vyjadřoval k E., ale už si nepamatuje, co. Když ji kontaktovala jeho přítelkyně a uvedla, že mu to dala vědět, ale už neví, co na to odpověděl, k dotazu, zda od té doby byla nějaká komunikace mezi nimi, uvedla, že myslí, že od té doby měli ještě nějakou komunikaci, kdy mu volala, protože její kamarádka z vesničky, kde bydlela, Michaela R., jí poslala vyfocenou zprávu, že jí psal nějaký K., teď neřekne dopodrobna, co jí psal, protože to si už nepamatuje, a z toho důvodu obžalovanému volala, proč jí píše a popisuje to, co se děje, proč jí říká to, co se děje, když moc dobře věděl, že to nemůžou říkat, když právě ti R. byli ti, co to neměli vědět, že se něco takového řeší ohledně E. K dotazu, jak na R. obžal. přišel, poškozená uvedla, že je jmenovala na tom výslechu. Míšu R. kontaktoval obžal. na Instagramu. To bylo po těch půjčených penězích 1 000 Kč a 10 000 Kč. Míša jí tu zprávu poslala taky na Instagram, tak jí poškozená odepisovala, ať si toho nevšímá, že to je debil a že ho vůbec nezná, tak nějak na to zareagovala. K dotazu, co obžal. napsal té Míši, uvedla, že to už si nepamatuje. Po předstření, že uváděla u výslechu, že tam bylo, že je soudce v souvislosti s E., tak uvedla, že asi ano. Mezi ní a obžal. už myslí neproběhla žádná komunikace ohledně E. Po předstření, že u výslechu uváděla, že na E. pořád naráží a on jí řekl, ať mu nepíše a ať zavolá advokátce, tak k tomu uvedla, že to je vlastně pravda, kontaktovala ho ohledně toho E. Bylo to tak, že E. se nějak dozvěděl, že ho řeší tak, jak on by nechtěl a začal ji sledovat, kamkoliv šla. Třeba šla s kamarádkami R. ven a on stál za rohem, ony o tom věděly, ale ona o tom nevěděla, a řekl jí, že to vůbec nemá zkoušet, že nevyhraje, že zničí jí i celou její rodinu, že má čas a peníze, že to je zbytečné, že on vždycky vyhrál, že ví, jak na to. Tak se zastrašila a chtěla to stáhnout. Ale pořád jí E. sledoval, vlezl jí na Facebook, blokoval jí tam hlavně chlapy, jeden z nich byl i její přítel. K dotazu, proč kontaktovala obžal., aby jí poradil, co s E., uvedla, že si myslela, že obžal. by jí pomohl hned, protože kdyby to řekla mámě nebo přítelovi, tak by začali vyšilovat, nic by s tím neudělali. Už neví, jak jí obžal. poradil. Obžalovaného si na Facebooku přidávala do přátel, ale neví, v které to bylo době. Nepamatuje si, jestli jí obžal. sliboval něco, že něco zařídí, co se týká E., říkal jí akorát, že jí s ním pomůže, že si ten člověk nic jiného nezaslouží, než být za mřížemi. K dotazu, jak to myslel, že jí s ním pomůže, uvedla, že neví, ale měla takový pocit, že jí chce obžal. hodně pomoci s tím E. K dotazu, co si myslela, že se stane, když by se třeba přestala bavit s obžal. v souvislosti s tím případem E., uvedla, že si nic nemyslela. K dotazu, zda někdy začínala nějaký první dotek mezi nimi, uvedla, že on jí vždycky objímal, pusinkoval. Je to už dlouho, co si s obžal. naposledy volali či dopisovali, mohlo to být v březnu 2021, to se mu ozvala ona, a to bylo v souvislosti s Míšou R. Nepamatuje si, zda v tu dobu měla na mobilu kredit nebo už paušál. Obžal. jí snad jednou dobil kredit na mobilu, částku neví, a neví ani kdy to bylo, ale myslí, že to po něm nechtěla, to on sám, protože věděl, že nemá na zavolání. Kromě těch peněz a toho kreditu jí nic nedaroval, nekoupil, jenom „flashku“ v té kanceláři na soudě. Co se týká jejich komunikace, bylo

to tedy někdy z její strany, někdy z jeho strany, volali si, psali si. Pokud se má vyjádřit ke svému psychickému stavu (pozn. poškozená se rozbřečela), uvedla, že je citlivá, nerada o tom mluví, zažila různé věci, začalo to E. a jejím bývalým Leošem P., začala mít z nich úzkosti a deprese, ležela 3 měsíce doma, aniž by jedla a pila, a to bylo ještě před výsledkem ohledně E. Byla 3 měsíce zavřená, začala z ní být anorektička, protože nedokázala jíst, a bála se chodit ven, bála se lidí. Začali to řešit, začala chodit k psychologce V., bylo jí xxx let. Za psychiatrickou N. chodila pro antidepressiva, ta jí doporučila nutriční poradnu, tak tam chodila, ale stejně to nebylo nic platné, nepomohlo to. A tak to má od té doby pořád, od těch xxx let. Když se potkávala s obžal., tak to bylo pořád stejné. Neříkala mu to, ale na tom výsledku to říkala. Ty stavy jsou nyní pořád stejné, snaží se s tím pracovat. Co teď zjistila, tak od té doby, co měla výsledek s obžal., a choval se podle toho úplně stejně, tak už nedokáže jít k psychoterapeutovi chlapovi, a neumí se mu svěřit s tím, co ji trápí, vždycky jí to rozhodí, má z toho těžké stavy, takové, že na nic jiného nemyslí, než že by v ten moment chtěla zdechnout. To jí způsobil on, obžalovaný. Nedokáže se bavit s muži, vůbec, má z nich strach, bojí se, že by se zachovali stejně jako obžalovaný, kdyby slyšeli, co se jí stalo. Cítila se v tu dobu něco víc, že se baví se soudcem, jeho povolání pro ni mělo význam, bylo to pro ni něco nového, vnímala jej jako součást svého vyšetřování jako soudce. Uvedla, že jí obžalovaný říkal, že E. by měl sedět za to, co dělal jí, obžalovaný o tom věděl všechno, věděl, že jí E. nutil do něčeho, do čeho vůbec nechce, že fyzicky při sexu dostávala. Dále uvedla, že při terapiích s V. neřešily kontakt s obžalovaným. S obžalovaným se bavila přesto, že jí to V. zakázala, protože už je taková, baví ji to, ona si myslela, že to je trochu nebezpečné a jí to baví, i když je to nebezpečné, tak jí to prostě přitahuje to dělat, i když je to zakázané. Cítí se příjemně, že má o ni někdo zájem. Nikdy obžalovanému neřekla, že se je nelíbí, nebo že je jí nesympatický. Obžalovaný mohl pochopit její láskování jako, že ho chce i fyzicky, sexuálně, nedala mu signál, že je jí to nepříjemné. Uvedla, že její přítel P. věděl jenom o té první konverzaci na Instagramu, jinak ne. Reagoval na to divně, říkal, že to není normální, že jí soudce napsal na její soukromý účet, že si ji vůbec vyhledal na sociálních sítích. Ví, že P. psal V. zprávu, bylo to v ten moment, když se spolu pohádali kvůli tomu, že se jí dostal do mobilu, to bylo někdy před penzionem, před soudem, a věděl, co si psali. V ten moment se přítel rozhodl, že napíše paní V. o tom, aby si s ní promluvila nebo aby jí dal prostě vědět, že tohle dělá obžalovaný. Četla si to, ale už si to nepamatuje. Obžalovaného si zablokovala vícekrát, z její vůle to nebylo, bylo to vždycky kvůli příteli, kvůli V. ne. Uvedla, že obžalovanému posílala videa, video vyzývavé být mohlo, celá nahá tam samozřejmě nebyla, vždycky byla oblečená. Je možné, že mu posílala nějaké video v podprsence, ale nepamatuje si to, ale nikdy tam nahá nebyla. Dále sdělila, že v době, kdy žádala o 1 000 Kč, tak dlužila kamarádce Aničce Š., s tou se už teď nebaví. Po setkání, kdy dostala od obžal. 1 000 Kč, tak si volala s P., protože měla blbý pocit, tak mu volala, aby se uklidnila, že je všechno v pohodě. Blbý pocit měla z toho, že se zase viděla s obžal. a že jí dal peníze, a chtěla asi zjistit, kde je, jestli není poblíž, jestli je někde nezahlédl nebo tak, ale myslí si, že se nebavili o tom, neříkala P., že se potkali s obžal. Těch 1 000 Kč použila na dluh, těch 10 000 Kč už ne, i když dlužila. Obžal. jí říkal buď do telefonu nebo osobně, že to prostě nemá říkat, to jejich scházení, protože věděl, že z toho je problém. Poškozená to obžal. říkala, že si to V. nepřeje, on to věděl, že si na to lidé stěžují a tak, tak proto měl ten důvod jí říct, aby to nikomu neříkala. Vybavuje si zprávu, kterou psala obžalovanému: „Fajn, klidně se ke všemu přiznám, že jsem si ty peníze vzala proto, že jsem chtěla, řekla jsem ti o ně ne proto, že jsem chtěla někomu něco vrátit, klidně si tudle zprávu ulož, udělej si s tím, co chceš“, to byla poslední zpráva mezi nimi. Neví, jak to celé vnímal obžalovaný, tu jejich komunikaci, setkávání. Ona si myslela svoje a podle toho se choval, aby ona si mohla myslet, jak on to vnímá. A vnímal to tak, že jí chtěl, chtěl s ní mít něco společného. Neví, jestli ji miloval, ona si upřímně myslí, že šlo jenom o to jedno, jen aby se spolu vyspali, ale nikdy ji neříkal, že by s ní chtěl žít, měl doma ženu a děti. Neví, jestli si myslel, že s ním bude chodit nebo co. On moc dobře věděl, že s ním chodit nebude, když má přítele, to z ní musel cítit, nikdy se jí nezeptal, jestli s ním chce chodit, jestli se

rozejde s přítelem. Obžal. jí řekl, že už nechce být s přítelkyní R., ale nevěděla, co je na tom pravdy, ona jí to řekla, protože tu jeho přítelkyni chtěla nějakým způsobem urazit. Má dvě tetování, M znamená Martin E. a V je kamarádka Vanesa, na noze nemá tetování. V tom červenci, v srpnu byla v kontaktu s Leošem P., bavili se o tom, jak to jde, a ona mu řekla, že je nahlášen na policii za to, co udělal, tím, že ji ve xxx letech odpanil, pohádali se jak prasata, on říkal, že to není pravda. Samozřejmě nemá k tomu žádný důkaz, takže neočekává, že by to nějak dopadlo zle, ale prostě jí v tu dobu strašně nasralo, když začal říkat, že to není pravda, tak do něj začala prostě valit, chtěla ho psychicky rozhodit tak, jak psychicky rozhodil on ji, chtěla mu ublížit, a proto říkala i nesmysly a lži. A to je jediné, o čem se bavili. S rodinou R. měla dobrý vztah, dokud se nezačala řešit kauza E., byli na ni hnusní, nazývali ji kurvou a děvkou, furt se hádali, a už mezi nimi žádné kamarádství nebylo a není doteď. Obžal. vyčítala, že se spojil s R., protože slíbil, že to nikomu neřekne. Slíbil to na té policii, všichni to tam slíbili a co ten idiot udělal, jde a někomu to napíše? Tak to je asi magor. V té době obžal. vnímala jako člověka, který jí chce fakt pomoci, ale něco za to prostě chce. Tak to vnímala, mohlo to tak i vypadat. Teď ho vnímá tak, že ho nesnáší. V rámci kontaktů s ním se cítila vystresovaná, protože nevěděla, co jí čeká, než k němu došla. Nebyla ani šťastná, ani smutná, prostě nijaká, neví, neumí říct. Po té celé situaci s obžal. se nedokáže bavit s muži o soukromých věcech, i když je to její psychoterapeut. Místo toho, aby měla pocit, že se vypovídala a že to zůstane u něho, má pocit, že se bojí, že to vykecá dál, že se zachová stejně jako obžal., že mu to je úplně u prdele, co se jí stalo, a z toho má deprese a úzkosti, z toho, že to řekla chlapovi a strašně si to potom vyčítá. Kdyby to obžal. nebylo u prdele, tak by se nechoval stejně, jak vypovídala, co se jí stalo. Ne, že by udělal úplně přesně to, co dělali oni, ale dost se jim podobal. Obžal. samozřejmě slyšel všechno, když byla na tom výslechu, kdy u toho byl taky a podle jeho chování, se choval stejně jako ti chlapi, co mu říkala u toho výslechu, takže byl sexuálně nátlakový, což byl, i když mu řekla, že se jí to třeba nelíbí nebo že nechce, nebo věděl, že couval, několikrát se jí zeptal, jestli jí to nevadí, ona samozřejmě trubka řekla, že jí to nevadí, protože ona neumí říct chlapovi že ne, nebo vadí jí to, jak může zareagovat, to nikdo neví, a proto ho s tímhle hodně spojuje, že se sexuálně chová stejně jako E. Poškozená to má jak kdy u E., občas řekne, že jí sere, jí taky dost ublížil, ale to si uvědomuje fakt málokdy, byť to hází na toho P., že za to může on, takže obžal. nenávidí z toho důvodu, že jí jako prostě začal vadit, ale není to tak, že ho nenávidí, ale že ho prostě nemusí mít ve svém životě, nepotřebuje ho vidat ani se s ním bavit, nic. Jednou jí obžal. volal, ona se měla učit nebo psát nějaký úkol a on ji tahal ven, jestli půjde a ona řekla, že se jí nechce a on jí furt přemlouval, a to nějak jí začalo vadit, že jako doléhal na to, aby s ním šla, ať se děje cokoli a myslí, že to byl ten den předtím, než jeli na ten penzion. Nikdy nechtěla ani pomyslet na to, že by s obžalovaným měli mít sex, nikdy to nechtěla. Nikdy se jí nelíbily doteky od obžalovaného, obžal. to na ni moc dobře viděl, vždycky se ptal, ale vždycky řekla, že jí to nevadilo, takže obžal. s tím vlastně nijak nemohl naložit jinak. Případ E. pro ni byl důležitý, protože to neudělal jenom jí, dělal to více lidem, obžal. věděl, že je to pro ni důležité.

11. Svědkyně Hana D. ke skutku ad 1. u hlavního líčení uvedla, že do června byla pěstounka X., její zletilostí pěstounská péče skončila. V péči měla jako pěstoun X., její dva bratry D. a J., a ještě sestru V. Jiné děti v pěstounské péči nemá. X. měla v péči od jejich 9 měsíců do jejich 18 let. X. jako člověk je trochu rarášek, ale je hodná, citlivá vůči osobám, kteří jsou její blízcí, např. její sourozenci nebo vůči svědkyni, tak je citlivá a vstřícná, snaží se pomáhat. Co se týká toho, jestli někdy X. lhala nebo si něco vymýšlela, přibarvovala, zkreslovala, uvedla, že to nebude zapírat, děti v pěstounské péči mají takové sklony. Bylo to v souvislosti se školou, i co se týká zapírání té původní kauzy. Nebylo to přibarvování, spíše ji zapírala, co se dělo, co se týkalo E. Svědkyně nebyla přítomna výslechu X. v červenci 2020 ohledně E. Byla ze strany psychologů X. od toho ochráněna, aby nevěděla úplně všechno, co se dělo, protože to bylo docela drsné. X. se jí nesvěřovala ve všem, co se dělo na výslechu, byly věci, za které se před ní styděla a nechtěla je říct, takže svědkyně zhruba věděla, ale

nevěděla všechno. K dotazu, odkud zná obžalovaného, uvedla, že obžalovaný jí po výslechu volal, že by se chtěl s ní sejit, že sehnal X. právničku, nejlepší, která by v této kauze jí mohla pomoci, a pozval se na návštěvu. Neví, odkud měl na ni telefonní číslo, nepátrala po tom, odkud ho vzal, X. k tomu nic neříkala. Svědkyně potom X. říkala, že jí volal obžal., ptala se, co chce, tak jí vysvětlila, o co jde. Byla to krátká doba mezi tím, co on zavolaal a mezi tím, co přišel. Nepamatuje si, že by byla na to nějaká významná reakce ze strany X. X. popisovala, že na recepci viděla pána, který tam přišel, byl hodně vzteklý, praštil tam občankou, a že nevěděla, že to je soudce. Neříkala svědkyni, jaký z něho měla pocit, jenom že jí nepřipadal jako soudce. Neříkala jí o tom, že se jí obžalovaný ozval, nebo v tu dobu ne. Myslí si, že byla X. překvapená, že chce přijít k nim na návštěvu. Po tom telefonátu nekontaktovala V. Až potom se V. dozvěděla, co pro ně obžal. připravil. Takže s ní neřešila, jestli to je dobrý nápad se s ním potkat. Takže si domluvili schůzku u nich, kdy svědkyně se první ptala, kam můžou za obžal. dojet, on řekl, že má nějaké jednání v Brně nebo něco v kanceláři, a že se staví u nich. Čas si domluvili mezi sebou, čas navrhl on. Tak přišel, byl hodně vstřícný, bylo to v době oběda, X. má problémy s jídlem, a protože byla někde venku, tak jí dávala oběd, ona se nad ním ořňovala, obžal. řekl, že je sekaná a že by si dal taky, tak mu nabídla oběd. Tak si dal, pak tam dokonce po X. dojídal, protože nesnědla všechno. Pak řešili otázku právničky a cestu k ní do Prahy. Byl hodně vstřícný, takže jí zjistil, kdy jede vlak, jak by se tam dostaly, přes svůj účet ještě zabookoval jízdenky, které nechtěl zaplatit, ale svědkyně mu je potom zaplatila v hotovosti. Dokonce byl u počítače, vyjel nějakou mapu, jak by se tam dostaly, aby trefily. Pak tam něco i se X. probírali, když byla v kuchyni, ale neví, co. Svědkyně je hodně naivní člověk a byla příjemně překvapená, že někdo se tak snaží X. pomoci. Obžalovaný na ni působil hodně příjemně, až hodně vstřícně. X. byla ráda, že někdo jí takhle pomáhá, že sehnal právničku, že se angažoval a byla taky příjemně překvapená. To, že se jedná o soudce, na tom svědkyni překvapilo nejvíc, nepřišlo jí, že by neměl, nebo že je to něco, co se tluče, v ten moment jí to nenapadlo. Při schůzce u nich doma E. neřešili, nebo jen okrajově, ale už si to vůbec nepamatuje. Že by se obžal. vyjadřoval k osobě E. a k té kauze, tak v ten den asi ne. Spíše později, kdy jí poslal fotku E. v policejní uniformě, řekl, že mu to teď někdo poslal a že o tom ví i psycholožka, to je vše. Nesliboval, že něco zařídí ohledně kauzy E., jenom že sehnal nejlepší právničku. Je možné, že se obžalovaný zmiňoval, co E. hrozí, ale už neví, je to dva roky, je možné, že prezentoval svůj názor na věc, jak má dopadnout. K dotazu, zda nabízel nějaké stipendium pro X., uvedla, že donesl nějaký papíry, ale svědkyně si říkala, že X. nemá takové výsledky, aby to stipendium využila, takže určitě to nevyužijí. Co se týká té právničky, tak to byla doktorka H. Do Prahy se X. měla jet svědkyně, neřešilo se, že by tam jel obžalovaný, ale chtěl být informovaný, jak dopadly. Byl tak aktivní, že dokonce ráno zjistil, že vlak má zpoždění a ještě po telefonu s nimi řešil, jak by se tam dopravily jinak, aby tam byly včas. Do Prahy přijely, schůzka s advokátkou proběhla. S paní H. řešily takové oficiální věci, že by X. zastupovala, vyptala se jí na takové nejdůležitější věci, podepsala papíry, že jí může zastupovat a to se řešilo v kauze toho E. Svědkyně obžalovanému potom volala, jak dopadla ta schůzka, bylo to z její iniciativy. Při tom telefonátu se ptal na X., jak to zvládla, svědkyně řekla, že to zvládla dobře, že si dala pak i oběd. Co se týká toho, jak navštívily soud, ta nabídka přišla od obžalovaného, pozval je obě. Návštěvu soudu obžalovaný navrhl celkem brzo i po té Praze, že to bylo tak nějak na tu Prahu navázané, kdy přesně neřekne, ale navrhl, jestli by měly zájem, že by jim ukázal soud a provedl je do míst, kde se normálně běžně člověk nedostane. Po tom, co padl jeden termín toho soudu, tak psala obžalovanému, že X. je zklamaná, to bylo asi to, že to museli posunout. Spíše to byla zdvořilostní fráze. Bylo více termínů, protože to nějak nevycházelo, kdy má pocit, že ony nemohly, tak nabídl jiný termín do konce prázdnin. Na ten první termín nemohla asi X., kdy se to týkalo školy. K dotazu, zda se X. na tu návštěvu těšila, uvedla, že X. byla spíše zvědavá, jak to na soudě vypadá. Když ten první termín nevyšel, tak myslí, že to X. neřešila. Tak šly tedy na ten další termín. Přišly tam později, než byli domluvení, protože ještě sháněly nějaké věci. Pak se tam ptaly, že shání obžalovaného, bylo

jim řečeno, jestli jsou všechny, že snad měla přijít nějaká skupina z SOS dětské vesničky, a zrovna obžalovaný skončil s nějakým případem, tak je provedl soudní síní, ukázal jim, kde co je, ukázal jim východ, kde chodí trestanec, když se vyvádí ke garážím, aby se nepotkal se svědky apod. Ukázal jim v garáži, jak má motorku, jestli si X. nechce sednout na motorku. Potom seděli u něj v kanceláři, nabídl jí kávu, ptal se, jestli X. nemá hlad, jestli chce něco k pití, že jí v bufetu něco koupí, ona nechtěla. Je pravda, že tam to bylo zvláštní, kdy se obracel očima hlavně na X., měla z něj svědkyně zvláštní pocit, i při tom loučení, bylo to zvláštní a nepříjemné. V té kanceláři vyhledával blízkost X., obracel se očima jenom na X. Fyzický kontakt mezi nimi úplně neviděla, X. říkala, že snad ve výtahu, ale to neviděla, až potom, když se loučili a odcházeli. Ze strany X. v té kanceláři nebyl fyzický kontakt, X. se zdržovala spíše u ní, seděla u svědkyně blízko, více komunikovala spíše svědkyně. Bavili se o věcech, které se týkaly soudu. Doteků ze strany obžalovaného vůči X. v té kanceláři si nevšimla. Ve výtahu stáli u sebe, pokud X. říkala, že jí sáhl na zadek, tak je to možné, ale neviděla to, to jí říkala X. Svědkyně si z kanceláře pak odskočila, kdy X. si odskočila na záchod jako první, a ona šla druhá. Když si X. odskočila na záchod, obžalovaný tam v kanceláři byl, vařil svědkyni druhou kávu, a svědkyně byla na chodbě. X. říkala, že se jí snažil obejmout nebo něco v tom smyslu, a to v době, kdy ona se vrátila a šla svědkyně na záchod. Když se vracela svědkyně ze záchodu, tak myslí, že už byli v kanceláři. Má pocit, že šla jako druhá na toaletu, po X. Když se vrátili a oni byli v kanceláři, tak X. seděla na místě, co seděly, a obžalovaný byl asi někde o dva kroky dál, někde u svého stolu. K dotazu, jak na ni působili, když tam do kanceláře přišla, uvedla, že to byl to mžik a nevybavuje si to, neví. Dala si druhé kafe, X. koupil obžalovaný vodu, možná i něco na jídlo, ale neví, nějakou buchtu, kdy na ni tak dlouho tlačil, až si něco vybrala. Potom se domluvili, že na oběd není čas a že půjdou, takže je vyprovodil ven z budovy, tam si řekli, že už se asi nevidí, že už pomohl, jak se dalo, podal jí ruku a X. chytnul se slovy - pojď sem a objal ji. Pokud má popsat to objetí, tak uvedla, že ji prostě chytl do sevření, bylo to pevnější sevření. Svědkyně potom X. říkala, že to bylo zvláštní, že jí takhle objal, ale neřešily to, protože to brala tak, že ho vidí naposled a X. se o tom nebavila. X. si na soudě zkoušela talár, obžal. jim ukazoval talár, že tohle má soudce při tom, když soudí, a jestli si ho chce X. zkusit. Po té návštěvě soudu se na chvíli setkali až v prosinci, kdy se tady to všechno už řešilo, obžalovaný přišel někdy před Vánoce, kdy říkal, že se jí přišel omluvit a přinesl jí dárek a vytahoval z aktovky balíček. Neptala se ho, za co se jde omluvit, protože s ním nechtěla mluvit, to bylo v prosinci 2020. Nechtěla se s ním bavit, protože X. měla problémy, že jí hodně kontaktoval a byla na něj naštvaná, a přišlo svědkyni, že to je vrchol drzosti, že si ještě dovolí přijít a chce se omluvit a ještě jí přinést dárek, takže jí to docela rozhodilo. Nekonkretizoval, za co se chce omluvit, ona se ho neptala, nechtěla s ním mluvit. Neví, co to bylo za dárek, ona si ho nevzala, byl to formát jako nějaká větší knížka. Svědkyně potom zavřela dveře a volala psycholožce, protože jí to hodně rozhodilo, X. to už ví. S psycholožkou V. to všechno, co se dělo, řešily už po té Praze, kdy ona řekla, že to, že se takhle obžalovaný angažuje, že tohle si nemůže dovolit, řešilo se to i s Ř., rozhodně doporučila, aby se s ním nestýkaly. Svědkyně nevěděla, že se X. s obžalovaným stýkají. Dozvěděla se o tom, až se to začalo řešit na policii. První s tím asi přišla X., že se někde potkali, ale nevěděla od ní všechno, že se někde viděli v parku, a to bylo asi všechno. X. jí k těm schůzkám řekla, že ze začátku se to týkalo té advokátky, nebylo to nic, že by jí nadbíhal, a potom už byla hodně vyrušená, že jí hodně kontaktuje přes sociální síť a že je jí to nepříjemné. Na to svědkyně napsala obžalovanému, jak to X. má, že je tady v tom hodně zranitelná, že je to holka, která je deprivovaná, vyrůstala bez otce, jí hodně přitahovali starší muži, tak mu to napsala, aby si to uvědomil. Nevzpomene si, kdy mu to konkrétně napsala, ale bylo to v roce 2020. Svědkyně tu konverzaci, zprávy, mezi X. a obžalovaným neviděla. Svědkyně mu tedy napsala, ať X. nekontaktuje, že je v tom zranitelná, a tím, že nepoznala otce, tak jí přitahují starší muži, možná se mu i svěřila s tím, že dokonce napsala X. dopis učitelí, a řešili to, že ten chybějící otec tam hraje velkou roli, protože X. vždycky chtěla poznat otce, nikdy nechtěla poznat vlastní

mámu, ale otce ano. X. vyhledávala spíše starší kluky. Tomu učiteli napsala dopis, bylo to na základní škole, snad v xxx. třídě, učitel hned reagoval tím, že svědkyni oslovil, přišla do školy, vysvětlila mu situaci a bylo to vyřešené. Telefonické komunikaci mezi X. a obžal. nebyla přítomna. X. se o něm nechtěla bavit. V tu dobu se X. hodně uzavřela, ani nebyla tolik doma, byla u svého přítele. Co se týká peněz, které měl obžalovaný půjčit nebo dát X., tak to jí napsal obžalovaný, když mu řekla, aby X. už nechal na pokoji, aby ji už nekontaktoval, tak jí napsal, že se jenom sešli, že jí půjčil nějaké peníze, že mu X. řekla, že někde dluží peníze, má pocit, že napsal 10 000 Kč. Svědkyně možná nějak reagovala, ale přizná se, že neví, co mu napsala. X. se na to ptala, zapřela jí to. O těch penězích se bavily včera, řekla jí, že ty peníze jí dal obžalovaný, aby mlčela o tom, co se dělo, co jí nabízel. A to se dozvěděla včera, předtím se o tom nebavily. Rodinu R. zná. O tom, že měl obžalovaný kontaktovat tuto rodinu, svědkyně věděla, kdy Michaela R. poslala vyfocenou komunikaci s obžalovaným X. a ta jí to přeposlala. Komunikace byla v tom smyslu, že X. je nevděčná, že obžalovaný tam je za hlupáka, který se snažil pomoci, a asi se mu to vymstilo, byla to dost dlouhá komunikace. Tak se chtěl s tou Michaelou sejít, že ona vypadá jako rozumná holka, která nepotřebuje za sebou nějakého člověka, který jí opečovává. Neví, proč se chtěl s Michaelou sejít. V tu dobu byla svědkyně na R. celkem našťvaná, protože ti figurovali i co se týká E., takže v tu dobu s nimi už vůbec nekomunikovala. K dotazu, zda si vzpomene, jak se v té přeposlané komunikaci obžalovaný prezentoval, uvedla, že myslí, že tam neuvedl, že je soudce, má pocit, že tam snad ani X. nebyla jmenovaná, bylo to takové obecné, že tady ty děti jsou lehce zneužitelné apod. X. na to reagovala tak, že byla našťvaná. K dotazu, zda X. říkala, jestli jí kontaktovali ti R. nějak více, uvedla, že v tu dobu ne, jenom jí přeposlala tu konverzaci s tím, že co to má být, že jí kontaktovala nějaká paní a potom obžalovaný. Neví, jaká paní, protože tam napsala nějaké jméno, které X. neznala, myslela si, že to byla Ř. X. měla v roce 2020 mobil na paušál, není si jistá, jestli měla kredit. Předtím, ze začátku měla asi kredit. Kredity jí dobýjela svědkyně, asi za 200 Kč. Když psala obžalovanému, aby X. přestal kontaktovat, že vyhledává společnost starších mužů, k dotazu, jak na to on reagoval, uvedla, že jí psal, že to chápe a že X. nechá na pokoji, nějak v tom smyslu. Nezmínil tam, že by měl o ni zájem. V souvislosti s advokátkou obžalovaný řekl, že by chtěl X. pomoc, aby se tady ta kauza rychle vyřešila a že má pro ně nějakou nabídku. Neví, jestli už konkrétně řekl, že se to týká advokátky, ale že má prostě nějakou nabídku, aby se to posunulo a rychle vyřešilo. Svědkyně v ten moment byla nadšená, že nějaký člověk se jim snaží takhle pomoci. První říkala, jestli se za ním mají někde stavit, on řekl, že v tu neděli tu má nějakou práci v kanceláři a že se staví k nim. Řekl, že je to nejlepší advokátka, co se týká takovýchto kauz toho zneužívání a že by bylo ideální, aby tam co nejdříve za ní jely, aby se to pohnulo dál, a že jim domluvil schůzku, má pocit, že to bylo už v úterý. O R. v té době zmínka nebyla. Obžalovaný byl hodně bezprostřední, hodně se angažoval, hodně to tlačil dopředu, protože svědkyni se do toho nechtělo, protože nemá ráda věci narychlo, takže tam byl v neděli a v úterý měly jet do Prahy, tak to pro ni bylo takové hodně narychlo a byl hodně takový přesvědčivý, určitě by zvládla tam dojet. Říkal, že mu hodně vadí takoví lidé, že X. je mu líto nebo něco ve smyslu, že by chtěl, aby se ta kauza rychle uzavřela. Co se týká zablokování obžalovaného X., tak svědkyni psal, jestli neví, proč si ho X. na nějaké té sociální síti zablokovala a jestli něco provedl, takže mu psala, že neví, že si není vědoma, co se stalo. X. jí k tomu řekla, že už jí vadí, že jí kontaktuje. Z komunikace, kterou svědkyně předložila, vyplývá, že měla být s obžalovaným nějaká řeč ohledně kamerových záznamů k tomu prvnímu případu s E., k tomu svědkyně uvedla, že E. vyhrožoval X., jestli na něj podá žalobu, tak že má na ni nějaké nahrávky, kde byli spolu a že to zveřejní, nepamatuje si, že by se o tom s obžalovaným bavili. Rozhodně obžalovanému důvěřovala, ze začátku určitě. Svědkyně uvedla, že je naivní člověk a opravdu věřila, že X. chce pomoci, že se snaží o to, aby se věc vyřešila co nejdříve. S obžalovaným komunikovala přes Messenger, není si jistá, jestli i SMS nějaké byly. Byla tam řada věcí, i takové věci, co se týkaly jeho dcer, že byly někde na výletě a co se děje u nich, takové věci, kdy říkala, že se X. pohádala s bratrem. Teď to hodnotí tak, že se zlobí,

protože to, jak byla X. ublíženo, co se jí dělo, čím prošla a tady to ještě zesílilo ty její problémy, takže je svědkyně hodně rozzlobená, naštvaná, a je jí X. hrozně líto, čím si prochází. To, co už tam bylo tím, že měla X. problémy s jídlem, tak se prohloubilo. X. se přestala vracet domů, zůstala u přítele schovaná, měla problém chodit mezi lidi, hodně se uzavřela, s P. jezdila i do práce, když měl práci v Praze, tak s ním jela, seděla třeba v autě a byla na telefonu. Měla problém chodit mezi lidi. Psychika u ní hodně utrpěla. Nyní rozhodně není ze všeho pryč, snaží se dostat do starých kolejí a snaží se nějak žít svůj život. Teď během srpna, září se odpoutala od P., šla bydlet do Domu na půl cesty, snažila se nastoupit znovu do školy, ale přeci jenom to byl pro ni těžký návrat, ale není to ztracené, má ještě odklad, našla si teď práci v Pepcu, snaží se žít holčičí život, který ona úplně neprožila. Co se týká přítele X., P., tak měla z toho svědkyně špatný pocit, protože X. tíhne ke starším mužům. Je to člověk, který dře od rána do večera, ale je vidět, že X. má rád, neublíží jí, a vychází spolu. Občas se zhádali, vykládala jí třeba, že když na ni byl hodně naštvaný, že jí prostě otočil a dostala od něj na zadek, ale myslí, že jim to funguje celkem dobře. Fungují spolu dál, i když teď víc na dálku, už to není tak, že X. je s ním 24 hodin. X. se radši svěřila V., protože se před svědkyní styděla. S R. měla svědkyně vztahy sousedské, bydleli v xxx, spíše s jejich pěstounkou. Co se týká tohoto případu, tak to byla doba, kdy s nimi svědkyně nekomunikovala vůbec. Ani se s nimi osobně o nějakém případě nebavila. X. potom taky asi výjimečně. Během kauzy E. s nimi komunikovala, ale se jim už spíše vyhýbala, to mohlo být jaro 2020. Co se týká komunikace P. se X. v té době, tak svědkyně věděla, že on nějak přijel, že chtěl vrátit nějaké věci a že X. vrazil facku. Jestli s ním komunikovala, neví, neví ani, kdy to bylo. Má pocit, že P. o tom, že X. komunikuje s obžal., nevěděl, X. nechtěla moc, aby s ní P. komunikoval, protože když s ním svědkyně komunikovala, tak hodně na něj tlačila, aby X. se snažila jít, aby chodila od září do školy apod. Není si vědoma, že by mi něco říkal on. O tom, že měl obžalovaný sáhnout X. na zadek se dozvěděla taky až hodně pozdě. X. tím, jak se před ní styděla o takových věcech mluvit, tak hodně se svěřovala V., takže se to dozvěděla někdy až po nějakých výsleších, myslí, že se to dozvěděla od X. Co se týká X., tak řešila kázeňské problémy, tyto děti a romské děti jsou takové divočejší, takže rozhodně řešily, začalo to pubertou, později se dozvěděla, že to bylo i co se týká E., ty její výbuchy, kdy se s ní svědkyně hádala, kdy na ni byla X. zlá, až X. třeba zakázala jít ven, protože měla něco domluveného. Takže určitě řešila, X. si prošla i střediskem výchovné péče, řešily hlavně ty jejich hádky a vztahy mezi nimi. Nejdříve chodila X. do střediska v Brně ambulantně, docházela tam přes den a na večer se vracela domů. Potom přišla kauza, kdy byl obrovský výbuch, že jí nechce pustit ven, křik, až hysterie, kdy svědkyni to hodně zasáhlo, jak se chovala, jak jednala, protože to bylo nepřiměřené, a tak volala paní, která s ní pracovala i V., jak se má zachovat, co má dělat, že je v koncích a tam právě padla ta zmínka, že by bylo ideální, kdyby X. šla do xxx na pobyt. Má pocit, že X. pak ze střediska měla hodnocení celkem v pohodě, nějaké psychické problémy tam byly. V tu dobu chodila X. s P., psal jí dopisy, chtěl za ní jet apod., ale fungovala tam celkem dobře. Obžalovaného v tu dobu brala jako normálního člověka. Bylo jí zvláštní, že je to je soudce a že takhle se chová, ale nebrala ho, že je soudce.

- 12 Svědkyně Mgr. Gabriela V. ke skutku ad 1. u hlavního líčení uvedla, že pracuje jako dětský psycholog a psychoterapeut; s poškozenou byla v kontaktu v rámci odborných služeb, které poskytuje xxx; zhruba od roku 2006 je v kontaktu s pěstounskou rodinou X. X. zná zhruba od roku 2006, a to v rámci poskytování služeb rodině, není od roku 2006 v individuální terapii; potkávala se s ní v rámci intervencí, které byly poskytovány rodině. X. aktuálně nedochází na terapie, aktuálně už není její aktivní klientkou. Docházela v určitém období na intenzivní, pravidelnou a individuální terapii 1x týdně. Terapie skončila minulý rok, je zletilá, dospělá a přesunula se do následné péče v rámci xxx. Co se týká psychického stavu X., vypracovala zprávu na žádost PČR, je to zpráva z 31. 3. 2021; byla to

žádost, kterou jí předal Mgr. Mojmir H., který v té době vyšetřoval tuto kauzu. Samozřejmě nemůže říci, jak se to měnilo od doby, co nebyla její klientkou, ale bezprostředně potom či následně potom poškozená trpěla něčím, co spadá do roviny posttraumatické stresové poruchy, bylo tam velmi narušeno její bezpečí, protože chování obžalovaného bylo velmi nestandardní; i pro svědkyni bylo velmi náročné přijmout fakt, že někdo, kdo má zodpovídat za proces a správnost jednání, takovým způsobem naruší bezpečí poškozené. Pro poškozenou byly výslechy, které se týkaly té předchozí kauzy, té základní kauzy, která tam byla, nesmírně náročné; celý proces výslechů byl pro ní obtížný, zatěžující, a proto také proběhl její výslech jako neodkladný v té místnosti, kde byli všichni přítomni, aby se to nemuselo opakovat, protože bylo zjevné, že to poškozenou bude zatěžovat, a to, co následovalo, tak nesmírně narušilo celý proces jejího uzdravení, protože jí tím výsledkem bylo sděleno, že je to skončeno, podala výpověď a již nebude konfrontována s traumatickými okolnostmi a potom byla další série výslechů a zatěžujících okolností; poškozená se dostala do situace, kterou může označit za úzkost, narušené bezpečí; i s větším odstupem referovala, že nedůvěřuje mužům, že by měla problém docházet za mužským terapeutem, protože nikdy nečekala, že ze strany soudce dojde k takovému jednání. Podle odborné literatury posttraumatická stresová porucha není to, že si někdo s klientem jednou, dvakrát popovídá, ale zásadně narušuje vývoj dítěte, když je v určitém věku a u X. může podloženě říci, že X. bezpečí to narušilo, nebyla schopna vycházet z domu, odcházet do školy a vlivem toho dokonce musela změnit střední školu, na kterou docházela; přestala zvládat školu, která na ni kladla nějaké nároky, zůstávala doma, nevycházela z domu; myslí si, že to má dalekosáhlé důsledky na poškozenou; svědkyně neříká, že je to pouze vlivem obžalovaného, je to bohužel velmi nešťastná existence dvou zátěžových situací pro poškozenou. Výslech X. v červenci 2020 probíhal standardně, byl dlouhý, protože bylo potřeba zodpovědět na všechny otázky; byla v místnosti s poškozenou; byla pověřena tím, aby pomáhala v komunikaci, dbala na to, aby tam nedošlo k traumatizaci, takže výslech byl třeba i přerušovaný, protože se X. potřebovala protáhnout; věděla, že je to nahrávané; vzhledem k jejímu věku taktéž věděla, že za tím dvojcestným zrcadlem je státní zástupce, sociální pracovníce a další lidé, kteří dohlíží na správnost úkonu. Hovořila s ní policistka, kterou znala; všechno se nahrávalo a zapisovalo. Poškozená byla velmi unavená, svědkyně jí doprovázela, scházely z patra dolů, šly k turniketu, tam bylo první setkání s obžalovaným; to svědkyni překvapilo, se jí nikdy nestalo, že by někdo z těchto lidí, vyjma sociální pracovníce, která zná to dítě, kontaktoval to dítě a představil se mu s tím, že je zjevné, že poslouchal to, co poškozená vypovídala, bylo to podpůrné, oceňující, že je statečná holka, že to takto všechno řekla. Vypovídala velmi realisticky a konkrétně, nevyhýbala se těžkým sdělením, takže za svědkyni byl výslech velmi validní a poškozená byla unavená; koukala, kdo tam vlastně je; svědkyně ji odvedla pryč a odvezla domů. Nepovažovala to za něco problematického; potkala se s poškozenou na terapii, kdy v té době ke svědkyni chodila na každotýdenní setkání a na tom setkání jí X. sdělila, že jí kontaktoval soudce; svědkyně z toho byla překvapená, moc jí to nevěřila, proto se zeptala znovu; poškozená odpověděla, že jí kontaktoval soudce na sociálních sítích. Svědkyně si říkala, že je to velmi nestandardní, když má soudce přístup ke spisům a ke všem telefonátům, proč ji kontaktuje přes sociální sítě; pokud by něco chtěl, což je za svědkyni neprofesionální, proč volí sociální sítě? Poškozená řekla, že to není vhodné, že má za sebou těžké období, že se má zaměřit na školu a nemá se se soudcem kontaktovat; X. je deprivované dítě, které vyrůstá v prostředí pěstounské péče a k deprivovaným dětem patří, že když o ně někdo projeví zájem, tak oni ho nedokážou odmítnout, protože ten zájem je pro ně velmi lákavý. Připomíná, že X. částečně vyrůstala v dětském domově, takže ta deprivace je tam opravdu zjevná a vyrůstala v mnohočetné pěstounské rodině, takže ani tam tu individuální péči úplně ideálně neměla; X. ji neposlechla a postupně se jí svěřovala s tím, že jí soudce pozval na vycházku či do kavárny; na schůzce jí řekla, že se s ním setkala a důvodem setkání bylo, že jí soudce sežene advokátku. O tom, že by X. měla mít nějakou advokátní ochranu, hovořila svědkyně již dříve s pěstovnou a poškozenou, protože vnímala, že ten zásadní proces bude velmi náročný, že je zranitelná a

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Studeníková.

potřebuje zastoupení. X. jí řekla, že soudce jí nabízí, že jí sežene dobrou advokátku z Prahy. Na to poškozené řekla, že je soudce hodný, ale že se s ním nemá setkávat. X. zmiňovala, že jí obžalovaný nabízel advokátní pomoc; že s ní pojedou do Prahy; dále jí bylo i sděleno, že jim zakoupil i jízdenku do Prahy; nabízel jí, že ji tam doprovodí. Svědkyně pěstounce řekla, že je nevhodné, aby tam X. jela bez ní, takže ví, že tam nakonec jela s pěstounkou. Pěstounka X. svědkyni sdělila, že mají tu advokátku, že je v Praze. Když jí X. řekla, že by tam měla jet se soudcem, tak svědkyně vydala doporučení, že to není vhodné. Po jednom jejich setkání obžalovanému napsala email, ve kterém ho upozorňovala, že toto chování není vhodné; že si cení pomoci a podpory s tím, že pokud by chtěl poskytnout nějakou podporu, může se obrátit na vyšetřovatelku Ř., na svědkyni nebo na pěstounku, tento email poskytla policii. Následně obžalovaného telefonicky upozornila, že z jejího pohledu je poškozená traumatizovaná, že je velmi zatížená a že by jako její terapeutka nedoporučovala další následné osobní kontakty, a aby tyto věci řešil s dospělými, že je to nevhodné. Obžal. jí sdělil, že se omlouvá, že děkuje za upozornění a že už to bude v pořádku; toto se však nestalo, v kontaktech pokračoval, pravděpodobně mu nedošlo, že X. tyto informace sděluje v terapii, takže jí poškozená postupně tyto informace sdělovala; dokonce se dozvěděla, že obžalovaný kontaktoval pěstounskou rodinu – paní D. a navštívil je v xxx. Toto je za svědkyni extrémní narušení soukromí poškozené, takže s obžalovaným měli několik telefonátů, kdy si vyjasňovali co je a není vhodné pro traumatizované dítě s touto problematikou, kdy jeden telefonát byl ze strany obžalovaného, velmi rozrušený, kde svědkyni sděloval i nějaké důvěrné informace z jeho soukromí, protože to bylo něco s velkým podivem, že jí jako psycholožce sděluje informace důvěrného rázu. Obsah těchto telefonátů sdělila Policii ČR při výsleších, ale nemá o tom důkaz, protože to bylo sděleno v telefonátu. Policie si ofocovala výpisy hovorů a SMS komunikace, protože tam měla i nějaké nepřijaté hovory; frekvence hovorů vůči poškozené narůstala, X. jí referovala, že to bylo cink, cink, cink, ..., že telefonáty byly velmi časté, že jí to obtěžuje, že je to pro ni náročné, ale bohužel tomu nedokázala čelit. Pravdou je, že když o tom následně s poškozenou hovořila, tak obžalovaný de facto použil modus operandi toho předchozího obviněného, protože na výslechu ve výslechové místnosti byl popsán proces zneužití poškozené, tzn. vůči čemu není rezistentní, čemu nedokáže čelit, jakým způsobem mohou muži manipulovat s její osobou, jak reaguje na nátlak, co se děje, když po ní někdo něco nátlakově požaduje, jak zamrzne, jak není schopna říci ne – tohle přesně ve výslechové místnosti zaznívalo, a když se na to svědkyně dívala zpětně, tak de facto ten způsob kontaktování poškozené obžalovaným byl velmi podobný. Sdělila to jako svůj odborný názor, není soudní znalec, ale zná poškozenou, a když jí říkala – tlačil na mě, abych šla ven apod.; dále jí říkala, že ze začátku se choval obžalovaný korektně, kdy naznačoval podporu, neustále nabízel advokátní zastoupení, ale postupně to začalo přerůstat do více osobního vztahu včetně doteků a vyvrcholilo to pozváním do nějakého hotelu, kde to mělo, dle sdělení poškozené, vyústit v pohlavní styk, který nakonec neproběhl, protože to poškozená odmítla; říkala jí, že jedna z věcí, proč to neproběhlo, bylo to, že jí v té době zatelefonoval její stávající partner. Proběhla řada různých telefonátů jak poškozené, tak pěstounce. Pěstounka jí sdělila a přeposílala komunikaci od obžalovaného, kde i ona ho v nějaké komunikaci upozorňovala, že kontaktování X. není vhodné. To, na čem se to de facto celé provalilo, byla půjčka či dar, kterou obžalovaný poskytl poškozené; jsou tam určité neurčitosti – zaznívalo tam, že jí půjčil 10 000 Kč, někdy zaznívalo, že to bylo 11 000 Kč. Poškozená přišla nesmírně rozrušená na terapii, že jí telefonovala partnerka obžalovaného, která jí nadávala a osočovala, že má okamžitě vrátit 11 000 Kč. X. plakala, byla rozrušená; ještě předtím volala vyšetřovatelce Ř., které sdělila to samé; X. svědkyni řekla, že opravdu jí obžal. dal peníze ve výši 10 000 Kč, že ty peníze už utratila, že je nemůže vrátit. Když se jí svědkyně zeptala, za co peníze dostala, tak jen řekla, že je dostala. Její dojem byl takový, že to mohlo být i proto, aby ty informace poškozená nesdělila, protože to bylo chronologicky po návštěvě hotelu. Je docela možné, že to bylo v souvislosti s tím hotelem; možná si obžal. uvědomil, že to přesáhlo nějakou míru, a že by X. mohla tyto informace s

někým sdílet. Myslí si, že by je X. nesdílela, kdyby stávající partnerka obžalovaného peníze nepožadovala. X. by si to nechala pro sebe, protože se za to styděla, nechtěla se dostat do problémů, ale tím, že se to takto vyhroutilo a vygradovalo, tak se to de facto celé provalilo. Pro svědkyni to byl poslední moment, kdy si uvědomila, že je potřeba o tomto informovat Policii ČR, což 18. 9. 2020 udělala. Kontaktovala policii a podala první oznámení a pak následovaly další výslechy. K dotazu, zda ví přesně, co bylo ve zprávách ze strany obžalovaného v době, kdy poškozené nabízel právníčku, uvedla, že tam bylo znovu nějaké oceňování, nabízel jí pomoc a byl tam smajlík se srdíčkem, tuto SMS má policie vyfocenu. Poškozená jí toto přeposlala, takže to bylo ofoceno z jejího mobilního telefonu. Tato zpráva byla ještě normální, i když posílat smajlík se srdíčkem v tomto typu zprávy je pro svědkyni diskutabilní. Psal jí, že jí vyjadřuje podporu, nabídka pomoci, že je statečná holka – to byla první zpráva; jestli byly nějaké předtím, to nedokáže říci, protože X., i když je za svědkyni věrohodná, tak občas k určité úpravě reality dochází. K dotazu, zda si s obžal. nejdříve psala email anebo telefonovala, uvedla, že nedokáže říci, zda byl nejprve email nebo telefonát; je možné, že první byl telefonát, když byla se X. na terapii a ona jí sdělila, že s ním chodí ven; email psala v nějakém menším rozpětí. K dotazu, zda svědkyni obžal. sám někdy kontaktoval, uvedla, že ano, ale až poté, co ho kontaktovala svědkyně, první ho telefonicky kontaktovala svědkyně; email si vyměnili, neboť jí odpovídal. Potom byly telefonáty, kdy v jednom z nich obžalovaný sděloval, že policie nekonala správně, že ví, že ten obviněný manipuluje s jednáním, že nějakým způsobem narušuje proces vyšetřování a že si myslí, že to policie zanedbává a má strach o X.; myslí si, že tím, že je to romská holka, tak tomu nebudou věnovat dostatečnou pozornost; že co má dělat, že se musí o tu kauzu nějak postarat. Svědkyně mu říkala, že pokud má pocit, že to není vhodným způsobem řešeno, že jako soudce by měl vědět, že může podat nějaký rozpor; řekla mu, že si myslí, že se tomu policie věnuje náležitě a že rozhodně není ta, kdo by se nechala podplatit. Dotklo se jí, že naznačuje, že by mohl být proces zmanipulovaný. Je pravdou, že jí ten předchozí obviněný kontaktoval s takovým podnětem, odmítla ho, dále s ním nekomunikovala a o všem informovala policii. Obžal. sděloval, že má nějaké zkušenosti s tím, že se takovým kauzám nevěnuje dostatečná pozornost. To byl jeden z telefonátů, kdy vyjadřoval obavu o správném procesním jednání v rámci vyšetřování té základní kauzy; byl to rozrušený telefonát jak z jeho strany, tak z její strany. V jednom z těch telefonátů, které se týkaly jeho soukromí, jí sděloval, že jeho partnerka má podobné zkušenosti, že se ho ten osud dotýká, a že by chtěl poškozenou podpořit. V jednom z těch telefonátů mu svědkyně důrazně naznačovala, že nemá poškozenou kontaktovat, a když v tom bude pokračovat, tak podá oznámení, což učinila. K dotazu, zda poté, co jí X. sdělila, že jí kontaktovala partnerka obžalovaného ohledně vrácení peněz, došlo ke kontaktu mezi svědkyní a obžalovaným, uvedla, že si myslí, že už ne; není si jistá, je to delší doba. Spolupracovala s por. Ř. v rámci vyšetřování základní kauzy, a potom jí podávala to oznámení. Ona byla první člověk, který dělal se svědkyní první rozhovor; potom komunikovala s lidmi, kteří převzali tuto kauzu a vyšetřovali ji. Vzhledem k tomu, že podepsala mlčenlivost, tak o kauze komunikovala pouze s těmi lidmi, s kterými jí bylo určeno. K dotazu, zda na X. pozorovala změnu v psychickém stavu, uvedla, že nemůže odhadnout, co k čemu přičíst, protože když dojde k nějakému vyšetřování u traumatického činu, tak když dojde k výslechu, tak se klientům někdy pustí obrany, uvolní se a může tam dojít k nárůstu nějaké symptomatologie, takže nemůže úplně přesně podložit, jestli to zhoršení poškozené bylo opravdu jenom vlivem působení obžalovaného anebo to bylo tak, že toto bylo navíc a prohloubilo to to prožívání anebo jestli to bylo v souvislosti s tím, že si poškozená uvědomila, že sdělila, co se dělo, dopodrobna to popisovala, protože výslech je velmi detailní, není to terapie; tam se ptali na detaily, opakovaně, trvalo to dlouhou dobu, oběť je opakovaně vytěžovaná a ta únava může způsobit, že tam dojde k nárůstu nějaké symptomatologie; ke zhoršení došlo; je vysoce pravděpodobné, že to mohlo přispět k tomu, že ta problematika - úzkostnost, nárůst fobických projevů, narušené bezpečí, mohla být v příčinné souvislosti. Poškozená se obžalovaného nebála, cítila znechucení, ztrátu bezpečí. Nepamatuje si, že by jí řekla, že by se ho bála. To, že na ni tlačil, to říkala, ale to nebyl

nátlak, že by ji vyhrožoval, že jí něco udělá; bylo to takové – pojd', pojd', udělej – na to ona reaguje, to říká. Ani u předchozí kauzy to nebylo tak, že by jí někdo vyhrožoval fyzickým násilím, to bylo spíše – chtěl bych, potřeboval bych, udělej to – byla to spíše taková manipulace. K dotazu, zda jí X. sdělovala nějaké obavy z předchozí kauzy, uvedla, že ano; bojí se reakce toho člověka, považuje ho za rizikového, že by jí mohl nějakým způsobem ohrozit; opravdu se bála a pořád bojí. Je to dlouhá doba a nic není uzavřené, dokončené. K dotazu, zda X. sdělovala v souvislosti s předchozí kauzou obavy, že by jí to mohl obžalovaný nějak zhatit či posunout jiným směrem, tzn. zda se vyjadřovala v souvislosti s tou předchozí kauzou i k osobě obžalovaného, uvedla, že poškozená to nechtěla pokazit, říká, že s obžal. chtěla spolupracovat, chtěla udělat vše správně, aby to dopadlo dobře s tím předchozím obviněným, tak proto spolupracovala; věděla, že se to netýká jenom jí, ale i jiných dětí. K dotazu, zda měla X. stejný postoj k předchozí kauze poté, co se stýkala s obžalovaným, uvedla, že se bála se, že se to díky tomu vyšetřování pokazí a realisticky vnímala, že díky té kauze se to zastavilo. I když nemá superní intelekt, není retardovaná, tak to vnímala tak a docházelo jí, že tím, že se vyšetřuje kauza obžalovaného K., kdy byla na opakovaných výsleších, tak toto celé zkomplikovalo tu předchozí kauzu; tohle dokázala verbalizovat a byla naštvaná, zlobila se; u výsledků týkajících se obžalovaného u X. viděla podrážděnost, naštvanost, že jí to obtěžuje, že jí to přijde zbytečné, že nikdy nechtěla, aby se tohle to řešilo, protože nepodávala tr. oznámení. Ona šla do té místnosti s tím, že to skončí, že už všechno řekne a že ohledně chlapů bude mít klid; díky kauzou obžal. se to všechno roztočilo znovu; další výslechy, další znal. posudky apod.; byla flustrovaná a naštvaná; když ji viděla u výsledku, vnímala to tak, že už nebude vypovídat, že bude otrávená, že je na hraně. K setkání v penzionu jí poškozená řekla, že to inicioval obžal., že si nepamatuje, kde to bylo, kde byla; že ji potom někde zavezl, odkud už trefila; že tam nechal nějaké peníze kolem 700 Kč, že po ní chtěl sex, že schůzka byla cílená za účelem sexu, ale že to odmítla. Polekalo ji, že jí volal v té chvíli její partner; toto bylo pro ni zásadní; telefonát od stávajícího partnera ji zabrzdil. Svědkyně netuší, zda by byla ochotná mít s obžalovaným sex; říká jí, že k němu necítila nikdy žádnou přitažlivost, vyjadřovala se k němu spíše devalvačně. Poškozená jí říká, že obžalovaný mluvil o tom, že by s ní chtěl mít sex, ale k žádným sexuálním praktikám nedošlo. Neví, zda se jí dotýkal. Svědkyně uvedla, že z terapií s poškozenou má rukou psané záznamy z terapií, které si píše terapeut. O návštěvě soudu jí informovala X., sdělila jí, že je obžal. pozval na soud. Svědkyně se velmi podivovala, na jaký soud; X. jí řekla, že na ten soud, kde on je ten soudce, aby se přišly podívat, jak to probíhá. Toto X. rozmlouvala, neboť nepovažovala za vhodné, aby chodila k soudu; ona jí nicméně řekla, že na soudu byly, že je soudce pozval; co přesně tam probíhalo a o jaké jednání se jednalo, to netuší. Není si jistá, jestli jí toto potvrdila i D., ale X. ohledně těchto věcí nefabulovala, takže je možné, že se ani nedoptávala, že to považovala za věrohodnou informaci. K dotazu, zda jí X. řekla, proč se schůzek zúčastňovala, uvedla, že chtěla, aby jí pomohl s advokátem; opakovaně říká, že jí slíbil tu advokátku; ona se bála, že žádnou advokátku nesežene; věděla, že advokátka je důležitá, aby ji chránila a tím, že jí toto nabídl, tak pro ni byl atraktivní. Nikdy nehovořila o tom, že by k němu cítila nějakou emocionální přichylnost – nějaký vztah. K dotazu, zda se X. zmiňovala o tom, že by s ní obžalovaný hovořil o případu E., uvedla, že se svědkyní o tom mluvil, svědkyni říkal, že ví, že byly nějaké předchozí kauzy z E., které šly do ztracena. Svědkyně ví od policie, že kauza E. není nová a že řada svědků předtím, než mělo dojít k nějakému soudnímu jednání, svoji výpověď zrušila. Svědkyně má osobní zkušenost s E., protože jí telefonoval a řekl, že problémy jsou řešitelné, že je to otázka nějaké ceny. Neví přesně, kdy jí E. telefonoval, ale bylo to předtím, než se podalo tr. oznámení; on se dozvěděl, že pravděpodobně X. o něm byla někde vypovídat, takže to bylo v souvislosti s prvním podáním na E., ale o tom budou rovněž nějaké zápisy; strašně to svědkyni vyděsilo, volala na policii, aby se zeptala, co má dělat v případě, že by jí E. nějak atakoval, protože se stalo, že byl viděn v autě před její pracovní; toto bylo před neodkladným úkonem. Poté mezi ní a E. k ničemu dalšímu nedošlo; to byl jediný kontakt, který ten člověk s ní telefonicky měl, a pak se to už nikdy nezopakovalo, a už nikdy

nebyl u její pracovny. Jak X. zná, tak má a vždycky měla vyzývavé chování, ať už v oblékání, tak v malování a v tom, jak reagovala na muže; ona vždycky vysílala signály, které mohly být přečtené jako flirt a laškování. Toto dělala od útlého věku. Názor svědkyně na to je takový, že deprimované děti toto někdy dělají, aby upoutaly pozornost, ale zároveň si neuvědomují, že to pro ně může znamenat velké zranění. X. je velmi pohledná mladá žena a vždycky byla pěkná holčička – krásné vlasy a kukadla; tohle jí fungovalo, protože když začala s očima koulet a kroutit, tak se člověk zastavil a řekl – ty jsi pěkná, ale také se jí potom díky tomu stávalo, že jí někdo nabízel, že ji kousek odveze do školy a oni jí museli vysvětlovat, že do auta nebude s nikým sedat, tzn. poškozená je v tomto nesmírně křehká. Ona to dělá nejen vůči mužům; jakýkoliv člověk, který jí věnoval pozornost, tak se před ním kroutila; jsou tři obranné reakce - boj, útěk, zamrznutí a deprimované děti mají ještě specifickou reakci – přelíbeznost; je to obranný mechanismus, kterým upoutávají pozornost v dětských domovech; začnou se usmívat, kroutit a připoutávají oční kontakt. Pokud X. uvedla, že s obžalovaným laškovala, tomu by svědkyně věřila, je to její způsob. K dotazu, zda X. říkala, že by s obžalovaným plánovala budoucnost, tzn. chodili, žili, případně on s ní o tom mluvil, uvedla, že o tom jí neříkala; X. jí nikdy nesdělila, že by o něčem takovém přemýšlela či to měla v plánu, protože ona v té době měla vztah a nehodlala ho měnit; u X. vztah ale neznamená, že nebude laškovat s jinými muži. Vztah pro X. ne vždycky byl ten závazek, že s ostatními muži nebude v kontaktu, ale o tom, že by s obžal. plánovala společnou budoucnost, o tom se jí nikdy nezmínila. Není si vědoma, že o tom s ní mluvil obžalovaný. Není schopna uvést, proč X. zůstává s P. Ví, že X. vždycky vyhledávala starší muže; její vrstevníci se jí zdáli nezralí a nebavili ji. Nemůže se vyjádřit, jestli P. má něco jiného, než obžalovaný. K dotazu, zda by řekla o X., že je manipulativní, uvedla, že X. na to nemá dostatečný intelekt; X. je divoká, velmi temperamentní, a pokud si chtěla něco prosadit, tak to vždycky dělala afektem, než propracovanou šachovou manipulací, protože na to nemá dostatečný intelekt. Netvrdí, že někdy v rámci svých výchovných problémů neupravovala realitu, ale většinou to bylo tak, že když to nechtěla říci, tak to neřekla. Jsou klienti, kteří odpoví, ale odpoví fabulací, tzn. sdělí něco, co je jakoby krycí. X. prostě neřekla; když se jí někdo zeptal, tak mlčela, případně odpovídala jedním slovem. X. nikdy nedělala něco, co dělají klienti s poruchou osobnosti, že by si vytvořila pohádku – pohádkový příběh, takže X. když se rozhodne mluvit, tak se to většinou velmi blíží realitě, maximálně ten příběh vrství, tzn. řekne část, něco si nechá pro sebe, a pak to dovrství dále, ale obvykle to se X. nebylo tak, že by začala mluvit, pak se do toho začala zaplétat, a pak to úplně změnila; X. byla ve středu výchovné péče pro eruptivní afektivitu – když si něco myslela, tak to řekla. Když někoho chtěla zdevalvovat, tak to řekla velmi čistě a prvoplánově, takže to bylo srozumitelné, tzn. když něco chtěla, tak to řekla, nešlo to přeslechnout, v tomto je unikátní. K dotazu, zda X. říkala něco v tom smyslu, že byla překvapená, kam jdou a co se očekává od ní v hotelu, uvedla, že X. působí dojmem, že je kognitivně zdatnější, než jaká je realita; slovní projev je takový, že může mást; významu některých slov nerozumí, pokud to jsou slova, která nejsou běžně používaná, cizí či patřící k nějakému vyspělejšímu vyjadřování. Někdy nerozumí ani obsahu zdánlivě běžných slov; na to v terapii narážela; toto je mimochodem specifikum některých dětí, které jsou opravdu deprivované; X. má disproporcionální nadání, není mentálně retardovaná, ale to nadání se pohybuje v takové distribuci něco v pásmu normálu, něco v hraničním, něco i v pásmu mimo normu, takže tam můžou být situace, kdy zareaguje konzistentně, standardně a sociálně zdatně, a pak může být situace, kdy překvapí velmi nezralou, matoucí reakcí. Nepamatuje si, že by poškozené někdy vysvětlovala, co znamená slovo penzion. K dotazu, zda se X. někdy na terapii zmínila o tom, že by jí obžalovaný říkal, že má mlčet o tom, že se vídají, uvedla, že toto jí poškozená nikdy takto srozumitelně nepopisovala, ale svědkyně měla dojem, že těch 10 000 Kč mohlo být za to, aby to nesdělila. Nepamatuje si, že by toto X. sama řekla. K dotazu, čeho X. chtěla uchránit, když jí říkala, ať se s ním neschází poté, co jí řekla o kontaktu na soc. sítích, uvedla, že to nepovažovala za vhodné, protože v té chvíli jí to nepřipadalo vhodné. Je to traumatizovaná klientka a v terapii byla z jednoho prostého důvodu, aby s ní pracoval někdo, kdo

umí pracovat s traumatem, a aby s ní zpracovával to trauma lege artis tak, jak se má a ne, aby s ní někde v kavárně rozprávěl se znalostí spisové dokumentace. Takto to neřekla poškozené, za tím si stojí. Kdyby si se X. někdo povídal a řekla, že zažila něco těžkého a on by např. řekl - aha, a co to bylo, a ona by mu něco řekla, tak má nad tímto kontrolu a řekne jenom to, co je pro ní zvladatelné a únosné. Ve chvíli, kdy někdo slyší celý výslech včetně všech věcí a detailů dopodrobna rozebraných a rozhodne se kontaktovat nezletilou traumatizovanou holku a následně o tom s ní mluvit, tak za svědkyni je to nevhodné. Když se pracuje s traumatem, tak se musí pomalu, velmi delikátně, aby se zpracovaly emoce a poškozená v té době měla úzkostné stavy, depresivní stavy, nechodila do školy, byla v péči psychiatra, je to křehká bytost; není to tak, že by to bylo jenom nějaké deprimované dítě, které by mělo poruchu chování, je to traumatizovaná holka, jsou tam polytraumata, takže je to velmi křehká klientka; obžalovaný není terapeut a neměl by s poškozenou takhle mluvit; pokud by se s ní chtěl přátelit, tak za svědkyni je to neprofesionální, protože se s ní nepotkal na ulici, že by ji oslovil s tím, že je hezká, sympatická, pojd' se mnou kavárny; on tam byl jako dozorující soudce a on využil své pozici k tomu, aby se seznámil s poškozenou. Za svědkyni je to absolutně nevhodné. Uvedla, že X. v té době docházela na terapie 1x týdně, občas v rámci krizové intervence napsala poškozená svědkyni SMS. Poškozená se ke svědkyni dostala do terapie na základě doporučení etopedky S., že X. potřebuje psychologickou podporu, že je to mimo rámec její kompetence. Když k ní X. přišla, tak to byla rovina úzkostných stavů, nejistot, labilita nálad, měla problémy jezdit městskou hromadnou dopravou; v té době řešily i poruchy příjmy potravy. X. tyto problémy provádí dlouhodobě s dospíváním; nikdy nemusela být hospitalizována, řešila to v rámci své psychiatrické podpory s pomocí medikace, protože uváděla, že se jí dělala špatně, kolem jídla měla úzkosti, sevření a nemohla jíst. Jednu dobu to bylo takové, že chtěla být štíhlá, nechtěla přibrat, a když s ní na tomto intenzivně svědkyně pracovala, tak říkala, že nemá hlad, že nemůže jíst, že ji navaluje, že se bojí, že se pozvrací; bulimické potíže neměla, ale anorektické může být i s tím, že ta úzkost způsobí, že klienti mají pocit zvracení, když stravu přijmou. Je přesvědčená o tom, že X. měla nějakou posttraumatickou stresovou poruchu, může tam být odložena i mnoho let, většinou nebývá bezprostředně po traumatické události, protože právě proto je to posttraumatická stresová porucha a není to reakce na trauma. Vzhledem k tomu, co má X. za sebou, tak toto pro svědkyni byla vždycky nějaká diagnostická hypotéza, ale pokud jde o projevy, poruchy příjmu potravy, úzkostně depresivní stavy, nerušený pocit bezpečí – to jsou symptomy posttraumatické stresové poruchy, ale je možné říci a dát to do přímé souvislosti s nějakým traumatem až ve chvíli, kdy to trauma je zjevné, ale řada dětí, které nezažily velké trauma, tzn. že by je někdo ohrozil na životě a mají tzv. polytraumata – tzn. mnohočetná, opakovaná traumatická narušení, vykazují symptomy posttraumatické stresové poruchy. K dotazu, zda byla u toho, jak podávala X. tr. oznámení na E., uvedla, že ano, doprovodila jí na policejní stanici. V případě E. byly asi tři výsledky – první podání, pak byl další a pak byl výslech v té místnosti. K dotazu, zda jí X. dávala k nahlédnutí komunikaci mezi ní a obžalovaným, uvedla, že ne všechnu; o soc. sítích jí informovala; co svědkyni přeposlala, to svědkyně poskytla policii. Žádné úpravy ve zprávách svědkyně nedělala. K dotazu, zda si všimla nějakého tělesného kontaktu při prvním setkání mezi X. a obžalovaným na policejní stanici, uvedla, že si možná podali ruce; nevybavuje si, že by jí vzal za rameno. Kontakt jí přišel normální s podivným kontextem; možná si podala ruku s obžalovaným i svědkyně. Ony odcházely s poškozenou po schodišti dolů, doprovázela je vyšetřovatelka, protože je musí provést přes chodby; šly dolů, kde jsou turnikety; sešly ze schodů a tam stál, případně přišel obžalovaný a tam došlo k setkání; svědkyně nevedla s obžal. žádný dialog. Nevybavuje si, že by obžal. na stanici řekla, že jí bylo ze strany E. vyhrožováno, případně že by to řekla za jeho přítomnosti, má podepsanou mlčenlivost. Je absurdní, že by na chodbě někomu vyprávěla o E. P. svědkyni přeposlal dlouhou zprávu, kdy pravděpodobně zachytil komunikaci mezi X. a obžalovaným; tuší, že zprávu dávala ofotit policii; obsah si nepamatuje; popisuje tam, že obžalovaný kontaktuje X. a mu se to nelíbí. Nevybavuji si, zda na toto nějak reagovala, ale určitě s ním o tomto dlouze nerozprávěla.

K dotazu, zda může popsat detailněji, jaký je spouštěč stresové situace, jak by měl vypadat nátlak a jak ten dotyčný v té situaci reaguje, tzn. jak vypadá tuhnutí, uvedla, že obecně spouštěč je všechno, co zahltlí člověka, je to individuální a spustí to nějakou obrannou reakci; reagujeme nějakou automatickou reakcí, kterou spouští naše nervová soustava, nevybíráme si, jakou reakcí budeme reagovat; každý reagujeme jinak - někdo zabojuje, někdo uteče a někdo zamrzne; X. má tu nevýhodu, že zamrzne; zamrznutí nemusí vypadat tak, že se ten člověk třepe a není schopný pohybu, ale zamrznutí může znamenat i to, že se děti usmívají, jsou klidné, nebojují, mají vnitřní sevření, nebrání se, nedokážou říci ne a prožívají výrazný diskomfort; tyto situace opakovaně děti přivádí do situací, kdy se nebrání, jen tam sedí a usmívá se. U někoho je to stupor, kdy ten člověk se chvěje, má sklopenou hlavu, má sevřená ramena, není schopen komunikovat a je to na první pohled zjevné, že je v nějakém silném rozrušení, ale u děti to zahlcení přichází od dospělých, tak zamrznou tak, aby byl nenápadné, aby tu pozornost od sebe odpoutali, takže to je specifikum dětského zamrznutí oproti dospělým. K dotazu, zda dovedou děti komunikovat v zamrznutí, aby byly nenápadné, uvedla, že některé ano, některé ne; často zamrznutí způsobuje, že se nebrání, že jsou submisivní a to je typické pro děti, které jsou zneužívané blízkými osobami; oni nekřičí, lehnou si do postele a leží tam a je na nich opakovaně páchána ta činnost. K dotazu, zda považuje za běžný projev zamrznutí, že by dítě komunikovalo, povídalo si, uvedla, že je to specifické, nedokáže říci statistiku. Pro X. je typické to, že v té chvíli působí v pohodě; pokud by se pustil záznam z jejího výsledku, který byl ve výsledkové místnosti, tak vypadá úplně v pohodě, uvolněná, ale uvnitř se třeba a bezprostředně poté byla úplně hotová, bylo jí špatně, chtělo se jí zvracet, nemohla jíst, ale X. takto reaguje, ona se usmívá a ve chvíli, kdy jde do tuhého, tak k tomu má přídržlý projev, cuká ramenem, kdy by si člověk řekl, že je emočně plochá, ale opak je pravdou, to je obranná strategie. X. se jí nesvěřila, že by po E. nějaké peníze chtěla, E. X. dával peníze; on dává hodně peněz dětem. K dotazu, zda dovede datovat, kdy došlo ke zhoršení stavu u X., uvedla, že v tom období po výsledku a věcech, kdy se začal řešit obžalovaný. Nedokáže říci přesnou příčinnou souvislost, s čím to zhoršení souvisí. K dotazu, zda X. v nějaké fázi zvažovala, že by oznámení na E. stáhla, uvedla, že X. pochybovala, protože se strašně bála reakce; důvod, proč se rozhodla to dokončit, bylo, aby se to nedělo ostatním dětem. K dotazu, zda se X. zmiňovala o tom, jak proběhlo loučení po prohlídce Vistry, uvedla, že se jí zdálo, že by se s ní obžal. chtěl rozloučit i jinak, než jen podáním ruky, tzn. vřelejším způsobem. K dotazu, jak hodnotila X. zpětně celé jednání obžalovaného, uvedla, že se podívovala, že si něco takového soudce může dovolit a říkala, že už nikomu nebude věřit a ptala se svědkyně opakovaně, zda si myslí, že je to v pořádku; svědkyně jí říkala, že to v pořádku není a za celou dobu své profese nezažila, že by se někdo, kdo je v takové pozici, takto zachoval. K dotazu, zda jednání obžal. mělo vliv na utváření hodnot ve vztahu k X., uvedla, že si myslí, že jí to narušilo školní docházku. Myslí si, že i kauza E. zhoršilo její steničnost a schopnost docházet do školy. Myslí si, že jí to narušilo o vztahy k mužům – obrovská nedůvěra.

13. Svědkyně Mgr. Hana P. K. uvedla u hlavního líčení, že se živí psychologickým poradenstvím, jako zaměstnání i vedlejší úvazek má praxi psycholog. Obžal. zná, vyhledal ji, že potřebuje pomoc, že je ve špatném psychickém stavu. V podstatě to vypadalo tak, že je až tak ve špatném stavu, že by mohl i spáchat sebevraždu; to byl důvod, proč ho přijala a začala s ním pracovat. První setkání bylo dne 19. 1. 2021 a poslední dne 9. 12. 2021. Úplně původně řešili stabilizaci psychického stavu obžal. s tím, že opravdu přišel ve stavu, kdy jí přišlo, že je labilní, plačtivý s tím, že umírá máma a potřebuje pomoc. Postupně se začala rozvíjet spolupráce tak, že maminka dne 23. 1. umřela; dne 12. 3. 2021 se dozvěděla, že je obžal. od 11. 3. 2021 trestně stíhán, že strávil noc na CPZ ohledně nějaké mladistvé dívky (xxx let). V té době pracoval ve funkci soudce, kdy jak s mladistvou, tak s celou její rodinou postupně navázal kontakt, a že je to spojeno s xxx, kde byly údajně páchány tr. činy na nezl. dívkách pod 15 let; tahle dívka měla xxx let; postupně navázali vztah i s její maminkou, že obžal. jezdil do xxx

a jeho záměrem, podle toho, co říkal, bylo, že chce pomoci těmto nezl. dívkám, které jsou zneužívány, že nemají ochranu. Postupně vyšlo najevo, že obžal. bydlel s přítelkyní v xxx, kdy na základě tohoto řízení se s ním rozešla se slovy, že s takovým člověkem nechce být. To byla další rána v jeho osobním životě. Přesně si nepamatuje, kdy byly další věci s tím soudním stíháním; slyšela to jen mezi řádky; prvotním pro ni bylo zachovat jeho stabilní stav, protože přišel s tím, že si hodlá něco udělat. K dotazu, zda obžal. říkal něco bližší k té xxxleté dívce, např. jak se seznámili, uvedla, že při výkonu své profese; neví podrobnosti, kde a jakým způsobem, a jestli po vyšetřování navštívil i její maminku či pečovatelku, co se o děti stará, že navštívil xxx; pamatuje si, že tam byla obrovská kauza ohledně dalších lidí, kteří pravidelně ty dívky ve vesničce zneužívají, a že to byl i záměr se na to nějakým způsobem zaměřit. K dotazu, zda obžalovaný konkretizoval přesně, proč se s ním partnerka rozchází, uvedla, že byla tam půjčka nějakých financí pro tuhle dívku, kdy pravděpodobně chtěla telefon; details důvodů jejich rozchodu nezná nebo už si je nepamatuje. Určitě to bylo spojeno s tím - ztratil jsem domov, ženu a děti, které jsem měl rád po ztrátě mámy; viděla to z tohoto pohledu a chtěla ho podržet lidsky; jejím záměrem nebylo mu pomáhat v tr. činnosti; to, že zmínil, že nějakým způsobem intervenoval s tou dívkou, tak považovala za to, že to nespadá do profese soudce a že se s tím mělo pracovat jiným způsobem, což mu i řekla. K dotazu, zda jí v rámci terapií obžalovaný sděloval své preference, co se týká žen, dívek, tzn. jaké se mu líbí, nelíbí, uvedla, že vzhledem tomu, že je to muž středního věku, tak bylo patrné, že si připadá starší a byl tam pocit méněcennosti; vnímal to tak, že mu odchází ten nejhezčí věk a dále se o tom nebavil. Z počátku to brala tak, že má přítelkyni, má tam děti, umřela mu máma, a pak ho přítelkyně kvůli té dívce poslala z domu pryč; slyšela slova a za těmi slovy viděla člověka, který je z toho zničený; věřila těm slovům a provázela ho tím, co přinášel. O poškozené se obžal. vyjadřoval velice hezky, líbila se mu, chtěl jí pomoci. Myslí si, že ho docela trápilo to, že se na těch dětech tam něco děje; svědkyni to šokovalo, i když je pravdou, že to už slyšela dříve, že to takhle probíhá, že to možné je; šokovalo jí to, že jestli je to v realu, tak jí je těch dětí líto, kteří mají jednu mámu a je pod ní sedm – deset, žádný muž tam není a může se tam dívat tohle; více o tom nezjišťovala. Přišlo jí, že se zamiloval, že k ní chová city; bylo to něco mezi otcem a zachránit a něco mezi tím ze své pozice muže zachránit; slovo zamiloval z jeho strany nepadlo. Určitě se bavili o tom, jaké ženy se mu líbí a svědkyně zná spoustu mužů, kteří říkají, že se jim líbí holky, kterým je 17 – 18 let, že jsou krásné. Obžal. říkal, že se mu taktéž líbí tato skupina dívek, ale nebyly tam pro ni nějaké specifické preference. Zmiňoval svoji ženu s dětmi a dvě partnerky; všechny byly dospělé. K dotazu, zda jí sděloval něco o tom, jestli ta xxxletá dívka vůči němu chová nějaké city, případně jak se k němu chová, uvedla, že si nevybavuje. K dotazu, zda se zmínil o tom, že by s ní řešil své city, tzn. že by ji s tím konfrontoval, uvedla, že si myslí, že potom něco mezi nimi proběhlo, ale moc si to nevybavuje. Má vizi toho, že jí chtěl pomoci, že jí bylo nad xxx let, že se seznámil i s tou mámou, a pak se do toho nějak zapletl s těmi penězi a i jiným způsobem. Postupně se dozvěděla, možná až v červnu, že je tam trestní stíhání za to, že se někde i setkali mimo pracoviště. Neví, zda jí toto sdělil obžalovaný, případně si to někde přečetla, že jí to donesl napsané, není schopna to časově zachytit. K dotazu, co obžalovanému řekla k xxxleté dívce, o které se vyjadřoval pěkně, uvedla, že je to profesní selhání, že je na světě spousta krásných žen, se kterými člověk může být a nebude to ohrožovat jeho profesní status. Obžal. na její radu reagoval tak, že si je toho vědom, ale že se to už stalo. Setkala se s ním v době, kdy už toto všechno proběhlo; dozvídala se to postupně po kapkách; z počátku věděla, že je tam máma, přítelkyně, xxxletá holka, která potřebuje pomoci, protože je tam spousta predátorů, kteří fungují tímto způsobem. K dotazu, zda obžal. hodnotil své jednání v rámci terapií shodně jako na počátku, anebo tam docházelo k nějakému bilancování, přehodnocení situace, případně tam bylo pořád to, že jí chtěl pomoci, uvedla, že si myslí, že tam postupně bylo i to svědomí, protože pracovali s těmi stínovými tématy a tím, co je pod povrchem, jaké tam může být zranění z dětství, takže si myslí, že se to postupně vyvíjelo; i on sám říkal, že to byla chyba tímto způsobem. Říkala mu, když mu bylo hodně zle, ať si vyhledá psychiatra, protože je pouze psycholog, který provází

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Studeníková.

všemi temnotami, co se dá a v případě, že to ten klient nezvládá a dále mluví o tom, že by tu raději neměl být, a že tohle se nemělo stát, ať vyhledá pomoc psychiatra, popřípadě klinického psychologa. Pokud psychiatra vyhledal, to neví, ale nějakého lékaře asi musel vyhledat, neboť se zmínil o nějaké medikaci. Jakou medikaci užíval, to neví. K dotazu, zda jí obžal. říkal něco o tom, že u něj v rámci vyšetřování proběhla domovní prohlídka, uvedla, že ano, bylo to někdy v březnu, a pokud si to vybavuje přesně, tak na základě domovní prohlídky byl ten rozchod. Rozchod byl kvůli té dívce a pak byla domovní prohlídka. K domovní prohlídce jí řekl, že byla na třech místech s tím, že se tam našla pravděpodobně nějaká pornografie. Když se ptala, co konkrétně, tak řekl, že neví jaké množství, ale šlo o nějakou dětskou pornografii; postupně zjistila, že obžalovaného toto téma zajímá a dokonce se tím zabývá natolik, že o tom píše i práci a na základě této práce se postupně dostal i na vysokou školu - sociologii. Takto zdůvodnil nalezené fotografie. K dotazu, zda probíhala mezi nimi nějaká komunikace přes sociální sítě či telefon, uvedla, že ano, probíhala. Byla v krizi s dcerou, takže občas využila SMS zprávy, co má v tomhle případě udělat. Komunikace tam nějaká probíhala. Co se týká hovorů, domlouvali se na schůzkách – někdy to bylo přes SMS, někdy přes WhatsApp, ale vše má uloženo v telefonu. K dotazu, zda jí obžal. poslal někdy nějaké soubory – fotografie, uvedla, že jí poslal dvě fotografie – „bondážing“, který se dnes mezi páry provozuje, byly to dospělé ženy. Na fotce byla zavěšená žena – bondážing - visí se ve vzduchu; není si jistá, jestli byl vidět obličej ženy, ale byla normálně oblečená. Fotku jí poslal ve spojení s tím, že tohle je umění; koukla na to, ale jako umění to nebrala, možná mu tehdy napsala, že tomu úplně nerozumí, že to není její oblast, protože jí to nezajímalo. K dotazu, z čí strany byla terapie před rokem ukončena, uvedla, že jakmile zjistila, že je další a další stíhání, že je to už tak zamotané, že tomu přestala rozumět a oslovila jí policie, tak spolupráci ukončila; neví, jestli měl obžalovaný zájem pokračovat. K dotazu, zda se jí obžalovaný svěřil či se zmínil o tom, že by s tou slečnou chtěl mít intimní styk, uvedla, že takhle ne. K dotazu, zda se v průběhu terapie bavili o tom, že si s tou xxxletou dívkou píše, případně mu něco psala, uvedla, že si myslí, že ano; dívka tam byla od počátku a určitě tam bylo to psaní. K dotazu, zda obžalovaný někdy v průběhu schůzek přišel s tím, že se zase spolu spojili, že si psali, uvedla, že to asi říkal; od ní bylo doporučení to vypustit, zavřít, nechat, že je to profesní selhání. Myslí si, že se to snažil utnout, ale podrobnosti si nepamatuje. Myslí si, že se řídil doporučením, že to není dobré, ale také ví, že se snažil vyšetřovat nějaké ty věci ohledně toho zneužívání těch holek. K dotazu, zda hovořil někdy o tom, že by s tou dívkou chtěl mít sex, uvedla, že takto to od něj neslyšela; uváděl jen, že se mu líbí, že by ji chtěl ochránit. Svědkyně doložila komunikaci s obžalovaným přes WhatsApp (čl. 1808-1809, 1850-1878), která prokazuje její tvrzení.

14. Svědkyně Mgr. Ditta P. ke skutku ad 1. u hlavního líčení uvedla, že pracuje jako vedoucí školního poradenského pracoviště, s obžalovaným se zná od roku 2020, jednoho dne jí zatelefonoval, představil se jako soudce, který bude řešit případ dítěte, jež má být obětí domácího násilí, řekl jí, že je přesvědčen o tom, že je tam dlouhodobě trvající domácí násilí, což se potom ukázalo, že skutečně bylo. Požádal jí, aby toho chlapce fyzicky doprovodila do budovy soudu, aby to bylo šetrnější. Brala to jako nadstandardní úkon ze strany soudce, ale v problematice ohrožených a týraných dětí pracuje svědkyně desítky let, ví, že je tato podpora důležitá. Za několik měsíců jí obžal. zatelefonoval, ptal se, jak se daří našemu poškozenému, on svědkyni řekl, že pachatele domácího násilí, toho obžalovaného, tenkrát odsoudil. Za nějakou dobu se stalo, že znovu zatelefonoval obžalovaný. Měla jej zaznamenaného jako člověka empatického, vůči tomu klukovi to nemusel dělat, ani se potom nemusel ptát, jak se mu daří. On jí zatelefonoval a říkal, že k nim do školy bude nastupovat dívenka, která je z pěstounské rodiny, že má za sebou strašnou sociální anamnézu, že se tam v současné době šetří něco v sexuální oblasti, že to nemá dobrý průběh, detaily jí neřekl. Poškozená u nich studovala obor cukrář. Svědkyně zašla za třídní a na odborný výcvik, byl to školní rok 2020. Na začátku září tam zašla a poprosila učitelku odborného výcviku a myslí si, že i zástupkyni ředitele, že je X. z pěstounské rodiny, že to nemusí být optimální, i předkládání omluvenek, aby na ni netlačili. Potom je svědkyně např. za 2-3 týdny zase

obejde a zjistí, jak se těm ohroženým dětem daří, jestli ze školy nevypadly, nebo nemají koupené učebnice, protože nemají peníze. Takto si to ověřuje a chrání je, berou ji jako dětského ombudsmana. Co se týká X., dosud si to pamatuje, dost ošklivě se na svědkyni podívala učitelka odborného výcviku, nebo zástupkyně a říkala, jestli tato slečna potřebuje ochranu, to je hodně divné. Jako by byla na svědkyni naštvaná, že chce protekci pro někoho, kdo ji nepotřebuje. Svědkyni bylo řečeno, že s ní měli zacházet šetrně, ale X. je ta, která se snaží s nimi manipulovat. Buď nechodí na odborný výcvik, a když přijde, vyloženě se snaží s nimi manipulovat a jedná ve svůj prospěch, dají ji nějakou práci, některá je lehčí, něco je těžší, a X. se rozhodně vždycky kategoricky o sebe dokáže postarat tak, aby to bylo v její výhodu. Osobně se X. svědkyně nechtěla přijít do kontaktu, protože jednak odborný výcvik, manipulovala, třídní svědkyni řekla, že X. nechodí do školy, úkoly neplní. Mezitím byla svědkyně v kontaktu s obžalovaným, kde pochopila, že k poškozené začal mít vztah citový, to bylo patrné ze všech SMS. Osobně se soukromě s obžalovaným svědkyně nikde nesetkala, ale když byl za ní ve škole, měli hovory o jiných věcech, o kultuře, literatuře, poznala i jeho partnerku Ivetu. Vážila si ho jako člověka, ale viděla, že je něco špatně, protože on byl skutečně vnitřně přesvědčený, že X. je obětí, že je hodně poškozená. Viděla, že to nebude dobré, ale věřila, že se to změní, že to přejde. Z těchto důvodů, aby neměla tendenci se X. pod čarou na něco zeptat, vůbec ji vidět, úmyslně se X. do doby, než odešla od nich do školy, nepřišla sama nikdy do styku. Požádala 2 výchovné poradkyně, viděla tam podezření na poruchy učení, dala dotazník. Osobně s ní přišla do styku až, když X. odcházela. X. nechali vyšetřit v pedagogicko-psychologické poradně, ale podpurná opatření nešla aplikovat, protože do školy téměř nechodila, nespolupracovala, nedělala úkoly. Kdo byl výborný, byla její pěstounka, cokoliv svědkyně potřebovala, tak pěstounka zařídila, byla ochotná, utrápená. Pěstounka jí říkala, že X. nemůže dostat do školy, protože pobývá někde s nějakým přítelem. Upozorňovala svědkyni, že X. může být špatná psychicky, protože policie něco šetří, ale řekla, že chce dát upozornění lidské, že na minulé základní škole X. měla nějaký průšvih, nějaký vztah s učitelem základní školy. Mělo to dopad na jeho rodinu, na jeho profesní kariéru, celkově na školu, ale hlavně si myslí, na tu jeho rodinu, „dejte si pozor, prosím vás, nenechávejte zbytečně X. s atraktivním učitelem“. Ještě řekla, že si myslí, že X. chyběl táta v životě a ona se upíná k mužům staršího věku. Potom si pamatuje, kdy X. viděla osobně, protože když žák skončí studium, musí za svědkyni přijít, proč ve škole končí, X. vydržela ve škole půl roku. Tenkrát přišla pěstounka se X., X. skoro celou dobu nemluvila, pěstounka byla smutná. Naznačovala, že má pořád potíže se X., že se jí toulá s nějakým pánem. Ony vyšly ven z kanceláře svědkyně, neslyšela, ale podle gest X. viděla, kdy pěstounka si u svědkyně na X. slušně stěžovala, že už neví, co s ní má dělat, že je z ní straně utrápená, bylo vidět, že se X. na ni zlobí. Pokud jde o kontakty obžalovaného se X., věděla, že určitě na Facebooku sleduje zprávy, nějakým způsobem tam reaguje, hodně matně, že by ji chtěl někam pozvat, nebo někam ji pozval. Svědkyně obžalovanému přes sociální síť psala, neodpovídejte na nic, nedívejte se na ní, ať vám bude psát cokoliv, prostě nereagujte na to, nestojí to za to, i kvůli vaší partnerce. Ví, že se někde obžalovaný se X. sešli, tam to bylo citově, že se s ní chtěl vidět. Ale že by svědkyni řekl, chci ji pozvat na večeři a potom bych s ní chtěl strávit noc, nebo něco, to v žádném případě. Svědkyni samotné to z toho vyplývalo a nepříslušelo jí, mrzelo jí to. Obžalovaný svědkyni posílal fotky nebo videa poškozené na sociálních sítích. Obžalovaný svědkyni zaslal fotografii člověka v uniformě, napsal svědkyni jméno toho člověka, kdo to asi je. Svědkyně napsala, že si nemyslí, že to je policista. Obžalovaný od začátku X. popisoval jako poškozenou. Tím prostředím, ve kterém byla, to, co jí někdo někde udělal, ten přítel, strašně jí obhajoval a pořád ji viděl jako strašně poškozenou, kterou je potřeba chránit, pomáhat, jak ji ta společnost zmasakrovala. Prostě přehnaně ochranně a vnímala, že je tam nějaký cit. Nemá povědomí o tom, jestli obžalovaný s poškozenou měl nějaký sexuální kontakt, vůbec o tom neví. Ví, že byli někde, ale jestli tam byli hodinu, nebo do rána, anebo k něčemu došlo, nějak to bylo předčasně ukončeno, ale z jakých důvodů, okolností neví. Obžalovaný X. hodně věřil a měl pocit, že je potřeba jí pomoci, i

případně po stránce materiální, že nepochází z dobrých poměrů. Pamatuje si, že řekl, X. se svou kamarádkou pro něco nutně potřebovaly vypůjčit 10 000 Kč a že jim je půjčil. Na co, to si nepamatuje. Ale nevnímala to rozhodně jako dar. Neví, jestli to tak bylo, vnímala to tak, že chce X. dát, ať si něco koupí, nebo něco, X. s kamarádkou potřebovaly peníze, tak on jim je půjčil.

15. Svědkyně por. Mgr. Andrea Ř. ke skutku ad 1. u hlavního líčení uvedla, že obžalovaného zná, na výslech poškozené v roce 2020 v souvislosti s jiným obviněným si pamatuje. Poškozenou s psychologkou posadila do výslechové místnosti a soudce, státní zástupkyni a paní z OSPOD posadila do technické místnosti, kam je z výslechové místnosti přenášén obraz a zvuk. Potom šla zpět a probíhal klasický výslech. Výslech se snažila s ohledem na věk poškozené, a to, že budou probírat otázky intimní, které asi nejsou nikomu příjemné, tak se snažila udělat maximálně podrobně. Trval asi 3 hodiny, když si všimla, že poškozená je unavená, tak výslech přerušila krátkou přestávkou. V té době, jak poškozená se svojí psychologkou, tak i osoby z technické místnosti šly na chodbu, aby se trochu vydýchly. Neví, jestli to už bylo v době této kauzy, nebo až po výslechu, když osoby vedla dolů, tak obžalovaný se na ni obrátil s tím, že řekl, že má tento týden službu a pokud by dala návrh na vazbu toho prověřovaného, takže tento bude akceptovat. V následujících dnech někdy jí obžalovaný kontaktoval, ale už si nevzpomene na bližší podrobnosti. Uváděl, že si všiml, myslí si, že na Facebooku, že jeden z prověřovaných „lajkuje“ všechny příspěvky poškozené. Potom proběhly mezi ní a obžalovaným telefonáty, v následujícím období několika týdnů. Při prvním z těch telefonátů, myslí si, že to bylo poměrně brzo po výslechu, jí obžal. volal a řekl, že kontaktoval poškozenou prostřednictvím sociální sítě Instagram, kde si ji našel a že ji nakontaktoval na advokátku H. z Prahy, že si myslí, že poučení poškozeného, když dostane pouze papírové poučení do ruky, že to nestačí, takže svědkyni ještě poučil. Celkem svědkyni překvapila jeho aktivita, s tou se ještě do té doby nesetkala, nicméně na ní zase neviděla nic nepatřičného a navíc si říkala, že obžal. zřejmě zná své pravomoci, ví, co dělá. Také jí řekl, že se ho nějaký novinář ptal na prověřovaného s tím, že měl vycestovat z ČR. Ona s touto informací šla ke svým kolegům, ptala se jich na to, ale nepřipadalo jí to úplně důvěryhodné, tato informace. Neřekla by důvěryhodná, ale nepřikládala jí úplně váhu, protože asi pár dnů předtím jí kontaktovala poškozená prostřednictvím mobilního telefonu, že se s prověřovaným setkala ve večerce, ale nemluvili spolu. Kolegové jí navíc řekli, že v rámci prověřování nezjistili informaci, že by prověřovaný odcestoval z ČR. Z těch všech telefonátů, které proběhly, pro svědkyni byl ten nejpodstatnější, kdy jí obžal. poslal fotku, bylo to ve večerních hodinách, neví, kterého dne, myslí si, že to byl čtvrtek, někdy v srpnu. Byla tam fotka prověřovaného v policejní uniformě, bez čísla evidenčního a následně k tomu byl připojený text ve smyslu, že nyní už chápe, proč žádná vazba nehrozí. Přesný text by měl být zachycen v protokole o ohledání mobilního telefonu, který provedl kolega. Tuto zprávu si přečetla někdy kolem 23:00, 24:00 hodin a dost jí vystrašila, protože naznačovala, že by z jejich spisu mohly uniknout nějaké informace. Proto okamžitě ráno jela práce, i když měla plánovanou dovolenou, prostřednictvím ETR si zjistila, zda někdo do spisu nahlížel. Do spisu v té době nikdo nenahlížel kromě zpracovatelů. Nebylo jí jasné, proč je kontaktován soudce, který je přítomen u výslechu, touto SMS, bylo tam uvedeno, že tohle mu právě přišlo, a proto už chápe, proč vazba nehrozí. Pokud by to dala do širších souvislostí, předpokládali, že ze spisu, z této trestní věci musely uniknout nějaké informace, protože nikdo jiný by neměl vědět, že prověřování zrovna v tu dobu probíhá. Proto si říkali, jakým způsobem. Jedině, protože poškozená neznala jméno soudce, tak jak by se na něho mohly nějaké osoby nakontaktovat, takže se jí někdo naboural na sociální síť Instagram, do jejího účtu, kde měla být kontaktována obžalovaným, a tam zjistil jméno toho soudce s tím, že si následně mohl vygooglit, kdo to je. Toto byl jejich předpoklad, se kterým pracovali, protože jinak ani ona, ani kolegové nikde informace neposkytovali. Poškozená jim taky řekla, že nikde informaci neposkytovala, tak stejně její pěstounka. Obžalovaného kontaktovala, ptala se ho na tuto SMS. On jim řekl, že mu to přišlo anonymně, ale že by se neměli starat o něj,

ale měli by se starat o E., který se jim tady prohání v drahých autech, v xxx má své Eldorado a chodí běžně po svobodě. Alespoň v tomto duchu se to neslo. Kolega K., který s ní na tom spolupracoval, se snažil zjistit, odkud tato informace přišla. Obžalovaný jí mimo jiné k tomu sdělil, že tam měla být nějaká drobná výhrůžka, že si na něho mají dávat pozor. Obžalovaný jim nechtěl sdělit ani telefonní číslo, ze kterého mu měla dojít tato zpráva a nechtěl jim sdělit ani sociální síť, nebo účet, ze které mu to přišlo, aby mohli pokračovat v nějakém prověřování, stále hovořil k prověřovanému. Když obžal. kontaktovali poněkolikáté ten den, protože se opravdu snažili přijít na to, kde je problém, tak jí řekl, že by jí to vysvětlil sám osobně. Tak mu navrhl, že má přijet okamžitě, to jí řekl, že je mimo Brno, že se stará o děti, takže dneska to nepřichází v úvahu. Tak mu navrhovala další termíny, další termíny odmítal s tím, že nemůže, nemůže. Pak jí volal on a řekl, že věc je trochu jinak, že ho kontaktoval nějaký známý novinář, jméno neřekne, protože s ním má dobrou spolupráci. Měl to být nejprve ústecký novinář, pak brněnský novinář, měl se ho ptát na prověřovaného. K prověřovanému měl novinář říct právě to, že má rád rychlá auta, má rád mladé dívky, má mít dostatek peněz. Je pravda, že potom se svědkyni ulevilo, protože zjistila, že žádný únik informací nebyl, ale tato věc jí dost vadila, protože obžal. předtím nikdy nepotkala, nevšimla si, že by nějaký z jejich případů soudil a jestliže měl výhrady k její práci, tak jí je měl sdělit osobně a ne tady tvořit nějakou kauzu, že unikají informace, že mu přichází nějaké výhrůžné SMS, nechat ji půl dne prověřovat, kde odchází informace, když něco takového vůbec neexistovalo. Na to mu poslala SMS a myslí si, že tím skončily jejich kontakty. Obžalovaný jí sdělil, že fotku prověřovaného v uniformě zaslal pěstounce a doktorce H. Někdy v průběhu září jí kontaktovala Mgr. V., že zjistila, že obžal. se po celou dobu stýká s poškozenou a byl u nich na obědě nebo večeři, že ty jejich kontakty jsou daleko důvěrnější, než by měly být, že tam probíhaly kontakty, že X. měl snad obžalovaný pozvat i do penzionu, ale X. to měla odmítnout. Také svědkyni řekla, že si není jistá, jestli vůbec tady toto řešit, protože i tak je na poškozenou poměrně velký tlak, že tam probíhá sekundární viktimizace celkem masivně, ale že tr. oznámení podá. Tuto informaci svědkyně zpracovala, následně jí volala i poškozená, že ji kontaktovala přítelkyně obžal., že četla jejich SMS, že zjistila, že jí z účtu zmizely peníze, 11 000 Kč a že chce, aby jí je poškozená vrátila. Poškozená byla v tu dobu velmi rozrušená, mluvila tak, že jí chvílemi ani nerozuměla. Měla obavu, co z toho může být, nebo nemůže být pro tu poškozenou, v jakém stavu je, takže ji uklidňovala. Poškozená jí říkala, že po ní přece nemůže chtít ta přítelkyně peníze, když jí je obžal. dal. Tak jí svědkyně řekla, že pokud jí je dal, tak je asi chtít nemůže. V. svědkyni určitě řekla, že obžalovaný kontaktoval X. hned po ukončení výslechu na recepci, kde jí řekl, že je statečná. V. to vyhodnotila trochu jako neprofesionální, protože X. z jejího pohledu neměla být úředními osobami kontaktována vůbec dál, že obžalovaný byl u ní na obědě, nebo na večeři, měl se sám pozvat s tím, že nemá děti, nemá rodinu a mohl by jim říct podrobnější informace asi k tomu poučení. Následně měla X. obžalovaného doprovodit k autu, měla mu ukázat, kde je Hotel Vista, kde k tomu mělo docházet. Obžalovaný jí měl říct, že by ji nejraději pohladil po zádech a skončil tam dole, však ví, kde, že jí měl vzít někam do cukrárny, že o té cukrárně mluvila se X. ještě předtím, než tam X. měla jít. X. jí slíbila, že tam nepůjde. Dokonce Mgr. V. měla obžalovanému zavolat a říct mu, že tyto kontakty by neměly probíhat. Nicméně pak zjistila, že X. tam do té cukrárny šla. Hovořila o tom, říkala svědkyni, že X. už se cítí velmi špatně, protože většina mužů jí říká, že má krásné oči, takže má problém navazovat oční kontakt a že má pocit, že obžalovaný to, co slyšel u výslechu, jednání, které ona špatně snáší, nebo špatně se jí na něho reaguje, že není schopna říct ne, tento styl jednání vůči ní praktikoval. Mělo se jednat o zvýšený hlas, o direktivnější hlas. Následně věc svědkyně zpracovala formou úředního záznamu, kdy se snažila všechny podrobnosti, které si vzpomněla, do tohoto zapsat a postoupila to k dalšímu vyšetřování. Ještě se svědkyně neseťkala s takovou aktivitou soudce ve vztahu ke svědkovi poškozenému, u kterého by byl takový soudce v rámci toho úkonu přítomen. Když si vždycky říkala, jestli je na tom něco, že obžalovaný následně poučí poškozenou jako poškozenou, tak dospěla k závěru, že asi není na tom nic, ale je

to soudce a ví, co dělá. Přece jenom aby ona poučovala soudce, to se jí zdálo neadekvátní. Vždy se jí dostalo ujištění, že řekl pouze tady toto a žádné jiné informace tam dál neproběhly. Obžalovaný jí říkal, že se díval na minulý rozsudek ke kauze prověřovaného a že rozumí tomu, proč byl prověřovaný zproštěný, že ten soudce jinou možnost neměl. Co se týká poškozené, obžal. svědkyni sdělil, že poškozenou kontaktoval přes Instagram, že ji doporučil a že ji nakontaktoval na dr. H. z Prahy, která zastupuje většinou oběti trestné činnosti a je v tomto svém oboru dobrá, že s poškozenou hovořil po výslechu dole na recepci, kde jí měl pouze sdělit, že výslech zvládla výborně, že je dobrá. Poškozená jí o kontaktech s obžalovaným neřekla. X. vyrůstala v pěstounské rodině. R., z těch informací, které v rámci prověřování svědkyně má, tak byli jedněmi z jejich kamarádů, vyrůstali u pěstounky, měli podobné životní osudy jako X., X. se s dětmi R. určitě do značné míry přátelila, kontaktovala. Podnikli řadu kroků, aby se prověřované osoby nedověděly o tom, že tady nějaké prověřování je. Oni věděli, že jim to prověřovaná sama řekla už někdy předtím, že jim měla říct, že to na ně oznámí nebo ne, ale něco jiného je v téhle skupině, že jim tímhle pohrozí a něco jiného, když by bezpečně věděli, že k oznámení došlo. Takže neměli informace a poškozená byla opakovaně upozorněna a poškozená jim opakovaně řekla, že tyto informace nikam dál neposkytla. Informaci, že měl obžalovaný kontaktovat R., dostala až poté, co jí V. sdělila, že celé to období po výslechu probíhalo jinak, než si mysleli. Tehdy svědkyni kontaktovala, myslí si, pěstounka D. a myslí, že jí přeposílala zprávy s R. Buď to byla pěstounka, nebo Mgr. V., neví. Ví, že tam jsou ty zprávy, že obžalovaný měl komunikovat i se slečnou R. ohledně toho tr. řízení, slečna R. v té době vyslechnuta nebyla, protože všechno to byli kamarádi jednak poškozené, ale všichni se znali s prověřovaným. Svědkyně si myslí, že se poškozená obžalovanému líbila již během výslechu, proto ji následně kontaktoval. Svědkyně měla dojem, že obžalovaný zpochybňuje celou práci policie. Protože opakovaně při telefonických hovorech uváděl, že víme, jak se na takovéto poškozené lidé dívají, víme, jak se na ně dívá policie, že jsou to lehké dívky, nehodnověrné, toto jí říkal určitě. Sám o sobě, že svědkyni obžal. napíše, že už chápe, proč žádná vazba nehrozí, tak svědkyni řadil mezi osoby, které nepracují rádně na věci tak, jak by měly. Naopak svědkyně si myslí, že úkon provedla a snažila se, aby byl proveden maximálně, aby tu důkazní situaci měli podchycenou. Ale nebude to rozebírat s obžalovaným, který v té věci nemá žádné postavení. Myslí si, že poškozené dávala na sebe číslo při podání trestního oznámení na prověřovaného. Neví, zda v té době byla poškozená v kontaktu s P.

16. Svědek Dominik P. ke skutku ad 1. u hlavního líčení uvedl, že je s poškozenou v partnerském vztahu od března 2020, žijí spolu. Je mu známa X. minulost, ví, čím si prošla s E. Pokud se týká obžalovaného, pak ten je mu znám, ví, že je to soudce, který měl řešit případ E. Poprvé obžalovaného viděl, když přijel vyzvedávat X. do xxx, tehdy je viděl spolu na ulici. Bylo to před hotelem Vista. Svědek projel autem okolo, zastavil na parkovišti, kde na X. počkal. Tehdy mu X. řekla, že ten muž je soudce. Přišlo mu to zvláštní, že řeší se soudcem něco na ulici. Když kolem nich svědek projížděl, běžně spolu konverzovali. Neviděl mezi nimi žádný dotek, opravdu kolem nich jenom projel, pak se dozvěděl, kdo to byl, X. mu řekla, že to byl soudce, se kterým řešila nějaký případ. Nebylo mu předtím známo, že X. řeší něco se soudcem. Myslí, že mu X. i řekla, že chtěli jít nebo že byli v cukrárně. Tam měli řešit něco údajně ohledně případu. Když na X. čekal, neměl je po celou dobu na dohled, čekal, až X. přijde. S odstupem času svědkovi poškozená řekla, že se ji obžalovaný snažil tehdy nějak obejmout nebo něco takového. K dotazu, zda se X. vyjadřovala k tomu, jestli se jí obžalovaný líbí, jestli ji přitahuje, uvedl, že říkala, že má modré oči, což znamenalo, že se jí líbily jeho oči. Jinak si myslí, že ji obžalovaný nepřitahoval, svědek na něj nežáril. Co svědkovi však utkvělo v hlavě bylo to, když X. její matka na sobotu nebo na neděli volala, že má přijít na oběd, X. přišla a pak byla vyděšená, že tam byl i obžalovaný. Říkala, že jí to nebylo úplně příjemné, že nějak byli po obědě, seděli a bylo jí nepříjemné, že si sedal vedle ní. Ještě má

ovědomost o tom, že se byly dívat na soudě, že jí bylo nepříjemné, když jeli ve výtahu, že se na ni lepil. Ví o tom, že byla X. s matkou za advokátkou H., ke které se dostala přes obžalovaného. X. se mu zmínila o konverzaci s obžalovaným. Zhruba v jednu ráno jí pípl mobil, neví, jestli Instagram nebo jiná sociální síť, on na to koukl a viděl „K.“, tak to rozklikl, přečetl si tam nějaké čtyři zprávy, které byly starší, X. se následně vzbudila, pak se kolem toho trochu chytli. Byly to docela osobní zprávy, byly tam sexuální narážky, snad i nějaká část básničky ve francouzštině, latině. Bylo tam něco kolem fotek, že jí něco „lajkoval“, nějaká srdíčka. Pak tam bylo něco ve stylu, že když si prohlížel její fotky, že si musel měnit trenýrky. K dotazu, zda na ty zprávy X. reagovala, uvedl, že nějaké odpovědi tam byly, ale spíše takové heslovité jako jo, ne, možná. Nemůže svědek ale vůbec vědět, co tam mohlo proběhnout, zahlédl jen nějakou sekvenci konverzace. X. řekl, že si konverzaci četl, pohádali se kolem toho. K dotazu, zda se jí ptal, proč si s ním píše, uvedl, že ano, ona mu říkala, že píše on jí, že neví, co má dělat, že mu nemůže neodpovědět. Řekl jí, ať si ho dá do bloku, ona mu na to řekla, že to už zkoušela, že on ji napíše zase odjinud. K dotazu, zda X. zakazoval kontaktovat se s obžalovaným, uvedl, že z toho nebyl nadšený, říkal jí, ať si ho dá do bloku, že je to soudce, že to má být odsud posud, a ne aby si lajkovali fotky na Instagramu. Nesouhlasil s tím samozřejmě, ale aby jí to zakázal, pak to by znamenalo vzít jí mobil. Krátce na to se X. snažila to ukončit, nebo jako nekomunikovat, nicméně to ona prostě asi neumí. Myslí si, že v tom hrálo roli i to, že se jednalo o soudce. Když se X. ptal, proč jde se soudcem do cukrárny a řeší tam ty věci, tak mu řekla, že je to soudce, proč by tam nešla, že tam přece jít musí. K dotazu, zda to dávala X. do souvislosti s případem E., uvedl, že ze začátku určitě ano, s obžalovaným se údajně měla setkat, aby probrali ten případ, možná tam dostala i kontakt na advokátku H. Když X. na jaře 2020 poznal, byla z počátku úplně veselá holka. To bylo asi vyvoláno tím, že se poznávali, scházeli se na dvě hodiny denně. Docela brzo se mu svěřila, že má úzkosti a podobné věci. Pak to pochopil, začal si všimnout těch situací, kdy se stáhla do sebe, měla vyděšený výraz a chtěla jít z něčeho nic domů. Vnímá to jako hlubokou depresi, strach. To, že jde na výslech na policii, pokud se týká E., to věděl. K dotazu, jak se chovala po tom výslechu, co se týká psychiky, pak uvedl, že ten její stav úplně v prvopočátku byl horší. Když se začal ten případ řešit, tak se dá říct, že obecně na tom byla líp, ale jednání s E. jí pak rozbilo třeba na 4 dny. Když se pak vyhrotila situace s obžalovaným, tak třeba v ten moment, kdy jí objevil ty zprávy, tak čtyři dny nespala. Předtím než objevil zprávy, pak k dotazu, zda se X. chovala divně, uvedl, že na ní bylo vidět, že nebyla úplně dobrá. Byla taková depresivní, taková jako by tu nebyla. Takové stavy měla i v souvislosti s E. Pokud se týká obžalovaného, pak k dotazu, jak se X. o něm vyjadřovala, uvedl, že v tom prvopočátku se o něm nevyjadřovala vůbec, protože ze svědka vycítila, že mu to přijde divné, tajila to, resp. se o tom nezmiňovala. K dotazu, jaký měla X. k obžalovanému vztah, uvedl, že k tomu se neumí vyjádřit. Po té situaci, kdy objevil ty zprávy v jejím telefonu, tak si vzpomíná, že si jednou s obžal. telefonovali, a to už na obžalovaného X. škaredě křičela, ať jí nevolá, ať jí nechá být, svědek se do toho nemontoval. Říkal si, že je dobře, že našla odvahu se projevit a říct to naplno. K dotazu, zda byl obžalovaný v kontaktu s matkou X., uvedl, že když se dozvěděl, že byl u nich na obědě, že byli na soudě, tak to neřešil. X. byla doma, telefonovali si, ona si vzala matčin mobil, kde našla smsky mezi její matkou a obžalovaným. Těch pár SMS mu přečetla. Svědek z toho nabyl dojmu, že se obžalovaný snaží zalíbit paní D. Obžalovaný se na ten oběd pozval tak nějak sám. Měl pocit, že se obžalovaný snaží přes paní D. dostat ke kontaktu se X., což se mu i dařilo asi. K dotazu, zda je mu známo, jestli se X. sešla s obžalovaným, uvedl, že je mu známo, že se potkali víckrát, že jí údajně vzal na nějaký penzion, ale že se nic nestalo, údajně to byl nápad obžalovaného, X. určitě ne, prý to X. vůbec nečekala, nevěděla. Říkala svědkovi, že obžalovaný chtěl projednávat věci kolem toho případu a při tom že se jí snažil sáhnout na prsa, zadek, že se snažil být kontaktní, že pak odešla, že se nic nestalo. Vzpomíná si, že jí svědek volal. Byl v práci, měl takové divné tušení, špatný pocit a X. proto zavola. V tom telefonu mu řekla, že je s kamarádkou v obchodě, ale přišla mu taková potichu. V obchodě by se bavila

normálně otevřeně. Přišla mu nesvá, snažila se být tichá. Pak mu řekla, že zavolá za chvíli. Vypadá to tak, že ji nějak v ten moment z té situace vytáhl tím hovorem, to si myslí svědek. K dotazu, zda četl nějaké SMS, či zprávy na sociálních sítích, uvedl, že viděl nějaké lajky, popisky pod videi, fotkami, viděl nějaké smsky, ale ten obsah už neví. K dotazu, zda mu X. říkala, že s obžalovaným řeší svědka a jejich vztah, uvedl, že to určitě obžalovanému říkala. V jedné zprávě bylo, že co oči nevidí, to srdce nebolí. Bylo to v tom duchu, že když ona svědkovi nic neřekne, nic se neděje. Pokud jde o peníze, údajně měl obžalovaný předložit X. nějakou složku s papíry, ve které byla částka 10 000 Kč. Myslí, že X. měla nějakou komunikaci s manželkou obžalovaného, asi se to týkalo těch peněz, detaily neví, více si k tomu nevzpomene. Šlo o to, že ty peníze vzal asi z rodinného rozpočtu nebo snad přímo manželce. Má za to, že X. peníze utratila, od X. se zpětně dozvěděl, že jí dal obžalovaný peníze, a že ona byla tak blbá, že si je vzala, že byly založené v papírech v nějaké obálce. Na konkrétní důvod, proč obžalovaný X. peníze dal, se ptal, ale neví, zda na to dostal odpověď. Svědkovi je to asi jasné, že jo, ale je to jenom domněnka. Má za to, že to měla být úplata za nějakou sexuální službu. X. se styděla za to, že si ty prachy vzala. Pokud se týká X. a jejího vystupování vůči mužům, tak v začátcích měla z chlapů vyloženě občas hrůzu, když za ní prošel v obchodě prodavač, lekla se a spadla do úzkosti. Na druhou stranu si všiml, že dovede dost laškovat, aniž by si uvědomovala, kam to může vést. V poslední době se obě věci znormalizovaly. K dotazu, zda umí X. říct ne, uvedl, že se to učí, neuměla to vůbec, vůbec to neuměla vůči mužům. Zařvat si, zanadávat si, to umí, ale vůči chlapské autoritě ne. Čím je to osobnější, tím spíš ne. Neumí spoustu věcí řešit s chlapy, s tím bojuje doteď. K dotazu, zda mívá X. stavy „zamrznutí“, uvedl, že to s ní zažil několikrát. Řekl by, že to má určitá stádia. Byla v transu tak, že se nemohla pohnout, jenom civěla, bylo to jako z hororu. Dívala se před sebe strašně vyděšeným pohledem a nic nepomáhalo. Když se X. dostane do úzkých, ztuhne. K dotazu, zda mu říkala, jak to měla s bývalými partnery, co se týká sexuálního života, uvedl, že částečně ví, co se dělo s E., částečně, co s P. K dotazu, jaký je nyní její psychologický stav X., uvedl, že je na tom lépe. Včera za ním přišla s tím, že se blíží soud, že se necítí dobře, ale za půl hodiny to bylo pryč, teď už je to lepší. Jsou to takové intervaly, návaly, když se něco řeší. K dotazu, zda X. srovnávala osobu obžalovaného a osobou E., pak uvedl, že je to hrozně těžko říct. Ona vůči E. třeba necítí žádnou zášť. X. se sama od sebe o tom nezmiňovala. Jeho názor je, že určitě v té situaci s E. jí tady tato epizoda nepomohla. To byl zrovna moment, kdy se X. dostávala z úzkosti a tato situace ji posunula o krok zpět. Myslí si, že v současné době už to má za sebou. K dotazu, jaká byla role obžalovaného v tom, proč si psali, zda v tom hrála role to, že byl obžalovaný soudce, uvedl, že si myslí, že ze začátku určitě ano. V tom začátku šla na schůzku se soudcem, ne s obžalovaným. K dotazu, zda se X. zajímala o to, jak dopadne případ E., po výsledku v červenci 2020, uvedl, že ona z toho všeho má dost smíšené emoce, pocity. Na jednu stranu říká, že je jedno, jak to dopadne, na druhou stranu, že je jí líto, jak to je. Ví, že se X. setkala s obžalovaným na výsledku. X. se scházela s obžalovaným, protože to byl soudce, který řešil její případ. Když s ní šel na penzion, muselo jí docvaknout, že už nešlo jenom o případ. Schůzky X. s obžalovaným byly motivované tím případem. Mgr. V. zná, je to psychologka, psychoterapeutka, která se starala o X. Svědek ji kontaktoval, ví, že ji napsal nějakou dlouhou zprávu, takové shrnutí, protože už mu to přišlo všechno za hranicí. Psal jí asi po tom penzionu. Když X. telefonoval a byl to ten moment, že ona byla v penzionu, tak svědek se to, že byla v penzionu, dozvěděl asi až za měsíc. K dotazu, co Mgr. V. psal, uvedl, že takové shrnutí toho, že je tady ta situace mezi obžalovaným a poškozenou v nějaké osobní rovině, psal i detaily, které si vybavil, ať ví, s čím má pracovat, protože to prostě nebylo v pořádku. X. řekl, že Mgr. V. napsal. Byla tehdy na něj našťavaná, že to neměl dělat, že je to trapné. Svědkovi to bylo blbé vůči paní D., protože z těch zpráv, které X. přečetla z jejího telefonu, bylo zřejmé, že byl obžalovaný paní D. sympatický. Bylo mu jí líto, přišlo mu, že ji obžalovaný tahá za nohu, a že by si zasloužila vědět pravdu, že nejde o ni, ale o to dostat se do blízkosti X. Mgr. V. reagovala tak, že to bere v potaz. K dotazu,

zda X. lže, uvedl, že lhát umí, a to spíše v blbostech, v osobních věcech se nerada svěřuje, ale nakonec se vždycky svěří. Myslí si, že je ke svědkovi upřímná. Je mu jasné, že neví asi všechny detaily, ani je vědět nechce, věří jí, že z její strany nechtěla, aby se cokoli stalo, a že se asi ani nic nestalo. K dotazu, k čemu podle svědka komunikace obžalovaného se X. směřovala, uvedl, že jeho názor je, že cílem obžalovaného bylo prostě dostat X. do postele. To je čistě jeho názor, když si vezme všechny zprávy a penzion. K dotazu, zda v době, kdy probíhala komunikace mezi obžalovaným a X., byla X. kvůli této komunikaci v nějakém napětí, uvedl, že v napětí je určitě správné slovo, je prostě taková stažená do sebe, odtazítá, úzkosti, blbě se to popisuje. Dokud nezjistil ty smsky, které objevil v mobilu tehdy v noci, tak vlastně nevěděl, že mezi sebou až takto komunikují. Od tohoto momentu, když se to profláklo, tak X. poté čtyři dny nespala, nechtěla jíst. Ke zprávě, co oči nevidí, to srdce nebolí, uvedl, že to byla zpráva od obžalovaného. Navazovala na nějaké další zprávy, které měly sexuální podtext. Psal jí něco, že bude doma sám, ať přijde. K dotazu, zda si myslí, že cílem jednání obžalovaného byl sex, anebo vztah, uvedl, že si spíše myslí, že sex, vztah se nebuduje na úplatku. K dotazu, zda X. před ním tajila komunikaci s obžalovaným, uvedl, že ze začátku ano, potom už ne, to už spíše bylo stylem, že už jí zase píše. Ze začátku se mu s tím nechlubila, když objevil ty zprávy, bylo všechno venku, od té doby se pak už o tom bavili otevřeně. Do doby, než objevil ty zprávy, se nechtěla rozhádat, tak se to asi snažila tajit, pak už ne. Spouštěčem X. zamrznutí (paralýzy) byl nějaký šok, pro ni nepohodlná situace. Zamrzla v případě sexuálního nátlakového jednání. K dotazu, zda na ni svědek sexuálně nátlakově působil, uvedl, že v jeden jediný moment ano. Ona sama o tom mluvila, jeho takové věci nebaví, nelákají, ale X. se chtěla nechat svázat, bavila se o tom s ním a v momentě, když byli spolu v posteli a jenom uviděla provaz, tak totálně zamrzla. K dotazu, kolikrát viděl to její zamrznutí, uvedl, že podobného rázu, že by byla úplně paralyzovaná, všeho všudy maximálně 5x, to se stávalo i v průběhu sexu, z ničeho nic, mimo sex asi ne. Pokud to s tím provazem byla nejhorší forma paralýzy, pak k dotazu, zda když ta paralýza nebyla tak silná, byla X. schopna alespoň komunikovat, uvedl, že po nějaké době mu napsala na xxx, že nemůže mluvit, že se nemůže nadechnout. Napsala to třeba po půl hodině. Mu pomohlo X. rozbřečet, on se s ní rozbřečel a donutil ji, aby se z toho vyplakala, to ji pak úplně uvolnilo. X. začne být duchem nepřítomná, je jí to vidět v očích. Přijde mu to, jako by se vzdalovala z reality. K dotazu, jak se z toho dokáže vyvést ven, aby nedošlo až k úplné paralýze, uvedl, že rozptýlením, změnit místo, odvést myšlenky. Dá se tomu předejít, než to spadne do hlubších vztahů. K dotazu, v jakém momentu se to zastaví, když to např. někdo cizí na X. nepozná, uvedl, že neví. X. je to vidět na očích, on to už na ní vidí, začne mít takový strnulý výraz, takový nekomunikativní, jakoby se dívala na vás, ale někam za vás, jako kdyby tam přestávala být, jakoby se schovala někde uvnitř. V ten moment je potřeba ji nějak z té situace vytáhnout, a to je ještě moment, kdy se to dá zastavit, ale když se to nechá projet dál, tak ona potom jde do depresí, jde do úzkosti, uzavře se, chce být sama, začnou se jí okamžitě potit dlaně, má roztřepaný hlas a zhoršuje se to. Pak to trvá třeba den dva, než se z toho oklepe, někdy ale i dřív. Osoba, která X. tak dobře nezná, nemusí ten její stav na začátku vůbec poznat.

17. Svědkyně Mgr. Irena S. ke skutku ad 1. u hlavního líčení uvedla, že X. mohla poznat v roce 2016, 2017, byla klientkou xxx, dostala se k nim na základě problémů se školní docházkou, obtíže ve výuce, obtížné komunikace v rámci rodiny, byla u nich na tříměsíčním stabilizačním programu, celodenním, pak ještě chodila na ambulanci, tak do roku 2018, kdy se přestaly tak nějak pravidelně vídat. Se X. řešila problém s učitelem, pozvali si je do školy s tím, že se X. chová nevhodně vůči učitelům. X. na ni působila vždycky, že je nespokojená s celým světem, samozřejmě bylo to dítě v pěstounské péči, deprivovaná, neměla to asi jednoduché. Co se týče psychologické péče, tak s ní pracovala klinická psycholožka, oni se zabírali spíše edukativním procesem. Když byla X. ve Středisku výchovné péče, jsou zařízení, které pracuje s poruchami chování, takže samozřejmě tam problém u X. byl. Pokud porovná X. s ostatními dětmi, které tam byly, pak nijak nevybočovala.

18. Svědkyně Martina R. ke skutku ad 1. u hlavního líčení uvedla, že X. zná, je to pěstounské dítě, vyrůstala v xxx, má s ní sousedské vztahy.
19. Svědek Jiří S. ke skutku ad 2. u hlavního líčení uvedl, že obžal. zná, potkali se náhodně na společenské akci před čtyřmi lety. S obžal. nyní není v kontaktu, dříve byli v kontaktu; naposledy byli v kontaktu před rokem a půl. Do roku 2021 byli v kontaktu minimálně, téměř vůbec, resp. psali si přes Messenger a řešili společenskou situaci. V roce 2020 jej obžal. kontaktoval, řešili jednu kauzu, kterou obžalovaný právě řešil; jednalo se o kauzu podezření z nějakých machinací v xxx. Konverzaci na toto téma začal obžalovaný, chtěl se poradit o tom, jestli je svědek schopný pomoci s identifikací jednoho člověka, který byl v té kauze podezřelý; jednalo se o člověka, kterého zná jako E.; osobně tuto osobu svědek nezná. Obžal. mu poslal odkaz na Instagram E., takže ne přímo jeho jméno, obžal. bylo známo, že se E. nechová hezky vůči klientům z xxx. Byl tam náznak zneužívání, ale nebylo to úplně konkrétní. Obžal. se s ním chtěl poradit jako s novinářem, jakým způsobem by se takováto kauza dala medializovat. K dotazu, zda obžal. po něm chtěl, aby mu svědek zjišťoval nějaké informace k E., uvedl, že se jej na to ptal, ale nechtěl to vyloženě po svědkovi; svědek spíše ze zájmu se zeptal svých zdrojů, jestli o něm něco neví. Nechtěl po svědkovi žádné konkrétní informace; spíše svědka na tohle navedl s tím, že svědek následně vyvinul svoji iniciativu, ale naprosto minimální, která mu potvrdila náznaky, které mu obžalovaný říkal. Z vlastní iniciativy svědek zjistil, že E. je nepříjemný člověk a ohledně zneužívání v xxx o něm šly drby, pověsti po Brně z více stran, takže si potvrdil toto podezření. Obžalovanému následně sdělil, co zjistil, tzn. že jdou neurčité pověsti, ale neví nic konkrétního – průkazného; s lidmi, se kterými o tomto mluvil, reagovali tímto způsobem. K dotazu, zda si prohlížel Instagram osoby E., uvedl, že se podíval jen na jednu fotku, aby věděl, jak vypadá, kde má policejní uniformu. Tuto fotku poslal jednomu svému zdroji s dotazem, jestli ho nezná. Zdroj mu řekl, že je to nepříjemný člověk, a že to podezření může být pravdivé. Tuto předmětnou fotku mu obžal. poslal jako printscreen s textem, že to má být ten E.; odkaz na Instagram si našel svědek sám pomocí toho printscreenu. V souvislosti s E. to byl prvotní kontakt ze strany obžalovaného vůči svědkovi. Pochopil, že se na něho obžalovaný ptá na dohledání nějakých dalších informací anebo na možnou medializaci, pokud by k tomu něco získal svědek po své linii. Není si vědom, že by se zmiňoval o tom, že ho obžal. soudí, že by se s ním potkal pracovní, ale svědek si domýšlel, že ho zřejmě zná z práce; v konverzaci toto ale nezaznělo. K dotazu, zda obžal. hovořil o tom, že policie prověřuje osobu jménem E., tzn. zda zaznělo něco v tom smyslu, že se to řeší na policii, uvedl, že si myslí, že ano. Pochopil, že jsou nějaká podezření, že zřejmě běží nějaké policejní vyšetřování, ale nebylo to úplně konkretizováno. Obžalovaný mu nesdělil nic o trestní minulosti E., měl pocit, že se obžal. snaží o medializaci osoby E., dojem nabyl tím, že probírali, jestli by on jako osoba nezajímal novináře, případně to, co se děje v xxx; jestli se na to nedá nějaký novinář navést. Obžalovanému sdělil informace, které získal od svého zdroje, tzn. že E. je známý po Brně. Na tuto informaci obžal. reagoval slovy, že to souhlasí s jeho zjištěním. K dotazu, zda konverzace mezi nimi ohledně E. takto skončila, uvedl, že asi pokračovala, ale jenom se rozvíjelo toto zjištění, nebylo tam nic konkrétního. Bavili se jen o něm, žádné další informace si nepředávali. Osobu E. řešil následně svědek s kolegyní Janou U.; ptal se jí, jestli ho nezná, jestli neví, že by se dělo něco kolem xxx v Brně, případně zda se o tom chystá psát. Kolegyně mu sdělila, že něco o E. slyšela, ale jenom na úrovni drbů s tím, že pokud by na to měla časový prostor, tak by se tomu jako kauze, věnovala, ale nechali to v podstatě vyšumět s tím, že uvidí, jestli se jim k tomu podaří něco zjistit; svědek se tomu následně nevěnoval a domnívá se, že kolegyně taktéž ne. Svědek si není vědom, že by obžal. hovořil s U. S obžalovaným primárně komunikovali přes Messenger, ale je možné, že měli i nějaký stručný telefonát, ale ten se netýkal případu E. Veškerá komunikace, která se týkala E., byla prostřednictvím Messengeru. Policie předložil k ohledání svůj telefon včetně té komunikace; jedná se o komunikaci, která je předmětem toho

řízení. K dotazu, z jakého důvodu nedošlo k tomu, že věc nebyla zveřejněna, uvedl, že si myslí, že tam nebyla možnost, jak to vyzdrojovat, jak se dostat k podezřelému a klientům z xxx; pokud by za nimi došel někdo z novinářů, tak nepředpokládá, že by byli ochotni se o tomto bavit, pokud by někdo neměl přímo uvnitř důvěryhodný zdroj. K dotazu, zda ve spolupráci s U. proběhlo základní prověření možnosti, jak s tím dále pracovat z jeho strany, uvedl, že si řekli, že se na to možná podívají, a to bylo v podstatě celé. K dotazu, jak má soud porozumět odpovědi svědka při komunikaci s obžalovaným (čl. 400) se slovy: „zajímavé jak pro koho, pro media by bylo určitě, uvádím: Pokud by se jim podařilo vyzdrojovat tu kauzu tak, aby to bylo přesvědčivé, tzn. pokud by někdo z novinářů získal svědectví přímo od E., tj. aby s novináři mluvil a potvrdil to, že ta podezření jsou pravdivá anebo kdyby někdo mluvil z xxx, ale to si nedokážu úplně reálně představit. Jako téma je to zajímavé pro média; pokud by se to podařilo vyzdrojovat, tak by se to dalo napsat. K dotazu, zda by se daly takové informace označit jako přínosné pro média“ uvedl, že někdy je to spíše kontraproduktivní, protože to znamená spoustu práce, která nemá vůbec jistotu, že bude efektivní, případně nějaký výsledek, tzn. může být přínosná, ale i nemusí. K dotazu, kde tou dobou svědek pracoval, uvedl, že v novinách nebyl, byl na volné noze. Nedokázal by s informací sám pracovat, aby z toho něco vytvořil. Informace, které dostal od obžalovaného, samy o sobě nejsou způsobilé k tomu, aby z toho vzniknul nějaký článek. Svědek je primárně novinářský fotograf.

20. Svědkyně Mgr. Yana S. ke skutku ad 3. u hlavního líčení uvedla, že si od obžalovaného pronajímá byt, je právnička, na Ukrajině pracovala jako pomocník soudce. Obžalovaný ji dával číst nějakou odbornou práci, kterou psal, byla rozpracovaná, četla ji asi před rokem, měla zhruba 250-300 stran, týkala se jak obyčejné fotografie přechází v pornografii, jak děti byly vtahovány k fotografování, kde to přecházelo v porno snímky, součástí práce byly fotografie těch dětí. Má za to, že práce je přínosná, má velký význam, když se taková práce publikuje, tak se otevrou všechny karty. Z jedné fotografie pochopila, že se práce týká i situace na Ukrajině, kde byla dívka, na pozadí koberec a koberec byl na zdi, tak pochopila, že to je z Ukrajiny, protože mají koberec na zdi. V Rusku se taky koberec věší na zeď. Ze své zkušenosti může říct, že zneužívání dětí k výrobě pornografie na Ukrajině je velký problém, mohou se s tím setkávat i ukrajinští uprchlíci tady v ČR, když přijíždí matky s dětmi, tak nikomu nevěří, pouze jen oficiálním činitelům. To je od té doby, co utíkali od války. Byly situace, kdy odvezli ženy s dětmi a už je nenašli, už je neviděli. Práce je přínosná minimálně pro to, že neexistuje žádná analogická práce., neexistují žádné knihy, a dokonce se píšou články, není umožněno, aby byly publikovány ty články, myslí na Ukrajině, v Česku žije půl druhého roku a nemůže říct, protože ty články jsou přímé návody zabývající se takovým byznysem. Práce popisuje konkrétně situace, v jakých podmínkách to všechno probíhá. Je to důležité i pro ty lidi, kteří potom budou podvedeni. Myslí si, že je účelné, aby v práci byly i fotografie dětské pornografie, protože jak jinak chcete věřit v tento problém. Za poslední rok a půl, co začala válka, tak jsou skupiny, Telegram, to je něco jako na Facebooku - Pardubice a v těch skupinách jsou takové novinky nebo zprávy, a nabádají tam rodiče nebo nějaké starší lidi, aby vyfotografovali svoje děti, jako nahé děti doma a prodávali ty fotografie. Nejzajímavější je, že nacházejí pouze rodiče a ty lidi, kterým to prodávají, ti lidi, kteří za ty lidi platí, tak tyto lidi nenacházejí, jakože je nedopadnou, jako pěšci v šachové hře. Když studovala na univerzitě, chodila do dětských domovů a tam pomáhala dětem. Nejsložitější bylo se na tyto děti dívat, tyto děti neměly normální budoucnost. Potom se vyjasnilo, proč byly v takovém zuboženém stavu. U nich je taková politika, že děti v dětském domově jsou druh byznysu. Dělají všechno možné, aby tyto děti nemohly být adoptovány. Dělají všechno možné, píšou různé choroby, je to byrokracie, aby ty děti nemohly být adoptovány, dělají velké překážky. A z druhé strany začínají obchodovat s těmi dětmi. Fotografují je nahé, to je to nejhorší, a ještě jsou jiné druhy byznysu, velká korupce. Problémem pornografie se nezabývala, ale měla o tom ponětí, chodily jim noviny a měla zprávy z TV. Uvedla, že co se týká jejího podnájmu, tak ze začátku to platil stát, pak se domluvila s obžalovaným na nájemném, a to na ceně 10 000 Kč plus služby, ta

je 5 500 Kč, nechtěl po ní tržní nájemné, platí jako jedna s dítětem, která by to zvládla platit, nemá tržní nájemné, zabývá se v realitách, ví, kolik činí nájemné v Pardubicích za odpovídající byt.

21. Za výslovného souhlasu státního zástupce a obžalovaného byl ve smyslu § 211 odst. 1 trestního řádu čten protokol o výslechu svědkyně Ivety R. (čl. 793-798), která uvedla, že měla sedmiletý vztah s obžalovaným, v listopadu 2020 se dohodli na ukončení vztahu z důvodu dlouhodobých neshod, nežili spolu ani po intimní stránce. V létě 2020 obžalovaný neměl pořad čas, choval se jinak. Náhodou přišla večer domů, vzala si tablet, v němž byl otevřen jeho Google účet. Protože se pořad vymlouval na práci, podívala se na historii Google účtu a viděla, že brouzdá na stránkách spojených se zábavou, byla tam i stránka hledání hodinového hotelu, název byl něco jako Janov. On jí řekl, že to zkoušel, že není doma spokojený, že se cítí upozaděný, a tak si řekl, že si povyrazí. Řekl jí, že v penzionu neproběhlo nic, protože jí zazvonil telefon od jejího přítele. Než k něčemu došlo, přítel jí zavolal. Pak jí obžalovaný řekl, že ho začíná vydírat X., on žil v tom, že je oběť, která potřebuje zachránit. Ona mu řekla, že to není oběť, ale malý rostoucí predátor. Když jí viděla na fotkách, řekla mu, že takto se neprezentuje oběť sexuálního násilí. Slušně jí napsala, ona odpověděla, pak jí volala, ke konci hovoru byla X. vulgární. Ohledně peněz ví, že z obžalovaného vylákala 10 000 Kč na pomoc kamarádce. Viděla jejich komunikaci, ona posílala vyzývavé fotky, on jí je chválil, bylo to z jeho strany opatrné oťukávání mladé slečny, posílání takových fotek nepožadoval. Komunikace byla vzájemná, řekla by, že X. komunikace nebyla nepříjemná. Obžalovaný není ten, kdo by ženy atakoval, není iniciativní, spíše na iniciativu čeká. K X. jí řekl, že ji potkal u výslechu, že jí chtěl ukázat, že svět může být lepší, dohodl jí právníka, pozval pěstounku na soud, snažil se před ní zviditelnit, udělat si ramena. Cítil zájem i ze strany té pěstounky, že se o ně najednou někdo zajímá. Bylo to tak, že potkal dvě ženské, které na tom nejsou dobře, a chtěl dělat dobré skutky, bylo to ego. Tehdy jí řekl, že mu lichotilo, že xxxletá holka na něj dělá oči. Bral to, že X. je oběť, že k němu vzhlíží. Svědkyně je moc racionální, nevzhlíží k němu, cítil se doma zneuznaný. Pokud se mu líbí mladé holky, tak třeba na její dceru by nikdy nešáhl. Svědkyně si pak psala s nějakou holkou, kterou obžalovaný kontaktoval ohledně X., nabízela jí schůzku, zajímala ji ta X., jestli nepodniká další kroky. Svědkyně jí psala, ať se do toho nenechá vtáhnout.
22. Za výslovného souhlasu státního zástupce a obžalovaného byl ve smyslu § 211 odst. 6 trestního řádu čten úřední záznam o podaném vysvětlení Mgr. Jarmily B. (čl. 734-738), která uvedla, že s obžalovaným se zná pouze přes Facebook, na němž jí obžalovaný požádal o přátelství. Ona se snaží pomáhat romským studentům se stipendii a podobně. Obžalovaný jí při prvním kontaktu vyjádřil sympatie za druh práce, které se věnuje, poté občasně komunikovali. Ptal se jí na existenci organizací, které se zabývají pomocí dívkám, které se staly obětí sexuálního zneužívání a mají trauma, a to například prostřednictvím stipendií a poradenství. Dala mu asi tři tipy. V následných písemných a telefonních komunikacích vyprávěl, že se pracovně zabývá kauzou, kde měla být dívka z xxx sexuálně zneužita, že do xxx jezdí parta lidí, která vytipovává zranitelné dívky, které potom sexuálně zneužívá. Dívka mu měla říkat, že má dluhy, on jí měl půjčit nějakou částku. To ji zarazilo, on říkal, že nechtěl, aby přišla do nějakého problému, potom zjistil, že si za to asi koupila mobil. Z komunikace bylo možno vytušit, že k té dívce má něco osobnějšího, poslal jí fotku té dívky. Pak jí řekl, že se stal předmětem vyšetřování, že ta dívka na něj měla vznést obvinění, chtěl kontakt na někoho, kdo vykládá karty. V telefonátu se styděl, říkal, že si je vědom, že překročil profesní hranice, kdy by se neměl zajímat, zda někomu pomůže. Padlo, že se zajímá z hlediska profese o téma zneužívaných dívek a případy a situace, kdy k tomu dochází. Ke konkrétnímu případu jí sdělil, že podezřelý je vlivný a obává se, že bude těžké mu něco prokazovat, že by to mohlo být zameteno pod koberec. Poslal jí fotku toho muže. O dívce obžalovaný vždy mluvil, že je oběť a byla ve složité situaci, ona to vnímala jako empatii a snahu jí pomoci. Později vnímala, že ona se mu asi platonicky líbí, na podrobnosti se neptala.

23. Za výslovného souhlasu státního zástupce a obžalovaného byl ve smyslu § 211 odst. 6 trestního řádu čten úřední záznam o podaném vysvětlení JUDr. Libora H. (čl. 757-758), soudce xxx, který uvedl, že se jej obžalovaný dotazoval na osobu Martina E., jehož případ v minulosti řešil, a věc skončila zproštěním obžaloby. Obžalovaný mu sdělil, že byl přítomen neodkladného úkonu, týkalo se to podezření z trestné činnosti Martina E. Jednání mělo být závažnější než to, které bylo na soudu projednáváno. Obžalovaný mu naznačil, že poškozenou venku po výsledku oslovil s tím, že by jí zajistil advokáta. Na to mu sdělil, že se zbláznil, že si může zadělat na kárné řízení s tím, že když se toto dozví obhajoba, může zhatit celé trestní řízení, budou namítat ovlivnění, věrohodnost svědkyně. Obžalovaný mu řekl, že jí chtěl pomoci. Říkal, že jí volal, díval se na její Facebook, tam ji oslovil, mluvil i s pěstounkou svědkyně. Svěřil se, že má obavu, že by se jej na poškozenou mohl dotazovat místopředseda soudu, že by to mohl být problém. Osobu Martina E. probírali pouze při prvním hovoru, později obžalovaný hovořil o poškozené. Naposledy se o tom bavili před Vánoce 2020, kdy doporučil obžalovanému psycholožku.
24. Za výslovného souhlasu státního zástupce a obžalovaného byl ve smyslu § 211 odst. 6 trestního řádu čten úřední záznam o podaném vysvětlení JUDr. Lucie H. (čl. 761), která uvedla, že přednáší mimo jiné soudcům o domácím násilí a obětech trestné činnosti. O prázdninách roku 2020 jí volal obžalovaný, který jí řekl, že byl na její přednášce, že je dobrá a ptal se jí, zda by nezastupovala jednu poškozenou, mělo se jednat o „cikánku z dětského domova“, z toho důvodu se bojí, že by jí nikdo nemusel věřit, že nebude mít zastání a policie se o ni rádně nepostará. Ona souhlasila, schůzku si poškozená už domlouvala sama. Obžalovaný jí na Facebook psal, že pachatel je asi policista nebo něco v tom smyslu, více v této věci spolu nekomunikovali.
25. Za výslovného souhlasu státního zástupce a obžalovaného byl ve smyslu § 211 odst. 6 trestního řádu čten úřední záznam o podaném vysvětlení Mgr. Marcela H. (čl. 759-760), soudce xxx, který uvedl, že jej obžalovaný v souvislosti s kauzou Martina E. nekontaktoval.
26. Za výslovného souhlasu státního zástupce a obžalovaného byl ve smyslu § 211 odst. 6 trestního řádu čten úřední záznam o podaném vysvětlení Mgr. Michala K. (čl. 762-763), soudce xxx, který uvedl, že obžalovaný s ním často diskutoval různá témata, nevzpomíná si, že by se jej někdy dotazoval na jakýkoliv podnik na Mendelově náměstí, o poškozené s ním obžal. nikdy nehovořil.
27. Za výslovného souhlasu státního zástupce a obžalovaného byl ve smyslu § 211 odst. 6 trestního řádu čten úřední záznam o podaném vysvětlení Jany U. (čl. 808-811, 813-814), která uvedla, že je investigativní novinářka. Dne 21. 8. 2020 ji kontaktoval bývalý kolega Jirí S., že by se jí měl ozvat obžalovaný, a bude si chtít vyžádat schůzku, že jde o zneužívání nezletilých v xxx. Ptala se, proč se s ní chce bavit soudce. S. odpověděl, že neví, ale zapadá mu to. Poslal jí fotku Martina E. v policejní uniformě, že to má být organizátor a snad i kuplíř těch holek. Obžalovaný jí pak dne 22. 8. 2020 přes Facebook požádal o přátelství. Ona mu napsala, že má v přátelích pouze ty lidi, které zná a poslala mu číslo telefonu. On napsal, že se když tak ozve, až to bude nutné, tím komunikace skončila.
28. Za výslovného souhlasu státního zástupce a obžalovaného byl ve smyslu § 211 odst. 6 trestního řádu čten úřední záznam o podaném vysvětlení Michaely R. (čl. 1626-1629), která potvrdila přijetí zpráv od obžalovaného tak, jak jsou tyto popsány ve skutku ad 2. výroku rozsudku, zprávy již nemá k dispozici. Myslí, že o tom, o čem psal, nikomu neříkala, není si jistá. Pochopila, že hovoří o X., ve zprávě bylo i jméno paní D. Věděli jen o nějakém oznámení, které se týkalo Leoše P. Komunikaci s obžalovaným ukončila a nesetkala se s ním. O komunikaci řekla X., poslala jí printscreeny komunikace, X. jí řekla, at' si s ním nepíše a nekomunikuje, jinak jí k tomu neřekla vůbec nic, E. o tomto určitě neřekla. Potom jí kontaktovala Iveta R. a prosila ji, aby s obžalovaným nekomunikovala, protože je jí

posledý, že ho varovala psycholožka i paní P., že z něj X. vylákala 11 000 Kč a nestačilo mu to, aby mu to otevřelo oči. K setkání s R. nedošlo.

29. Ze závěrů znaleckých posudků z oboru kriminalistiky, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat (čl. 1315-1325, 1939-1398) včetně přílohy na HDD, jakož i výsledku kpt. Mgr. Tibora V., MBA u hlavního líčení vyplývá, že v rámci domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor byly zajištěny mobilní telefony obžalovaného a výpočetní technika, kdy došlo ke zpřístupnění jejich obsahu. V mobilním telefonu obžalovaného Xiaomi Redmi Note 8 Pro byla zajištěna část komunikace mezi obžalovaným a poškozenou s tím, že se zde nachází i zpráva (předcházející žádosti poškozené, aby do toho obžalovaný netahal jejího přítele), v níž poškozená uvádí, že se klidně přiznává, že si ty peníze vzala, protože chtěla a řekla mu o ně, protože chtěla někomu něco vrátit, dále pak část komunikace týkající se předání částky 10 000 Kč s tím, že v této souvislosti poškozená uvádí, že kdyby obžalovaný chtěl, můžou být večer spolu, obžalovaný mimo jiné uvádí, že přemýšlel o tom tričku, co měla poškozená na sobě, nebo spíše o tom, kdo je nosí, a že bez něj se lépe k sobě tulí, a že dlouho trvalo, než usnul, uvádí, že bude fajn, když si na sebe najdou čas (zprávy jsou oboustranně doprovázeny emotikony se srdíčky, příp. ústy k polibku apod.), po předání peněz obžalovaný píše, že jej mrzí, že nevydržela předchozí četnost komunikace. Dále byla zajištěna komunikace z února 2021, z níž je patrné, že obžalovaný byl ze strany poškozené osloven mimo jiné s tím, že poškozená má pocit, že ji sleduje podezřelý E., dále poškozená uvádí, že ji mrzí, jestli se obžalovaný rozešel kvůli ní s přítelkyní, prosí obžalovaného, aby se nenechal namotat na prst E. apod., obžalovaný odkazuje poškozenou na zmocněnkyni (shodná komunikace byla zajištěna i sledováním emailové schránky obžalovaného, v níž dále bylo zajištěno jedno video poškozené, na němž zpívá písničku. V mobilním telefonu Xiaomi Redmi Note 8 Pro byla dále zjištěna komunikace s Dittou P., které obžalovaný poslal rovněž fotku podezřelého a žádá ji, aby na poškozenou byli ve škole hodní s tím, že si od třinácti s těmi chlapy zažívala peklo, uvádí, že poškozená, protože je z vesničky a nikdy neměla otce, má slabost pro výrazně starší muže, a umí s nimi komunikovat, následně (únor 2021) sděluje, že byl poškozenou na Facebooku požádán o přátelství, a že když už ho stará „vyfakovala“, ať dá pokoj i mladá, Dittu P. obžalovaný informuje o komunikaci z tohoto období s poškozenou, v jedné ze zpráv uvádí, že X. mu lidověji a zistně, ale obsahově shodně s jeho kolegyněmi nebo terapeutkou říkala, že bez ohledu na věk se svým vzeřčením, vystupováním, postavením a platem může mít každou. Dále byla v obsahu mobilního telefonu zjištěna komunikace mezi obžalovaným a jeho tehdejší přítelkyní Ivetou R. týkající se i okolností žádosti R. adresované poškozené o vrácení finančních prostředků, obžalovaný mimo jiné uvádí, že poškozená je stresovaná tím, co prožila, dále obžalovaný žádá R., aby si odpustila tvrzení, že jediný rozdíl mezi ním a E. je, že on projevil jistou zdrženlivost, když jinak mají stejné zájmy, dále že uznal, jakou blbost udělal, proto jí dobrovolně a za hubičku nechává dům. V komunikaci mezi obžalovaným a Janem V. z 10. 9. 2020 obžalovaný uvádí, že udržoval do neděle rádiový klid, pak poškozenou prozvonil, protože byl zvědavý, jestli je blokový, ona se ozvala, že potřebuje půjčit 1 000 Kč, při předání k ničemu kromě objetí a pusy nedošlo, pak mu volala psycholožka, že zjistila, že se potkali, a jestli to bude pokračovat, oznámí to policii, pak požádala poškozená o 10 000 Kč, on jí vyhověl, sešli se, peníze předal, slíbili si, že se zase potkají, ale pak už žádná komunikace vyjma jedné zprávy, zkoušel volat, nikdo to nebral, tak poslal poslední zprávu, odpověděla opatrovnice, ať ji už nekontaktuje, ví, že udělal parádní blbost, nikdy předtím takhle neujel. Janu V. rovněž obžalovaný přeposlal fotku podezřelého v policejní uniformě. V komunikaci s JUDr. H. obžalovaný kromě jiného potvrzuje návštěvu soudu ze strany poškozené, uvádí, že to risknul i proto, že se jednalo o videokonferenci s tím, aby JUDr. H. raději počítala s tím, že obhajoba může jednou tohle jeho angažmá vůči poškozené použít jako argument pro podjatost soudu. Zjištěna byla komunikace obžalovaného i s dalšími osobami, která se okrajově vztahuje k předmětu věci, a to s Jarmilou B., Markétou K. či Tomášem H. (posledně jmenovaného

obžalovaný dne 21. 8. 2020 kontaktoval s dotazem, zda zná podezřelého s tím, že ke zprávě připojil fotografii podezřelého a sdělil, že to zkoušel na psycholožku a na oběť, je to „podvodníček“ se zálibou v holkách ve věku dcery H.). V mobilním telefonu Xiaomi Redmi Note 4 byly kromě zjištění přístupů (v roce 2017) z tohoto zařízení na portál masher.cz zabývající se erotickými podniky zajištěny nevyřazené sady fotografií nahých dívek zcela zjevně mladších 18 let (u některých bez druhotných pohlavních znaků) v různých erotických pózách vyzývavě předvádějících pohlavní orgány za účelem sexuálního uspokojení, a to v počtu fotografií tak, jak je uvedeno v bodě 3. výroku rozsudku. Obdobné nevyřazené materiály fotografické a rovněž videosoubory vykazující znaky dětské pornografie byly nalezeny i v zajištěné výpočetní technice, konkrétně ve vnitřní paměti notebooku Dell Latitude (zajištěného při domovní prohlídce v xxx), ve vnitřní paměti stolního počítače (zajištěného v bytě v xxx) a na externím hard disku HDD Verbatim (zajištěném při prohlídce v kanceláři obžalovaného na xxx), a to rovněž v rozsahu uvedeném ve výrokové části obžaloby. Na paměťové kartě mikro SD Kingston zajištěné při domovní prohlídce v xxx byly zjištěny tři videosoubory s obsahem dětské pornografie. V případě fotografií se rovněž jedná o dívky zjevně mladší 18 let v různých eroticky vyzývacích pozicích, zcela obnažené či částečně obnažené se zdůrazněním genitálií, v případě videosouborů se jedná s výjimkou jednoho souboru, kde dívka zjevně mladší 18 let provádí masturbaci chlapci maximálně mladšího školního věku ve vaně, rovněž o zachycení dívek zjevně mladších 18 let, a to převážně při erotických tancích, masturbaci či pohlavním styku (soulož i orální sex). U menší části souborů není zachycen obličej dívek, jedná se však o soubory řazené v setech s dalšími soubory, na základě čehož je zřejmé, že jsou na těchto zachyceny pohlavní orgány, masturbace či pohlavní styk dětí. U části souborů je v názvu uveden i odkaz na věk dítěte, případně označení „hebe“ apod. V notebooku a stolním počítači zajištěných při domovních prohlídkách byl zjištěn prohlížeč na anonymní síti Tor (označované jako Darknet) Tor Browser. Dále bylo provedeno doplnění vyhodnocení zajištěné výpočetní techniky se závěrem, že v této nebyly zjištěny žádné odborné materiály, publikace, poznámky, osnovy a fragmenty týkající se textů předložených obžalovaným, případně prokazujících jeho odborný zájem a publikační činnost ve vztahu k dětské pornografii, případně modelingovým agenturám. Bylo toliko zjištěno velké množství dat obrazových (či videí) s tematikou dětského modelingu, erotických fotografií (či videí) hraničících s dětskou pornografií a dále data obsahující přímo dětskou pornografií. V adresářové struktuře tato data nebyla systematicky členěna, byla řazena např. do adresářů „music“ apod. Materiál s dětskou pornografií byl ve výpočetní technice ukládán v období let 2013 až 2021. Znalec Virág u hlavního líčení uvedl, že elektronika byla ke znaleckému zkoumání dodána někým z NCOZ a u obou dvou znaleckých posudků je shodně uvedeno, že byla předána technika a jsou tam uvedeny čísla orgatechu, jak je tam psáno, byly zabezpečené, což znamená, že znalec je potom na místě rozpečetí a započne zkoumání. Elektronika se přebírá zapečetěná, vše bylo zapečetěno. Čísla pečeti jsou uvedené ve znaleckých posudcích a co se týče předání, můžete nahlédnout do opatření k přibrání znalců, kde je zároveň předložena technika a stanovené otázky znalce. Elektronika byla s největší pravděpodobností předána dne 26. 3. 2021, protože vidí razítko, kdy to dostalo vedoucí odboru, ale může to být i den předem, to by spekuloval. Záleží, pokud to přivezli a předali na podatelnu nebo to osobně dali někomu ze znalců, to tady bohužel není uvedeno. S největší pravděpodobností se nikdo z ústavů neúčastnil přímo těch domovních prohlídek, ty byly dodány na kriminalistický ústav v zapečetěném orgatechu, v případě, že se znalec účastní domovních prohlídek, je to ve znaleckém posudku uvedeno a pokud se odváží nějaká technika, je to zaznamenáno v protokolu o domovní prohlídce, kde jsou samozřejmě podepsány zúčastněné osoby. Pokud jde o posudek pana K., tam všechny mobilní zařízení byly provedeny tzv. stažením dat, jak z předložené techniky, tak ze SIM karet a z nich byly udělány výstupy, takže tam byla elektronika funkční, použitelná, u paní K., ano všechny stopy byly funkční. Přesně není uvedeno, zda se jednalo o fotky a videa, tedy soubory, které byly aktivní nebo pouze o stopy těch souborů, které byly příp. smazány, přepsány. Tam byla položena otázka: Obnovte smazané, přepsané a

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Studeníková.

odstraněné soubory. Následně se uskutečnil náhled zástupcem dožadujícího orgánu, který si specifikoval zájmová data. Takže tam byly v podstatě obnoveny všechny, ale pokud v tom reportu nebo v tom konkrétním výstupu, každý znalec používá trošku jiné programy, kolegyně používala program ENCASE, tam si troufá říci, že smazané budou vykopírované v adresáři asi smazané. Znalec Virág uvedl, že to tak třeba dělá, ale kolegyně má trošku jiný postup a případně v těchto programech jde filtrovat. Může se to projevit na složkách, nebo nemusí. Někdo to tak dělá, protože potom to jde diskriminovat nebo vyfiltrovat, jaké ty soubory chcete. A znalec netuší, jakým způsobem probíhal ten konkrétní výběr potom těch zájmových, přece jen je to z roku 2021 a kolegyně už to nemá v živé paměti. V podstatě to jde vždycky vyfiltrovat v tom programu, pokud to někdo chce, tak se to vyfiltruje, aby to měl na první pohled přehledné a nemusel to dále filtrovat. Ale to už je dané výpočetním výkonem těch stanic, který je na ostatních orgánech policie. To neznamena, že by byl nějaký rozdíl v datech, pokud tam bude adresář „smazané“, anebo si to vyfiltrujete, budou ty data odpovídat. Datum, kdy byly jednotlivé soubory byly na tu elektroniku na ty nosiče nahrány, se většinou dá zjistit, ale tak jak je uvedeno ve znaleckých posudcích, musí se brát v potaz to, že uživatel mohl mít změněný čas, to je jedna věc, nebo mohl mít třeba změněný čas v aplikaci. Pokud upravujete fotografie, máte změněný čas v aplikaci pro úpravu fotografií, tak i samotné vytvoření té fotografie, může vypadat, že je třeba před 5 lety. Vzhledem k tomu, že to nebylo zadáno ve znaleckém posudku, tak se nikdo nezabýval tím, kde byly ty jednotlivé soubory nahrány na ty zajištěné nosiče. Přílohou těch znaleckých posudků je na těch nosičích, které vytvořili, to se jedná o mobilní telefony a tam je zpráva ve formátu UFED report, plus jsou tam zafotodokumentované nepodporované aplikace. K dotazu, že v rámci toho UFED reportu, v rámci těch sloupečků, je uvedena kolonka vymazané, u některých souborů je tam červeně vyznačeno ANO a u některých souborů to není, znalec uvedl, že to bylo spíše ke spisu kolegyně K., tam se používá jiný software, to je ten Encase, ale jakmile se jedná o software UFED nebo podobné, tak ty už tam smazané v podstatě ukazují, ale to smazané je rovnou to co to rovnou obnovilo, to číslo znamená i to co bylo obnoveno. Pokud to tam uvedeno není, tak tam smazané nebyly nebo nebyly obnoveny. Nebylo to možné, protože to, co už nemáte v operační paměti toho mobilního zařízení, tak už v podstatě neexistují. Občas se stane, že máte smazanou komunikaci čerstvě, potom následuje razie v krátké době, přivezete ten telefon, ten se začne zkoumat, a ještě i tu vymazanou komunikaci máte celou a tuto označí, tuto smazanou, protože je z té operační paměti. Nemohlo by se stát, že není označeno jako vymazané něco, co by ve skutečnosti vymazané bylo. K té výpočetní technické ostatní, tam je program ENCASE, ten se trochu liší, ale tak jak uváděl, stejně jsou to veškerá dostupná data, která jsou nalezena. Pokud tam proběhl nějaký náhled a k tomu nemá přesně informace, co bylo stěžejní, ale počítá, že tam třeba budou chybět systémová data nebo jestli tam chybí. Někdy se dělá, že se vykopírují jenom soubory, média, ale neví, není to uvedeno, to by spekoval. Dodatečně zjistit se to nedá, protože data jsou uchována po dobu 1 měsíce na kriminalistickém ústavu, v některých případech až půl roku, ale tohle už je dlouhá doba. Opakovaným zkoumáním by se dalo současnou výbavou software kriminalistického ústavu provést opětovně zkoumání.

30. Ze závěrů znaleckého posudku Mgr. Marcely Landové, soudní znalkyně pro obor školství a kultura, odvětví psychologie, specializace psychologie dětí a dospělých (čl. 1433-1471), vyplývá, že u poškozené není identifikována žádná porucha myšlení a vnímání, která by signalizovala psychické onemocnění psychotického spektra. Osobnostní vývoj zaznamenává rysy disharmonie na bázi přetrvávající posttraumatické stresové poruchy. Dominují nedostatečné zdroje ke zvládnutí psychické zátěže, před emočním přetížením využívá neefektivní obranné mechanismy jako jsou defenzivní stažení se, popření, potlačení svých emocí a afektů. Psychologické vyšetření nepotvrzuje vzdorovitou orientaci, ani primárně nedůvěřivé, negativistické či agresivní nastavení poškozené vůči druhým. K opačnému pohlaví zažívá ambivalentní emoce a city. Proces sebepřijetí, sebehodnocení a sebenáhledu je poznamenán nadměrnou sebekritikou až nízkou

sebeúctou. Osobnostní rysy poškozené odpovídají typickým rysům viktimizované osobnosti a zvláště zranitelné oběti. Intelektová vyspělost poškozené odpovídá průměrným výkonům její věkové kategorie. Percepčně kognitivní funkce nejeví žádnou patologii. Poškozená disponuje uspokojivými předpoklady k podání svědectví, které v centrálních aspektech koresponduje se skutečným dějem. Je schopna správně vnímat prožité události a prožitý děj si zapamatovat a následně jej bez zkreslení reprodukovat. Výpověď poškozené ze dne 12. 3. 2022 je prožitkově ukotvená, vychází z epizodické paměti. Lze vyloučit motivaci či vliv další osoby k eventuálně nepravdivé výpovědi poškozené. V době skutku vykazoval vztah poškozené k obžalovanému rysy ambivalence, tedy oscilace mezi důvěřivým přijetím až podřídivostí jako k autoritě (komunikovala s ním na sociálních sítích, odcházela s ním na schůzky) a mezi nejistou zdrženlivostí k autoritě (nejistotu z vhodnosti kontaktů s obžalovaným poškozená konzultovala s psychoterapeutkou). V době zkoumání k osobě obžalovaného zaujímá poškozená vyhraněně kritické postoje doprovázené pocity odporu a hnusu. Zpočátku poškozená s vysokou pravděpodobností vnímala aktivní kontakty její osoby obžalovaným jako jeho snahu o její podporu. Časem vyhodnotila jeho úsilí jako sexuálně motivované. Tím se spustil typický projev sexuálně zneužitého dítěte – opakující se nutkavý vzorec chování vůči mužům, jež nutně inscenuje opětovné zneužití a následně trauma. Pocit vlastní hodnoty musí oběť neustále získávat prostřednictvím druhých, zneužívané děti či dospívající musí své drama zneužití opakovat, což vede k repetitivním traumatizujícího jednání. Sexuálně zneužití lidé často nejsou schopni se postarat o sebe, žijí pasivním postojem, navazují závislé vztahy. Chování a dramatické prožívání poškozené je důsledkem nevyřešených traumat, které si nese ze zážitků sexuálního zneužívání. Jednání obžalovaného vůči její osobě podmínilo nutkavé opakování inscenací nezpracovaných traumat. Poškozená byla aktivním interakcím obžalovaného opakovaně vystavena stresujícím situacím, které její stav mohly zhoršit. Znalkyně v rámci svého výslechu u hlavního líčení uvedla, že použila metody a testy, které standardně používá při vyšetřování obětí trestných činů, zejména u nezletilých dětí a ty jsou zaměřené jednak na strukturu osobnosti zkoumané osoby, na intelekt, na charakterové předpoklady, a ještě podle specifikace otázek policie přizpůsobuje další metody. Každá psychodiagnostická baterie zaměřená na osobnost, prožívání a intelekt jedince by měla obsahovat jednak metody tzv. projektivní, tzn., že zkoumaný jedinec na ně reaguje nevědomě čili jako projikuje nevědomě svoje prožívání a pak ještě to má obsahovat metody, ke kterým zkoumaná osoba přistupuje vědomě, tzn., nějaké dotazníky, přímé, verbální otázky, na které zkoumaná osoba reaguje. Znalkyně pracuje s metodami, které považuje za nejvíce validní a reliabilní, se kterými má dlouholetou zkušenost, protože se svojí odbornou praxí, pracuje hlavně jako diagnostik, tzn., od psychiatrické léčebny přes diagnostický ústav pro děti s poruchami chování, střediska výchovné péče a v rámci znalecké činnosti. Ve znaleckém posudku vždy u každé metody v úvodu stručně popíše, čeho se ta metoda týká. Existují diagnostické metody, které jsou orientované na tu danou situaci, ale ty znalkyně pochopitelně nepoužívá, protože mohou být zkreslující, zavádějící a pro ni nemají žádnou odpověď. Takže všechny metody, které používá, tak jsou zaměřeny hlavně na trvalejší rysy osobnosti. Jedině výkonové metody nebo výkonové testy, v tomto případě test inteligence, Lüscherův test inteligence, který používá a který se obecně používá, může mít situační charakter v okamžiku, kdyby třeba zkoumaná osoba přišla k ní do pracovny a zjevně byla unavená nebo pod vlivem nějakých omamných látek, tak pochopitelně pak to vliv mít může, ale i s tím ten test počítá a jsou tam určité intervaly nebo přípouští, že ten výkon by mohl být lepší, ale zjevně X., když ji testovala nebo když zjišťovala úroveň její mentální úrovně nebo inteligence, tak byla odpočatá, nebyla určité pod vlivem návykových látek atd., čili ta informace o jejím intelektovém potenciálu je spolehlivá. Pokud jde o metodu CDI, tzn. Posuzovací škála depresivity, může se to měnit a může se to měnit i jakoby snahou zkreslit, protože CDI je dotazníková metoda a je to metoda pro děti, tedy nezletilé do těch xxx let, takže pokud chce zkoumaná osoba podat zkreslenou výpověď o sobě a je na to dostatečně intelektově vybavená, tak může vědomě odpovídat jinak, než ve skutečnosti prožívá, ale i s tímto všechny ty metody počítají. Proto těch metod dělá víc a jsou pro ni důležité

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Studeníková.

ze všech těch metod, ať těch projektivních nebo neprojektivních, tak z toho jsou pro ni nejdůležitější informace, které se ve všech těch metodách shodují. Tzn., že v určitých momentech ty informace jsou třeba rozdílné, ale pro ni jsou nejdůležitější zjištění v interpretacích každé té metody, kde se potkávají, kde se určité projevy opakují, a protože těch metod zkoumané osoby dělají hodně, čím víc metod se používá, tak tím se snižuje pravděpodobnost toho vědomého ovlivňování, zvlášť když diagnostik kombinuje projektivní metody, které zkoumaná osoba nemůže vědomě ovlivňovat a toto množství těch dotazníkových metod, do kterých už zkoumaná osoba vstupuje vědomě, tak ty průsečíky jsou pro ně nejdůležitější a z těch potom ve svých diagnostických úvahách ve finále vychází. Z těchto výsledků ze znaleckého posudku lze vycházet, 8 měsíců není až tak dlouhá doba ve věku X. a použila opakovaně Rorschachův test. Rorschachův test je pro psychologa, psychodiagnostika, pokud s ním umí pracovat a pracuje s ním dlouhodobě, má největší vypovídající hodnotu, i když neodborné populaci se to velmi těžko vysvětluje, ale právě Rorschach jednak postihne právě takové ty konstitučně podmíněné, tzn. trvalé rysy osobnosti nebo prožívání člověka, ale zároveň dokáže ještě zachytit změny i v tom horizontu půl roku, roku, 2 let prožívání člověka, a proto i terapeuti, i když teda nedělá se to nebo nemělo by se to dělat, ale na psychiatrii, kde klienti nebo pacienti jsou léčeni, tak bývají opakovaně Rorschachem vyšetřováni, protože na tom se dá zjistit, jestli psychoterapie má nějaký pozitivní vliv, jestli tam došlo v tom psychoterapeutickém procesu nebo léčbě, jestli došlo k nějakému posunu, samozřejmě pozitivnímu, předpokládám, že tou psychoterapií nemůže být klient poškozován. I v tomto směru se Rorschach dá využít a pro ni má vypovídající hodnotu jednak co se týče trvalých rysů osobnosti, a to zejména u zdravé populace, protože v rámci znaleckých posudků většinou pracuje se zdravou populací v rámci opatrovnických sporů nebo relativně zdravé populace a v případě obětí trestného činu, samozřejmě se do těch testů promítá aktuální situace. U X. věděla, že X. je v psychoterapeutické péči Mgr. V., očekávala, že v průběhu 8 měsíců mohlo dojít ke změně pod péčí psychoterapeutickou, tak použila Rorschachův test, jestli nedošlo k nějaké změně, ale pravděpodobně došla k závěru, že k žádné dramatické změně nedošlo. A přičítala to právě proto, že byla v péči a k žádné změně nedošlo, tzn., že pravděpodobně dál prožívala něco těžkého, složitého, na co neměla ani vliv terapeutická péče. Domněnka to není, má ji podloženo tím testem, nemůže psát posudky na základě své domněnky, ale to, co zjistí v rámci přípravných řízení, pochopitelně je seznámená s dokumentací, je s dítětem nebo s obětí v přímém kontaktu a potom teda v případě X., protože byl to teda, musí říct výjimečný, nebo jeden z výjimečných případů opakovaného vyšetřování nebo doplnění znaleckého posuzování, tak postupovala tímto způsobem, že použila jenom Rorschachův test, který pro sebe považuje za takový, který má pro ni nejvíce vypovídající hodnotu, ale zase z profesionálního hlediska a z nějakého etického hlediska používá v rámci vyšetření více metod. Ale v případě X. nepotřebovala opakovat, jednak by pro ni ty testy neměly výraznější vypovídající hodnotu, než Rorschach, protože ten je pro ni nejvíce vypovídající z celé baterie, kterou používá a pochopitelně z nějakého lidského hlediska, nechtěla ji zase dál zatěžovat, protože každé to psychologické vyšetření je zatěžující zvlášť pro oběti trestného činu. Test jí neřekne, X. je utrápená, že byla zneužita obžalovaným, to jí žádný test neřekne, ale řekne jí, že nadále zůstává v prožitku, který je typický pro traumatizovaného jedince, a znalkyně to i v těch závěrech myslí ani nepojmenovala, že to tak jednoznačně je. 16 PF dotazník je samozřejmě více vypovídající, než ten předchozí, než ten předchozí, ten CDI, ten 16 PF je poměrně obsáhlý, tam je několik desítek položek, které se opakovaně ptají na tutéž sféru nebo rovinu ve struktuře osobnosti a ptá se na to nejrůznějšími způsoby, takže tam se hůře dá vědomě manipulovat s odpověďmi, zvlášť teda u X., musela by být nadprůměrně inteligentní, aby chtěla znalkyni ošálit. X. má na to, aby ten dotazník zvládla, ale zase nemá na to, aby vědomě udržela to sdělení, které ona chce, aby z toho dotazníku vzešlo, a ten CDI je velmi stručný, protože je i pro děti od 8 let, to je pro děti, které dochází do 2. třídy ZŠ, je velmi stručný a tam už jako může se víc promítnout vědomí jakoby semena, buďto manipulace s informací anebo takovéto falešné self, které pochopitelně u jedinců, které se snadno stávají obětí nějakých

manipulací, tak k té falešné sebe prezentaci může samozřejmě dojít u toho CDI, právě proto, že je velmi jednoduchý. Může to být pro znalkyni informace toho, jak se sám člověk vnímá, jestli to vnímání sama sebe je zkreslené nebo jestli na sebe nahlíží víc objektivně nebo na základě toho, co mu říkají o sobě ti druzí lidé. X. ty sociální potíže v té době, když ji testovala, tak je měla v souvislosti právě s muži, s dospělými muži, ona je jinak pravděpodobně mezi svými vrstevníky mezi svými přáteli, kde se cítí bezpečně, kde ví, že jí nehrozí nějaké manipulace, tak se chová jako sebevědomě a dominantně a dokonce to několikrát řekla, že se hádala a že jí to dělá vlastně dobře, když ona může být dominantní a brání se, to je ambivalence, ta rozpolcenost a rozštěpenost té osobnosti, u X. zjevně funguje a navíc je si toho vědoma, občas řekla, že neví, protože některé ty procesy, zvláště tedy u těch repetitivně zneužívaných osobností je nevědomá, proto jsme tady dost často slyšeli, že řekla, já nevím, proč jsem to dělala ale z toho ona klidně řekne ano, mě to dělalo dobře, protože jakoby odzrcadlila svoje velmi nízké sebehodnocení, což se promítlo všemi těmi metodami, že si nevěří a když se může odzrcadlit, tak toho využije, ale bohužel zároveň se může stát snadnou obětí. Výsledky těch osobnostních dotazníků se nerozporují, neznamená to, že něco nemusí být pravda nebo s tím se v práci psychodiagnosticky počítá, že některá ta sdělení nebo interpretace jdou proti sobě, že si odporují, ale ve finále to tak běžně funguje, že náš sebe obraz se zdaleka nemusí souladit s tím, co o nás říkají ostatní lidé, a myslí, že to tak máme všichni, že občas jsme překvapeni, jak na druhé působíme, než sami sebe ve skutečnosti vnímáme, takže s tím se počítá. Ten 16 PF dotazník má pro znalkyni větší vypovídající hodnotu v tom směru, že tam X., než odpověděla, tam je a, b, c, má 3 možnosti, tak sama sebe se ptala, jak to v tu chvíli má, ale vzhledem k tomu, že se na tu stejnou věc ten dotazník ptá mnohokrát, je více spolehlivější a autentičtější vědomím méně ovlivněné její odpovědi v tom 16 PF dotazníku, než v tom CDI, v tom předešlém, tzn., že víc se týkají objektivního obrazu osobnosti, která ten dotazník vyplňovala, tím spíš, že ten dotazník ten 16 PF ještě zároveň postihuje, zda, tj. tzv. L skóre, dost často se s tím setkává, že se jí ptají na tzv. lži skóre, ale je to falešné nebo zkreslující zavádějící vysvětlení neodborné populace, je to index, který poukáže na to, zdali ta osoba odpovídala konzistentně, čili že ty její výpovědi nejsou klamné a u ní, jednak že nemá potřebu se prezentovat falešně a zároveň, že sama vnímá konzistentně nebo to prožívání má konzistentní, takže dá se spolehnout na to, že tyto její osobnostní rysy jsou v tu dobu trvalejšího rázu. Pochopitelně až by ten dotazník vyplňovala za dalších 10, 20 let, tak osobnost se vyvíjí, osobnost dozrává, asi by reagovala jiným způsobem. Ten 16 PF dotazník, má pro ni vypovídající hodnotu o stabilnějších rysech X. s tím, že CDI může mít situační charakter, že v poslední době má chuť spáchat sebevraždu nebo stěžuje si na nízkou výkonnost, neschopnost prožívat radost, to jsou právě ty projevy depresivity, mohou to být situační záležitosti nebo pak může vypovídat o depresivně strukturované osobnosti, ale to už zase nesouladí s 16 PF dotazníkem atd. Nezaznamenala u X. zvýšené známky sexuální aktivity, v té době právě zaznamenala spíše odpor k sexualitě, mohlo to být taky jako situační. Hand test je jedna z projektivních metod, do které zkoumaná osoba nevstupuje vědomě, oni vůbec neví, co tím znalkyně zjistí, na co je test zaměřený, takže ona to pravděpodobně v sobě má tu zvýšenost jakoby přirozeně sexuální apetenci a nicméně jako zase třeba tematicky apercipčního testu zase naopak vyšlo, že teď momentálně to má jakoby potlačené v těch příbězích a té imaginaci. Ten Hand test je hlubší. Ty projektivní metody právě tím, že jsou nevědomé, tak do nich nevstupuje zkoumaná osobnost vědomě, takže z toho jakoby analytického hlediska se psychodiagnostik dostává do hlubších sfér nevědomovaných té zkoumané osoby. Takže Hand test ten je pro ni další užitečný projektivní test, ze kterého se dozví nevědomé procesy, které se v určité sociální situaci nebo člověk zažívá, je to test ruky, tzn., klient dostává obrázky s nakreslenou rukou v nějakém gestu a má říct, co ta ruka dělá, co si představuje a každá má jakoby jinou interpretační hodnotu, co ta ruka dělá, může dělat a samozřejmě postihuje i tady ty sexuální gesta, těch rukou je několik, v různých polohách, klient si je může otáčet, význam se může měnit. Takže Hand test má pro ni velkou vypovídající hodnotu, ale ne zase jak Rorschach, který má vyloženě jednu z těch karet, která je zaměřená na sexualitu. Pudovost je takovéto pnutí k nějakému jednání. Pudoví

jsme všichni, živé bytosti na planetě a jde o to, jak s těmi pudy dokážeme zacházet, některé jsou společensky nepřijatelné, takže jsme naučení je nějakým způsobem ovládat, o některých pudech nevíme, vychází z nás spontánně. Pudovost, to jsou takové ty vnitřní signály, které vychází zevnitř v průběhu celého našeho vývoje. Je to běžná součást psychologického fungování člověka. Co se týká TAT testu, tam jsou přímo zase obrázky, které mají vyzývací hodnotu k vytvoření příběhu se sexuálním podtextem a lidé, kteří se sexualitou nemají velký problém, tak klidně začnou vykládat příběh se sexuálním podtextem a právě proto, že X. má v sobě běžně rozvinou sexualitu, tak jako každý jedinec, když se správně vyvíjí, tak jsme přirozeně sexuálně apetentní, zdravě sexuálně apetentní, protože to patří k našemu životu. Navíc v tom Hand testu zjistila, že je teda sexuálně apetentní nebo má v sobě ten potenciál jakoby zdravý a zajímavé bylo, že v tématech, když došla obrázek, kde by za normálních okolností jí začala vyprávět příběh, že došlo k nějakému sexuálnímu aktu, tak ona úplně toto vytěsnila a vyprávěla příběh, který se k tomuto obrázku ani nehodil. Samozřejmě si to nepamatuje, na dnešek si nepřehrávala odpovědi nebo nečetla její odpovědi, jenom si přečetla interpretaci toho testu, takže tam zcela jasně a samozřejmě, protože diagnostikuje oběti sexuálních násilí, jak dětí, dospívajících, tak i dospělých žen a toto je typický projev právě u toho TAT testů, že u těch vyzývacích karet nebo obrázků úplně tu sexualitu potlačí, protože v tu chvíli je pro ně sexualita naprosto nepřijemná, tabu a ohrožující, protože prošly tímto traumatizujícím zážitkem sexuálního zneužití. Jedná se o nevědomé vytěsnění. Ona v tu chvíli, tady ty všechny testy, zkoumaný jedinec neví, co tím sleduje a znalkyně to pak ještě uvede, aby nebyli zúzkostněni, aby se toho nelekli, aby se toho nebáli a zvláště pro ty mladší ročníky to berou jako hru, to uvedu, že je to jako hravá metoda, že všechno, co řekne je správně, že se nehodnotí dobré a špatné odpovědi, takže děti na to reagují velmi příznivě na projektivní metody, jako na hru. Takže obranný mechanismus popření je jedna věc, popření je vědomý proces a vytěsnění je nevědomý proces. Popření je projektivní metoda, se projeví a vytěsnění zjistí jenom interpretátor či psychodiagnostik a v jejím případě došlo k nevědomovanému vytěsnění v rámci toho testování TAT metodou. Tam nebyl náznak ani toho, jedná se teda o tzv. šok, jako sex šok nebo sexuální šok a nebyl tam náznak ani toho, že by nechtěla o tom mluvit, kdyby jí napadl nějaký příběh se sexuální tematikou, tak by ho asi řekla, ale jí to ani nenapadlo, protože v tu chvíli její nervová soustava to zařídila tak, že to do její mysli nepustila. To je princip obranného mechanismu vytěsnění, který je typický jako následek traumatu, ten už se děje na mikrobiologické úrovni. Pokud v životě člověka je jeho sexualita oslovena příliš brzy, což bývá právě v případě sexuálně zneužívaných dětí, tak následkem toho, neodborná populace si většinou myslí, že takové děti právě naopak mají odpor k sexualitě, ano, je to jedna z variant nebo přesně naopak. Brzy, předčasně sexuálně oslovené děti se naopak mohou chovat jako velmi sexuálně, např. drtivá většina prostitutek bývalá v dětství sexuálně zneužita, takže nechce říct, že jako rozhodně nemá tendence X. se stát prostitutkou. Ale taková ta nevědomá, to sexuální chování, to zvýšené sexuální chování nebo upozorňování na sebe, taková ta koketerie, jak říkala, jí to baví, když má dominanci nad mužem, tak může to být důsledek právě tady toho předčasného, tím myslí už ten případ, co se jí dělo s E., tak může mít důsledek právě tady toho rozporu, na jedné straně toho dětinství, toho zaražení se v tom dětském věku v kombinaci s tím zvýšeným sexuálním chováním. Jako nerozporuje se to, dětinskost a sexuální chování rozhodně není v rozporu. Naváže na to, co bylo řečeno s učitelem. Znalkyně je přesvědčena o tom, že spousta mladých dívek se v 11, ve 12 letech zamiluje do svého učitele, to neznámá, že má s ním spojené nějaké sexuální fantazie, může to být jenom o silné milostné emoci, ale už tam, znalkyně si nepamatuje, jestli tam ten dopis byl, jestli byl otištěn, jestli to měla policie k dispozici, takže tím pádem neví, jestli tomu učiteli dává sexuální návrhy, to že mu psala, že je do něho zamilovaná, tak ona akorát měla odvahu mu to sdělit a v tom svém temperamentu otevřeném a navíc takové emoční deprivaci, kdy v jejím životě nefiguroval žádný otec, takže mohla to být taková kompenzace zvláštní. Ale v těch 11 letech ještě nemuselo jít o sexuální nebo za tím dopisem k té sexuální touze, o tom nemá žádné informace. Potom s E., tam už pravděpodobně k uspokojování nějaké její sexuální touhy pravděpodobně docházelo, ona

o tom mluvila spontánně, že se jí to vlastně líbilo, protože jako 12letá děvčata jsou schopna sexuálního prožitku i orgasmu, takže jí to zpočátku, on se k ní choval hezky, takže jí to mohlo být příjemné, až se to zvrtilo do nějakých sadistických praktik, jak ona popisovala. Pokud jde o výpověď X., že obžalovaného uspokojila ručně a udělala to prý z toho důvodu, že jí zajímalo, jestli jí bude obžalovaný vzrušovat, znalkyně uvedla, že by musela se X. mluvit, zajímala by se, jestli ona tak, jak to řekla, jestli to tak ve skutečnosti bylo, vůbec to tak nemuselo být, tak jak ona to řekla. Ona vypovídala u soudu, v ohrádce, byla ve stresu, sama zopakovala, že jí bylo špatně. Znalkyně by s ní o tomto prožitku musela mluvit, nejlépe její terapeutka, myslí si, že by to pro ni bylo terapeuticky důležité zrovna o těchto okamžicích s ní mluvit, protože ona se pořád točí ve spirále sexuálně zneužitého dítěte. To, že prostě dospělého muže takto uspokojí, neodpoví na to. Právě v jejím vývoji vlastně nedostala žádnou informaci, že by měla nějaké společensky rizikové chování, pokud by měla nějaké projevy rizikového chování, tak se týkala hlavně její osoby, ona se chovala po celou dobu rizikově hlavně vůči sobě. Tzn., že veškerou tu agresi hlavně obracela vůči sobě anebo potom v rámci svých blízkých, v rámci své rodiny. To byly vlastně ty první počátky, kdy byla v péči psychologek atd. Znalkyně si teď přesně nevybavuje, ale byly tam nějaké ty výbuchy vzteku atd., ale v rámci jako širší společnosti, že by kradla nebo že by fetovala nebo utíkala z domu, toulala se, tam nic takového nebylo. Pak samozřejmě ty vztahy s muži a rizikovitost pohlavního zneužití, ale to by shrnula, víc teda tam bylo toho sebezničujícího chování včetně nejezení, to je taky jeden z projevů takového nevědomého sebezničení se, obsedantního sebezničování, sebe trestat. Ona se vlastně sebepoškozovala, teď si to vybavuje, ona se řezala. V tomto tkví rizikovitost sexuálně zneužitého dítěte. Vlastně i ta obvinění jakože by se chtěla mstít, nevzešla z její strany, ta obvinění nebo ta zveřejnění tady těch deliktů jejího zneužití vlastně vyšlo úplně z jiné strany. Pokud je riziková, tak ohrožuje hlavně sama sebe. Vzдорovitost je takový ten trvalý potenciál chování v každé situaci a v Hand testu to zvýšené asertivní sebeprosazení je v určité situaci. Např. člověk po ní něco vyžaduje, co se jí nelíbí, tak jde do agrese, ale v jiných situacích se může chovat podřídivě a submisivně. To je ten trvalý její povahový rys, není primárně za každých okolností agresivní, ona se dokáže agresivně a asertivně projevit jenom v určité situaci, když je na ni vyvíjen nějaký nátlak nebo když se cítí ukřivděná nebo když je už moc v sobě něco potlačuje, pak vybuchne, jak to popisovala její náhradní matka, ale primárně není vzdorovitě nastavená, sami jsme viděli, jak otevřeně mluvila o věcech, které by jí mohly být nepříjemné. Znalkyně uvedla, že si musí všechny dokumenty při vypracovávání znaleckého posudku prostudovat a samozřejmě je zahrnuje do svých diagnostických úvah, ale stejně je pro ni nejdůležitější její přímý kontakt s tím klientem a její zjištění psychodiagnostických metod. Znalkyně by třeba, aby se k tomu mohla objektivně postavit, tak by musela být v té třídě, musela by trvale sledovat její chování. Jako škola a učitelé, je to taky specifická sociální skupina a znalkyně je mnohdy zdrženlivá ke zprávám ze školy, pochopitelně, že to jsou pro ni důležité informace, ale nejsou pro ni úplně zásadní. A dovede si představit X., že škola ji nezajímá, nebaví, děti se tam chovají nějak, dovede si představit, že ve školním prostředí se mohla chovat takto zlostně a tím spíš, že ona je křehká osobnost a jestli ty konflikty vyhledává nebo nevyhledává, to už jsem velmi zdrženlivá v těchto informacích, mohlo to tak být, nemuselo to tak být a nemůže na této jedné informaci položit nebo vystavět svoje uvažování. Pochopitelně, kdyby ji v průběhu té psychodiagnostiky takovým výsledkům nebo kdyby to všechno k tomu směřovalo, tak pochopitelně by ještě napsala, ano a ze školy to taky psali, ale všichni to říkají, že je taková, ale ty informace takto jednoznačné vždycky nebyly. Když říká nebo když tvrdí, že je schopna vnímat základní jakoby konvence společnosti, tak tím znalkyně myslí jako obecně nějaká pravidla toho soužití. Nikde se nedočetla, že by třeba někomu vyhrožovala, že by někoho zabila, nebo že by někoho fyzicky napadla, že by kradla, že by někoho bez příčiny urážela, někoho zneužívala, někým manipulovala, ona jako je v rámci svých omezení a křehkých schopností, je schopna v té společnosti žít a fungovat tak, aby nemusela být třeba kriminalizovaná, aby společnost z ní měla mít obavy, abychom se jí museli bát, tak to rozhodně ona není ten druh člověka. Myslí si, že paní D. odvedla ohromný kus práce a vychovala zrovna z ní slušného člověka, to že

bude ve společnosti neúspěšná a bude utrápená, když to řekne takto jednoduše, tak to tu společnost nijak neohrožuje, a to je to, co znalkyně říká v tom posudku, že ona je schopna ve společnosti fungovat tak, aby se jí společnost nemusela bát. Tak jak se můžeme bát lidí, kteří jsou opakovaně kriminalizováni, stráví spoustu let ve vězení, to není X. To tím mínila v tom posudku, jestli se ona se jednou za čas vztekne a někoho někde pošle, tak to je o tom jejím temperamentu, o té její křehkosti, že se nechá takto vytočit a takto se situačně chová. Byla tam řešena krádež, ale to bylo ojedinělé, to vše vysvětlila a nějaké šarvátky se svými sourozenci se dají očekávat v rámci jejich romského naturelu, takže na tom znalkyně určitě nestavěla svoje úvahy. Pokud jde o prezentaci poškozené na sociálních sítích, znalkyně uvedla, že život na sociálních sítích není život sociální v pravém slova smyslu, a to všichni víme, jak mladí lidé fungují. Mladí fungují ve virtuálním světě, ale ne v přímém sociálním světě, virtuální svět je pro ně neohrožující a čím více jsou lidé sociálně nesmělí, tak tím více fungují na sociálních sítích, to je přímá úměra, to všichni víme dnes už. Děti jsou velmi aktivní na sociálních sítích, ale když se dostanou do společností dětí, tak jsou neschopné. Čím více jsou neúspěšné v přímém sociálním životě, tak tím víc unikají do toho virtuálního světa a to může být případ X. Znalkyně ten posudek psala před 2 lety a od té doby nesledovala, nemá o ní žádné informace, takže neví, jak funguje teď. Pro X. je, ona si je toho vědomá, že je hezká a že pro muže na jednu stranu přitažlivá, na druhou stranu ji to obtěžuje, proto se takto prezentuje na sociálních sítích, to je pro ni neohrožující prostředí. Zjišťovala v kontaktu s paní D., která jí o tom říkala, že X. nevychází ven, že je pořád doma zavřená, možná že i ona jí to říkala, že se snaží i vařit. A je pravda, to si vybavuje přesně, že mezi dvěma vyšetřeními uběhla nějaká doba, třičtvrtě roku, roku skoro a po tom roce viděla, že sešla, tehdy, když to bylo čerstvější, tak ona, když chodila k ní, tak přišla hezky upravená a bylo vidět, že jí na tom záleží, aby byla hezká a potom už ne, nepřišla jako špinavá nebo zanedbaná, ale bylo vidět, že jí na tom nezáleželo, přišla v teplákové soupravě, nebyla nalíčená, vlasy neměla učesané, působilo to na ni, vnímala to jako změnu a myslí si, že o tom i mluvila, že se stýká jenom s rodinou pana P., že nikam nechodí, že je někde zavařená, znalkyně nemá možnost jak si to zjišťovat. Určitě takto to vzešlo i z té psychodiagnostiky, že s tím sociálním světem má problém, v té době měla, tak. Neví, jak je na tom teď. V té době se uzavírala. Dokonce jí říkala, že už nechce chodit k paní V., že už chce mít tzv. falešný klid. Neslyšela to konkrétně, že by mluvila s panem P., jestli X. chodí ven, jestli chodí za kamarády, to už nevěděla. Paní D. říkala, že je navštěvuje málo, že k nim skoro nechodí. Pokud na straně 67 posudku uvedla, že se aktuálně v době znaleckého šetření v červnu 2021 problémy prohlubují, znalkyně vycházela hlavně z vyšetření, protože nezaznamenala žádnou změnu, pokud nedojde k nějaké sanaci toho prožívání nebo nějaké léčbě, rehabilitaci, tak pochopitelně pokud se trauma neléčí, tak se prohlubuje. Z toho usuzuje, že nedošlo k žádné pozitivní změně, čili rovná se, to její trápení se z psychologického hlediska prohlubuje. Sexuální zneužití znamená z psychologického hlediska jakýkoliv druh sexuálního zneužití, tzn. sexuální zneužití, nemusí vždy znamenat znásilnění, tzn. nátlakové chování sexuální, ale sexuální oslovení buďto dítěte nebo sexuální zneužití ve smyslu manipulace nebo nátlakové jednání nebo jakékoliv oslovení sexuální role jedince - jsi děvčátko, líbíš se mi, chtěl bych mít s tebou sex a alespoň si na tebe sáhnu, nemusí dojít k pohlavnímu styku, ale jakékoliv oslovení sexuální role oběti. V případě X., ona byla sexuálně vyzvána, a to už jí bylo víc, než xxx let v případě obžalovaného. X. to pochopitelně vnímala daleko ostřeji, protože ona byla součástí toho příběhu, znalkyně ten příběh zpětně sledovala a měla k němu zaujmout nějaké stanovisko. Rozhodně znalkyně považovala za nestandardní, pro ni naprosto překvapující, že pan soudce ji opakovaně kontaktoval, trávil s ní čas o samotě, vzal ji do nějakého penzionu a navíc se pochopitelně tak, jak všechny incidenty X. popisovala, tak byly z pohledu psychologa znalce věrohodné, takže tomu věřila. Usoudila z toho, že tam sexuální podtext pravděpodobně byl. Znalkyně opravdu se s tím tak nasetkala, že by soudce byl tak aktivní a chtěl někomu takto mimo soudní síň pomáhat a trávit s obětí čas o samotě. Samozřejmě měla i informaci v rámci toho přípravného trestního řízení, že u obžalovaného se našla dětská pornografie, takže tomu všechno naznačuje, že ho

X. nelákala jenom lidsky, tak jak on tvrdil, ale že tam byl sexuální podtext. Protože se to nabízelo, ona se vlastně nabízela jakoby možná živá sexuální oběť pro něho. Neví, na kolik si toho byl vědom a na kolik mohl toto své jednání vědomě ovládat a vůbec se do té akce nepouštět. Pochopitelně brala v úvahu i paní Mgr. V., jak on jí telefonoval, jak on byl dekompenzován, jak se choval neprofesionálně, vše naznačovalo tomu, že se nechoval správně a s největší pravděpodobností, znalkyně to tam psala, že ať jeho motivace byla jakákoliv, tak je zodpovědný za to, že to X. prožívala traumaticky. I kdyby ta jeho motivace nebyla sexuální, tak ona to tak musela vnímat. Zase to byl cizí muž, zase se k ní choval hezky, zase s ní chtěl trávit volný čas, prostě to k tomu směřovalo. Nebo ona to tak mohla vnímat a on to věděl, že je zraněná, že muži s ní tak zachází a on si to měl uvědomit, navíc matka mu to řekla, řekla mu to i Mgr. V., ať to nedělá, ať ji nekontaktuje, že se u ní rozjíždí zase ta spirála toho jejího chování sexuálního, že ohrožuje ji, ale pochopitelně on samozřejmě ohrozil tím sebe a taky ohrozil a toho si měl být vědom, naopak každý normální chlap by od ní utíkal, právě proto, že by mohl být tímto ohrožen, že ona to tak má a není schopna nic udělat, ale ti dospělí jsou zodpovědní za to, co se jí stalo. On jí neměl dávat peníze, prostě nic, on jí dostal do těch problémů, i v tom jejím prožívání, prostě je za to naprosto zodpovědný a je úplně jedno, jestli s ní chtěl mít sex nebo nechtěl mít sex, ona to tak jednoznačně vnímala, protože to tak prostě má a nemůže za to. Samozřejmě nebýt tady těch událostí, které jsou situačně v tom její vývoji, kdyby se jí neděly tyto věci, tak by se vyvíjela tak, jak všichni její vrstevníci. Nebyla by ničím výjimečná od své populace, navíc si myslím, že to, že byla v pěstounské péči paní D., tak se jí daří, nebýt tady těch událostí, kdy vnitřně trpí, tak by se pravděpodobně vyvíjela normálně nebo alespoň v té kategorii jejích vrstevníků. X. k tomu, aby bylo podáno trestní oznámení na obžalovaného nebyla motivovaná, ona nebyla ta, která by chtěla, ona nešla na policii a neřekla, že schválně z nějaké pomsty, neřekla, že obžalovaný ji sexuálně zneužíval, že by si to celé vymyslela a šla na policii a schválně chtěla obžalovanému ublížit s tím, že jí v tom ještě někdo další podporoval v nepravdivé výpovědi. Myslela to tak, že to, co ona řekla o obžalovaném, je pravda, že se její výpověď zakládá na jejím autentickém prožitku, čili že vychází z její epizodické paměti a nikdo ji v tomto neovlivňoval, nikdo ji nenaučil, aby takto vypovídala nepravdivě, čili to, co ona řekla k tomu případu, je její autentický prožitek, který si takto pamatuje a věrohodně vypovídá a není to teda indoktrinovaná výpověď nepravdivá, kdo by jí k tomu vedl. Samozřejmě pravděpodobně byla motivována, aby šla k tomu a nebála se pak na policii vypovídat to, co zažila, ale nikdo ji nemanipuloval tak, aby šla a takto vymyšlený příběh policii sdělovala. Znalkyně vyloučila vliv třetí osoby, která by ji naučila nepravdivou výpověď, čili že by to, co ona řekla, bylo celé nepravda. Pokud jde o to, jak X. přistupovala k těm penězům, kdy jsou různé verze toho, jak se stala jedna událost, znalkyně uvedla, že to byl jediný moment rozporuplnosti v její výpovědi a vysvětluje si to tak, že to byl hlavně ten okamžik, kdy ona se strašně lekla, že se to může otočit proti ní. Ona ty peníze potom jako „rozfrcala“ a nemohla je vrátit. A tohoto se lekla, že udělala nějaký trestný čin. Tam ona si byla vědoma toho, že by se zapletla, začala kolem toho taky „hevírovat“. Zase jí to dostalo, to se prostě nemělo stát, ten člověk jí vůbec peníze neměl dát, kdyby 1000x prosila, tak jí ty peníze neměl dát, protože bylo jasné, že se dostane do průšvihů a taky se dostala, objektivně nedostala, neví, zda to od ní někdo vymáhá, ale zase se dostala do toho stresu a zase se roztočil, ona si o ně řekla, ale on jí to vůbec neměl dávat, on je ten dospělý a on dobře věděl, že tu holku bude mít, že jí prostě bude mít pod kontrolou ve své moci, že na ni něco má a taky že má. Protože ano, je to tak, teď se dějí ty věci, které se té X. vůbec neměly stát, a začalo to tím, že jí obžalovaný oslovil a takhle to dopadlo, protože obžalovaný se nikdy neměl dopustit jako dospělý muž a ještě soudce, který zná zákony, vůbec ji neměl vystavit takovému riziku, musel si být vědom, že ona ty peníze nikdy nevrátí, musel to vědět, že xxxleté děcko mu nevrátí 10 000 Kč a že to má bůh ví na co. K tomu nemělo nikdy dojít, vůbec nemělo dojít k takové situaci, kdy by se to mohlo stát, vůbec ji neměl nikdy kontaktovat, nikdy a nikdy by k tomu nedošlo a už je jedno, jestli mu poškozená jenom sáhla na penis přes kalhoty nebo jestli to dokončila, uspokojila, k této situaci vůbec nemělo dojít, nikdy neměli zůstat v místnosti sami, k

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Studeníková.

tomuto nikdy nemělo dojít, protože zase, tím ji vystavil ohrožení a taky ji vystavil a proto ona chudák musí tady vypovídat veřejně, popisovat to a vracet se k tomu, a to si ten člověk měl uvědomit, že tím ji ohrožuje, poškozená je ohrožený jedinec a už tím, že ji obžalovaný oslovil už na recepci, tak tím rozjel to, co se té X. stalo a pořád se jí to bohužel děje. Kdyby ty rozpory zaznamenala už v době, kdy vypracovávala znalecký posudek, tak by s ní o tom mluvila, ptala by se jí na to, aby jí vysvětlila, co ji vedlo k tomu, že teď tu výpověď takto rozvádí a jestli tehdy o tom takto nemluvila a proč to sdělila až u soudu, nezměnila by svoje závěry ohledně specifické věrohodnosti. Z psychodiagnostického vyšetření nevyšla poškozená jako primárně manipulativní osobnost. K bodu 7 posudku, kde znalkyně kontaktovala, že s vysokou pravděpodobností poškozená v počátku kontakty s obžalovaným vnímala jako snahu o podporu její osoby, časem vyhodnotila úsilí jako sexuálně motivované a tím se spustil typický projev sexuálně zneužitého dítěte, opakující se nutkavý vzorec chování vůči mužům, pokud lze blíže specifikovat typický projev sexuálně zneužitého dítěte, opakující se nutkavý vzorec chování vůči mužům, může to být takové to jakoby sexuálně vyzývající chování přesto, že jí to ve finále může ublížit. Rolí tam hrála předchozí nezpracovaná traumata, proč se poškozená chovala tak, jak se chovala. Poškozená zase znovu zažívala ten mechanismus opakujícího se sexuálního zneužití, čili znehodnocení její osobnosti, její sebeúcty, jejího sebehodnocení, to se tam znovu tím zážitkem s obžalovaným znovu zopakoval, samozřejmě nebyl tak fyzicky drastický jako s E., díky tomu, že nedošlo k žádným sadistickým sexuálním praktikám, ale zase došlo k jakémusi jejímu ponížení. To, že by poškozená díky tomuto, co se jí všechno dělo, byla společensky ohrožující, to ne, ale ohrožující je to jenom pro ni samotnou, pro její další život, ale ne že by na základě toho se začala chovat jako kriminálně, jakože by poškozovala někoho jiného, někoho vraždit, okrádat, něco takového. Jak říká, nemá žádnou prognózu, co se týče jejího společenského chování. Poškozená pravděpodobně, kdyby se dostala do nějaké konvenční situace, třeba kdyby byla v obchodě, kde je hodně lidí a teď běžně se snaží ovládat, nenechat se vyprovokovat k nějakému konfliktu a někdo by třeba začal útočit, tak ona je schopna vybuchnout tak, že na sebe upoutá pozornost a pak se jí budou lidi smát, tak se nějak znemožní, někomu řekne i vulgární slovo, ale rozhodně to nepřekročí nějakou společenskou mez, že by začala cizího člověka, který ji irituje, že by ho začala třeba bít, fyzicky ho napadnout, ohrozit ho na zdraví, na životě, toto X. určitě jako, ona je asertivní, v určitém momentu se chová temperamentněji a otevřeněji, než běžná populace a připisuje to jejímu romskému temperamentu, konstitučně vrozenému. Z Rorschachova testu vyplývá, že se X. světu lidí masivně vyhýbá, mohl to být i důsledek toho, že přestala chodit do školy a je to typický projev depresivity, absence toho vyhýbání se lidskému světu, depresivní lidé se vyhýbají sociálním kontaktům, zabírají se do izolace, mohl to být důsledek toho, co zažívala, to nechození do školy.

31. Ze závěrů znaleckého posudku MUDr. Barbory Talové, soudní znalkyně pro obor zdravotnictví, odvětví psychiatrie (čl. 1475-1502), vyplývá, že byla u poškozené diagnostikována osobnost s disharmonickým vývojem, hraničním intelektem, která vykazuje v rámci sexuálních zkušeností se staršími muži symptomy spadající do diagnostiky posttraumatické stresové poruchy. Porucha se rozvíjela v čase, na jejím rozvoji se podílely patologické vztahy s muži, které byly po sexuální stránce brzké. Jednalo se vždy o starší muže, kdy poškozená nedokázala i přesto, že se jí to nelíbilo, říct ne, strnula, nebyla schopná zareagovat. Znalkyně se nedomnívá, že by k prohloubení posttraumatické stresové poruchy došlo v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, nicméně tímto jeho možným jednáním se u poškozené potvrzují neustále se opakující vzorce jejího chování ve vztahu s muži. Poškozená byla vychovávána v pěstounské rodině, chybí jí mužský vzor, sama tíhne k mužům výrazně starším, než je ona, přiznává, že je ráda středem pozornosti, ráda provokuje muže, její osobnost je jednoduchá, nezralá a na toto opakovaně naráží ve svých vztazích. Změny v rámci psychického stavu poškozené se rozvíjely již před jednáním obžalovaného. Při svém výslechu u hlavního líčení znalkyně uvedla, že osobnost poškozené je strukturově jednoduchá, nezralá, s prvky takového excentrismu dalo by se říct,

možná mnohdy manipulativním chováním, kdy se ta osobnost vyvíjí disharmonicky, je to možná dáno jednak etnikem, jednak tím, jak ona vyrůstala bez rodiny, v rámci pouze pěstounky, kdy teď překračuje hranice, a defacto, ano opravdu ona to i vyhledává, na jednu stranu se jí to líbí, i když ty situace jí způsobují nějakou újmu, nicméně, proč toto u ní vzniklo a jak se to přesně vyvinulo, toto je spíš otázka na klinického psychologa, který je schopný tuto osobnost rozklíčovat. Ta osobnost je jednoduchá, nezralá, kdy na jednu stranu se jí to opravdu líbí, i když to způsobuje, to, co to způsobuje a je to právě dáno tím jejím disharmonickým vývojem, tou nezralostí, tou jednoduchou strukturou. Myslí si, že je poškozená schopna i manipulativních kroků vůči osobnostem druhého pohlaví. Hodnotila jednak to, že ten disharmonický osobnostní vývoj pravděpodobně bude směřovat k poruše osobnosti, kdy se o poruše osobnosti baví až v 18 letech, nicméně to není závažná trvalá duševní porucha a symptomy spadající do posttraumatické stresové poruchy, tak uváděla, že tím, že poškozená byla v péči jak psychiatra, užívala nějakou medikaci, nějaký čas, tak v péči psychoterapeuta, takže ta prognóza je více či méně do budoucna relativně příznivá. Někaké ty rysy se upozadí vlivem věku, kdy nějakým způsobem dozraje i vlivem nějaké její historie, je pravděpodobné, že ten disharmonický vývoj se přesune k nějaké poruše chování. Jak uváděla ve znaleckém posudku pravděpodobně s nějakými emočně nestabilními, příp. hraničními rysy, impulsivitou nebo smíšené poruše, kde se bude projevovat vícero symptomů. Nepopisovala, že za změny chování nese zodpovědnost obžalovaný, ale znalkyně X. vyšetřovala v rámci vícero skutků, které se odehrály, kdy opakovaně, i v rámci výslechu na policii v Brně uváděla to, že není schopna říct, na kolik kdo nese jakou zodpovědnost za ty symptomy spadající do posttraumatické stresové poruchy, které u ní opravdu přítomny byly, hodnotila je jak znalkyně, tak klinická psycholožka, která dělala znalecký posudek, tak byly popisovány psychologem i psychiatrem, v jejichž péči poškozená byla. Nicméně určitě jednotliví muži měli vliv na to, jaké ty symptomy se u X. objevovaly, o tom žádná. Poškozená je osobnostně vybavena tak, že i přesto, že je svým chováním traumatizována, tak i přesto do těch situací vstupuje a není schopna jim zcela odolat, není schopna říct: „Ne nebudu si s Vámi psát, nebudu s Vámi chodit ven, nebudu s Vámi si dávat nějaké schůzky“ a defacto se zaplétá dále do hlubších nějakých vztahů. Dopad to má v tom, že opravdu tam má symptomy té posttraumatické stresové poruchy, které se u ní objevují, a to opakovaně úzkostné prožívání, panické ataky, objevují se flashbaky na to nějaké sexuální zneužívání, které ona tam v anamnéze má, objevují se poruchy příjmu potravy, potíže se spánkem, potíže se soustředěním. Poškozená opravdu opakovaně do těch vztahů padá, není schopna odolat a tím pádem jsou tam přítomny syndromy posttraumatické stresové poruchy, která tam již proběhla. K dotazu, zda takový obdobný další vztah jí nepomůže, uvedla, že se obává, že pokud to bude takový traumatizující vztah, tak jí to nepomůže.

- 32 Ze závěrů znaleckého posudku MUDr. Jaroslava Zvěřiny CSc., soudního znalce pro obor oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, a výslechu znalce (čl. 1506-1519), vyplývá, že obžalovaný v době jednání, které je mu kladeno za vinu, netrpěl žádnou psychickou poruchou nebo sexuální deviací, rozpoznávací i ovládací schopnosti byly plně zachovány, pobyt obžalovaného na svobodě není nebezpečný a nevyžaduje psychiatrickou ani sexuologickou léčbu. Dle znalce motivem jednání ve vztahu k poškozené byl zřejmě vztah romantické zamilovanosti. Z následného výslechu znalce pak bylo mimo jiné zjištěno, že obžalovaný měl práci, kterou předložil k obhajobě, konzultovat s prof. W., který znalci říkal, že nedoporučoval práci publikovat. On se v praxi nikdy neseťkal s obdobnou prací, která by obsahovala takové reálné fotografie. V odborných pracích se minimálně publikují nahotinky, pokud se to popíše, je to každému jasné, ty obrázky nejsou vědecky významné, z univerzitních prostředí takové práce nezná. Je to mimo standard, on nedokázal ověřit zdroje. Pokud se jedná o možnou hebefiliu u obžalovaného, nelze ji, pokud se dopustil jednání pouze v jednom případě, jednoznačně potvrdit. Do značné míry závisí na tom, co vyšetřovaný sám řekne. Obžalovaný hovořil o tom, že tu dívku zneužívali a on jí chtěl pomoci. Jednotná koncepce hodnocení výstupů vyšetření PPG není. Na

předložených fotografiích se jedná o dětskou pornografii. Znalec u hlavního líčení uvedl, že se setkal s obžalovaným, poměrně inteligentním člověkem, tak tam není žádná mentální porucha a celé ty věci kolem z hlediska posuzovaného nejsou přijímána jako fungující, ale naopak je tam nějaké to pohlavní zneužití poškozené a on říká, že nic takového neudělal, že chtěl poškozenou jenom zachránit před nějakými jinými lidmi, kteří jí chtějí nějak ubližovat a on se toho hleděl dobrat. Co se týče duševní poruchy, tak duševní choroba, aby tam nějaká byla, aby měla význam forenzní, tak to nenašel. Stejně tak tam není duševní choroba, tedy nějaká psychóza, to rozhodně ne. Obžalovaný je orientovaný všemi směry a má tedy nějaké podivné vztahy k poškozené, neví, jestli poškozená byla obviněna nějakými jejími vychovateli. Co se týče případných ochranných léčen, posuzovaný nepotřebuje ani sexuální, sexuologické ani psychiatrické ochranné léčení, protože je dostatečně inteligentní a dostatečně orientován ve světě kolem sebe, aby si případnou léčbu, kterou by potřeboval, mohl zařídit. Ale v podstatě tam není možné najít nějakou forenzní významnou sexuologickou nebo psychiatrickou chorobu, která by vyžadovala léčení. To snad jedině, kdyby sám posuzovaný požádal náš sexuologický ústav, tak by mohli nabídnout ambulantní ochranné léčení, protože pokud by to potřeboval, protože znalec nemá za poslední rok žádné informace. Obžalovaný je člověk vzdělaný a orientovaný, domnívá se, že pokud se dopustil těch deliktů, tak rozhodně byla v té době jeho rozpoznávací nebo ovládací složka zachována. S obžal. hodně mluvili o těch dětských pornografiích, protože měl zajímavé celé sbírky těch dětí, jednak z těch časopisů, kde se dělají reklamy na oděvy, tak tam byly nějaké děti, které byly trošku pornografické, bylo to ještě v době, kdy vůbec nebyla tato trestní záležitost, tak on žádal naše experty, aby se vyjádřili k tomu, jak to tedy je s těmi dětmi. Ona celá ta záležitost kolem internetu a dětské pornografie, to znalec prvně slyšel v té vědecky pojaté záležitosti. Bylo to jeho dílo, jeho text, byl v tomto směru docela zajímavý, protože to byla doba, kdy se ve vztahu k těm internetovým erotickým záležitostem občas stane, zejména teda mladší lidé, mladší chlupci mají tendence obsedantně kompulsivně zadívat se do těch internetových erotických záležitostí. Měl za to, že, když se zabývá těmito věcmi, tak předpokládal, že falopletysmografické vyšetření bude pedofilní, ale musí říct, že pedofilní není. Znalec falopletysmografické vyšetření se souhlasem posuzovaného udělal a on je tedy normálně heterosexuálně orientován a nemá žádné pozitivní reakce na prepubertální děvčata, že by byl nemocný, jako deviantní nebo parafilní, to tam nenašel. Pro znalce je významné to, že je ten člověk vzdělaný, velice informovaný v mezinárodních změnách, protože tenkrát se formoly i ty evropské direktivy kolem internetových erotik, takže to byla pro znalce tedy docela zajímavá látka, ale že by spolu celé dny nebo týdny diskutovali na to téma, to rozhodně ne. Obžalovaný mu říkal, že neměl žádný sexuální zájem o poškozenou. Znalec si to vysvětlil tím, že posuzovaný byl nějak romanticky zamilován do poškozené a že to zřejmě trošku oslabilo jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti, ale není to nic podstatného, že by ty schopnosti zanikly, ale rozhodně nějaké takové jsou. Romantická zamilovanost je dle znalce taková lidská emoce, která se vyskytuje, když se člověku nějaký partner nebo partnerka najde, která jej okouzluje, to jsou ty romantické vztahy. Znalec nedokáže rozlišit, jestli je to romantická zamilovanost nebo pouze fyzická touha, když u toho není. Znalec jenom poznává, co mu řekne posuzovaný a znalec od něj vždy slyšel, že nic takového nedělá, že nějaké doteky tam samozřejmě byly, to je také možné, ale nemělo to povahu parafilní sexuální deviace. Vztah je také v tom, že měl pocit, že musí zabránit nějakému násilí na poškozené, snažil se tam nějak zachránit, aby tam byli nějakí lidé, které neumí přesně jmenovat. Byli tam nějakí lidé, kteří se o poškozenou pokoušeli, že jí budou nějak ubližovat nebo co a posuzovaný říká, že on se snažil tomu zabránit. A pokud s ní následně skončí na hodinovém hotelu, kde má dojít k pohlavnímu styku, tak prostě ta emoce romantická lidi někdy opravdu dostane do podivných možností. Romantickou zamilovanost si znalec sám vyložil. Obžalovaného doktorský text měl sloužit jako vysvětlení nějakých těch věcí a byl jejich psychologem vyšetřován, ten materiál o dětských erotických obrázcích na různých možnostech, časopisech, byly uznány, že to má vědecký prvek, a že tedy byly nějakým způsobem dobře předány nějakému vědeckému bádání. Ale znalec ty výsledky neznal. To, že má práce vědecký význam, bylo prezentováno

obžalovaným, na jejich ústavu to prošlo jako hodnotný text, rozhodně nemuselo být doporučeno pro ten efekt, pro který mělo být, rozhodně bylo provedeno šetření, a myslí, že expert prof. W. tam konstatoval, že to není úplně jaksi mimo, vyšetření těch erotických obrázků. Dnes každý, kdo má nějakou erotickou pornografii, zvláště dětskou, tak zřejmě s tím musí nakládat tak, že ji odstraní. K dotazu, zda se znalec setkal v jakékoliv vědecké práci, že by takto explicitně byly použity obrázky uvedl, že to byl pro něj jeden z prvních. Znalec znal jen zahraniční publikaci, to bylo v době tak rok 2012, 2020, protože tehdy se kolem toho internetového erotického vyobrazování, tak to bylo v té době velmi aktuální, takže se to mohlo na těch internetových mezinárodních časopisech, se to diskutovalo. K dotazu, zda se setkal s tím, že by to bylo takto prezentováno v nějakém vědeckém díle uvedl, že to právě ne. V tomto to bylo docela zajímavé, protože si to prolistovali a četli, ale rozhodně tedy může říct, že to byla doba, kdy začaly tyhle problémy kolem dětské pornografie, a ta potom začala mít své problémy kolem toho evropského direktivu, kde je prostě už jenom majetek toho pornografického dětského materiálu trestný čin a může být potrestán. Materiály zajištěné u obžalovaného při domovní prohlídce měly charakter dětské pornografie. Byly to děti, které byly třeba i trochu obnažené, ale rozhodně to nebyly takové ty sexuální styky, to si nepamatuje, nic takového. Tam šlo o ty obrázky těch dětí, mohly mít některé, možná většina, povahu té pornografie. Hebefilie je preference přístupu k ženě, která je v dospívání, lze to zjistit v tom falopletysmografickém aparátě, kde tady nebyly pedofilní, ale byly tam i hebefilní, ale ty hebefilní pozitivní reakce bývají velmi často i u lidí, kteří jsou normálně heterosexuální, protože dospělá žena a dospívající slečna, ono to má z pravidla stejnou erotickou hodnotu, hebefilie tam myslí byla, to bylo normální u těch heterosexuálních pacientů. Pokud by to hodnotili, tak musí jednak anamnézu z minulosti, jestli tam jsou nějaké případy, kdy se jaksi někdo zajímal o ty dospívající slečny, ale tady šlo o to, že pokud by byl ten člověk hebefilní, tak by musel v tom falopletysmografickém testu projevovat výrazně vyšší zájem o ty dospívající než o ty dospělé ženy. Velký rozdíl mezi dospělými a dospívajícími ženami se může jaksi číst jako hebefilie, to určitě co se týče erotického zájmu. Pokud by existovalo více slečen, které by takto obdivoval, pak by to podezření bylo, to v tom PPG nelze vyloučit, ale hebefilové jsou zajímaví tím, že se jednání dopouští opakovaně, tzv. jednou neznámá nic. Pokud se jednání dopustil pouze v jednom případě, nelze hebefilii jednoznačně potvrdit.

33. Ke skutkům soud z listinných důkazů, a to zejména z protokolu o výslechu svědka - osoby mladší 18 let (poškozené) dne 22. 7. 2020 v trestní věci vedené u Policie ČR, a přepis výslechu (čl. 291-311), zjistil, že tomuto úkonu byl jako soudce zajišťující jeho zákonost přítomen obžalovaný. Poškozená ve své výpovědi uvedla, že od svých xxx let měla být pohlavně zneužívána, kdy podrobně popsala sexuální praktiky včetně praktik sadomasochistických, které po ní byly požadovány (k těmto mělo zčásti docházet mimo jiné na pokoji hotelu xxx). K sexu měla být slovně nucena a ona poslechla. I když jí to bolelo, přežila to, chtěl mít potřebu, tak vyhověla. Bylo jí to nepříjemné, chtělo se jí z toho brečet, ale nedokázala to. I když sex nechtěla a řekla to, k sexu došlo, ležela při tom jako dřevo. Někdy nedala najevo, že sex nechce. Od podezřelého měla dostávat dárky a peníze za to, aby nikomu nic neříkala a za to, že plnila to, co on si přál (i v době, kdy již měla přítele P.). Ona peníze dávala i kamarádům R., M. a L. Poškozená kromě jiného vyjádřila i obavu z toho, aby se její kamarádi, kteří jsou v kontaktu s podezřelým, nedozvěděli, co vypovídala proti podezřelému a rovněž obavu z reakce podezřelého na její výpověď. Po podání trestního oznámení ji kamarádi a podezřelý nutili, aby to stáhla, sledovali ji, podezřelý jí měl vyhrožovat. Poškozená se vyjádřila v tom smyslu, že se rozhodla, že trestní oznámení stáhne, i podezřelému řekla, že to uzavře, ať to neřeší, že ona to řešit nechce a nechce se do toho zamotávat, ale pak se rozhodla, že takovému člověku to nemůže projít. Poškozená dále popsala, že trpí úzkostnými stavy i potížemi v intimní oblasti (tzv. zatuhávání), což připisuje tomu, že jí muži sexuálně ubližovali. S přítelem P., když poté chtěla mít pohlavní styk, stačilo jenom slůvko, její mysl na to zareagovala úplně jinak, nemohla se hýbat, mluvit, nohy měla ztuhlé, začala se třepat, bylo jí na zvracení.

34. Ze záznamů o odposlechu a záznamů telekomunikačního provozu na CD (čl. 1575), jakož i přepisů (čl. 1577-1592), vyplývá, že tyto byly realizovány v období od 11. 1. 2021 do 12. 3. 2021 na základě příkazu soudce (čl. 1566-1570), a to mobilního telefonního čísla užívaného obžalovaným. V zájmových telefonních hovorech se známými se obžalovaný opakovaně zmiňuje o tom, že se rozchází s přítelkyní, že dvouletou krizi vyřešil nevěrou, dále uvádí, že ho nenapadlo nic lepšího, než se před Vánoci s knihou s věnováním zastavit u opatrovnice týdletý slavný kočeny, co se s ní tak zaplet, ta ho poslala do prdele s odůvodněním, že byla blbá, že mu kdy věřila, když on tohle provedl (k tomu volaný sděluje, že nic neprovedl, na což obžalovaný reaguje, že ta kočena sama), že se potom dozvěděl, že poškozenou vyhodili z učňáku, protože je manipulátorka, dále uvádí, že zastává názor, že ji zkurvil ten chlapec z dobré, zazobané, brněnské rodiny a zvažuje, jestli není lepší včas odejít, než si zničí pověst jako někdo, kdo se do toho takhle blbě zapletl, že se diví, že psychotesty u poškozené dopadly dobře, protože si myslel, že by se tam to lhaní mělo projevit, dále známému potvrzuje, že měl nedávno téměř nezletilou, že má ještě deset let si užít, opakovaně uvádí, že byl na konzultaci u psychologičky, která mu měla říct, že to bylo strašné selhání a měl by se podrobit léčbě, že je takto orientovaný, že dělá do mladších holek, uvádí, že přítelkyně to shrnula dobře, že jediný rozdíl mezi ním a predátorem je, že predátor to dotáhl do konce, ale on o tom jenom snil, dále ohledně poškozené uvádí, že kdyby mu nepinkla žádost o přátelství, tak by to neřešil, k připomínce známé (pozn. Ditta P.), že poškozená i on mají jiný svět a patří každý jinam, uvádí, že už se s tím smířil, dále pak uvádí, že jak se přes tu jednu, co je v tom softballu (pozn. Michaela R.) snažil zjistit, co se to tam vlastně děje, co ta X. je zač, tak jestli toto se dozví predátor, který je s ní aktuálně v kontaktu, tak aby to nepoužil proti obžalovanému, že je to od začátku zmanipulované a že obžalovaný v tom hraje nějakou roli, dále sděluje, že slíbil matce, že už si nebude nic začínat s mladou holkou, uvádí, že sedm let byl věrný, ale že se stalo, nemá z toho radost, rozebírá důležitost postavení v souvislosti s navazováním vztahů, známého lékaře se ptá, zda je hodný nějaké léčby nebo terapie, že ujel s babou, která je kalamitní, že mohl balit nějakou normální šestnáctku, a následně tomuto poté k jeho sdělení, že to je normální, a že se nechtěl s ní ženit, ale jen si zašukat, sděluje: „přesně tak“, obžalovaný dále uvádí, že přednost před ním dostala dělnická třída, že on se pořád chytá stejně starých holek jako před třiceti lety, že je na mladé holky, přítelkyni zahrnul s podstatně mladší babou, která znala věci, které on znal až po třicítce a rozhodně neměla dětský tvary, byla zkažená až do morku kostí, v dalším hovoru obžalovaný uvádí, že v červenci si řekl dost, když tahle po mně háže oči, tak proč furt odolávat, dále uvádí, že ho sere ten kameník, že je namíchnutý kvůli té malé kočeně, že mu terapeutka řekla, když viděla tudletu, že je krásná a nediví se mu, ale že mu muselo být jasné, co riskoval, dále známé obžalovaný říká, že si začal s holkou, kterou potkal u úkonu, že jí nabídl pomoc, to ještě ustál ten její zájem a podruhé už ne, připravila ho o 11 tisíc, jako ješitnej mužskej nemůže vydýchat, že dala přednost nějakému kameníkovi xxxletému, dále uvádí, že kdyby tomu prcačkáři udělali domovní prohlídku, tak možná by to mohlo být zajímavé, ve zprávě zaslané psychologičce obžalovaný sděluje, že do rovnice predátor a prázdná kráska nezapadá proměnná v podobě nehezkého dobráka kameníka, v dalším hovoru obžalovaný uvádí, že před přítelkyní se snažil bránit tím, že ta mu dokázala říct věci, které přítelkyni připadaly hloupý říkat a přitom to ty mužský slyšej rádi, potom říká, že poslední zářez byl o 34 let mladší a ještě mu řekla, že do 60ti to nemusí řešit s takhle mladejma holkama, a „je to pravda, když máš prachy, vole, tak seš ... pro tyhle ty mladý“, na reakci známého, zda se taková ženská o něj postará, když je starý a umírá, obžalovaný odpovídá: „Jasně, že ne, ale užiješ si to předtím, když můžeš, proto dřív bývaly harémy“, takhle to vždycky bylo, že starší bohatý chlápci si ty mladý holky mohli dovolit a ty to dělaly kvůli penězům, v dalším hovoru obžalovaný uvádí, že naposledy ta mladinká byla taky krásná, ale není to na život a na reakci: „takže maximálně jenom do tý postele?“, odpovídá: „ano, ano, ano, ani se s tím nikde moc neukazovat, protože ono ti to dělá jenom ostudu celkem, ale jsou týpci, který na tohleto jsou, protože je to baví mít nad někým tu moc, a tydlety potvory toho využívají“, na dotaz, zda jsou v tý posteli dobrý, obžalovaný odpovídá: „Ale tak jako viš co, jako na svůj věk vole znala věci, který

já jsem poznal až po třicítce, a znala je zatraceně dobře, ale to víš co, do ženský nevidíš, líbí se jí to, nebo to předstírá, protože ji to tak chlapi naučili, tohle řešíš, nebo spíš už se pak na to vysereš to řešit a jedeš si svoje, no takže že by nějaké souznění, to se říct nedá no, ale jo, tak je to mladý, je to krásný, to tělo krásný je, o tom žádná, ale samozřejmě otázka je, jestli pak do budoucna stejně nakonec člověk nechce jiný věci, že jo“; později v hovoru říká, že zahrnul, měl bokovku, protože už nemělo smysl to držet, Ivetu před tím varoval, že jsou tady baby, které mu říkají jiné věci, ví, že hrají habaďuru, ale tomu se blbě odolává, v dalším hovoru uvádí, že v těchto holkách se jednak probouzí příroda a jednak nemají tátu, byla jen s pěstoučkou, dále, že Iveta si myslí, že spáchal trestný čin, obžalovaný uvádí, že to není trestný čin, že jí za to prachy nedával a bylo jí víc jak 15, vysondoval si, že to není kárné provinění, že by nanejvýš řekli, že je idiot, když takové věci dělá, věc už pro něho byla skončená, přítelkyni pak měl ještě říct, že jestli ho bude srát, tak to té babě, co s ní takhle ujel, daruje; dále uvádí, že po něm měla vyjet dcera jeho přítelkyně v necelých xxx letech, že mu stál jako auto na heveru, v souvislosti s komunikací s por. Ř. a podezřelým obžalovaný uvádí, že podezřelého dokonce ani oficiálně neprověřovali v systémech, aby náhodou se to někdo nedozvěděl a nenakecal mu to, nepochybuje o tom, že mezi tím se to dozvěděl a důkazy zlikvidoval, dále obžalovaný popisuje postupy, jimiž získávají osoby, které zneužívají dívky, přízeň těchto dívek (osahávání, svezení v autě, kupování hadrů, postupně za to nechtějí nic jiného než sex, vybírají si holky, kterým chybí táta), on celou dobu odolával, až tady ne, a to jenom proto, že tady ta byla fakt zkušená a prostě to s těma chlapama uměla, byla krásná a on si řekl, proč ne, když doma slyšel, že je starěj, tlustěj a nosí domů hovno peníze, v souvislosti s predátory obžalovaný uvádí, že tyto případy dělal na okrese. Nebyla zachycena komunikace, která by nasvědčovala tomu, že by se obžalovaný věnoval práci na témata odpovídající jím předloženým materiálům.

35. Vyhodnocením výpisu o telekomunikačním provozu (na CD čl. 515) byly zjištěny informace o proběhlém telekomunikačním provozu mezi obžalovaným a poškozenou. Z těchto bylo zjištěno, že v období od 23. 7. 2020 do 22. 10. 2020 proběhlo celkem 108 telefonických komunikací (či pokusů o ně) mezi čísly užívanými obžalovaným a poškozenou, v 78 případech byl volajícím (či píšícím) obžalovaný, ve 30 případech poškozená. Dále byly zjištěny hovory ze dne 31. 8. 2020 a ze dne 9. 9. 2020 na telefonní číslo poškozené z mobilních telefonů evidovaných na xxx. Na základě trasování buněk operátorů mobilních telefonů byly potvrzeny možné kontakty obžalovaného s poškozenou ve dnech 24. 7. 2020, kdy proběhla schůzka v kavárně, 26.7. 2020, kdy proběhl oběd v bydlíšti poškozené v xxx, 25. 8. 2020, kdy proběhla návštěva poškozené s její pěstoučkou na xxx, 26. 8. 2020, kdy došlo k vycházce na Riviére v Brně, 28. 8. 2020, kdy proběhla schůzka v penzionu, 6. 9. 2020 a 8. 9. 2020, kdy obžalovaný předal poškozené částky 1 000 Kč a 10 000 Kč. Na základě výpisu telekomunikačního provozu byla rovněž potvrzena komunikace obžalovaného se svědkyní Ř., V., D., B. (tuto poprvé obžalovaný kontaktoval dne 26. 7. 2020 v dopoledních hodinách před návštěvou v bydlíšti poškozené), H., P., taxikářem přepravujícím obžalovaného, příp. obžalovaného s poškozenou ve dnech setkání s poškozenou (24. 7. 2020 a 26. 8. 2020), či doc. H. (11. 8. 2020). Na základě informací o telekomunikačním provozu byl ustanoven penzion xxx nacházející se v xxx, jakožto místo, kde došlo k setkání obžalovaného s poškozenou. Z internetových stránek (čl. 702,707) soud zjistil, že penzion xxx funguje i jako hodinový hotel, pobyt bylo možno objednat (bez nutnosti uvádění osobních údajů) i na internetové adrese www.natajno.cz (katalog mileneckých azyľů) za částku 790 Kč na dvě hodiny. Na ustanovené telefonní číslo penzionu obžalovaný dne 28. 8. 2020 třikrát telefonoval, naposledy ve 14:00 hodin.
36. Ve věci byla vyžádána od orgánů USA právní pomoc směřující k zajištění komunikace obžalovaného a poškozené na sociálních sítích Instagram a Facebook. Právní pomoc byla vyřízena ve vztahu k provozním datům zájmových profilů. Na základě poskytnutých údajů nebyly

zjištěny informace ke vzájemným kontaktům obžalovaného s poškozenou (čl. 574, 595-599, 1773-1776).

37. Z Centrální evidence účtů (čl. 621-637) a bankovními informacemi (čl. 647-653, 655-656, 662, 681-683) byla zjištěna kavárna, ve které došlo dne 24. 7. 2020 k setkání obžalovaného s poškozenou, jednalo se o Omni cafe & Fit studio v Brně na ulici Třešňová v blízkosti bydliště poškozené. Dále bylo touto cestou zjištěno, že dne 3. 8. 2020 obžalovaný odeslal částku 360 Kč Haně D. (platba za vlak do Prahy), byl potvrzen výběr částky 10 000 Kč dne 8. 9. 2020 v 13:43 hodin, kdy tato částka následně téhož dne měla být obžalovaným předána poškozené. Současně došlo na základě opatřených bankovních informací k prověření možných plateb obžalovaného týkajících se pořízení literatury ve vztahu k jeho obhajobě. Takto byli ustanoveni možní dodavatelé literatury, kteří byli osloveni, přičemž nebyl zjištěn žádný nákup literatury, který by nasvědčoval tvrzení obžalovaného (čl. 687, 690, 692, 694, 697).
38. Z informací k lustracím a k tomu se vztahujícím dokumentům soudů (čl. 1160-1164, 1166-1168, 1170-1285, 1288-1289) vyplývá, že obžalovaný prováděl lustrace (a rovněž přehled samotných lustrací) v evidenci soudu, kdy se převážně jednalo o lustrace týkající se trestních věcí vedených vůči osobě Martina E. (mimo jiné rozsudek, jímž byl zproštěn podle § 226 písm. b) a § 226 písm. a) trestního řádu pro jednání vůči více nezletilým dětem kvalifikované v obžalobě jako přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku).
39. Z dokumentů předložených obžalovaným (čl. 128-142) jsou patrné screenshoty pořízené obžalovaným z videí poškozené na sociální síti TikTok, dále videa zachycující poškozenou na sociální síti TikTok (CD nosič nazv. Pošk – videa 26. 8. 2020). Dále pak předložil obžalovaný dokumenty nazvané „Obecná systémová nerovnost smluvního vztahu v modelingu jako východisko ...“ a „Vliv některých sociokulturních prostředí na trestnou činnost proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti, páchané na dětech a mladistvých“, dále emailovou komunikaci s prof. W. (čl. 2073-2074), v níž prof. W. uvádí, že mu není jasné, komu je text určen, co je hlavní myšlenkou díla, přehled vlastní publikační činnosti, rešerše a prameny, s nimiž dle svého vyjádření pracuje, a sešity s poznámkami obžalovaného. Tyto dokumenty tvoří přílohy spisu.
40. Z emailové komunikace (čl. 264-265) ze dne 24. 7. 2020 (14:15 hod.), soud zjistil, že obžalovaný poslal Mgr. V. kontakt na JUDr. H. s tím, že by bylo dobré, aby se jí poškozená ozvala co nejdřív (obžalovaný se omluvil za komplikace, které kvůli tomu nechtěl vyvolat). Na toto reagovala Mgr. V. zprávou ze stejného dne (19:38 hod.) s tím, že děkuje za zájem a pomoc, se kterou se běžně nesetkává a na vysvětlení její starosti uvádí, že poškozená není po výsledku v dobré kondici a její snahou bylo nevystavovat ji zbytečné zátěži.
10. Z komunikace obžalovaného se svědkyní Ř. a ohledáním mobilního telefonu por. Ř. (čl. 168-175, 359-367) soud zjistil, že obžalovaný jmenované zaslal fotku podezřelého E. v policejní uniformě s textem: „Tohle mi teď přišlo anonymně jako odkaz. A – bez urážky – teď už chápu, proč žádný návrh na vzetí do vazby nehrozí. Karel K.“ Dále byla zajištěna zpráva, kterou obžalovaný napsal dne 22. 8. 2020 por. Ř., kdy v části zprávy jmenovaný uvádí: „Jenom jsem nechápal, proč když podezřelý má kontakty v zahraničí, vyhrožoval psycholožce, působil nátlak na poškozenou a za jinou násilnou trestnou činnost je u zdejšího soudu trestně stíhán, že není vzat do vazby. Obzvláště, když později se o něm Brnem neslo, že kromě lolitek, rychlých aut a adrenalinu má dluhy. Navíc je tu fotografie ze služebny v uniformě PČR. Od koho ji asi má a kde všude má známé? I mezi politiky? A jak to, že když jsem tu fotku poslal Vám, zmocněnkyni a pěstounce, tak ráno zmizela? Ano měl jsem obavu, že to skončí jako spousta jiných věcí, včetně té jeho předchozí. V kopru, protože ruka ruku myje. Ačkoliv si tu někdo po léta pěstoval v xxx své Eldorado. Takový brněnský Jeffrey Epstein.“ Dne 10. 9. 2020 žádá por. Ř. poškozená (čl. 176-177), zda jí může zavolat, že je to důležité.

Dále pak (dle kontextu po uskutečnění hovoru s por. Ř.) poškozená píše, že ten den, co jí měl dát peníze, se s ním na chvíli viděla.

41. Ohledáním mobilního telefonu svědkyně V., jakož i jejími poznámkami s výpisem hovorů (čl. 185-221, 222-263, 327-358) vyplývá, že obžalovaný zaslal dne 23. 7. 2020 poškozené zprávu ve znění: „Včera jste to zvládla skvěle, máte odvalu. Kdyby na vás kdokoliv dělal nátlak, zavolejte paní komisařce Ř. na telefonní číslo xxx nebo psycholožce paní V. A nebojte, dopadne to dobře.“ Na odpověď, v níž poškozená děkuje za podporu, následně obžalovaný reaguje zprávou: „V pohodě“ s emotikonem úsměvu, na kterou poškozená reaguje emotikonem srdíčka, přičemž následuje další zpráva poškozené, v níž obžalovaný uvádí:
- „Ještě jedna věc. Podle zákona jste pokládána za zvlášť zranitelnou oběť. To znamená, že mimo jiné máte právo na bezplatné právní zastoupení tzv. zmocněncem. Nebudete hradit nic, všechno platí stát. Bavit jsem se s JUDr. H., pražskou advokátkou, která se specializuje na zastupování týraných žen a dětí a je v tom u nás jedna z nejlepších. Je ochotná Vás zastupovat, pokud s tím budete souhlasit. Je to samozřejmě jenom na Vás, jak se rozhodnete. Ale nebude špatné mít na své straně někoho, kdo Vás umí a bude chránit a kdo před soudem se za vás bude „bít.“ Nechte si to projít hlavou a dejte mi vědět. Zítra mám zase výsledky na policii, tak se s paní komisařkou můžu vidět.“ Zprávy přeposlala stejného dne poškozená Mgr. V. Dále bylo ohledáním telefonu Mgr. V. zjištěno, že svědkyni obžalovaný volal dne 24. 7. 2020 ve 14:15 hod. (zmeškaný hovor), následně pak 5x neúspěšně dne 7. 9. 2020 s tím, že požádal o zpětné zavolání. Pravděpodobně dne 25. 7. 2020 informuje Mgr. V. pěstounka Hana D., že X. se se soudcem sešla, že jí povídal o té advokátce, pak se to X. zdálo divné, tak odešla. Psycholožka reaguje tak, že si myslí, že soudce překračuje hranice, že jí slíbil, že se s ní již nepotká, a že se jí to nezdá. Dne 26. 7. 2020 Hana D. informuje psycholožku, že u nich byl soudce a ujist'oval, že nic, co dělá, není protizákonné, že jen chce, aby věděli, na co má X. nárok, že mu to přijde lepší než papír, který se založí, a že jim koupil přes svůj účet jízdenky na RegioJet. Dne 27. 7. 2020 Hana D. píše psycholožce zprávu, že psala obžalovanému a myslí, že to nemyslel zle, chtěl vše jen urychlit, aby je náhodou nekontaktovali právníci Martina E. než budou krytí advokátkou, a že X. nehodlá dál kontaktovat. Dne 27. 7. 2020 přítel poškozené P. zaslal psycholožce zprávu, v níž mimo jiné uvádí, že soudce Karel K. měl poškozenou ve čtvrtek po výsledku kontaktovat přes Instagram, v pátek si s ní měl domluvit schůzku v kavárně, měl jí naznačovat, že kdyby se setkali za jiných okolností, tak by se choval jinak, pak si měli psát přes Instagram v sobotu a v neděli se domluvil na schůzce u nich doma, kde jí pochválil fotky na Facebooku, a že jí to moc sluší, měl zakoupit lístky na vlak do Prahy za paní advokátkou, komunikace byla ve stylu, jestli dojel dobře, co teď dělá ona, posílala mu písničku, že mu děkuje za pěkné odpoledne a podobně. Dne 10. 9. 2020 Hana D. píše psycholožce, že včera X. opět volal soudce a večer jí psal, X. už z toho byla nešťastná, ona mu napsala, aby ji nechal na pokoji a nekontaktoval ji. Rovněž byla v telefonu Mgr. V. zajištěna část komunikace poškozené s obžalovaným poté, co poškozená zjistila, že obžalovaný kontaktoval Michaelu R.
42. Ohledáním mobilního telefonu Dominika P. (čl. 312-326) byla zajištěna relevantní část komunikace mezi jmenovaným a poškozenou. Z této vyplynulo, že dne 23. 7. 2020 v 10:44 hod. poškozená sděluje, že jí napsal soudce, dne 7. 9. 2020 poškozená píše, že ví, že to může Dominika P. mrzet, když dělá takové tajnosti ze zprávy od obžalovaného s tím, že mu vážně neodepisuje a nezvedá telefon, dne 20. 9. 2020 sděluje poškozená, že se obžalovaný ozval na Tik Toku s dovětkem: „Pomoc já už nechci“, obdobnou zprávu zasílá poškozená 29. 9. 2020, dne 22. 10. 2020 pak poškozená sděluje, že jí obžalovaný napsal všechno nejlepší k svátku.
43. Ohledáním mobilního telefonu Hany D. (čl. 368-384) a z komunikace předložené por. Ř. (čl. 270-282, 285-289) pak byla rovněž zjištěna komunikace mezi obžalovaným a Michaelou R. tak, jak je tato podrobně popsána ve výroku 2. rozsudku. Poté, co

nedošlo k setkání obžalovaného a Michaelou R., obžalovaný této dále zaslal zprávu ve znění: „Vidím, že jste změnila názor a respektuji to. Jenom mi dovoluňte říct jedno: To, co se dost možná u vás pořád děje, samo nepřestane. A bez urážky, dětská prostituce, protože přesně to je dost možná podstatou toho všeho – sex za peníze, mobil a jiné dárky už od nějakých třinácti – mi přijde mnohem závažnější než ta ukradená kola ze zahrady. A upřímně je mi těch děcek líto.“ Michaela R. komunikaci přeposlala poškozenu, která v návaznosti na to následně komunikovala dne 14. 10. 2021 s obžalovaným, kdy ve zprávách ho nejprve žádá o zavolání a následně (poté, co mezi nimi proběhl hovor, což je zřejmé z výpisu telekomunikačního provozu) se mu omlouvá za nevychovaný hlas, vyjadřuje přání, aby její případ zůstal v tajnosti s tím, že ho z ničeho nebude obviňovat, klidně ať ukáže jejich chat, ale nechť se o její případ s nikým nedělí a chová se jako člověk, co jí pomohl a sehnal advokátku tak dobrou. V návaznosti na tuto zprávu obžalovaný přeposlal poškozenu zprávu odeslanou původně poškozenu Ivetě R., v níž poškozenu (poté, co byla oslovena Ivetou R. s tím, že má vrátit peníze, které jí obžalovaný půjčil) sděluje, že její žárlivost jí nepřekvapuje, že její přítel nebo muž už ji nebude chtít co nejdříve vidět, že pokaždé jí volá a začíná mluvit píčoviny o všelijakých nadřzených věcech a sám jí nabídl tolik peněz, aby nikomu neřekla, co jí říkal v telefonu, a že ji osahával, i když se jí to nelíbilo, třeba ve výtahu u něho v práci se o ni otřel, že si psali, že to potřebuje pro kamarádku a něco dluží, ale když jí volal, říkal, že jí dá tolik peněz, aby to nikomu neřekla. K takto přeposlané zprávě poškozenu obžalovanému sděluje, že k tomu nemá co říct a prosí obžalovaného, aby do toho netahal P. Obžalovaný dále píše, že nejde o ty peníze a nechce řešit, o co s ním poškozenu šlo, ale zda poškozenu nechápe, že pokud se zpráva dostane do rukou policie nebo nedej bože podezřelého, tak jí nikdo neuvěří vůbec nic, a dodává, že on jim ji dávat nebude. Poškozenu reaguje, že nechce, aby se případ pokazil, a že to, co o E. říkala, je pravda, na což obžalovaný sdělil: „No jestli tak, jako o mně...“. Poškozenu uvádí, že všechno byla pravda, co řekla s tím penzionem a jestli jí chce obžalovaný posrat případ, tak děkuje. Z komunikace mezi pěstounkou Hanou D. a obžalovaným ze dne 27. 7. 2020 mimo jiné vyplývá, že jmenovaná po zjištění, že si obžalovaný s poškozenu píše, požádala obžalovaného, aby X. co nejméně kontaktoval s tím, že X. pokud cítí pozornost od opačného pohlaví, tak by mohla vyvíjet aktivitu, která by nebyla vhodná a poručnice nechce, aby z toho byl problém a všechno se ještě víc zkomplikovalo. Na toto obžalovaný reagoval tak, že je rád, že mu to píše, protože cesta do pekla bývá dlážděná nejlepšími úmysly s tím, že v pátek poškozenu řekl, že existují jisté profesionální hranice, které nelze překročit, že poručnice má pravdu, že to může být špatně pochopeno, a že takhle to bude nejlepší, a že nechťel být nezdořilý, proto v sobotu psal poškozenu, proč si má sebe vážit a v neděli odpověděl na její zprávy. Dále je ve zprávách s pěstounkou zachycena komunikace obžalovaného týkající se cesty pěstounky s poškozenu za advokátkou do Prahy, obžalovaný pěstounce sděluje, že X. naposledy a na rozloučenou napsal, že je super holka, a že je na ni pyšný, jak to zvládla; jak by to napsal kterýkoliv otec své dceři a teď bude lepší, když už jim ze života zmizí. Na zprávu pěstounky, v níž tato mimo jiné uvádí, že jim ukázal, že člověk v takovém postavení jako on, může být docela obyčejný lidský a zábavný chlap, obžalovaný následně reaguje tak, že to nechce poškozenu dělat horší, že na to mu na ní příliš záleží, i když ji zná tak krátce, a že nechce dávat někomu do ruky zbraň proti nim oběma. Dále pak uvádí, že doufá, že poškozenu chápe, proč se odmlčel, a že to není proto, že by mu na ní už nezáleželo. Dne 7. 8. 2020 se obžalovaný dotazuje pěstounky, jak X. je a následně se dotazuje, zda nepřišla řeč na tamto, na což pěstounka reaguje tak, že X. prý neví, o tom, že by ji natáčel, ale pak mluvil o tom, že má všude kamery. V další zprávě se obžalovaný pěstounky dotazuje, zda se se X. nechťejí ve středu či ve čtvrtek podívat, jak soudí s tím, že je může všude provést, kam se normální smrtelník nedostane, a poté, co pěstounka reaguje tak, že by ráda, ale ani jeden z termínů se jí nehodí, nabízí obžalovaný termíny 25. a 27. 8. a poté dochází k dohodě ohledně termínu 25. 8. 2020, kdy obžalovaný k tomuto mimo jiné uvádí, že dopoledne bude pouštět z vězení za dobré chování, odpoledne to bude všehochuť. Dne 8. 8. 2020 obžalovaný informuje pěstounku, že podezřelý prý zmizel, a píše, že to je 1:0 pro X. s tím, že

kdyby si byl tak jistý, tak by to neudělal a sázka na to, že to X. psychicky nedá, taky tak úplně nevyšla, teď když má advokátku. Dne 15. 8. 2020 obžalovaný pěstounku žádá o vyhledání dokladů o výši příspěvku na X. kvůli stipendiu. Dne 20. 8. 2020 obžalovaný sděluje pěstounce, že udělal všechno, co se dalo a jde na jiné pracoviště, takže už to nikomu nemůže vadit, že bude na krajském soudě tam, co se řeší vraždy a tak, a že se jedná o návrat na původní pozici, neboť do Brna přišel ze soudu vyššího stupně. Dále se s pěstounkou domlouvá na návštěvě soudu s tím, nechť přijdou dopoledne a on je zve na oběd, a že justiční stráž o nich bude vědět. Dále se obžalovaný ptá, zda je na něj X. našťvaná s tím, že se zdá, že je na Instagramu blokový. Ze dne 25. 8. 2020, po návštěvě soudu, je zachycena zpráva, v níž obžalovaný mimo jiné sděluje pěstounce, že jí nestihl vysvětlit všechno, proč to dělá a proč se to V. nezdá s tím, že to je i jeho profesionální zájem, jako soudce v přípravném řízení, aby kolegové po podání obžaloby měli věc dost nejenom důkazně, ale i procesně podloženou a aby takto závažná věc nedopadla před soudem jako minule, kdy všichni oproti přípravnému řízení otočili a kolegové nezbylo, než obžalovaného zprostit; pokud je obviněný dál na svobodě, nebyla odstraněna druhá obava, že zřejmě bude opět působit na svědky, aby svoji výpověď změnili, že se fotí v policejní uniformě nesvědčí o tom, že toho chce nechat, že o sobě nechává vědět, že má kde být v cizině, to také o něčem svědčí; X. je zvláště zranitelnou obětí, proto je zde na místě její zmocněnec. To se stalo a riziko možného nátlaku na její osobu nebo její blízké třeba finanční odměnou za změnu výpovědi se tím trochu sníží; tak to viděl on po celou dobu, X. osobnost není tak jednoduchá a věc může skončit blamáží stejně jako u bývalého učitele, ale to neznamená, že si nezaslouží pomoc, na kterou má navíc ze zákona právo; pokud bylo jednáno netradičně, bylo to proto, že bylo třeba jednat rychle. Dne 9. 9. 2020 píše pěstounka obžalovanému, zda může laskavě přestat X. kontaktovat, na což obžalovaný reaguje tak, že slibuje, že nebude, že X. od něj potřebovala nutně celkem 11 000 Kč na úhradu dluhu, on jí vyhověl, když mu řekla, že má velký problém, že pěstounka není doma a přítel jí nepomůže, řekla mu, že mu dá vědět, jak to dopadlo, což se nestalo, proto chtěl jenom vědět, že je všechno v pořádku.

44. Ohledáním mobilního telefonu Jany U. (čl. 387-391) vyplývá, že mezi obžalovaným a jmenovanou došlo v průběhu dne 22. 8. 2020 prostřednictvím aplikace Messenger k výměně telefonních čísel s tím, že obžalovaný sdělil, že se kdyžtak ozve, až to bude nutné.
45. Ohledáním mobilního telefonu Jiřího S. (čl. 392-406) byl zajištěn obsah komunikace mezi jmenovaným a obžalovaným tak, jak je tato podrobně popsána ve skutku ad 2. výroku rozsudku. Dále byla zajištěna zpráva ze dne 5. 11. 2020, v níž obžalovaný sděluje svědkovi S., že udělal dobře, že s tamtím do novin nešel, na což S. reaguje tak, že vždy je lepší to nechat trochu uzrát.
46. Ohledáním mobilního telefonu Ivety R. (čl. 1093-1100) a elektronických dat zálohovaných na účtu její emailové schránky byla v uložených fotografiích zajištěna fotografie s názvem penzionu xxx, fotografie s výpisem navštívených webových stránek, na nichž jsou zachyceny odkazy na stránky natajno.cz a milenecký azyl a pornografické stránky, chaty, fotografie s názvy účtů na sociálních sítích poškozené či fotografie s přihlašovacími jmény a hesly k profilům v aplikacích (Instagram, Tik Tok, Facebook, Yahoo, Masher, Mountfile, Pornhubpremium, youngmodelsclub apod.), fotografie cca 10-11 leté dívky ve spodním dílu spodního prádla (shodná fotografie byla ze strany policejního orgánu zajištěna ohledáním facebookového profilu obžalovaného provedeným dne 19. 11. 2020, při ohledání provedeném dne 14. 12. 2020 se již tato fotografie v odkazu nenacházela – čl. 411-415). Dále takto byla zajištěna komunikace mezi Ivetou R. a poškozenou ohledně vrácení částky 11 000 Kč, kdy na žádost Ivety R. reaguje poškozená zprávou zmíněnou v bodě 44 tohoto rozsudku. Na základě další zprávy Ivety R., v němž tato sděluje, že bude dluh vymáhat

právní cestou, zareagovala poškozená tak, že obžalovaný je již nahlášený u policie i s těmi penězi a vyšetřovatelka ví o všem, co mezi ní a obžalovaným bylo.

47. Na základě příkazů k domovním prohlídkám (čl. 870-873, 884-887, 904-907) a příkazů k prohlídkám jiných prostor (čl. 918-921, 934-937) byly provedeny domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor v místech obývaných obžalovaným v xxx, xxx a xxx a v kancelářích obžalovaného na xxx a xxx (čl. 939-1092, 1108-1128, 1146-1157)160. Při prohlídce na xxx byla zajištěna emailová komunikace obžalovaného s Mgr. V. V rámci dalších prohlídek byly zajištěny mobilní telefony obžalovaného a výpočetní technika, kdy tyto byly následně podrobeny znaleckému zkoumání z oboru kriminalistiky, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat, jímž došlo ke zpřístupnění jejich obsahu.
48. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví jazyková expertiza psaného projevu (čl. 1648-1656) vyplývá, že byly posouzeny materiály předložené obžalovaným, a to text o rozsahu 193 stran s podtitulem „Obecná systémová nerovnost smluvního vztahu v modelingu jako východisko, technické a cílové standardy profesionálního fotomodelingu podle Billyho Pergama a pojetí pornografie podle Hanse Maese, jako doplňkové kritérium Dost testu pro posouzení skutečného charakteru produkce specifických modelingových agentur“ (pracovní verze), kdy dle odborného vyjádření nesplňuje kritéria kladená na odbornou práci, práci chybí logická struktura, kompoziční a formální stránka je chaotická, orientace v textu je ztížena také velkým množstvím obrazového materiálu, převahu obrazové složky autor dostatečně nevysvětluje, v souvislosti s fotografiemi je třeba uvést i jejich jednostrannost ve smyslu toho, že jsou na nich zachyceny pouze dívky, přičemž to, že si autor zvolil pouze tematiku děvčat, není v práci vysvětleno. Z práce není jasné, komu má být určena, práce s takovými citačními nedostatky by v odborných kruzích nemohla být přijata. Pokud jde o druhý předložený text o rozsahu 36 stran s názvem „Vliv některých sociokulturních prostředí na trestnou činnost proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti, páchané na dětech a mladistvých“ (pracovní verze), dle odborného vyjádření se jedná o text, který by se dal označit jako memoárový a mohl by se stát součástí práce uměleckého funkčního stylu, avšak v rámci odborného pojednání vyznívá velmi neobvykle, text beletristickým charakterem vybočuje z práce, má neujasněnou koncepci, citační záznamy i zde ne vždy plně odpovídají citační normě.
49. Ze zprávy z psychologické péče vypracované Mgr. Gabrielou V. (čl. 830-831) vyplynulo, že rodinu poškozené převzala do péče v říjnu 2006, psychologická podpora je realizována na základě odborné podpory pěstounské rodiny. Ohledně poškozené je konstatována raná deprivace, od narození byla v ústavní péči, disharmonický vývoj osobnosti, od 9 měsíců věku v pěstounské péči Hany D. s dalšími biologickými sourozenci. Pravidelná péče poškozené byla zahájena v dubnu 2020 z důvodu narušeného spánkového režimu, panických ataků, rozvoje poruchy příjmu potravin, afektivních stavů, výkyvů nálad. Po opakovaném vytěžování na policii se poškozené zhoršilo posttraumatické prožívání (flashbacky, obavné myšlenky, pocity viny, studu, disociativní stavby, neadekvátní reakce na podněty, suicidální úvahy, poruchy spánku, doteková averze, ve vyhrocené situaci paralýza). Její pocity k mužům oscilují od hostilních a negativních pocitů k závislostnímu chování a neschopnosti v jejich přítomnosti vyjádřit svoje potřeby (viz rané traumatické zážitky, které formovaly její sexuální identitu). V této oblasti je poškozená obzvláště manipulovatelná. V rámci vyšetřované kauzy obžalovaného dokázala s náhledem popisovat, že se opět zopakovaly reakce ze strany mužů na její osobu a narušilo to její pocit bezpečí. Poškozená má tendence v iracionálním strachu nebo pocitu nedostatečné hodnoty sebe sama se podvolit, což je typické prožívání zneužívaných dětí. Posttraumatickou submisivitu si kompenzuje tím, že potlačené obsahy ventiluje v dalších vztazích, a to především ve vztahu k rodině a omezením, které ji nastavuje školní prostředí, u poškozené došlo k narušení důvěry v autority a proces vyšetřování. Ze

stanoviska k výzvě o vydání věci Mgr. V. (čl. 2100) vyplývá, že se Mgr. V. se vyjadřuje k výzvě policejního orgánu o poskytnutí úplné dokumentace psychoterapeuta, avšak ze zákona nemá psychoterapeut povinnost vést si dokumentaci nebo spis, jedná se o její rukou psané poznámky terapeuta, které mají význam pro terapeuta, nejedná se o doslovný přepis sdělení klienta.

51. Z lékařské zprávy MUDr. Jany N. (čl. 834-836) vyplynulo, že poškozená byla ve dnech 27. 7. 2020, 6. 11. 2020, 4. 1. 2021, 8. 3. 2021 v její psychiatrické ambulanci se stavy úzkosti, ztuhlosti, kdy nebyla schopna se bránit (stavy obdobné stavům, které zažívala při některých sexuálních praktikách, kterých se bála), panickými atakami, depresivní propady, pocity ohrožení, poruchami spánku, strachu, jak bude agresor reagovat, až bude obviněn, disociativními stavy, flashbaky, obtížně udržuje jídelní režim, neužívá léky. Diagnóza byla stanovena jako posttraumatická stresová porucha. Po druhé návštěvě jí byly nasazeny léky, následně vysazeny.
52. Ve zprávě Magistrátu města Brna, Odboru sociální péče (čl. 839-840) je konstatováno, že poškozená se narodila svobodné matce, která po porodu z porodnice odešla a poškozenou zde ponechala, poškozená byla předána do péče dětského centra v Jihlavě, následně byla nařízena ústavní výchova, od 8. 4. 2005 se poškozená nachází v péči pěstounky D., která se následně stala i poručnící, a to v xxx. V letech 2015 a 2016 byly s poškozenou výchovné problémy, projevoval se u ní vulgarismus, negativismus ke škole, nerespektování autorit, hrozilo jí propadnutí. Poškozenou se podařilo namotivovat k dobrovolnému pobytu se středisku výchovné péče, který byl ukončen v lednu 2017. Zklidnilo se chování doma, ze školy nebyly poznatky o špatném chování. Dne 8. 2. 2017 byla zadržena ostrahou obchodního domu při krádeži, věc byla vyřešena výchovným pohovorem. V listopadu 2017 bylo vedeno trestní řízení pro podezření ze spáchání trestných činů svádění k pohlavnímu styku a pokusu zneužití dítěte k výrobě pornografie. Začátkem 8. třídy absolvovala poškozená necelé dva měsíce pobyt ve středisku výchovné péče v xxx. Pobyt zvládla dobře, měla poměrně dobré známky, díky pobytu si uvědomila, jak si váží rodiny, žádné výchovné problémy s ní už nebyly, žádné stížnosti ze školy už nepřicházely. Od jara 2018 udržovala vztah s P., v květnu 2020 vztah definitivně ukončila, krátce poté se svěřila, že po ní vyžadoval různé sexuální praktiky, poté začala chodit s jiným starším mužem, uvádí, že se s ním cítí v bezpečí.
53. Dle zprávy xxx (čl. 825) poškozená studovala od září 2020 do 3. 1. 2021 na jejich škole obor cukrář, obdržela napomenutí za pozdní příchody, později důtku za neomluvené absence v odborném výcviku, ve většině předmětů nebyla hodnocena, do kolektivu třídy se bez problému zařadila, ke spolužákům měla kamarádký přístup. Dle zprávy xxx (čl. 828) je poškozená u nich od 4. 1. 2021, k distanční výuce se připojuje, je málo komunikativní, plachá, má občas tendence se výuce vyhnout, spolupráce se zákonným zástupcem je výborná.
54. Ze zprávy Pedagogicko-psychologické poradny xxx (čl. 1824-1825) vypracované speciálním pedagogem soud zjistil, že u poškozené byly aktuálním vyšetřením potvrzeny nízké předpoklady pro zvládnutí předmětů souvisejících s matematickými vztahy, logickými vztahy a operace s čísly, celkovou výkonnost rovněž ovlivňuje kolísající, snadno unavitelná pozornost a problematické projevy v chování.
55. Z vyjádření psycholožky obžalovaného Mgr. Hany P. K. (čl. 775) soud zjistil, že spolupráce s obžalovaným byla zahájena dne 19. 1. 2021 a ukončena dne 9. 12. 2021. Cílem jejich spolupráce byla převážně stabilizace jeho psychického stavu, jeho udržení při životě, krizová intervence. Dle jejího názoru se jednalo o krizový stav z totálního zhroucení všech životních jistot, a to úmrtí matky, odmítnutí životní partnerkou, obvinění z trestného činu. Stabilizace psychického stavu obžalovaného byla prováděna pomocí technik na redukci stresu, relaxačních a dechových technik, exploračních pohovorů, muzikoterapie a autogenního tréninku. Obžalovaný řešil problematiku spojenou s údajnou pomocí mladistvé dívky v xxx, při jejímž vyšetřování byl přítomen v postavení soudce. Od první chvíle uváděl, že

dívce je asi xxx let a byla obětí sexuálního zneužívání a hledal pro ni pomoc. Uváděl, že do xxx jezdí nějací lidé, kteří ji zneužívali v období jejich xxx let, a to se nyní vyšetřuje. On sám nezletilé půjčil peníze, protože ho požádala o pomoc a to byl údajně i důvod, proč se s ním rozešla jeho přítelkyně Iveta. Sám údajně navštívil i matku nezletilé v xxx a snažil se rodině pomoci. Otázkou zůstává, zda byl obžalovaný otrěsen událostmi, o kterých se dozvěděl z vyšetřování a převážil jeho otcovsko-ochranitelský pud, nebo se jedná o vášně pro mladistvé dívky. Jelikož je obžalovaný středního věku, mohla zde převažovat i krize středního věku a pocit, že ještě může zachránit jednu mladou dívku ze spárů predátorů, tak o tom i celou dobu mluvil. Zvolený způsob pomoci však pravděpodobně dle obvinění nebyl v souladu s dobrými mravy a postavením soudce. Někdy v průběhu března 2021 jí obžalovaný sdělil, že byla provedena domovní prohlídka v domě v xxx, v xxx i v xxx a zde byly nalezeny soubory s fotografiemi obnažených dívek v sexuálně vyzývavých pozicích. Obžalovaný psal odbornou práci se zaměřením na komparaci umění versus dětská pornografie, 1. 7. 2021 úspěšně obhájil disertační práci, 15. 7. 2021 jí oznámil, že je od 16. 7. dočasně zproštěn funkce soudce.

56. Z listin předložených obhajobou obžalovaného (čl. 2101-2138, 2150-2169, 2185-2213) vyplývá, že je u xxx pod sp. zn. 11 T 132/2023 vedeno trestní řízení proti obžalovanému Leoši P., toto řízení dosud není skončeno. Z dalších listin (čl. 2139-2143, 2175-2178, 2214-2215, 2216-2217) vyplývá, že je u xxx vedeno pod sp. zn. 2 T 134/2023 vedeno trestní řízení proti obžalovanému Martinu E., toto řízení rovněž není skončeno.
57. K osobě obžalovaného soud zjistil z opisu z evidence přestupků (čl. 1608), že zde obžalovaný má jeden záznam, a to pro přestupek proti veřejnému pořádku dle § 5 odst. 1 písm. g) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ze dne 5. 10. 2021, za což mu byla uložena pokuta ve výši 500 Kč, v opisu rejstříku trestů (čl. 1609) nemá obžalovaný žádný záznam. Z ostatních listinných důkazů soud nezjistil žádné relevantní informace.
58. Po dokazování provedeném v hlavním líčení soud dospěl k závěru, že skutky, pro něž byla na obžalovaného podána obžaloba, se staly a spáchal je právě obžalovaný.
59. Pokud jde o skutek ad 1. výroku rozsudku, obžalovaný ve své výpovědi v přípravném řízení popřel jakékoliv intimnosti s poškozenou, uvedl, že jí chtěl pouze pomoci, do penzionu s ní šel ne s ní mít sex, ale povídat si. U hlavního líčení uvedl, že chtěl poškozené pomoci, sehnat jí advokátku, připustil fyzické kontakty mezi ním a poškozenou, když o něj měla poškozená zájem a na hodinovém hotelu byli proto, protože mu měla poškozená napsat, že se s ním chce milovat, k čemuž nedošlo, protože si to poškozená měla rozmyslet a on to akceptoval. Rozpory ve svých výpovědích vysvětlil obžalovaný u hlavního líčení tak, že u policie vypovídal na radu svého dřívějšího obhájce, nyní u hlavního líčení říká pravdu. Poškozená X. Y. vypovíдалa v podstatných věcech shodně jak u policie, tak u soudu, popsala, jak jí obž. po výslechu u policie oslovil, popsala kontakty s obž., jak jí kontaktoval na sociální síti ohledně advokátky, vnímala, že se jedná o soudce, byla i z prvního setkání nervózní, uvedla, kdy se sešli, co si psali, jak se k sobě chovali, uvedla, že jí bavilo s ním laškovat, líbilo se jí, že má o ni zájem, i že někdy sama iniciovala intimnosti s obž., mohl si tedy obž. vyložit, že o něj má zájem, on se pokoušel o intimnosti s ní, jí to bylo nepříjemné, ale ona neumí říct mužům ne, dále uvedla, že penzion inicioval on, ona s ním sex mít nechtěla, to chtěl on, protože jí hladil po noze, sahal jí na prsa, ona si chtěla povídat, přičemž se vzpamatovala, až jí na penzion zavolal její přítel. Kontakty s obž. vnímala tak, že jí chce pomoci v případě, kde byla vyslechnuta, ale něco za to chce, tlačil na ni, byl otravný, nutil jí do setkání, přemlouval ji, byla vystresovaná, chtěl jí líbat, sahal jí na intimní partie, přičemž ona mu nikdy neřekla, aby přestal, asi je to její chyba, neumí říct ne, i když jí opakoval, ať mu řekne, kdyby se jí to nelíbilo. Pošk. uvedla, že jí bylo rovněž nepříjemné se s obž. bavit o podezřelém z jejího případu. Je pravdou, že o peníze si mu řekla, on jí řekl, že jí je dá, když neřekne, kdo jí ty peníze dal, ať o tom nikdo neví, což ani ona nechtěla, ať o tom někdo ví. Následně jí volala

přítečně obž., která chtěla peníze zpět, to dostala poškozená strach, protože peníze už neměla a volala policejní komisaře. Pokud poškozená v některých detailech vypovídala jinak, nebo si některé věci nepamatovala, lze to přisuzovat delšímu časovému odstupu od události v roce 2020 a jejího výslechu u soudu v roce 2022 a 2023. Výpověď poškozené Y. byla podrobena znaleckému zkoumání znalci jak z oboru psychologie, tak z oboru psychiatrie, z nichž vyplývá, že osobnostní rysy poškozené odpovídají typickým rysům viktimizované osobnosti a zvláště zranitelné oběti, disponuje uspokojivými předpoklady k podání svědectví, které v centrálních aspektech koresponduje se skutečným dějem, je schopna vnímat prožité události a prožitý děj si zapamatovat a následně jej reprodukovat. Byla u ní diagnostikována osobnost s disharmonickým vývojem, hraničním intelektem, která vykazuje v rámci sexuálních zkušeností se staršími muži symptomy spadající do diagnostiky posttraumatické stresové poruchy. Zpočátku poškozená vnímala kontakty její osoby obžalovaným jako jeho snahu jí pomoci, postupně časem je vyhodnotila jako sexuálně motivované. Pokud jde o námitku obhajoby, že znalecký posudek Mgr. Landové je nepoužitelný, pro její nedostatečnou odbornost, k tomu soud uvádí, že soud nemá důvod pochybovat o odbornosti znalkyně, která dle oficiální databáze Seznamu znalců na webových stránkách justice dosud zpracovala přes dvě desítky znaleckých posudků, její znalecký posudek obsahuje veškeré vyžadované náležitosti, znalkyně své závěry u hlavního líčení řádně obhájila a odpověděla na všechny kladené dotazy (srov. usnesení NS ČR sp. zn. 4 Tdo 881/2022). Ke skutku ad 1. byli vyslechnuti další svědci, zejména pěstounka poškozené, paní D., která u hlavního líčení uvedla, že se jí ozval obž. s tím, že poškozené sehnal advokátku, pozval se k nim domů, tlačil na schůzku s tou advokátkou, ale ona mu důvěřovala, pozval je na soud, kde tak koukal na poškozenou, vyhledával její blízkost, při odchodu pošk. objal, poškozená se jí pak přiznala, že je s obž. v kontaktu, že jí píše přes sociální síť, že je jí to nepříjemné, pěstounka proto obžal. napsala, ať pošk. nekontaktuje, obž. jí svěřil, že je mu poškozené líto, že mu vadí lidé jako je podezřelý v té její kauze, chtěl, aby se kauza rychle vyřešila. Psychoterapeutka pošk., Mgr. V., uvedla, že byla u výslechu poškozené, kdy obžal. pošk. oslovil již na policii, pošk. se jí svěřila, že jí obž. kontaktoval na sociální síti, to jí překvapilo, poškozené řekla, že to není vhodné, že s ním nemá komunikovat, dále uvedla, že poškozená je deprivované dítě a nedokáže odmítnout zájem jiné osoby. Svědkyně proto napsala obž., že jeho chování není vhodné, že je poškozená traumatizována, nedoporučuje osobní kontakty. Pošk. se jí dále svěřila, že jí obž. často volá, že jí to obtěžuje, že je to pro ni náročné, že ju tlačí, aby šla ven, říká jí – pojď, udělej, poškozená cítila znechucení, ztrátu bezpečí a manipulaci své osoby. Poškozená nechtěla s kauzou podezřelého v její věci nic pokazit, chtěla s obž. spolupracovat, aby to dopadlo dobře. Když se svědkyně dozvěděla o tom, že měl obžal. dát poškozené peníze, informovala policii. K poškozené dále svědkyně uvedla, že je deprivovaným dítětem, proto chce na sebe upoutat pozornost, flirtuje, manipulace schopná není, protože na to nemá dostatečný intelekt, nicméně poškozená nelže, když něco říct nechce, tak to neřekne, ale nelže, poškozená je přímá, co si myslí, to napřímo řekne. Přítel poškozené, Dominik P., sdělil, že mu poškozená řekla, že jí obž. nepřitahuje jako muž, že se jí akorát líbí jeho modré oči, bylo jí nepříjemné, když je obž. navštívil u nich doma, sedal si blízko ní apod., uvedl, že v telefonu pošk. viděl zprávy od obž., v nichž byly z jeho strany sexuální narážky, přičemž reakce pošk. na zprávy obž. byly strohé typu ano, ne, možná. Uvedl, že v komunikaci pošk. s obž. hrálo roli, že se jednalo o soudce, schůzky byly motivovány jejím případem, ve kterém svědčila (poškozená mu mj. uvedla, že se jedná o soudce, že na schůzku musí jít), pošk. mu to tajila, protože s tím nesouhlasil, slyšel telefonát poškozené s obžal., kde obž. řekla, ať jí nechá být, ať jí nevolá. Ohledně penzionu se dozvěděl až s odstupem času, o tom mu poškozená řekla, že na ni chtěl obž. sahat, když jí svědek zavolal, jí to probralo a odešli. Uvedl, že poškozená lže v blbostech, pak ale vyklopí pravdu. Svědek má za to, že obž. chtěl mít s poškozenou sex, to dovozuje z toho, že viděl zprávy adresované poškozené obž. typu co oči nevidí, srdce nebolí, ať přijde, že je doma sám a proč by jí jinak bral na hodinový hotel. Komisařka Ř. uvedla, že vyslyšela pošk., pamatuje si, že jí tehdy obž. sdělil, že má trestní službu a v případě návrhu na vzetí do vazby podezřelého, by tento

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Studeníková.

akceptoval, následně jí sdělil, že jeden z podezřelých poškozené „lajkuje“ účet na Facebooku, dále že pošk. kontaktoval na sociální síti kvůli advokátce, že se jej novináři ptali na prověřovaného, poslal jí fotku prověřovaného v policejní uniformě, k čemuž uvedl, že mu přišla fotka anonymně, následně že mu jej poslal ústecký, pak že brněnský novinář. Následně jí kontaktovala psychologka poškozené, že se poškozená s obž. stýkají, pak jí volala pošk. s tím, že jí obž. dal peníze. Uvedla, že pošk. to celé vnímala negativně, svědkyni vadilo, že obž. zpochybňuje práci policie. Ve věci byly dále zajištěny zprávy mezi jednotlivými aktéry a zejména odposlechy, které jsou blíže rozebrány v odůvodnění rozsudku. S ohledem na důkazy provedené u hlavního líčené týkající se 1. skutku, má soud za to, že obžal. poté, kdy se jako soudce zúčastnil výslechu poškozené jako neodkladného a neopakovatelného úkonu na policii, v rámci kterého poškozená podrobně vypovídala, jakým způsobem měla být od svých xxx let pohlavně zneužívána, k sexu měla být slovně nucena, nechala si to líbit, přestože jí to bylo nepříjemné, popsala, že trpí úzkostnými stavy a potížemi v intimním životě (zamrznutí), byl od počátku motivován mít s poškozenou intimní styk a to z následujících důvodů. Obžalovaný byl, jak již bylo výše zmíněno, přítomen u výslechu poškozené, zaprvé věděl, že poškozená je nezletilá, že má svého zákonného zástupce a jako člověk znalý práva, když jí chtěl pomoci se zařizováním zmocněnkyně, se měl obrátit na její pěstounku, ne komunikovat s nezletilou napřímo přes sociální síť, na místo toho si ale obžalovaný domluví s nezletilou poškozenou schůzku v kavárně, povídá jí o svém osobním životě, uvádí, že se měla poškozená rozzářit, když jí řekl, že je svobodný, ale následně že je zadaný, proto byla poškozená smutná, po prvním setkání se nastavuje k polibku, kdy takový způsob komunikace a chování by obžalovaný zcela jistě nevedl, pokud by chtěl poškozené pouze pomoci se zprostředkováním zmocněnkyně. Dále obžalovaný pokračuje v setkávání s poškozenou ve snaze se zalíbit pěstounce s nabídkou pomoci poškozené, s budováním si vize empatického a hodného člověka, demonstrací svého vlivu a postavení při návštěvě soudu poškozenou s pěstounkou, a to přesto, že jej varovala psychoterapeutka poškozené, že nejsou vhodné jeho kontakty s poškozenou, která je traumatizována, je třeba s ní pracovat odborně, i přesto, že jej následně varovala i pěstounka poškozené, která se o poškozenou stará od jejího útlého věku, tak přesto to pokračuje dalšími schůzkami, které vyústí v návštěvu hodinového hotelu a nakonec poškozené předá peníze. Je třeba zdůraznit, že obžalovaný poškozenou nepotkal někde na seznamce, nebo ve společnosti, ale v souvislosti s výkonem své funkce soudce, vystupoval vůči ní a vůči její pěstounce jako soudce, který o jejím případě ví, může jí pomoci, což tak vnímala jak poškozená, tak následně i její pěstounka, zprostředkoval poškozené zmocněnkyni, zorganizoval jim cestu do Prahy za zmocněnkyní, s poškozenou se o její trestní věci bavil, zjišťoval si informace o podezřelých jak od novináře, tak z informačního systému soudu. Dále je třeba zvláště uvést, že z výslechu poškozené, z kontaktů s poškozenou, pěstounkou, její psychologkou, obžalovaný věděl, čím vším si poškozená měla projít, jakými způsoby měla být od svých xxx let pohlavně muži zneužívána, jak reaguje na sexuální chování ze strany mužů, jak se tomu měla podvolovat, nelibost nedala najevo, dostávala se do stavů zamrznutí, věděl její věk, věděl, že patří do kategorie zvláště zranitelné oběti. Poškozená jej vnímala jako důvěryhodnou, vlivnou osobu, morálku, autoritu, soudce, svým způsobem se cítila mu zavázána, protože pro ni to probíhající trestní řízení, ve kterém svědčila, mnoho znamenalo, chtěla, aby dobře dopadlo, aby se to nedělo dalším dětem. O tom, že jednání obžalovaného bylo motivováno snahou mít s poškozenou intimní styk, nikoliv jí pouze pomoci, vypovídá nejen to, že by v takovém případě obžalovaný s poškozenou neskončil na hodinovém hotelu, nepsal by ji eroticky laděnou konverzaci, kdy kontakt s poškozenou měl obžalovaný ukončit nejpozději v době, kdy sehnal poškozené zmocněnkyni, ale rovněž o tom svědčí i ve spise založené přepisy odposlechlů, ve kterých se obžalovaný o poškozené vyjadřuje značně devalvačně a vnímá jí pouze jako sexuální objekt, kdy hodnotí její sexuální zkušenosti (viz bod 34 odůvodnění rozsudku). Pokud jde o tvrzení obhajoby, že poškozená s obžalovaným flirtovala, několikrát mu měla říct, že má o něj zájem, že se s ním chce milovat, proběhly tam nějaké intimní chvíle, tak jak si mohl obžalovaný myslet, že to nemyslí vážně, k tomu soud uvádí, že obžalovaný měl o poškozené informace, a to

jak z jejího výslechu u policie, tak z kontaktů s poškozenou, její pěstounkou, psychologkou tak, jak je popsáno v rozsudku, byl několikrát od více osob dostatečně varován, že kontaktování poškozené není vhodné a nedoporučuje se. Jednání obžalovaného, který se ocitl v postavení, že poškozené pomáhal s jejím případem, kde byla jako poškozená, vedlo jednoznačně k manipulaci poškozené. Obžalovaný si byl dobře vědom toho, že k němu bude poškozená vzhlížet, a to pro jeho postavení, autoritu, že se současně může cítit obžalovanému zavázaná. Zcela výstižně celou proběhlou situaci popsala v rámci svého výslechu u hlavního líčení psychologka Mgr. Landová, kdy by šlo již dále pouze o konstatování téhož (bod 30. rozsudku). S ohledem na uvedené má soud za to, že byly splněny všechny znaky přečinu sexuálního nátlaku ve smyslu § 186 odst. 2, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve stadiu pokusu, v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když obžalovaný chtěl porušit zájem na ochraně lidské důstojnosti v sexuální oblasti, jeho jednání směřovalo ke znehodnocení osobnosti poškozené, když obžalovaný věděl, že v této oblasti je poškozená zranitelná, sám jí označoval za oběť, varovala jej její psychologka, kdy je naprosto irelevantní, jak se chovala poškozená vůči němu, jak se chovala poškozená k bývalým partnerům, jak to měla se školou, zda někdy lhala, s někým manipulovala, zda po mužích chtěla peníze. Tímto jednáním obžalovaného byly taktéž splněny i znaky přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), když obžalovaný z výslechu poškozené věděl, že poškozená dostávala dárky a peníze za sex, obžalovaný jí vezme na hodinový hotel, kde se platí tak, že se nechají peníze ležet na stole, o jejím příteli se vyjadřuje tak, že co oči nevidí, to srdce nebolí, z čehož lze usuzovat, že nevěra, promiskuita a prostituce je snad běžná? To rozhodně ne. Obžalovaný se choval vůči poškozené tak, že ji přinejmenším utvrzoval ve vedení promiskuitního života. Obžalovaný tak minimálně jednal v úmyslu nepřímém dle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, když věděl, že sváděním poškozené k nemravnému životu může ohrozit její mravní vývoj, a pro případ, že se tak stane, s tímto byl srozuměn. Závěrem ke skutku ad 1. rozsudku je třeba uvést, že bohužel se dostáváme k tomu, že pro poškozenou to vše mělo jejím výslechem u policie skončit, což se nestalo. Vystupováním obžalovaného se to znovu rozjelo, poškozená byla opět vyslýchána na policii v souvislosti s obž., dvakrát byla vyslýchána u zdejšího soudu, přestože obžalovaný byl navíc v průběhu kontaktů s poškozenou několikrát upozorňován, že je to nevhodné, že je poškozená traumatizována, chodí na terapie, navíc obžalovaný jako trestní soudce s ní jako osoba nekompetentní, kdy není ani psycholog ani psychiatr, rozebírá to, čím si měla poškozená v minulosti projít. Bohužel u obžalovaného zvítězilo na plné čáře jeho ego, kdy měl za to, že vše zná nejlépe, vypadá skvěle, dělá na něj u soudu oči právní čekatelka, vyjíždí po něm nezletilá dcera přítelkyně, když mu absolutně nepříslušelo se dále o věc poškozené nijak zajímat, svou zákonnou povinnost si splnil svou účastí jako soudce u neodkladného a neopakovatelného úkonu, kdy trestní věc v přípravném řízení je zcela a pouze v rukou policejního orgánu a dozorového státního zástupce. Soud tedy neuvěřil obhajobě obžalovaného, že chtěl poškozené pouze pomoci a nemohl poznat, že kontakty s poškozenou jsou pro poškozenou nepřijemné, když věděl z jejího výslechu a z komunikace s lidmi z okruhu poškozené, že nedokáže říct mužům ne, že se mužům podvoluje, zamrzne. Nelze uvěřit tomu, že obžalovaný, xxxletý inteligentní, vzdělaný muž, soudce, vrchol morálky pro ostatní občany, naivně věří slovům a chování xxxleté slečny, a to rovněž i s ohledem na odposlechy, ve kterých byla poškozená obžalovaným popisována pouze jako sexuální objekt. Vrcholem obhajoby obžalovaného pak bylo, že se obhajoba obžalovaného spojí s jedním z podezřelých v nyní probíhající kauze poškozené a snaží se znevěrohodnit společnými silami poškozenou, kterou ale přece chtěl obžalovaný dle svých slov chránit a snad ji má i stále milovat, jak uvedl ve své závěrečné řeči. Pokud jde o skutečnost, jak obhajoba poukazovala na to, jak se poškozená prezentuje na sociálních sítích, k tomu soud uvádí, že to, že na sociálních sítích není reálný svět, to snad je všeobecně známá věc, a to že poškozená snad nespadá do kategorie tzv. ideální oběti, k tomu je třeba uvést, že poškozená vyrůstala v pěstounské rodině, je to mladá slečna, která si chce v rámci svých možností žít a užít svůj život, jak nejlépe dovede, chce se líbit, chce mít pozornost, ale to je naprosto normální.

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Studeníková.

60. Pokud jde o skutek ad 2. výroku rozsudku, obžalovaný se u hlavního líčení hájil tím, že nešířil žádnou informaci o podezřelých, o poškozené, místě činu a co zjistil, to předal policejní komisařce, navíc podezřelý o výsledku poškozené dávno věděl. Rovněž svědkyni R. sdělil, skutečnosti, které podezřelý již věděl. Svědek S., novinář, u hlavního líčení uvedl, že se obžalovaný snažil o medializaci podezřelého, ke zveřejnění nedošlo, protože s kolegyní Janou U. došli k závěru, že měli málo informací, z úředního záznamu o podaném vysvětlení svědkyni R. vyplývá, že ta z vyjádření obž. poškozenou poznala, tato znala podezřelého a vztah k věci měla. Toto vše rovněž vyplývá i ze zadokumentovaných zpráv ohledáním mobilních telefonů jmenovaných tak, jak jsou uvedeny ve výroku rozsudku. K tomu lze uvést, že obžalovaný se dozvěděl o informacích v rámci své účasti jako soudce u neodkladného a neopakovatelného úkonu, kterým byl výslech poškozené, jakožto garant zákonnosti nad průběhem tohoto úkonu, obžalovaný je soudcem – tedy je v postavení úřední osoby vymezené definicí v § 127 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jednalo se o přípravné řízení, které je zásadně neveřejné, dosud byla vyslechnuta jen poškozená, žádný z dalších svědků, když se jednalo o fázi prověřování, tedy než se sděluje vůbec obvinění podezřelému, kdy je soudce povinen ze zákona zachovávat mlčenlivost o všem, o čem se dozvěděl v souvislosti s funkcí soudce, ledaže by byl této povinnosti zproštěn (§ 81 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích), když vyzrazením informací mohl ohrozit probíhající trestní řízení (srov. § 8a odst. 1, odst. 2 tr. řádu). Obžalovaný tak podáním informací svědku S., kterého obžalovaný sám považoval za novináře, který je dle jeho názoru diskrétní, za účelem jejich zveřejnění, v úmyslu (a to minimálně v nepřímém úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, když věděl, že může porušit zájem na řádném výkonu pravomoci úřední osoby a s tímto byl srozuměn) mu opatřit neoprávněný prospěch, tedy získáním informací z neveřejného přípravného řízení trestního pro jeho novinářskou činnost, kdy sám svědek S. sděluje obžalovanému, že pro média by to bylo určitě zajímavé, kdy se tyto informace absolutně nemají co dostat k médiím, což si byl obžalovaný dle zajištěné komunikace vědom, kdy sám svědku S. poté, co mu svědek S. navrhl možnost medializace, obžalovaný nejprve zareagoval slovy, že „víc už fakt prozradit nemůže“, následně však svědkovi sdělil rozhodné skutečnosti. Rovněž tak podáním živých informací svědkyni R. týkající se toho, kde obžalovaný přišel k fotografii podezřelého E. v policejní uniformě na policejní stanici, je zřejmé, že obžalovaný si byl dobře vědom, že jedná protiprávně. Stejně tak sdělením informací svědkyni Michaele R. o probíhajícím trestním řízení, jménu podezřelého E., jakož i údajů, na základě kterých mohla svědkyně pohodlně identifikovat osobu poškozené, kterážto se navíc pohybovala v prostředí podezřelého E., což obžalovaný věděl z výsledku poškozené, v té době vyslechnuta nebyla, když navíc poškozená v rámci svého výsledku u policie uvedla, že má strach z reakce rodiny R., až se dozví, co uvedla na policii, svou pravomoc vykonával způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu. Pokud jde o argument obhajoby, že podezřelý E. o výsledku poškozené a policii dávno věděl, pak z obsahu spisu vyplývá, že podezřelý E. věděl toliko o podaném trestním oznámení poškozenou, na základě čehož mělo dojít k výhrůžkám jak poškozené, tak Mgr. V. Soud má za to, že i zde byly splněny všechny zákonné podmínky skutkové podstaty přečinu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když uvedený přečin byl spáchán v souvislosti s pravomocí úřední osoby a její odpovědností tak, jak vymezuje § 127 odst. 2 tr. zákoníku. Závěrem je nutno dodat, že obžalovaný je zkušeným soudcem, který zcela jistě zná svá práva, ale i své povinnosti vyplývající mu z této funkce, kdy si byl dobře vědom toho, že únikem informací z přípravného řízení může dojít ke zmaření dosud probíhajícího trestního řízení, může dojít ke zmaření např. domovních prohlídek, útekem podezřelého, či jeho skrýváním se, ovlivnění svědků, což sám obžalovaný ve své výpovědi uvedl, že v případě jiné kauzy podezřelého E. si zjišťoval, že došlo k jeho zproštění od obžaloby, protože svědci u hlavního líčení vypovídali jinak než u policie, sám se před poškozenou zaštiťoval sehnáním JUDr. H. tím, aby poškozenou podezřelý E. právě kvůli tomu nekontaktoval.

61. Pokud jde o skutek ad 3. výroku rozsudku, ten je zadokumentovaný znaleckými posudky znalců z oboru kriminalistiky, odvětví zkoumání nosičů dat, na základě věcí zajištěných při domovních prohlídkách v bydlíštích obžalovaného, jakož i prohlídkách nebytových prostor, v jeho kanceláři na xxx, a to obsahem mobilních telefonů, výpočetní techniky a nosičů dat, kdy soud považuje tyto domovní prohlídky za zákonné a řádně provedené, když z protokolů o těchto prohlídkách vyplývá, že tyto věci byly zajištěny za přítomnosti nezúčastněných osob a následně předány znalcům, což potvrdil za kriminalistický ústav znalec Virág svou výpovědí u hlavního líčení, který potvrdil, že jim byla technika předána zapečetěná, následně byla rozpečetěna až znalcem za účely znaleckého zkoumání. V souborech přechovávaných v mobilním telefonu a ve výpočetní technice obžalovaného byly zajištěny materiály obsahující svým charakterem dle soudní praxe dětskou pornografii, toto není v rozporu ani s výpovědí obžalovaného, nicméně obžalovaný se hájí tím, že tyto materiály používal pouze a jenom za vědeckým účelem. Soud k tomuto uvádí, že v zajištěné výpočetní technice obžalovaného nebyly zjištěny dokumenty s textem, které by odpovídaly jeho obhajobě, že by v době, kdy byly provedeny policejním orgánem tyto prohlídky, obžalovaný pracoval na vědeckém díle, když materiály obsahující dětskou pornografii byly ze strany obžalovaného pořizovány v letech 2013- 2021, tedy dlouhých 8 let. Obžalovaný se hájí tím, že zkoumal činnost tzv. pseudo modelingových agentur, nicméně zajištěná videa obsahující různé druhy pohlavního styku s osobami výrazně mladšími 18 let, tedy videa tvrdě pornografická obsahující zcela zjevně dětskou pornografii, naprosto postrádá smysl, aby se těmito videi obžalovaný zabýval z hlediska tzv. Dost testu. Závadové materiály nebyly systematicky členěny, u částí materiálů není žádná návaznost na údajně zkoumanou produkci tzv. pseudo modelingových agentur, pornografické materiály se nacházely např. ve složce „music“ apod, kdy jeho obhajobu nepodporuje ani to, že se pornografické materiály zajistily současně na více místech a rovněž v počítači již odpojeném a dle sdělení obžalovaného delší dobu nepoužívaném. Do protokolu o domovní prohlídce provedené v jeho bydlíšti v xxx uvedl obžalovaný k zajištěnému mobilnímu telefonu Xiaomi Redmi Note4, že tento používal v dřívější době, asi do poloviny července 2020, s používáním skončil dříve, než se měl stát skutek popsáný v bodě 1. výroku rozsudku. Ani v tomto případě tedy není zřejmé, jakým způsobem, když telefon dle něj nebyl používán, měly pornografické materiály sloužit pro jeho vědecký text. Zkoumáním telefonu ovšem bylo zjištěno i jeho použití v období po červenci 2020. Poukázat lze i na výpověď psychologky obžalovaného, Mgr. Hany P. K., či na obsahy zajištěných odposlechů („že mu stál jako auto na heveru, když po něm v necelých xxx letech vyjela dcera přítelkyně“), v nichž obžalovaný uvádí, že se mu mladé dívky líbí, psychologka jej posílala na léčení, když je takto orientován, sám obžalovaný sdělil, že u znalce sexuologa v rámci jeho vyšetření řekl pravdu, aby věděl, jak na tom tedy skutečně je, s ohledem na to, jaká videa si vyhledával, s jakou tematikou („teen“), na porno stránkách, jakož i co se týká jeho jednání uvedené v bodě 1. výroku rozsudku vůči poškozené, soud vnímá obhajobu obžalovaného jako účelovou a dodatečně vytvořenou (včetně předložených textů, z nichž nevyplývají data pořízení, sešity s ručním textem apod.). I sám prof. W. v emailu předloženém obžalovaným uvádí, že mu není zřejmé, za jakým účelem byla práce vytvořena a komu je určena, kdy i prof. W. sdělil znalci, dr. Zvěřinovi, že práci nedoporučuje publikovat. Důležité však je, že i kdyby obžalovaný skutečně materiály s obsahem dětské pornografie shromažďoval za účelem vytvoření odborných textů, na právním posouzení věci by to nic nezměnilo. Obžalovaný (navíc ještě jako trestní soudce) musel vědět, že tyto materiály vznikly zneužitím dětí, a že jejich přechovávání je trestné. Nic na věci nemění ani to, že znaleckým zkoumáním nebyla u obžalovaného zjištěna porucha sexuální preference, když případnou hebefilií (sexuální preference dospívajících dívek) nelze spolehlivě zjistit, když nejde o recidivní jednání a při vyšetření pak do značné míry záleží i na tom, co posuzovaný sám řekne. Pokud jde o obhajobu obžalovaného týkající se odkazu na okolnost vylučující protiprávnost, konkrétně přípustné riziko, s tímto soud nesouhlasí, neboť obžalovaným vytvořené texty jednak nesplňují parametry nutné pro vědecké práce (viz odborné vyjádření z odvětví jazykové expertizy), jednak nemohou být nikdy nijak

šířeny ani použity pro kriminalistické účely, když obsahují materiály charakteru dětské pornografie, a to zpravidla zcela bezúčelně a bezdůvodně, bez příslušných odkazů a vysvětlení smyslu jejich umístění v textu. V tomto směru lze odkázat i na výslechy znalce dr. Zvěřiny, z něhož je zřejmé, že v odborných pracích se minimálně publikují nahotinky, pokud se to popíše, je to každému jasné, ty obrázky nejsou vědecky významné, z univerzitních prostředí takové práce nezná. Taktéž nelze ani hovořit o společensky prospěšné činnosti, ani o naplnění podmínky beztrestnosti spočívající v tom, že výsledku nelze dosáhnout jinak. Soud má za to, že žádná publikační činnost neospravedlňuje přechovávání dětské pornografie, i kdyby byla psána vědecká práce na téma pseudo modelingových agentur, ve kterých může docházet ke zneužívání dětí za účelem modelingu, což je téma bohužel obecně známé, nicméně ani to není potřeba dokumentovat fotografiemi a videi, kde evidentně dochází k sexuálnímu zneužívání dětí a businessu s dětskou pornografií, taková videa a fotografie nenesou absolutně žádný přínos pro společnost, a to ani ve vědecké práci. Proto i v případě přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 2 tr. zákoníku soud shledává obžalovaného vinným, co se týká subjektivní stránky, pak v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když obžalovaný věděl, že svým jednáním může porušit zájem společnosti na ochraně morálních hodnot před pornografií zobrazující děti nebo osoby jevící se jako děti, a chtěl takový zájem porušit. Soud tak o vině obžalovaného nemá žádných pochybností a uznal jej vinným zcela ve smyslu podané obžaloby.

62. Obžalovaný tak jednáními popsanými ve výroku tohoto rozsudku porušil zájem společnosti na řádné výchově dětí, řádném výkonu pravomoci úředních osob a zájem společnosti na ochraně morálních hodnot před pornografií zobrazující děti nebo osoby jevící se jako děti. Při posuzování subjektu trestné činnosti, tedy obžalovaného, soud neshledal žádných zákonných předpokladů, které by zakládaly nedostatek jeho trestní odpovědnosti. Subjektivní a objektivní stránky jednotlivých trestných činů soud popsal v bodech 59. - 61. tohoto rozsudku. Jednání obžalovaného a následek jeho jednání jsou v příčinné souvislosti. Obžalovaný tak tímto naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 2, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku.
63. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života, možnostem jeho nápravy, jakož i k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné tak, jak uvádí § 38 a § 39 trestního zákoníku, a rovněž k polehčujícím a k přitěžujícím okolnostem. Soud u obžalovaného přihlédl jako k polehčující okolnosti k tomu, že dosud vedl bezúhonný, řádný život, obžalovanému naopak přitěžuje, že svými jednáními spáchal více trestných činů. Soud má za to, že je na obžalovaného ještě možno působit trestem výchovným, tedy podmíněným, kdy mu je třeba ukládat ve smyslu § 43 odstavce 1 tr. zákoníku trest úhrnný dle trestní sazby trestného činu nejprísněji trestného, proto mu soud uložil trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, tedy ještě v první třetině zákonem stanovené trestní sazby uvedené v § 186 odstavce 3 trestního zákoníku, která činí jeden rok až pět let odnětí svobody, který podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 2 let, což je v první třetině zákonem stanoveného rozpětí zkušební doby podmíněného odsouzení v rozmezí 1 až 5 let. Během stanovené zkušební doby bude mít obžalovaný možnost soudu prokázat, že je schopen žít řádným životem bez páchaní trestné činnosti, v opačném případě se vystavuje riziku přeměny prozatím podmíněného trestu v trest nepodmíněný. Soud rovněž uložil obžalovanému i trest propadnutí věci, a to věci podrobně uvedených ve výroku tohoto rozsudku, když se jedná o věci,

kteří patří obžalovanému a jsou nástroji jeho trestné činnosti. Takto uložené tresty má soud za plně dostatečné, přiměřené a odrazující, proto je již ničím více nezpříšňoval.

64. Pokud jde o nárok poškozené X. Y. na náhradu nemajetkové újmy, tak tento návrh (čl. 1733-1735) není odůvodněn konkrétními okolnostmi, poškozená jej prostř. zmocněnkyně blíže nedoložila, přičemž pro přiznání nemajetkové újmy poškozené by bylo třeba dalšího dokazování ve věci, aby bylo možno postavit najisto, jak se projevilo konkrétně jednání obžalovaného vůči poškozené, což nebylo možno konkrétněji zjistit ani z výpovědi její psycholožky, svědkyně Mgr. V., přičemž dokazování v naznačeném směru překračuje potřeby tohoto trestního řízení, soud tak poškozenou ve smyslu § 229 odstavec 1 trestního řádu odkázal se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu ve Frýdku-Místku. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudkyní) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Frýdek-Místek 21. prosince 2023

Mgr. Sandra Vareninová v. r.
samosoudkyně

